

ΘΗΣΑΝΔΡΟΣ

Χασάντια
Χασάνια

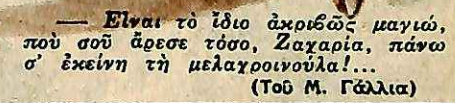
Ίδρυτής: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ - Δραγατσάνιου 4 - Τηλ. 36.781

ναίες κυκλοφορούν ακόμη με τις
πλάτες υμνές. Και αν μὲν πρό-
κειται περί... πλατίν που ἐναρ-
μονίζονται πρὸς τοὺς νόμους
τῆς ἀισθητικῆς, το θέμα δὲν εἶ-
ναι ἀξίον περιφρονήσεως. Ἀλλὰ
θέλουμε κανεὶς καὶ κατὰ πληθὺν
κὲς πλατάρες, πού αἱ... κάτοχοι

— Σε φτάνουν τὰ... κουλούρια
που πήρες πέτσι; α... μαγει-
τά!... Τράβα!

Και έτσι εξηγήθηκε ἡ πατρική
δυσθυμία: Ὁ νεαρός εἶχε μείνει
στην ἴδια τάξ. Λαβών δε ποῖο
ξέρει πόσα κουλούρια στὴ θε-
σμολογία, δικαίως ἐστερήθη τῶν
ἄλλων!

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Μπορείτε να τις προλάβετε ή να τις διορθώσετε.

Παρ' όλα όσα αυτά, μύτερες και πατέρες άρρώχουν ν' άνηψουν όταν θραύνη ή ά-
ρα του γάμου των παιδιών τους. Περίεργη
πού είναι ή ζωή... Σου σπώνουν και μελα-
χολείας. Σου μένουν και άνηψακές. Πολυκρό-
να παράδοξα λόγοι κοινωνικοί, οικονομικοί,
φυσιολογικοί συντελούν ώστε οι γονείς να
βλέπουν στο γάμο την αναπόδραστη πορεία
των παιδιών τους. Είτε τόν θέλουν, είτε δέν

Τὸ ἀνεκτότατον τοῦ πατέρα

Επιδεικνύεται σε ψευδαισθήσεις, σε έγκυρους, σε πλάξ, σε κέντρα. παντού δ. που υπάρχουν πιθανότητα να προκαλέσει το ενδιαφέρον.

Έννοϊ το νόμο ενδιαφέρον. Έκείνο που θα όδνηση από νόμο. Γιατί, το άλλο, το έ. ρωτικό, δέν της κρεάζεται. Το όποκρούει. Οι γνωμίες τις με νέους σταματούν, όταν καταλάβει ότι σκοπός τους δέν είναι ή νόμι.

«Ἄν, κύριε, αὐτὸ εἶναι κακὸ. ὑπάρχει καὶ τὸ χειρότερο. Ἀκούστε το: Πρῶτα - πρῶτα, πρέπει νὰ σὰς πῶ ὅτι ἡ κόρη μου εἶναι μέγα ἀγαπᾶς ἄνθρωπος. Παίρνω ὅλοιο ὅτι σὴν ἡ-

ση και τον πατέρα πού, από ανάγκη στην κο-
ρη του, έφθασε σέ σημείο νά έκτραπη από
το σπίτι της τής ηθικής τάξεως.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

'Η' Αθήνα κάνει πρόβες

Με ποιές «πρεμιέρες» θ' άνοιξη ή χειμωνιάτικη θεατρική σαιζόν

ΠΡΟΒΕΣ, πρόβες, πρόβες.

Μπορεί να μην τις ξέρετε, μπορεί να μην τις βλέπετε, μπορεί να μην τις υποψιάζεσαστε καν, καθώς περνάτε βιαστικούς και πολυσύλογους, στους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας, την όδο Σταδίου, τη λεωφόρο Πανεπιστημίου ή Πατησίων, όπου έχουν συγκεντρωθεί οι θεατρικές επιπτώσεις.

Τα κτίρια είναι βουβά, οι πολύχρωμες φωτεινές επιγραφές με τα αστραφτερά ονόματα των «αστέρων», δεν εκαναν ακόμη την εμφάνισή τους και τίποτε δε μαρτυρεί πως πίσω απ' τους σιωπηλούς τοί-

χους, ολόκληρες στρατιές ήθοποιων, άρσενικών και θηλυκών, συγγραφέων, σκηνοθετών και σκηνογράφων, έχουν άνασκουμπώσει τα μανίκια και ρίχτηκαν εμπ' τα μούτρα στη δουλειά.

Σε λίγες μέρες, όμως, όταν το βορειοαδριακί άρχισή να απαγορεύει το κοντομάνικο και το υπαίθριο σινεμαδάκι, εκεί «κατά το βραδάκι στις οχτώ», που λέει και το παλιό τραγουδάκι, όταν ή δουλειά έχη τελειώσει, θ' αρχίσετε όλοι ν' αναρωτιέστε:

— Λοιπόν; Τί κάνουμε, άπόψε; Πού θα πάμε;

Και ή πρώτη άπάντησι, που θα σάς δώσουν, θάναι:

— Στο θέατρο.
Γιατί το θέατρο — μαζί με το σινεμά — είναι για τους Αθηναίους είδος πρώτης ανάγκης, κάτι σαν το φαί και τον ύπνο, μια άπαραίτητη τροφή της ψυχής, ή άνάπαυλα και το ξέσκασμα απ' τις σκοτούρες της ήμέρας.

Και θα πάτε να δήτε... αυτό που θα δήτε εκεί που θα πάτε.

Ποιά θάναι όμως το «αυτό»;

— Άς κάνουμε μια βόλτα από τώρα, για να σάς το πούρε.

★

Από Διός άρσασθαι. Και Δίας, φυσικά, προκειμένου για άθηναικά θέατρα, είναι το Έθνικό.

Το άθάνατο άριστούργημα του Σαίξπηρ «Ραμίας» και «Ιουλιέτα», διαλέχτηκε για έναρκτήριο έργο της σαιζόν. Παλαιότερα ξανάχε παιχτή, στην ίδια σκηνή, με πρωταγωνιστές τους Νίκο Δενδρομή — Βάσω Μανωλίδου και το μεγάλο μας Αιμίλιο Βεάκη. Έφέτος, τους δύο τραγικούς έραστές της Βερόνας θα τους υποδυθούν ο Δημήτρης Παπαμικχαήλ και ή Αντιγόνη Βαλάκου.

Μονάχα, που ή επρεμιέρα θ' άρχισή κάπως, θάναι στην «ούρα» απ' τις επρεμιέρες των άλλων θεάτρων. Τέλη Οκτωβρίου.

Το καλό, όμως, πάντα άργεί. Έτσι δε λέει ή λαϊκή παροιμία;

★

ΣΤΗΝ προέκτασι της Άγ. Κωνσταντίνου, στη λεωφόρο Πανεπιστημίου, δεσπόζει το θέατρο Κοτοπούλη, στο «Ρεξ». Και πάνω, προς το Σύνταγμα, στις παρόδους

της Βουκουρεστίου και στο Μετοχικό υπάρχουν τρία ακόμη θέατρα, τα «Διονύσια», το «Αθηνών» και της Έλσας Βεργή. Και τα τρία άνατα και όμορφα. Κι ένα καινούργιο ακόμη, νεοφώτιστο, μπορεί να πη κανείς, που ως πέρσι ήταν σινεμά και φέτος θ' άνοιξη τις πύλες του σά θέατρο, το «Αμυράλ».

Στο πρώτο, το «Ρεξ», θα εμφανισθή, όπως και πέρσι, ο Ντίνος Ηλιοπούλος, με καινούργια πρωταγωνίστρια, την Άννα Φόνσου, που διαδέχεται τις Τζένη Καρέζη και Κάκια Άναλυτή, στην πρώτη γυναικεία θέση του μεγάλου αυτού θεάτρου.

Έργο έναρκτήριο θάναι μια χαριτωμένη κομεντί της συγγραφικής δυάδας — Άλ. Σακελλάριου — Χρ. Γιαννακόπουλου, που έχει τον τίτλο «Μις Βαγόνι» και πού, όπως λέγεται, είναι αρκετά πικαντική και χαριτωμένη. Ημέρα έναρξης το πρώτο δεκάημερο του Οκτώβρη. Άλλα μέλη του θιάσου, οι Εύαγγελος Πρωτοπαπάς, Στέφανος Στρατηγός, Άντιγόνη Κοικούλη, Μαρία Βουλγαρη.

Στο δεύτερο, τα «Διονύσια», ύστερ' από άπουσία μακρά, ή μεγάλη μας καλλιτέχνης Έλλη Λαμπέτη, θα ξαναδωθή δείγματα του ταλέντου της και της θεατρικής της τέχνης, με το θαυμάσιο έργο του Άμερικανού συγγραφέα Γκίψον «Το θάνα της Άνν Σάλλιβαν».

Πρόκειται για μια συγκινητική και βαθιά ανθρώπινη δημιουργία, όπου, εκτός απ' την ίδια τη Λαμπέτη, πρωταγωνιστεί, κάνοντας το τυφλό και κωφόλαλο κοριτσάκι, μια μικρούλα Άθηναία, ή Χατζηγιαννάκη, που ή θιασάρχης την άνακά-

λυψε τυχαία, ανάμεσα σε πολλές άλλες υποψηφίες, κυττάζοντας μια μέρα τη φωτογραφία της στη βιτρίνα ενός φωτογραφείου της όδου Άκαδημίας.

Ημέρα έναρξης των παραστάσεων το πρώτο δεκάημερο του Οκτώβρη.

Ο Μήτσος Μυράτ, που θα στεγαστή φέτος στο «Θέατρο Αθηνών», πραγματοποιεί μια πρωτοτυπία θεατρική, που, όπως φαίνεται, θα άποτέλεση «εγεγονός» της χρονιάς.

Πήρε δηλαδή το γνωστό πρωτοποριακό έργο του Λουίτζι Πιραντέλλο «Απόψε άποσχεδιάζουμε» και πάνω σ' αυτό... άποσχεδίασε κάτι που το κρατά ζηλότυπα μυστικό.

Από άκριτοιμήθες, πληροφορηθήκαμε μερικές απ' τις καινοτομίες του έργου. Μία είναι, ότι ή παράσταση πλαισιώνεται με καινούργια όμορφα τραγούδια του Μάνου Χατζηδάκη. Άλλη, ότι χορεύτριες της Σχολής Έλλης Ζουρούδη θα χορεύουν... στην πλατεία του θεάτρου, όπου, λένε, θα κατεβαίνει κι' ο ίδιος, για να «παίξη» το ρόλο του ανάμεσα στους θεατές.

Πρωταγωνίστρια θάναι ή Βούλα Ζουμπούλακη. Άλλα μέλη του θιάσου ο Γιάννης Άργύρης, ο Β. Πάλλης, κ. ά.

Η επρεμιέρα θα δοθή στις 10 Οκτωβρίου.

Στο κομψό υπόγειο θεατράκι της της στοάς του Μετοχικού, ή Έλσα Βεργή με το Λάμπρο Κωνσταντάρα, θα παρουσιάση το «Επαράδεισο» του Ο' Νηλ, συνεχίζοντας έτσι τη γραμμή, που χάραξε, για να μνηστή τους Αθηναίους, σε έργα ποιότητας της σύγχρονης δραματικής τέχνης. Η μετάφρασι έγινε από το Στάθη Σπηλιωτόπουλο. Άλλα μέλη του

Ο Δημήτρης Χόρν με το θιάσο του (Μάρω Κοντού, Σμάρω Στεφανίδου, Σπ. Μουσουρής, Γιάννης Μαλλούχος, Ζώρας Τσάπλης κ.ά.), σε μια άναμνηστική φωτογραφία, πριν απ' την έναρξή των δοκιμών του «Ταξιδιωτή χωρίς άποσκευές», που θα παρουσιάση αυτές τις μέρες στο «Κεντρικό».

θιάσου ο Γ. Δάνης, ή Τζένη Ρουσέα, κ. ά. Η επρεμιέρα το πρώτο δεκάημερο του Οκτώβρη.

Και, τέλος, το «Αμυράλ». Όπως είπαμε, ήταν πέρσι κινηματογράφος, πλάι στα «Διονύσια» Θέατρο, στ' αλήθεια, άνετο, πολιτισμένο, και μοντέρνο. Κουκλίστικο μπορεί να πη κανείς.

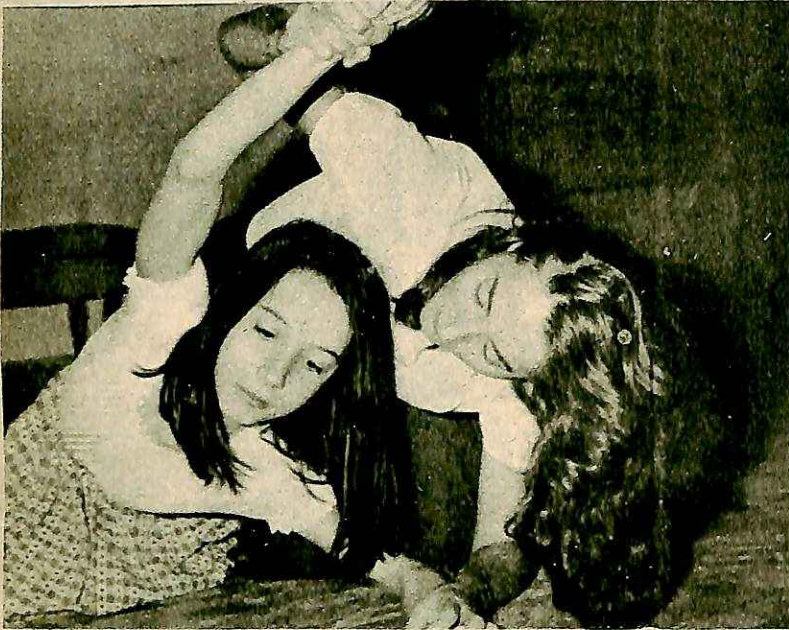
Θά εγκαινιάσθη με το θιάσο Μιμη Φωτόπουλου και με μια ξεκαρδιαστική κωμωδία του Τσιφόρου. Πολ. Βασιλειάδη, που τιτλοφορείται «Ο Θόδωρος και το δίκαννο».

Πρόκειται για μια σάτυρα κοι-

Κάτω άριστερά: Η Άννα Θόναου και ο Ντίνος Ηλιοπούλος σε μια χαρακτηριστική σκηνή από τις «πρόβες» της κωμωδίας «Μις Βαγόνι», που ή «πρεμιέρα» του θα δοθή στο «Ρεξ» στις αρχές του Οκτώβρη. Κάτω δεξιά: Ο Μίμης Φωτόπουλος, ο Τσάπλης και ή Σμαρούλα Γιούλη (πρόβαίνουν) τον «Θόδωρο» και το δίκαννο, στο νέο θεατράκι της όδου Βουκουρεστίου «Αμυράλ». Άνω δεξιά: Η Έλσα Βεργή κι' ο Λάμπρος Κωνσταντάρας, οι δύο πρωταγωνιστές του «Παράδεισου Ιντερμέτζου», με το οποίο ή διαλεκτή θιασάρχης θ' άνοιξη φέτος τη χειμερινή θεατρική σαιζόν.

Ένα χαρακτηριστικό σκηνικό από τις πρόβες των «Διονυσίων» στο θέατρο του «Νέο Θέατρο» της οδού Χαλκοκονδύλη. Στη φωτογραφία ο Βασίλης Διαμαντόπουλος, η Σένια Καλογεροπούλου, η Μαρία Άλκαϊου και ο μικρός Γιαννάκης Καλαντζόπουλος, που πρωταγωνιστούν στο έργο.

συγκρότημα, αλλά θίασο πρόξας, στον οποίο συνθιάσθηκε και πρωταγωνιστές θα είναι το τρίο Χρ. Εύθυμιου-Γκέλλυ Μαυροπούλου, Διονυσίου Παπαγιαννίδη.

Ός τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές, έχουν «αναγνωσθή» περισσότερα από 10 έργα, αλλά δεν έχει προκύψει κανένα για τη νέα σεζόν.

Πάντως η επρεμιέρα έχει αποφασιστεί να δοθεί όχι αργότερα από την 15η του Οκτωβρίου, καιρού επιτρεπόντος.

Το θέατρο «Αλφά», που πέφτει φιλοξενούσε το θίασο Μυράτ, φέτος θα στεγάσει την Κατερίνα, με έναρκτηριο έργο το «Παράξενο Ίντερμέτζο» του Ο' Νήλ, που ταυτόχρονα, όπως αναφέραμε πιο πάνω, θα παίζεται κι' απ' το θίασο της Έλσας Βεργή.

Οστόσο, η επρεμιέρα προβλέπεται για το Νοέμβριο ή και το Δεκέμβριο, γιατί, στο μεταξύ, η Κατερίνα με το θίασό της θα συνε-

θίασο ή Ξένια Καλογεροπούλου, ο Σπύρος Κωνσταντινίδης, η Λήδα Πρωτομάλη, ο Θ. Καταράδης και ο μικρός Γιαννάκης Καλαντζόπουλος.

Το δραματικό αυτό έργο, που προβλέπεται να έχει επιτυχία παρόμοια με εκείνη του «Τα δέντρα πεθαίνουν όρθια», εμφανίζει την εξής πρωτοτυπία: Όλοι οι ήρωες που παίζουν σ' αυτό, είναι πρωταγωνιστές, εξ αιτίας της ιδιομορφίας πλοκής του.

Τα ελαφρά μουσικά θέατρα (επιθεωρησιακά) τέλος, θα είναι μόνο... ένα φέτος το χειμώνα στην Αθήνα: το «Ακροπόλ», που άνοιξε κιόλας τη νέα περίοδο με τη θεαματική υπερπαραγωγή των «Ασπιδόκτου» - Σπυροπούλου, Παπαδόπουλου και Μπουζούκι.

Ο άλλος θιασάρχης του ελαφρού θεάτρου Κ. Χατζηχρήστος θα κάνει τουρνέ στην Αμερική, συγκροτώντας θίασο πρόξας, ο δε θιασάρχης του «Περσέ» Κούλης Σταλίκας, με πρωταγωνίστρια τη Νάντια Χωραφά, θα περιόδευσή την επαρχία. Σε τουρνέ επίσης θα περάσουν το χειμώνα οι Αλφοντίτης-Ρίζος-Γ. Βασιλειάδου, και ίσως η Καλή Καλό με τον Τάκη Μηλιάδη.

Τέλος πρέπει να σημειωθεί, ότι η Αθήνα θα στερηθεί φέτος και την Άλκη Βουγιουκλάκη, που θα επιχειρήσει κι' αυτή, κάτω από εύαι-

Πρόβες του «Ταλμπαϊού» στο «Νέο Θέατρο» της οδού Χαλκοκονδύλη. Στη φωτογραφία ο Βασίλης Διαμαντόπουλος, η Σένια Καλογεροπούλου, η Μαρία Άλκαϊου και ο μικρός Γιαννάκης Καλαντζόπουλος, που πρωταγωνιστούν στο έργο.

χίση στο «Ίντεάλ» τις παραστάσεις του «Ερωτική κάβουρας», έργο που παίζει ακόμη στο θερινό της θέατρο.

Στο θίασο της Κατερίνας, μετά την αποχώρησι του Λάμπρου Κωνσταντινίδη, θα πρωταγωνιστή ο Τίτος Βανδής.

Τέλος, ο θίασος Β. Διαμαντοπούλου - Μ. Άλκαϊου, θ' αρχίσει κι' αυτός στα μέσα Οκτωβρίου τις παραστάσεις του, στο «Νέο Θέατρο», με το έργο του Μπέρτολντ Μπρέχτ «Γαλιλαίος».

Πρόκειται για ένα έξοχο κοινωνικό δράμα μεσαιωνικής υποθέσεως, με κύριο πρόσωπο το θρυλικό αστρονόμο, που θα υποδυθεί ο Βασίλης Διαμαντόπουλος.

Κοντά του θα πρωταγωνιστή η Μ. Άλκαϊου, θα μετέχουν δε στο

νες συνθήκες, τουρνέ στη Μακεδονία, επί κεφαλής δικού της θίασου, με τον Γ. Παντζά.

ΔΕΚΑΤΕΣΣΕΡΑ, λοιπόν, θέατρα θ' ανοίξουν τις πόρτες τους και τις αλυσίδες τους, στις αρχές του Οκτωβρίου. Δεκατέσσερις καλοί συγκινήσεις και ευθυμίας, διακρίνουν και γέλιο. Καθένα με τους δικούς του ήρωες — αστέρια του θεατρικού στερεώματος — με το δικό του χρώμα, με τη δική του αψυχρή.

Σε ποιο θα πρωτοπατεί; Δεν έχετε παρά να διαλέξετε. Άν όμως, παρ' όλα αυτά, επιμένετε να σάς δώσουμε τη συμβουλή μας, ευχαρίστως; Νά πάτε... σε όλα με τη σειρά!

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Οι τρεις «αυθιασάρχες» του θεάτρου Παπαγιαννίδη Χρ. Εύθυμιου, Διονυσίου Παπαγιαννίδη και Γκέλλυ Μαυροπούλου διαβάζουν στο γραφείο των παρασκηνίων το έργο με το οποίο θ' ανοίξουν τη χειμερινή σεζόν.

ΟΤΑΝ έμπήκα στο γραφείο του Λάκη, τον βρήκα κολλημένο στο τηλέφωνο. Μου έκανε νόημα να καθίσω και άλλα νόημα να μη μιλήσω και να μην κάνω θόρυβο, για να μην αντιληφθεί το άορατο πρόσωπο που διοικούσε στην άλλη άκρη του σύρματος, ότι υπήρχε κι' άλλος κοντά σε τούτον που τηλεφωνούσε από την εδωθε άκρη του σύρματος.

Ο Λάκης τηλεφωνούσε σε γυναίκα. Κι' όπως κατάλαβα, σε άγνωστη. Γιατί τη ρώτησε πώς είναι ο τύπος της, αν είναι ψηλή

— Λοιπόν, της λέω, είδατε τί ώραία που καταλήγουν καμιά φορά τα λάθη στο τηλέφωνο;

Η το αντίθετο, αν είναι ξανθεία ή μελαχροινή, πως λένε τ' όνομά της, κι' άλλα τέτοια. Και φαίνεται πως κι' εκείνη έκανε ανάλογες ερωτήσεις, γιατί και ο Λάκης έδινε πληροφορίες για το άτομό του, απαντήσεις λίγο φλου, αλλά πολύ έξυπνες. Σ' αυτά είναι μάννα ο Λάκης, γι' αυτό και τον θαυμάζω και, μπορώ να πω, τον ζηλεύω και λιγάκι. Τη ρώτησε ακόμη αν ήταν μόνη τώρα που τηλεφωνούσε και την ίδια ερώτησι έκανε κι' αυτή, γιατί ο Λάκης απάντησε:

— Μόνος κι' εγώ, σαν καλός νερός στο καλά του. Και νούκλεισε το μάτι. Η κουβέντα συνεχίστηκε πολλή ώρα — κάπου ένα τεταρτο-κι' ενώ έκρινα καλό να σηκωθώ, γιατί αυτά τα τηλεφωνήματα πολύ συχνά έχουν αρχή, μα τέλος δεν έχουν. Ο Λάκης μούκανε πάλι νόημα με το χέρι: «Κάτσε». Το σύνθημα για να τελειώσει η τρυφερή αυτή συνομιλία, φαίνεται ότι τώσως εκείνη. Γιατί ο Λάκης είπε:

— Πρέπει να τα ξαναπούμε, όμως. Έδώ, με τη σημερινή μας κουβέντα, εθέσαμε απλώς το θεμέλιο λίθο μιας γνωριμίας. Μόσαστε τώρα τον αριθμό που πηρατε κατά λάθος: Όχι, φυσικά όχι. Το δικό σας δε θέλετε να μου τον δώσετε. Λοιπόν, σημειώστε το δικό μου. Όκτώ, όκτώ, έφτά, έφτά, μηδέν, ένα, τρία. Θα περιμένω ανυπομονώντας. Ήρθουσα...

Ο Λάκης κατέβασε το ακουστικό, που πρέπει να ήταν πολύ κουρασμένο.

Έπεσα άπάνω σε εύθυλλιο, είπα.

— Άκριθως... Πήρε κατά λάθος... Μπα. Μαλλον αριθμό στην τύχη. Τι άλλο κάνουν οι γυναίκες όταν πληττουν κι' έχουν διπλα τους τηλεφώνους;

— Λες να ξανατηλεφωνήσω; Είμαι βέβαιος... Γιατί συνήθως αυτές δεν επανέρχονται... ναι. Άλλα ενώ έχω τηλεφωνική διαίθεση, Όπως όποτε θα με ξαναπαρά...

Μπράβο, θες Λάκη. Ώραία τα καταφέρνεις. Άλλα η Λέλα; — Αυτή είναι άλλο κεφάλαιο! Άς δούμε τι γίνεται και πιο πέρα...

— Αν το πάρη είδησι, καυμένε... Καθώς είναι και ζηλιάρη. — Γιατί να το πάρη; Τη Λέλα τη θέλω τέσσερις φορές τη βδομάδα, πέρα το θράδυ. Έχουμε τρία βράδια ελεύθερα και όλα τα πρωίνα, θα τ' αφήσουμε ανεκμετάλλευτα, Βασιλάκη!

46ΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Π. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

Τρεις μέρες αργότερα που ξαναπέρασα από το νοσείο του, τον έρωτα:

— Τι έγινε; Ξαναπάρ; — Άνθ' όσες. Τα πράγματα θαζίζον κανονικά. Τώρα πάμε και για προσωπική γνωριμία. Την έχω φέρει στο παρό πέντε. Άκριθως ο' αυτό το παρό πέντε έπεσα το άλλο απόνευμα που

για κανένα ποτηράκι. — Της προσφασίτκα πως είχα δουλειά που δε μπορούσε ν' αναβληθ. «Τι δουλειά είν' αυτή που δεν παίρνει αναβολή, έξη μ' όκτώ; Και που είναι; Και σε ποιο μέρος θα γίνει;»

Της είπα να την πάει τέσσερις μ' έξη και να την αφήσει στις έξη. Η νά την πάει όκτώ με δέκα. Κι' αυτό ήταν το λάθος του. Ένώ θα έπρεπε να επιμείνι ο' όλο το απόνευμα και το θράδυ, άφησε ένα μυστήριο γύρω από το ώραριο έξη μ' όκτώ, που έδανε σε δικαίες υποψίες τη Λέλα. «Εσύ κάπου πηποά έχεις να πας αυτή την ώρα». Και του τόβρεζε ζήτημα: «Η θα πίνανιν μαζι σινεμά έξη μ' όκτώ, ή αντίο!»

— Και τι να κάνω, Βασιλάκη μου; Άναγκάστικα να υποχωρήσω. Άλλα έπειδή ενώ σκεπτομαι και τους φλους μου, είπα: «Γιατί να καθή; αυτή ή ευκαιρία...» Λοιπόν, θα πας έσύ. Έτσι κι' έτσι δε με ξέρει...

— Ναι, αλλά εσύ της μιλήσες για γκρίζο κοστούμι, για καφέ ρεπουμπλικα... Και, ξεχνώ το σπουδαιότερο. Της είπες ότι είσαι χωρίς μουστάκι. Κι' ενώ τόχω το μουστακάκι μου.

— Υπόθεσι ενός λεπτού. Θα το ζυρίσες. Νομίζω ότι αζίζει τον κόπο να θυσιάσες αυτές τις τριχες, για ναχης μία όμορφη

κπς, προέρχεται από το Μισαάκας.

— Τι σημασία έχει; Αυτή. Λάκη με ξέρει...

— Ναι, αλλά είναι και το άλλο. Θα ξαναπαρά τηλεφώνω...

— Κι' αυτό κανονίζεται. Θα της πω ότι άλλαξες αριθμό και θα της δώσης τον δικό σου νραφέιου.

Είχα ώριμένες επιθυμίες, αλλά όσο τη δουλεύα με το μυαλό μου, τόσο μου έδρεσε αυτή ή αισθηματική τλαστοπροσώπεια.

Θυσίασα το μουστακάκι μου, που τόχα σε τόση εκτίμηση. Φόρεσα το γκρίζο κοστούμι του Λάκη, που μου έοχότανε καλά. Άλλα την καφέ ρεπουμπλικα την κρατούσα στο χέρι, γιατί ο Λάκης είναι χοντροκέφαλος. Ενώ ενώ μαλλον στενοκέφαλος. Στήθηκα ο' ένα τραπέζακι του «Χαροπλάστειου (Ζήτα)», ακούμπησα ένα διόλιο άπάνω, για συνήμα και περιμένα, με χτυποκάρδι και με τα μάτια κορφομένα στην είσοδο.

Αυτή είναι μήπως ή ψηλή, ή κινηματογραφικά όμορφη; Όχι. Αυτή προνάει αδιαφορία και πάει και κάθεται μόνη της, κυττάζοντας το ρολογάκι της. Είναι για άλλον. Μήπως αυτή ή άσχημη, με τα νυαλιά; Εύτυχως όχι. Αυτή; Αί, αυτή είναι. Γιατί κάνει μερικά δήματα μέσα στο κατόπτημα, φέρνει το βλέμμα της ενα νύδη ανιχνευτικά, βλέπει το διόλιο και κατακυθύνει προς το τραπέζακι μου, μ' ένα χαμόγελο στα χείλη. Σηκώνομαι.

Ο κύριος Λάκης:

— Κάθεται, με το ίδιο χαμόγελο πάντα. Πως ν' άρχισω την κουβέντα; Καλεί το γκαρσόνι, του δίνει παραγγελία για «αίς κομή οόδα» και ο' αυτό το διάστημα ενώ την εξετάζω φυσιογνωμικώς και σωματικώς. Δεν είναι όμορ-

Η ΜΙΑ, Η ΑΛΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ

πήνα. Στο πως θα γνωριστούνε, άφου ούτε εκείνος την ήξερε ως πρόσωπο, ούτε εκείνη το Λάκη ως φάτσα και σουλουπί.

— Δεν είναι δύσκολο, είπε εκείνος. Θα ιδίτε ένα νέο κύριο, εκεί νύδη στα τριάντα, μετριου αναστήματος, με ευριμένο μουστάκι. Θα φορά γκρίζο κοστούμι, καφέ ρεπουμπλικα και θαχω ένα διόλιο άπάνω στο τραπέζακι... Έσείς; Πως θα σας γνωρίσω; Ά, άφου θα με γνωρίσετε σεις, είναι περιττον να σας γνωρίσω ενώ... Βρισκόσαστε σε πλεονεκτική θέσι απέναντί μου, δεσποινίς Ρενέ. Άλλα τέλος πάντων. Άς νίνη το θέλημά σας. Λοιπόν, ανακεφαλαιώνουμε: Άυριο επτά μ' επτά και τέταρτο, στο «Χαροπλάστειο (Ζήτα)» στο βάθος «Ήθουσα»...

Έκλεισε το τηλέφωνο, πανευτυχής.

Έν τάξει, είπε. Άυριο στις επτά...

— Λες να ναι όμορφη; — Όπωςόποτε. — Πως το ξέρεις; — Διαισθησι!

— Το εύχομαι. Θάθελα ναμει στη θέσι μου, Λάκη. Έσυ δύο, ενώ καμιά, από τότε που μ' άφησε η Νένα. Αυτές είναι οι αδικίες που νίνονται στην κοινωνία.

Την άλλη μέρα, το μεσημέρι, ο Λάκης με πήρε στο τηλέφωνο, στο γραφείο που έθανόσμουνα. Ήταν επείγουσα ανάγκη να με ιδή. Συναντηθήκαμε ο' ένα υπάρο.

Τι μου είπες χτές γ' απόνευμα; Βασιλάκη. Θυμάσαι;

— Τι σου είπα; — Ότι θαδελος νάσαι στη θέσι μου σήμερα το απόνευμα, στις έφτά.

— Ναι, Και το ξαναλέω. — Λοιπόν, θα είσαι!

— Ένν; Πως; — Άπλουτάτα, γιατί δε θα πάω ενώ. Και προκειμένου να μην πάω ενώ, γιατί να μην πάω ένας άλλος; Και προκειμένου να πάη ένας άλλος, γιατί αυτός ο άλλος να μην είσαι σύ;

Και γιατί δε θα πας έσύ; Γιατί η Λέλα, ενώ δεν ήταν ή μέρα που θα συναντιόντουσαν, επέμενε σώνει και καλά να πανε έξη μ' όκτώ σινεμά κι' έπειτα

Κάθε τόσο η Κίτσα και η Νίνα αντάλλαζαν κάτι περίεργα βλέμματα και γελούναν.

φιλενάδα. Και σε λίγες μέρες τ' άφηνε πάλι.

— Και το γκρίζο κοστούμι; — Θα σου δώσω το δικό μου. Και μια καφέ ρεπουμπλικα. Έχω δύο. Ώστε, βλέπεις, όλα κανονίζονται.

Ήταν, όμως και το σπουδαιότερο: Αυτοί οι δύο είχαν πη ένα σφωρό πράγματα από το τηλέφωνο, που ενώ δεν τα ήξερα. Άλλα και ο' αυτό ο Λάκης είχε επιχείρημα άκλόνητο: Ήταν ανάγκη να μιλήσε για κείνα που είπαμε. Θα λέναμε καινούργια τώρα. Έξ' άλλο θα μούλενε κι' εκείνος μερικά απ' όσα θυμότανα που είχαν πη και θα καταπιεζόμουν άπάνω — κάτω.

Σου προσφέρω μία ευκαιρία ούρανοκατέβη. Βασιλάκη και θα την κλητήσης; Βγάλε με κ' έμένα από τη δύσκολη θέσι. Δε θέλω να με περάση για άνηνη. Να πάη και να μη με άρη. Αυτό είναι ανώνυμο. Και είναι και το άλλο. Ταιριάζουν τα όνομά μας. Λάκης ενώ, Βασιλάκης, άρα Λάκης κι' έσύ.

— Ναι, αλλά το δικό σου Λά-

φη, σύμφωνα με τη διαίθεσή του Λάκη, άλλα κάθε άλλο παρά άσχημη μπορεί να την πης.

— Λοιπόν, της λέω, είδατε τί ώραία που καταλήγουν καμιά φορά τα λάθη στο τηλέφωνο;

— Ναι. Είναι τα τηλεφωνικά αποδόττα.

Έτσι άρχιος ή κουβέντα μας και εκείνο που ευχαριστήστικα είναι πως ούτε εκείνη έκανε λόγος, νι τις τηλεφωνικές μας φλυαρίες — που υποτίθετο ότι έγιναν ανάμεσα μας — ούτ' ενώ, πολύ περισσότερο. Καθόσσε κάπου μία ώρα, μου έξοιολογήθηκε πως δεν την, έλεγαν Ρενέ, αλλά Κίτσα. Το «Ρενέ» ήταν τηλεφωνικό ψευδώνυμο. Παντως ένώ έμένα στο Λάκη.

— Θέλετε να πάμε κανέναν περπατο στο αλάρη;

— Ήθελε, αλλά δεν είχε καιρό.

— Θα σας τηλεφωνήσω.

— Ξέρετε, αλλάζω τηλέφωνο, από αύριο. Να σας δώσω το νέο μου αριθμό. Και θ' ήρθουσα.

— Όπως είχα υποχρέωσι, έδωσα

ἀναφορά στο Λάκη. Εὐχαριστήθηκε.
— Είμαι ἱκανοποιημένος, πού σοῦ πρόσφερα μιὰ τόσο σπουδαία, ὑπέρβου-
σια, εἶπε. Διὰ τὴν ἐξοχὴν, ἐδῶ πού τὰ λέμε,
κυρίως στὴ Λέλα τὴ χωστὰς. Γιατί ἂν
δὲν ἐπέμενε ἐκεῖνὸν στὸ ἐξ ὁ ὁκτώ...
— ὅ,α τὴν εὐχαριστήσω, Λάκη!
— Ναι. Γιατὶ κάνα κανένα τέτοιο ἄ-
στείο...

★
Τηλεφώνησε, ὥσπου ἄλλο ραντε-
βου, πῆγε στὸ ὄαληρο. Καὶ ἡ ἱστο-
ρία τράβηξε τὸ δρόμο της. Πέρασαν
τρεις μῆνες γεμάτοι ἐνδιαφέρον καὶ
ἡμουν εὐτυχὴς πού ἐκάλεσα τὸ κενό
τῆς καρδιάς μου.
Στους τρεῖς μῆνες ἀπάνω, βλέπω τὸ
Λάκη μελαγχολικῶς. Τὶ ἔχεις, Λάκη;
Τὶ νᾶξε; Διὰ τὴν ἐξοχὴν, εἶπε. Εἶχαν
μιὰ φοβερὴ σκηνὴ ἐπιτομίας.
— Καὶ τώρα εἶμαι: ρέοτος, Βασιλά-
κη.

— Ἡ Κίτσα, ὅλο καὶ θάχει καμιά
φ λενάδα. Δὲ μὲ συστήνεις πρῶτα σ'
αὐτὴν κί' εἰπεῖται τὰς πούμε με τὸ
πο-τὸ αἰτήμα μας; Ἐτοὶ θὰ ἐπιλη-
ψώσε καὶ τὴν υποκρέωσι πού ἔχεις
ἀπέναντί μου.

Σκεπτόμενος τὸ πρᾶγμα κατὰλλη-
λα, ἔκει πού καθόμαστε με τὴν Κί-
τσα, σὲ κάποιο κέντρο, μπῆκε τάχα
τυχαῖα ὁ Λάκης.

— Κάτω με πάρε κατὶ... Νὰ σὰς
συστήσω...

Χάρηκανε πολὺ νὰ τὴν γνωρίσω, ὁ
Λάκης ἔκανε πολὺ οὐλητικῶς, ἔπειτα
κάποιο φιλικὸ ξεθάρρεμα κί' ἔπειτα
ἀπὸ μιὰ ὥρα σκηνοθεσίας καὶ μὲς ἀπο-
χωρήθηκε.

Τὸ ἔλεγε τὸ ἐνκώμιο. Ἀφῆσα νὰ
περάσουν λίγες μέρες, ἀλλὰ κάθε τό-
σο πετούσε καὶ καμιά κουδέντα νὰ
τὸ Λάκη.

— Δὲν ἔχεις καμιά φίλη, νὰ κάνου-
νε παρέα; Ἀφῆσα δὲ τὸν συστήσου-
με... Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα δὲν ἔχουμε
καμιά εὐθύνη.

— ἔχω, εἶπε πρόθυμα. Τὴ Νίνα. Καὶ
κατὰ σύμπτωση εἶναι κί' αὐτὴ στὴν ἱ-
δία θεοί...

Κανονίσαι τὴ συνάντησι, τὸ ἴδιο
κέντρο. Περιμένουμε καὶ οἱ τρεῖς.

— Νὰ τὴ! εἶπε ἡ Κίτσα.
Καὶ βλέπω μιὰ κοπέλλα, πού δὲν ἦ-
ταν νυναικα. Ἦταν ὅσα. Ἦταν ἐξου-
φυλλο-περιοδικῶς. Ἐνῖαν οἱ συστά-
σεις. Καὶ ἡ Νίνα κυρτοχρῶσε στὴν πα-
ρέα.

Ἡ Κίτσα προτείνει νὰ πάμε στὴν
Κηφισία. Ἡ πρότασι εἶναι δεκτὴ. Ἡ ἄ-
ποφασις ζεσθάρθηκε καὶ βοηθήσαν σ'
αὐτὸ καὶ δύο... τρία ποτηράκια. Ἐκεῖ
ἀπάνω στὴν εὐθύνη, κουδέντα, κάθε
τόσο ἡ Κίτσα καὶ ἡ Νίνα ἀντάλασαν
κατὶ περίεργα βλέμματα καὶ γελού-
σαν.

— Μὰ τί συμβαίνει μετ' ὅσα τις δύο;
εἶπε ὁ Λάκης. Κάποιο μουσικὸ ἔχετε;
— Νὰ τὸ πούμε; ὠνόμασε ἡ Νίνα.

— Καὶ δὲν τὸ λέμε;
— Λοιπόν, εἶπε ἡ Νίνα. Ξέρετε γιὰ
τὴν ἑλπίδα; Γιατὶ ἡ Ρενὲ πού πλεόω-
νουμε, δὲν εἶναι ἡ Κίτσα. Εἶν' ἐνῶ!

— Ἐρεῖ; Ψιθυρίσα καὶ κόπηκαν τὰ
νόνατά μου.

— Ναι. Ἐκεῖνὴ τὴν ἡμέρα τοῦ ραν-
τεβου, ὅμως, μοῦ ἔτυχε κάποιο ἐπιπ-
δο ὁ καὶ δὲ υπορούσε νὰ πάω. Ἐτυχε
νὰ εἶναι ἡ Κίτσα κοντὰ μου, πού ἤξε-
ρε τὴν ὑπόθεσι. (Δὲν πᾶς εὐ;); τὴς
λέω. Καὶ ἤξερε... Μὰ δὲν εἶναι ἀστεία
ἱστορία;

— Νὰ με συγκωρῆτε. φώναξε, ἀλλὰ
δὲν εἶναι καθόλου ἀστεία. Εἶναι πλα-
στοποιημένη.

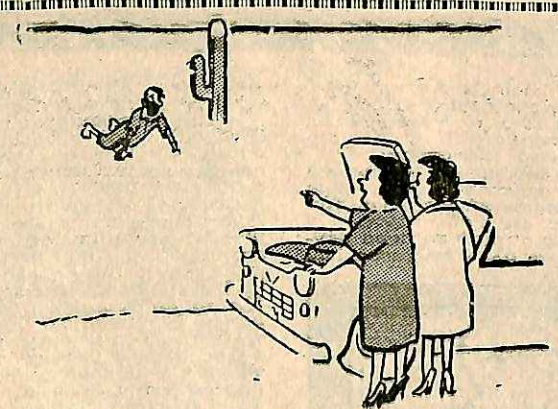
— Καὶ μάλιστα, εἶπε ὁ Λάκης, διηλθ'.
Γιατὶ καὶ ὁ Λάκης ὁ πραγματικὸς εἶμ'
ἐνῶ καὶ μὲ ἀντικατέστησε ὁ Βασιλά-
κης. Ἐτοὶ, Βασιλάκη!

Κί', ἐνῶ οἱ τρεῖς τοὺς εἶχαν ξεραθῇ
στὸ νεῖο, ἐμένα με, εἶχε ἐννιζεῖ ἡ ἄ-
νανάκη. Ὅποτε, ἂν δὲν τῆς εἶχε
τὸ ἐμπόδιο στὴ Νίνα, τὴ δῆθεν Ρενὲ,
θὰ εἶχε πέσει στὸ μερικτὸ μου. Καὶ
ὅχι ἡ Κίτσα. Πού θέβαια δὲν ἦταν ἄ-
σκημη, ἀλλὰ ὑποστα στὴ Νίνα. Ἦταν
ὅτι τὸ φωνάρι ὑποστα στὸν ἥλιο.
Χωρίσαμε νὰ νὰ ξενοδοχοῦμε σὲ
ἄλλη συνάντησι, οἱ τρεῖς αὐτοὶ χαρού-
μενοι, ἐνῶ μελαγχολικοῦς.

Ὅταν θρεθίκαμε με τὸ Λάκη, τοῦ
ἐξήγησα τὴν στάσι μου. Εἶχε υποκρέ-
ωσι νὰ παραπονηθῇ, νιαὶ δικαιωστικὰ
τὴ Νίνα, μὲ ὅσους. Τὸ ἀνέπτυξε τὸ
ζήτημα καὶ νομικὰ. Ἀλλὰ πού νὰ τ'
ἀναγνωρίσῃ ὁ Λάκης. Ἡ μιὰ πλαστο-
ποιημένη, λέει, ἐξουδετερώνεται τὴν
ἄλλη. Γιατὶ, ἐν αὐτὸς εἶχε ἐλεύθερο
ἐκεῖνο τὸ ἀπάνευθα ἐξ ὁ ὁκτώ κί'
ἐοκράταν ἡ ἀληθινή, δῆθεν Ρενὲ. ἐνῶ
τὴν κέρδος δὲ εἶχε; Ἐνῶ τώρα, μοῦ
ἐμενε τολυχίστον ἡ Κίτσα.

Μοῦ ἐμεινε. Ἀλλὰ μέσα στὴν ψυχὴ
μου ἔχω πάντα μιὰ πικρά καὶ — νια-
τὴ νὰ τὸ κούψω; — καὶ κάποιο μί-
σος νὰ τὸ Λάκη... Καὶ τὸ μόνο πού
ἐκῶνα νὰ νὰ ἐκδικήσω, εἶναι πού ἄ-
φωρα πάλι τὸ μετ' ἐπ' αὐτὸν κί'...

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

— Δὲς σοὶ ὁ Θεός! Μᾶς ἔρχεται βοήθεια!

Ἐπίκαιροι στίχοι

«... ΠΙΚΡΗ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ»

Ἀπάνω, πού οἱ πλείστοί μας ἀπὸ χαρὰ σκιρτήσαμε,
γιατὶ χαγαροφάρμακα μεγάλα ἀποκτήσαμε,
παρηρηρῆ ἔλλειψις εἶδον μᾶς ἐγχαίρων
κί' ἡ φάρμακα σταμάτησε ἐλλείψει... παντ' ἄρουν!

★
Μὲ λίγα λόγια, κύριοι, στὴ ζῆσι μας τὴν ἄχαρη,
ἐπάθαμε οἱ ταλαίπωροι καινοουργία κασάρικα
κί' ἐνῶ ἐπεριμένεμε νὰ φάμε ντόπια... χαγари,
ἐμείναμε, ἀπότομα, μονάχα με τῆ... γλῶσσα!

ΝΕΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Τὰ «ταξίτικα» μπουζούκια μᾶς, μὰ καὶ τὰ «ντερμπ-
... (ντέρικα),
κατέκτησαν ἀπὸ τινος κί' ἐκεῖνὴ τὴν Ἀμερική
κί' ἀπὸ τὴν Καλλιφόρνια παραγγέλια ἐστία
πού μᾶς γυρεύει μπουζουκλὶν παρότι μὴ μεγάλη.

★
Τὸ μπουζουκομπόριον, λοιπόν, ἄς τὸ τανώσουμε
καὶ, δίχως καθυστέρησι, ἄς τὸ διοργανώσουμε,
γιατὶ μετὰ... μπουζούκια μᾶς ἂν πιάσουμε παράδες,
θὰ πάψουν τὰ στομαχία μᾶς νὰ παίζου... ταμπουράδες!

ΕΛΠΙΔΕΣ ΦΡΟΥΔΕΣ

Τὰρ ὅλο πού ἀποκτήσαμε κί' ἐμεῖς Ὁργανισμό,
πού τὸ «Προ-πό» του ἐργάζεται γιὰ τὸν ἀθλητισμό,
ἔβγῃσαν στὰ Βαλκάνια οἱ ἀδελφαί μᾶς σκάροι
καὶ μόλις ἐκράτησαν τὴν θέσι τῆς... τετάρτης!

★
Κατόπιν τούτου, βέβαια, με λύπη μας σκεπτόμαστε
πὺς στὸ «Προ-πό» βαρίζουμε τὸ μέλλον μας ματαίως
καὶ τῆς... τετάρτης θεσι μᾶς ὁσάκις τὸ σκεπτόμαστε,
χωρὶς κουδέντα δεύτερη, μᾶς πᾶναι «τεταρταίος»!

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΠΑΣΤΡΙΚΕΣ

Μιὰ Γιωταχοῦ ἀνέπτυξε ταχύτητα μεγάλη
κί' ἀφοῦ τὸ πᾶν ἐκόνεψε νὰ κάνει λαμπροῦσά,
πολλοὺς περὶς παρέσυρε, σ' ἐλάχιστὰ λεπτά,
καὶ κατὰ γῆς ἐξάπλωσε διαβάτες... ἐξή-ἐφτά!

★
Οἱ κούρσες, ἴτοι, σήμερα, θερίζουν ἀνῆλας,
γιατὶ βολὰν ἐπέπρωτο νὰ πιάσουν καὶ τὰ θῆλα
κί' ἀντὶ νὰ καθαρῖζονε στὸ σπῆτι τοὺς πατάτες
με τοὺς τροχούς τῆς κούρσας τῶν... παστρεύονε δια-
βάτες!

«ΑΣ' ΤΑ Ν' ΑΝΕΜΙΖΟΥΝΕ»

Συμφωνῶς μ' ἓνα σχέδιον, σχεδὸν κοσμοσπῆτριον,
θὰ γίνῃ καὶ στὴ χώρα μᾶς μεγάλῳ ἐργαστήριον,
γιὰ νὰ διαφωτίζωνται οἱ Ἕλληνες πολῖται
κί' «αἰολικὴ ἐνέργεια» νὰ ξέρουν τί καλεῖται!

★
Ἐτοὶ ὁ Ρωμῖος ὁ σύγχρονος καὶ πρὸ πολλοῦ εὐδαίμων,
στὴν Οἰκουμένη ὀλοκλήρη θ' ἀρχίσῃ νὰ φημίζεται,
πὺς ἔχει ἐνημερότητα εἰς τὰ «περι... ἀνέμων»
κί' ἄς κλαίῃ τὸ παραδάκι του, πού θά... ἐξανεμίζεται!.

ΝΕΡΑ ΘΩΛΑ

Οἱ ἀλῖεις τῆς χώρας μᾶς παραπονοῦνται ὅλοι των
καὶ, κατὰ τὰ λεγόμενα, με δίκαιον ἀπόλυτον,
διότι τ' ἀλείματα πού ἐρχονται ἀπ' τὰ ξένα
κομμὰ δὲν ἔχουν δέσμευσι κί' αὐτ' ἐλεγχῶ κανένα...

★
Αὐτὰ ὑποστηρίζουν, σὲ γενικὴς ἀράδες,
δεκάδες ἰχθυόμορφοι καὶ πᾶν πολλοὶ φαρδῆς
κί' ἐνῶ αὐτοὶ ἐξίστανται κί' οἱ πάντες ἀποροῦν,
σιγὴν ὅλ' οἱ ἀρμόδιοι... ἰχθύος μᾶς πηροῦ!

ΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΝΟΜΙΣΜΑ

Μετὰ πολλῶν, διαβάσαμε καὶ τὴν πληροφορία,
ὅτι τῆς Ἀρτας ἄρπαξε φωτιά ἡ... Ἐφορία
καὶ ναι, μὲν, δὲν τῆς κῆκον τὰ πάντα μέχρι τέλους,
ἀλλ' ὅσο νᾶναι, ἀπώλεσε πολλοὺς παχείς φακέλους...

★
Ζημιὰ μεγάλη ἔπαθε, ἐν πάσῃ περιπτώσει,
καὶ χαίρονται κί' ἀγάλλονται πολῖτες πλείστοι ὅσοι,
γιατὶ φωτιὰς ἀμέτρητες κί' αὐτὴ ἔχει ἀνάψει
καὶ τὸν φορολογούμενον τὸν κόσμον ἔχει... καίη!

Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

Οἱ ιδιοτροπίες ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΙΔΑ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

ΤΙ ΕΙΠΑΤΕ, κύριε Ἀντωνάκη; Γιὰ
πού ἐτοιμάζομαι ν' ἀναχωρήσω;
Γιὰ τὴν ἐξοχή, κύριε Ἀντωνάκη. Πᾶν
κί' ἐνῶ νὰ περάσω τὰς διακοπὰς μου.

καθ' ὃ ἔχω δικαίωμα,
νομίζω, ὡς ἀνθρώπος
ἐρπαιόμενος καὶ τα-
λαίπωροῦμενος. Πῶς εἶ-
πατε, κύριε Ἀντωνά-
κη; Ἀπορεῖτε ὅτι πᾶν
στὴν ἐξοχὴ τέτοια ἐ-
ποχή; Γιατὶ, παρακα-
λῶ; Τὶ ἔχει ἡ ἐποχή;
Τὶ εἶναι, λέει; Ἀκα-
τάλληλη! Ἐπιτρέψατέ
μου ν' ἀπορῶν κί' ἐ-
νῶ με τὴν σειρά μου,
κύριε Ἀντωνάκη, νὰ
τὸν περῶν ὅλο τὸ ἱ-
σχυρίσω. Ἀκατάλλη-
λη ἐποχή, λέει. Πῶς
τόθναλε αὐτὸ τὸ θέ-
σφατον; Ὑπάρχει ὑπὸ τὴν
μοσ ἡ διαταγή ἡ ἀστυνομικὴ διατά-
ξι, ἡ ὁποία νὰ ὀρίξῃ ποῖα εἶναι ἡ κα-
τάλληλη ἐποχὴ νὰ νὰ πᾶν στὴν ἐξο-
χὴ ὁ ἀνθρώπος καὶ ποῖα δὲν εἶναι; Ὁ-
ρίσται; Ὁχι. Αὐτὸ λέω κί' ἐνῶ. Κα-
τάλληλη ἐποχὴ εἶναι ἐκεῖνὴ πού νο-
μίζει ὁ κάθε ἀνθρώπος. Καὶ νὰ μὲνα,
κύριε Ἀντωνάκη, ἂν θέα νὰ ἔδωκα;
αὐτὴ εἶναι ὅχι; ἀπλῶς ἡ καταλληλότη-
ς, ἀλλὰ ἡ μὴν κατάλληλη ἐποχὴ
νὰ νὰ πᾶν νὰ κάνει τὰς λενομένης
διακοπὰς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου τοῦ τύ-
που μου, τοῦ χαρακτήρου μου καὶ τῆς
ψυχουμένης μου. τῆς ἰδιοσυμπε-
ρίας μου καὶ τῆς νοστορίας μου. Ἀ-
ποῦ, ἑνὸς ἀνθρώπου νομίζω.

Διότι, κύριε Ἀντωνάκη, νὰ ποῖό λό-
γο ἑνὸς ἀνθρώπου ὑπάρχει εἰς τὰς ἐξο-
χὰς; Πῶς; Γιὰ νὰ πᾶν καθαρόν ἀέρα;
Τρίχες. Καθαρὸς ἀέρας ὑπάρχει παν-
τοῦ καὶ μπορεῖ νὰ τὸν εἰσπνεύσῃ ὁ ἄν-
θρώπος, ἐνῶ τὸν ἐπιθυμῇ καὶ ὁ αἰὼν
χιλιόμετρα ἐκτὸς τῆς πρωτεύουσας.
Ἄ, καὶ νὰ ὁροῖται. Καὶ αὐτὴ μπορεῖ
νὰ τὴν ἐκπλῶ σπῆτι του. ἐνῶ τὴν ἐπι-
θυμῇ.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἐξοχῆς, κύριε Ἀν-
τωνάκη εἶναι, θαυότερος. Εἶναι ἡ ἄ-
πομνησις ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην ἀγέλην,
ἀπὸ τὸν συρφετὸ πού τὸν περικυκλώ-
νει, ἀπὸ τῆς ἀναρίθμητης φάσεως πού
συναντᾷ, ἀπὸ τῆς πολλῆς οὐλῆς καὶ
τῆς ἐνοχλήσεως καὶ ἡ αὐτοσυγκέντρω-
σι. Νὰ εἰσὶν στὸ ξενοδοχεῖο σου καὶ
νὰ ἂν θάληπς ἀνθρώπου, νὰ θναίνῃς
στὸ δρόμο καὶ νὰ χαιροσῇ τὴν ἐρημίαν
καὶ νὰ μένῃς μόνος με τὸν ἐαυτὸ
σου.

Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ἐξοχῆς,
κύριε Ἀντωνάκη. Ἀν ποῖος νομίζει
τοῦ λόγου σου ὅτι εἶναι; Νὰ πᾶς τὴν
ἐποχὴ πού εἶναι, κάνα ἀπὸ κομμο,
νὰ μπαίνῃς στὸ σαλόνι καὶ νὰ θάληπς
οὐδὲν κυράδες νὰ εἶναι στρωμένες
στὸ κομμ-κάν, νὰ μπαίνῃς στὸ ἐπι-
στορίο καὶ νὰ νὰ πᾶς ἐκεῖ, ὅσοι, νὰ
σκοπτάδης διαρκῶς ἀπάνω σὲ παρὰ
πού χαλᾶνε τὸν κομμο, νὰ σοῦ δύνουν
στὰ νεύρα τὰ πᾶς κί' ἔλα στοὺς δια-
δρόμους καὶ στὸ κλιμακοῦσῶ, οἱ
φῶνες τῶν ἀναγνῶντων, τὰ μοτῶ τῶν
αὐτοκινήτων, ἡ ἀγέλη τῶν λενομένων
(λουομένων), τὰ τρανζίστορς τῶν δι-
ναῖδων τελεντιμπόδων, τὰ χάχανα τῶν
σακλῶν καὶ τὰ τριαυτὰ; Καί, τὸ χει-
ρότερο ὅλων, νὰ συναντᾷς τῆς ἰδίας
φάσεως τῶν γνωστῶν πού ἀνταμύνεις
κί' ἐδῶ; Ἰμῶ, κί' ἐρεῖς ἐδῶ κύριε
Πελοπίδα; Ἐλάτε νὰ κάνωμε παρέα.
Αἱ, ὅχι κύριε. Ἐμένα δὲ θὰ με ἴδῃτε
ἐκεῖ. Ἐνῶ κί' ἐρεῖς εἶθε ἐκεῖ. Διότι
ἐνῶ ἐπιθυμῶ ν' ἀποκαυκυνθῶ ἀπὸ τὰς
ῥόθνας ἀκριβῶς νὰ νὰ μὲν ἂν ἔλε-
πω. Καὶ περμένῳ νὰ ἐπιστρέψετε οἱ
στὰς Ἀθήνας, νὰ νὰ μεταθῶ ἐνῶ εἰς
τὰς ἐξοχὰς.

Ὅποτε, κύριε Ἀντωνάκη; Εἶμαι ἡ-
νόνκνιος ἀνθρώπος, εἶπατε; Μάλι-
στα. Εἶμαι, τὸ παραδέχομαι, τὸ ὁ-
κνηύσω. Μονόκνιος, μονόκνιος τῶ-
τος.

Ἐτοὶ εἶμαι, ἐτοὶ θέλω νὰ εἶμαι
κί' ἐτοὶ θὰ εἶμαι πάντοτε. Καὶ ἀκρι-
βῶς ἐπειδὴ εἶμαι ἐτοὶ, τώρα θὰ με-
ταθῶ εἰς τὰς ἐξοχὰς. Διότι νί' αὐτὸ
μεταβαίνω. Γὰ νὰ θρεθῶ μόνος καὶ
ν' ἀπολαύω τὴ μοναξιά μου. Διότι
τώρα δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ συναν-
τήσω κανένα νυνστῶ, ἐπομένως οὔτε
καὶ σὰς κύριε Ἀντωνάκη. Τώρα πού
νυοῖσται σὰς, φεύγω ἐνῶ. Μ' ἐννοῶ-
σατε, κύριε Ἀντωνάκη; Ὅρα σὰς κα-
λῶ, λοιπόν, κύριε Ἀντωνάκη. Καὶ εἰς
τὸ ἐπανῆλθαι, ὅσο τὸ δυνατόν ἀργό-
τερα, κύριε Ἀντωνάκη.

Τὸ ὅσο στοιχίζουν τὰ παιδιὰ στο ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΟΥΣ;

Μερικὲς ματιὲς στὴ δημοσίαι καὶ τὴν ἰδιωτικὴ ἐκπαίδευσι

ΜΕ τὴν ἐναρξὴ τοῦ σχολικοῦ, ἔ-
τους ἀρχίζουν πάντα καὶ τὰ...
συμπληρωματικὰ βάσανα ὅλων τῶν
κηδεμόνων τῶν μαθητῶν. Δυστυχῶς,
δὲ φτάσαμε ἀκόμη σὲ τόσο ὑψηλὸ
ἐπίπεδο εὐημερίας, ὥστε ἡ μόρφω-
σι τῶν Ἑλληνοπαίδων νὰ ἀποτελεῖ
φροντίδα τοῦ Κράτους ἢ μάλλον ἐ-
πιτακτικὴ ἀνάγκη καὶ ὑποκρέωσι.

Ὅταν κάποτε φτάσουμε σ' αὐτὸ τὸ
πνευματικὸ ἐπίπεδο, ὅταν καταλά-
βουμε, ὅτι πρέπει νὰ λυθῇ αὐτὸ τὸ
βασικὸ πρόβλημα, τότε θ' ἀλλᾶξῃ
κυριολεκτικὰ ἡ μορφή τῆς ἑλλά-
δος καὶ μπορεῖ νὰ ξεπεράσουμε κί'
αὐτὸν ἀκόμη τὸ Χρυσὸ Αἰῶνα, γιὰ
τὸν ὁποῖο τόσο καμαρώνουμε!

Δὲν ξέρουμε μετ' ἴδιον μὴ μπορεῖ
νὰ ἐξοικονομηθῇ τὸ σημαντικό κο-
νδύλι γι' αὐτὴ τὴ δουλειά, μὰ ὥσως
μποροῦνε νὰ μελετηθοῦν οἱ διαφο-
ρες προϋποθέσεις. Ἐοθεῖον ἕνα σω-
ρὸ χρήματα σὲ διασκεδάσεις, σὲ ἐ-
δο πολυτελείας, σὲ κούρσες καὶ πο-
λυποικιλίες, σὲ ταξίδια ἀναψυχῆς,
σὲ ἀγορὲς ἀκινήτων, σὲ θέατρα καὶ
κινηματογράφους. Ποῖος ἀπὸ τοὺς
Ἕλληνας δὲ ἀνίσταται νὰ ἐπιβα-
ρυνθῇ μετὰ ἀσπῆμντὴ χρηματικὴ
βοήθεια, γιὰ τῆς δωρεᾶν σπουδῆς
τῶν παιδιῶν;

Ξέρετε τί θὰ σήμαινε αὐτό; Ἐκ-
πληκτικὴ αὐξήσι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν
μαθητῶν! Μεγαλύτερο καὶ πῶς εὐ-
ρὸ ἐπίπεδο μορφώσεως τοῦ μέσου
Ἑλλῆνα καὶ σημαντικὴ βοήθεια κά-
θε λαϊκῆς οικογενείας, κάθε ἀνθρώ-
που μισοσυντηρητοῦ, πού ἀγωνί-
ζεται σήμερα νὰ μορφώσῃ τὰ παιδιὰ
του, ὑποθαλόμενος σὲ παντοειδεῖς
στερήσεις.

Στὸν αἰῶνα, πού κάθε κράτος ἔ-
χει νὰ ἐπιδείξῃ ἕνα πλῆθος ἀπόλυ-
τα συγχρονισμένων ἐπιστημόνων, ἔ-
μεῖς ἀφίνομε ὅλο τὸ πλοῖσις οὐ-
κὸ τῆς νεολαίας μᾶς νὰ φθέρηται
σὲ ἀπίθανες ἐργασίες, ν' ἀκολουθῇ
βιοποριστικὰ ἐπαγγέλματα, πού
τοῦ κόβουν τὰ φτερά τῆς προόδου
κί' ἀφίνομε τὰ παιδιὰ μόνον τῶν
εὐπόρων νὰ πᾶνε μπροστὰ, ὅχι γι-
ατὶ εἶναι ἱκανὰ, ἀλλὰ γιὰτὶ ἔχουν
τὰ οικονομικὰ μέσα. Τὰ παιδιὰ ὁ-
μως τοῦ λαοῦ εἶναι ἐκεῖνα πού προ-
οδεύουν. Πού ἔχουν γερά καὶ ὑγιή
κύτταρα.

Βιολογικὰ, ἔχουν ὅλα τὰ προ-
σόντα νὰ προοδεύουν. Ἀλλ', αὐ-
τὰ ἀκριβῶς τὰ παιδιὰ δυσκολεύον-
ται ἀκόμη καὶ σήμερα νὰ προοδεύ-
σουν καὶ τοὺς στεροῦμε τῆς δυνα-
τότητος νὰ γίνονιν κατὶ καλὸ στὴν
πατρίδα τοὺς.

Βέβαια, σήμερα δὲ βρισκόμαστε
στὴ σκοτεινὴ ἐποχὴ τῶν πρώτων
χρόνων τῆς ἀνεξαρτησίας μας. Ἐ-
χουμε διακρίσεις γιὰ τοὺς μαθη-
τάς πού ἀρτερεύουν, ἔχουμε ὑποτρο-
πές, δωρεᾶν σπουδῆς. Μὰ ὅλα αὐ-
τὰ εἶναι σταγόνες στὸν ὠκεανόν. Ἀπὸ
τὸ πλῆθος τῶν χιλιάδων παιδιῶν,
πού τὸ ἴδιο τὸ κράτος θὰ τοὺς δώ-
σῃ τῆς δυνατότητες νὰ σπουδᾶσιν ὡ-
ς ἂν ἐπιθυμῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν μορφο-
μένων ἀνθρώπων, γιὰ τὴν πρόδο
του.

Σήμερα, ὅλοι οἱ γονεῖς ὕφισταν-
ται μεγάλες στερήσεις γιὰ νὰ βο-
θηθοῦν τὸ παιδί τοὺς ν' ἀποκτήσῃ
τὴν ἐφόδιν, πού τοὺς χρειάζονται γιὰ
τὴ ζωὴ, με ἀποτελέσματα γενικότε-
ρων κλονισμοῦ τῆς στοιχειώδους
διατροφῆς τῆς ἐλληνικῆς οικογε-
νείας.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἔκα-
νε ἥδη τὸ πρῶτο βῆμα τῆς ἀνα-
προσαρμογῆς τῆς ἐκπαίδευσως. Τὰ
νέα διδακτικά βιβλία θὰ δύνουν, ὡ-
πως ἐλπίζεται, τὴν εἰκόνα τῆς συγ-
χρόνου ζωῆς, τῶν ἐξελίξεων τῆς ἐ-
πιστήμης καὶ εἰδικὰ στὰ ἀρχαία
καὶ στὰ νέα ἑλληνικά, τὸ παιδί θὰ

μπορῇ νὰ βοηθῇ ἀποτελεσματικὰ
στὴ μελέτη του.
Ἐπίσης θὰ εἰσχωθοῦν, ὅπως ἄ-
ναφέρθηκε, σύγχρονες μέθοδοι διδα-
σκαλίας τῆς φυσικῆς καὶ τῶν μα-
θηματικῶν. Καί, τὸ σημαντικότερο,
θὰ καταρτισθῇ ἕνα πλῆρες πρό-
γραμμα γιὰ τὴν ἐπιμόρφωσι τοῦ
διδασκικοῦ προσωπικοῦ. Τέλος, θὰ
καταβληθῇ προσπάθεια καταργήσε-
ως τῆς παρατηρουμένης διγλωσσίας
στὰ σχολεῖα. Αὐτὸ τὸ πέλγγωμα
τοῦ δυστυχῶς μαθητοῦ θὰ σταματῇ

πλαίσια τῆς πραγματικῆς διδασκα-
λίας. Συλλογιστήκατε ποτὲ πόσους
μαθητὰς μπορεῖ νὰ παρακολουθήσῃ
καὶ νὰ διδάξῃ ἕνας εὐυνειδήτος
δάσκαλος; Οἱ ὑποδειγματικὲς ξέ-
νες σχολές, μετ' ὅσους μαθητὰς ἔ-
χουν, μὲ τῆς συγχρόνης με-
θόδους διδασκαλίας, δὲν ξεπερνοῦν,
γιὰ κάθε τάξι ἢ μάλλον γιὰ κάθε
αἰθούσα διδασκαλίας, τοὺς τριάντα
μαθητὰς. Αὐτοὶ εἶναι ὁ λογικὸς ἄ-
ριθμὸς τῶν μαθητῶν, πού μπορεῖ νὰ
πειθα

«ΔΕΝ ΑΞΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΟΠΟ!...»

ΑΝ μπορούσε ο Ρομπέρ να δη-
τόν εαυτό του, έκλεινε τη
στιγμή, κι' αν είχε τόση πη-
ματική διαίγεια, ώστε να πάει
όπως συνήθως, τα πράγματα θα
πρό τω κωμική του όντι, θα
ναυαγούσαν και θάνατοι σαν
πρωταγωνιστές, όπερέττας...
Ήταν αναμειγνύμενος και
γαντζωμένος στα κάγκελα έ-
ως κήπου, με την άγνοια στην
ψυχή. Ασσανισμένος απ' τη ζή-
λεια, δεν εκκαλούσε τα μάτια
του απ' τα άδυνατα φωτισμένα
παράθυρα του απιτίου, όπου
κούσε η γυναίκα που αγαπού-
σε, μαζί με τον άντρα που εί-
νε παντρεμένη εδώ και λίγες
βδομάδες.

Η ζήλεια κι' η απελπισία
του Ρομπέρ του θέρμαιναν όλοένα...
Είχε άγαπήσει κεραυνόβολα τη
Σάρα, χωρίς να του λησθή ομο-
ποτε να της εκδηλώσει, ίσως γι-
ατί περίμενε κάποιο θαύμα...
Ύστερα πληροφορήθηκε εα-
φικά τους γάμους της Σάρας.
κι' ύπóφερε φοιχτά.

Τώρα οι νιοπαντοί είχαν γυ-
ρίσει, εδώ και λίγες μέρες, απ' το
ναυήλιο ταξίδι. Και, κάθε
βράδυ, ο Ρομπέρ, σαν κλεψί-
ευνης, όρσε όλοκληρος παρακο-
νεύοντας τις σκιές που περνού-
σαν πίσω απ' τα κλειστά πα-
ράθυρα.

— Σάρα! Σάρα! ψιθύριζε.
Τι ιδανική σύντροφος θα υπο-
ρούσε να γίνης για μένα!

Δεν τούμενε πια παρά να
φύγει, για και δεν κατόρθωνε
ν' αγαπήσει απ' το μόνο πλά-
σμα στ' όν κόσμo που θα του
γάρει την ευτυχία! Γιατί να
μην κόμει; Για να βλέπει την
ετυχία των άλλων και να φαν-
τάζεται τη γλύκα και τη δόξα

μ'ι του έρωτά τους:

Τόχει πάρει πια απόφασι.

ο Ρομπέρ: θα φύγει μακριά!

Πριν από λίγο, άκουσε τη

φωνή έ κ ε ί ν η σ να λήπ στο

σώφει της:

— Δέ σε γυαλιάζωμ. Θα σω-

φάω μόνι μου άπόψε...

Θα περιμένη λοιπόν να τη

δη για στερνθ φορά. Ίσως να

υ' εθανασμίζονταν πια οι ματι-

ές τους. Μα το όραμα της θα

είν' άρεκό, για να γεμίσει όλη

του τη ζωή.

Πόσο άτέλειωτα του φαίνον-

ταν τα λεπτά της άναμονής!

Σίγουρα, μέσα στο σπίτι, το

ζευγάρι άλλαζε έρωτόλογα, ξε-

νώνοντας την ώρα που περνάει...

— Ω, η μόνη λύσι είναι, σ' α-

λήθεια, να φύγει μακριά απ' α-

τή την κόλασι, απ' το άτέλειω-

το μαρτύριο! Μα όχι πρώτου

την ένασση για τελευταία φο-

ρά...

— Άκούει μιά πόρτα ν' άνοιγο-

κλεινη, δώματα στ' όν κήπο κι'

ύστερα το βουητό του μωτέρ

του αυτοκινήτου, που βγαίνει

σιγά-σιγά απ' το γκαράζ. Μπο-

ρο στήν πόρτα, που την ά-

νο-ε ένας ύπνρέτης πέφτει

τώρα το έκτυλωτικό φως των

προβολών.

Τ' αυτοκίνητο προχωρεί. 'Ο

Ρομπέρ, λουσμένος απ' το δυ-

νατό φως, σαστίζει... Όθλει να

δη τη Σάρα κι' όρμίες υπο-
στά, ασυλλόγηκα! Μία κραυγή

άκούεται μέσα από τ' αυτοκί-

νητο κι' ένας στεναγμός απ' το

κορμί που γτύπτει ο άπορτος

να προσυμμετρήσει. Τα φένα

στοιγνγλίζουν άπαύσι.

— Κατάρα! μουρμουρίζει η

γυναίκα που κάθεται στα βάλαν

Πήγαινε γυρεύοντας να σκο-

τωθή!... Μα ποιός είν' αυτός
ο πλός; 'Ας έλπίσουμε πως
δεν πέθανε...

Ο Ρομπέρ ζή ακόμη κι' ά-
νειρεύεται πως βρίσκει στον
Παράδεισο...

Τώρα σκέπτεται πως θάνα
πολύ γλυκό να πεθάνει και πως
το πετρωμένο έδωσε την καλλί-
τερη λύσι στα βάσανά του...

Να πεθάνει απ' το νερό της Σά-
ρας, σ' ένα άτύχημα για το ό-
πριο δέ φταίει ούτε αυτός ούτε
έκείνη! Νά ο ώραιότερος θάνα-

τος!

Πώς φωνάζει όμως όλος αύ-
τός ο κόσμος, γύρω απ' το
κρεβάτι του πόνου του!...

Θάθελε ν' άνοιξη το στόμα
του και να πη: «Μην καλέσετε
γιατρό. Μή ζητάτε να με ένα-
φέρετε σε μιά τόσο βασανισμέ-

νη ζωή. Προτιμώ να πεθάνω,
αφού εκείνη που αγαπώ δέ
μπορεί να γίνει δική μου...».

Μα τώρα άναγνωρίζει τη φω-
νή της Σάρας. Τι άλλοιωτική
που είναι! Μήπως η σωματική
του κόπηση τον κάνει να τη
βρίσκει τόσο κακόηχη;

— Τι κακό! λέει εκείνη. Αύ-
τός ο νεαρός, που τον έρω έ-
λάνισα, ρίγτηκε άποψε σαν ή-

λίδιος μπροστά στις όρδες μου!
Και δεν ύπηρε κανένας μάρτυς
του δυστυχήματος... Όάγω ένα

σώρο ότοσούς, με άστυνόμες
και με δικαστήρια... Νά τί μου
συμβαίνει, όταν νευροιάω. 'Αν

δεν μου είνες κάνει σκληρή ζήλεια
απόψε, γιατί ήθελα να βγώ
μόνη μου...

Μιά άντρική φωνή άπαντάει
κάτι. Ψυχραίνα. Μα η Σάρα
συνεχίζει τη φλυαρία της:

— Τιμωρήθηκα, λές; Κουτα-
μάρες! Κουνησου τώρα, φώναξε
το γιατρό, βοήθησε με να έ-

τοιμασώ κουπρέες με κόυ νε-
ρό. 'Ας έλπίσουμε πως δεν πέ-

θανε, πως θα συνέλθω!

Ο Ρομπέρ νοιώθει να του
βάλει ο άντρας ένα μαξιλάρι
κάτω απ' το κεφάλι.

Τι κάνει εκεί; διαμαρτύ-
ρεται η Σάρα. Το μαξιλάρι
τρο σκαλόνισ; Τσελλάθηκε; Πέ-
τος; Θα γεμίσει αίματα!

— Πώς μίλας έτσι, Σάρα;
Και πόσο είσαι άλλογυμένη!
Παραδέχομαι πως ζαλιστικές

τάρα, μ' αυτό το άτύχημα.
Πριν παντρευτούμε όμως, θα
τόγες πάρει άλλους. 'Ησουν

τόσο εύαίσθητη γλυκειά, να-
δίαιρα!

— Πρώτα, ναί. Μα τώρα άλ-
λαξαν τα πράγματα.

Η Σάρα, η γυναίκα των όνεί-
ρων του Ρομπέρ, προσφέρει τα
βάνουσα αυτά λόγια... 'Απί-
στευτο!

— Ένώ ένα δάκρυ κυλάει στα
χείλη του απ' τα μισόκλειστα
μάτια του, διώνοντας μακριά

όλες τις επιθυμίες του να πε-
θάνει, να φύγει διαλύοντας κά-
θε άπατηλή εικόνα της Σάρας

που είχε δημιουργήσει στα κα-
τάβαθα της ψυχής του, ο Ρομ-
πέρ ένοιασε εαφικά τον εαυτό

του να κυσιεύεται από μιά γλυ-
κειά λαγνάρα να ζήσει!

Γι' αυτή την ψυχή γυναίκα,
τη συμφεροντολόγο, την άαί-
σθητη είχε πανέρει τόσο, που
επιθύμησε να πεθάνει... Τι άνοη-

σία!

— Ένώ ο γιατρός σκύβει πάνω
του, μ' ένα γλυκό ναυάγιο, ο
Ρομπέρ βρίσκει τη δύναμι να
του πη:

— Γιατρέ θα γίνει καλά...
δεν είν' έτσι; Σώστε με! Δέ θέ-
λω να πεθάνω, καταλαβαίνετε;

Και ψιθυρίζει κάτι ακόμα,
που οι άλλοι το παίζουν για
παραλήρημα:

— Δεν αξίζει τον κόπο...

A. ΝΙΤΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Η ΓΟΗΣ ΣΑ ΤΟΥ 1936

Η Μύριαμ Χόκινς, μιά από τις πύ-
αέκρηκτες γόσσες του Χόλλυγουντ
κατά την περίοδο 1930—1935 έτοιμάζε-
ται να επανεμφανιστή στην όθνη και
προσπαεί τώρα με διάφορα μέσα να έ-

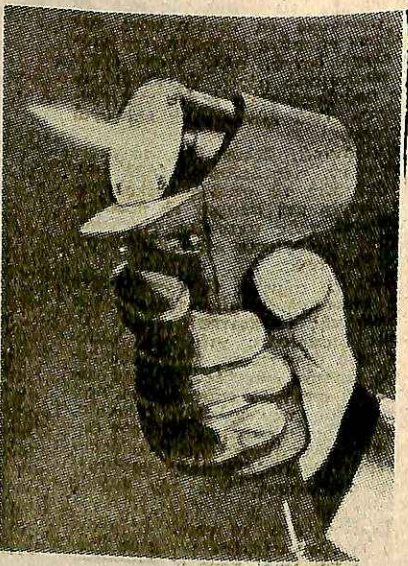
ξαλείψει τις ρυτίδες και τα διπλά σα-
γόνια, που ο χρόνος χάραιε στο άλλοτε
γοητευτικό πρόσωπό της. 'Η φωτογρά-

φία αυτή δείχνει τη Μύριαμ την ώρα που
ετοιμάζεται να τοποθετήσει ένα παλαιό
πορτραίτο της στο σαλόνι της έλλας

της, και σ'ας επιτρέπει να κάμετε μιά
σύγκρισι μεταξύ παρελθόντος και παρόν-
τος. Μια «φίλη» της σ'αφ δήλωσε πως

είναι βέβαια ότι η Μύριαμ ή θα σταθή άδύνα-
τακά άπώρησι, γιατί θα σταθή άδύνα-
τον να εξαλείψει όλες τις ρυτίδες και
να παρουσιάσει μπροστά στο φάκο μ'

ένα... ύποφερτο πρόσωπο.

ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ 3000 ΒΑΘΜΩΝ

Το μικρό αυτό φλογόβολο όγκμάζεται
«Πλασματόν» και κατασκευάζεται τώρα
στην Αμερική από την εταιρεία «Πλα-

σματόν». Η φλόγα που εκπέμπει δεν εί-
ναι μεγάλη, αλλά η θερμότητά της
μπορεί να φτάσει τους 3000 βαθμούς

Φαρενάιτ (δηλαδή τους 1660 βαθμούς
Κελσίου). Το πλασματόν χρησιμοποιεί-
ται σε διάφορες τεχνικές έργασις και έ-

διαίτερα για τη συγκόλλησι μετάλλων με
ύψηλό έσθμo τηςέως.

ΟΙ δουλειές του Πολύδωρου δεν
πάνε καθόλου καλά τόν τελευ-
ταίο καιρό και, κάθε φορά, που
μπάνει στο σπίτι, είναι μωφλού-
ζης και κακέκφος.

— Δεν είναι κατάστασι αυτή,
που να πάρη ο διάβολος! ψιθυρί-
ζει, με άπόνγισι.

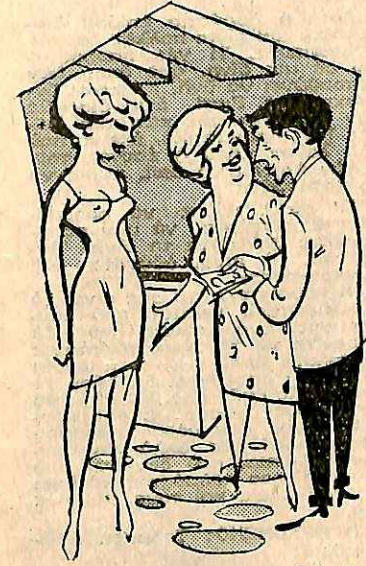
Η κυρία Κούλα, όμως, που εί-
ναι από χαρκτηρός αισιόδοξη, δεν
το βάζει κάτω:

— Μην κάνης έτσι, Πολύδωρέ
μου. Θα φτιάξουν τα πράγματα...

— Πώς θα φτιάξουν, βρέ γυνάι-
κα; άπανταί νευριασμένος εκείνος.
'Ορίστε! Αύριο πρέπει να πληρω-
σω το γραμμάτιο του Τσαλαβούτα,

δύο χιλιάρικά!...

— Έχει ο Θεός, χρυσέ μου...
— Τι πεί να πη έχει ο Θεός;
Τό ξέρω πως έχει, αλλά το γραμ-
μάτιο του Τσαλαβούτα πως θα

— Σύμφωνοι, μαντάμ! της είπε
ο φοιτητής. 'Ορίστε δύο τετρακό-
σιες για τα ένοικια.

πληρωθή; Αυτό να μου πής!..
Σκέπτεται λίγο η κυρία Κούλα
και βρίσκει τη λύσι:

— Άπλουστά, θα δανειστού-
με από τον εξάδελφό μου τον Πε-
ρικλή δύο χιλιάδες.

— Και πως θα πληρώσουμε τον
Περικλή; Πού θα βρούμε λεφτά; Θα
τρυγήσουμε τη σταφίδα;...

Σκέφτεται πάλι η κυρία Κούλα
και άποφαιίνεται άπαθώς:

— Για να πληρώσουμε τον Πε-
ρικλή, θα δανειστούμε από τον
κουμπάρο το Φώτη. Κι' όταν θα

χρειαστή να πληρώσουμε κι' αυτόν,
θα δανειστούμε από το συμπετέρο
το Λουκά... Και, βλέποντας και
κάνοντας...

Τέλος πάντων! άπανταί μα-
λακωμένος τώρα ο Πολύδωρος, που
εύρισκε σωστή την ύπόδειξι της
γυναίκας του.

Και, πράγματι, για ένα διάστη-
μα, με θαλασσοδανεία από τον ένα
και τον άλλο, τα μπάλανε τα
πράγματα. 'Αλλά η κατάσταση δεν

πράγματι. 'Επειτα, ή-
τανε και τα έξοδα του σπιτιού;
φαί, πλύσιμο, λογαριασμοί ηλεκτρι-
κού, τηλεφώνου, νερού, που δημι-
ουργούν καινούργια προβλήματα.

Και δόστω και ξεφασάει ο Πολύ-
δωρος.

— Έχει ο Θεός, Πολύδωρέ μου!
είπε η κυρία Κούλα, με άποτέλεσμα
να τον έκνευρίση περισσότερο.

— Άσε με κι' εσύ, βρέ Κούλα!
'Εδώ χανόμαστε κι' εσύ άγρόν ά-

γοράζει... 'Ορίστε, ήρε ο λογα-
ριασμός του τηλεφώνου και δεν έ-

χουμε να πληρώσουμε. Πώς θα τα
βγάλουμε πέρα, λοιπόν; 'Εδώ σε
θέλω...

Πάλι έπεσε σε σκέψεις η κυρία
Κούλα, κι' όπως συνήθως, βρήκε τη
λύσι:

— Μα είναι άπλο, χρυσέ μου...
Θά νοικιάσουμε τό... πλυταριό!
'Εφριξε ο Πολύδωρος.

Επιπλωμένο δωμάτιο

— Το πλυταριό. Είσαι στα
καλά σου; Ποιός θα δεχθή να κα-
τοικήση σε πλυταριό;

— Μα θα το άσπρίσουμε, Πολύ-
δωρέ μου! Θα το συγγύρουμε
και θα δής πως θα το νοικιάσουμε...

— Έ, λοιπόν, αν καταφέρης να
νοικιάσης το πλυταριό, έγώ να
βγώ στο δρόμο με... φουρό! φώνα-
σε γοαυρισμένος ο Πολύδωρος.

Κι' έφυγε, χτυπώντας πίσω του
την πόρτα.

Η κυρία Κούλα, όστόσο, δεν έ-
χασε τον καιρό της. Την ίδια μέ-
ρα κιόλας, άδειασε το πλυταριό
από τα διάφορα συμπράγκαλα, έ-

δγαλε τις κότες, το άσπρισε, έ-

στησε ένα κρεβάτι, με τρίποδα και
σανίδες, τοποθέτησε κι' ένα ξυλί-
νο τραπέζι με δύο κουτσές καρέ-
κλες και την επομένη έβαλε στην

πόρτα το ένοικιαστήριο:
«Ένοικιάζεται επιπλωμένο δω-
μάτιον δι' εργέννη».

Τό ίδιο άπόγευμα κιόλας, δέχτη-
κε την πρώτη έπίσκεψι. 'Ηταν έ-

νας νεαρός φοιτητής.

— Περάστε! Περάστε! του είπε
η κυρία Κούλα, πρόθυμη.

Και άδήγησε τον ένοικιαστή
στην ταράτσα, όπου βρισκόταν το
επιπλωμένο δωμάτιο. Τό είδε αύ-
τός και στράβωσε τα μούτρα του.

— Μα αυτό είναι πλυταριό, μαντάμ!
'Ορίστε και η γούρνα...

— Καλέ, γι' αυτό στενοχωρί-
στε; Θα βάλουμε από πάνω μιά σα-
νίδα και θα γίνει πρώτης τάξεως
βιβλιοθήκη...

— Με συγχωρήτε, κυρία μου,
αλλά πρώτη φορά άκούω γούρνα-βι-
βλιοθήκη. Να μείν το βύσινο!

Και άπεχώρησε, μωτρωμένος.

Τό ίδιο συνέβη τις επομένες ή-
μέρες με τρεις ακόμα ύποψιφους
ένοικιαστές, που ήλθαν, είδαν και
άπηλθαν. Και η κυρία Κούλα πή-
γαυε να σκάση από τό κακό της.

— Όχι τόσο που δέ μπορούσε να νοι-
κιάση το δωμάτιο, όσο για την
καζούρα του Πολύδωρου.

— Τι έμαθα, μαντάμ; Τσακαθή-
κανε, λέει, σήμερα δυ ύποψιφιοι
ένοικιαστές, ποίος θα πάση πρώ-
τος τό... λούς δωμάτιο; Χά! χά!

— Άδικα ψάχνεις για κορόιδα
γυναίκα! Και στο ζανάλω ακόμα
μιά φορά. Άμα νοικιάσης έσύ τό
πλυταριό, έγώ να βγώ στο δρόμο
με φουρό!

— Σκυλιάσε η κυρία Κούλα. «Μω-
ρέ, θα το νοικιάσω και θάναί με-
ρα μεσημέρι!» ψιθύρισε πεισματω-

μένη. 'Άλλως τε, είχε το σχέδιό
της. Και, την άλλη μέρα, τηλεφώ-
νησε στην άνηψία της τη Σοφούλα
να έρθη να μείνη λίγες μέρες μαζί
τους.

— Ευχάριστως, θεία μου! άπάν-
της η Σοφούλα, που ήτανε ένας
εαυθός κορίτσαρος, με κουκλιστικό
πρόσωπο και άρμονική κορμίστα-
σία.

Και, την ίδια μέρα, κατέπλεσε
με τη βαλιτσούλα της στο σπίτι
της θείας της, που έσπευσε να της
εξηγήση την αίτια, που την κάλε-
σε. Μπήκε στο νόημα η Σοφούλα.

Κι' όταν την επομένη χτύπησε τό
κοιδοβή, έτρεξε αυτή ν' άνοιξη
την πόρτα. 'Ηταν ένας ύποψιφος
ένοικιαστής. Εικοσιπεντάρης υπάλ-
ληλος Τραπεζίτης, που είχε μετατε-
θ' απ' την επαρχία.

— Μπορώ να δώ το δωμάτιο,
δεσποινίς; ρώτησε, ενώ έτρωγε με
τά μάτια τη Σοφούλα.

— Πώς! Ευχάριστως, κύριε! ά-
πάντησε χαμογελαστή εκείνη.

Και τούρριξε ένα τσαχινίκο
βλέμμα, που έκανε το νεαρό τρα-
πεζίτικο να μακροζή την τύχη του
για τό κελεπούρι!

Η συγκατάκρισι του μ' ένα τέ-
τοιο κορίτσαρο, που τούρριχνε συ-
νεχώς τσαχινίκες ματιές, προσι-
ώνιζε πλείστα όσα... Σε μιά στιγμή
μαλιστα, της ψιθύρισε:

— Είσθε πολύ άρραία, δεσποινί-
νίς!...

— Κι' έσείς δεν πάτε πίσω...
τού άποκόρηκε η Σοφούλα, μ' ένα
κατασφ' γέλιο, που ήταν η χαρι-
στική βολή για τό νεαρό.

Σε λίγο, η κυρία Κούλα έδειχνε
τό επιπλωμένο δωμάτιο στο νεαρό.
Τό είδε αυτός και σούφρωσε τα
χείλια του, αλλά μιά ματιά της
Σοφούλας τον έφερε καπάκι.

— Καλό είναι, μαντάμ! Πόσο
τό νοικιάζετε;

— Τετρακόσιες, κύριε! Κι' έξη
μήνες μπροστά!

Ενασούφρωσε τα χείλια του ο
νεαρός, έτοιμος να διαμαρτυρηθή,
που του ζήτησαν τετρακόσιες
δραχμές και έξη μήνες μπροστά γι'
αυτό τό άκούρι, αλλά ένα χαμόγε-
λο της Σοφούλας κι' οι διαταγμοί
χάθηκαν.

— Σύμφωνοι, μαντάμ! 'Ορίστε
δυό τετρακόσιες για τα ένοικια.

— Στό σπίτι της; ρώτησε άνη-
συχος ο νεαρός. 'Άστε δέ μείνει
έδώ;

— Όχι, καλέ! Είχε έρθει προ-
χθές να με δ'η τό κορίτσι και έ-
φυγε πάλι. Είναι και αραβοδαμέ-
μένη, έρετε... Σ' ένα μήνα παν-
τρέυεται...

Κάτι πήγε να πη ο νεαρός, αλλά
τό κατάπιε. Τι να πη, άλλως τε;
'Οτι νοίκιασε τό πλυταριό μόνο
και μόνο για τη συγκατοίκησι του
με την άνηψία; Θα τον παίρνανε
στο ψιλό. 'Ετσι προτίμησε να μη
μιλήσει. Κι' επειδή ήτασε άδύνατο
να μείνη σ' ένα πλυταριό, που,
έκτος των άλλων, είχε και κοταμει-
ρες, σε λίγες μέρες, μετεκόμισε,
χαρίζοντας και τό έξαιρη, που εί-
χε προπληρώσει στα βλάκας! 'Η δέ
κυρία Κούλα έσπευσε να βάλη κα-
νούργια άγγελία

ΕΙΣΘΕ ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΟΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ;

Μήν κλέβετε στα χαρτιά!

Τόν συνηθίζετε στην ποικιλία. Και κάποτε δε θ' αρκεσθώ μόνο στην ποικιλία που του προσφέρει η φύση, αλλά και χωρίς αυτό τον κίνδυνο, δεν είναι καλακαιρικό για μια γυναίκα να κλειστεί να μασκάρει διαρκώς για να κρατήσει έναν άνδρα. Στην περίπτωση αυτή, καταβάλλει μόνη της τον έαυτο της, γιατί νικάει ένα απλό μέσον για α-πόλαυση. Ο άνδρας δε μπορεί τότε να την αναπληρώσει πραγματικά.

Αλλά δεν πρέπει, λοιπόν, η γυναίκα να επωφεληθεί από τις αναρίθμητες δυνατότητες που της παρέχουν οι σημερινές προ-όδοι στο πεδίο της αισθητικής του προσώπου και του σώματος. Αναρριθιχτεί να μην παρ-καταστεί όμως, γιατί είναι το ίδιο σαν να κλέβετε στα χαρτιά. Και, μια μέρα, σαν ή γυναικα, θα σας ανακαλύψουν, πράγμα που θα είναι ες βάρος σας.

Πρέπει ο' όλα να ορθώσετε το μέτρο. Είναι όχι μόνο δικαιο-ύσια, αλλά και υποχρέω-ση να προσβάλετε την ομορφιά σας και να την αξιοποιήσετε. Αλλά η ομορφιά που θα προσβάλετε και θα αξιοποιήσετε πρέπει να είναι η δική σας κι' όχι μια ομορφιά που θα κλέψετε από άλλους. Δεν είμαστε ένα ζωντανό πλάσμα, που δε μπορεί να διεκδικήσει παρά μόνο, ό,τι είναι δικό του.

Για τον ίδιο λόγο δεν πρέπει να κλέβετε στα χαρτιά.

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ

Η μενάλη εύθυνη, που έχουν οι μητέρες

ΠΟΣΑ παιδιά στην εποχή μας δεν έχουν χαλασμένα δόντια! Σ' αυτό όμως, φαίνε οι μητέρες τους, όχι μόνο γιατί δεν τα έβαλαν πώς πρέπει να περιποιούνται τα δόντια τους, αλλά και γιατί δεν φρόντισαν να τους δώσουν καλά δόντια.

Αυτό δεν πρέπει να φανεί παρά-νο. Γιατί η μενάλη για τα δόντια του παιδιού πρέπει αρχίσει από την εποχή... που δεν έχει ακόμη δον-τία, από την εποχή, δηλαδή, που βρι-σκαίται μέσα στην κοιλιά της μητέ-ρας του.

Τα δόντια γνάνουν, βέβαια, άρε-τους μήνες μετά τη γέννηση του παι-διού. Αλλά και το έμβρυο έχει ε-πίσης δόντια. Μόνο ότι είναι κρυμ-μένα μέσα στα ούλα. Από την κα-τάσταση αυτών των κρυμμένων δον-τιών θα εξαρτηθεί η υγεία και εκεί-νων που θα βγούν αργότερα.

Τα δόντια είναι κι' αυτά όσα, αλλά κάπως διαφορετικά από τα άλ-λα. Όπως όλα τα όσα, λοιπόν, έχουν ανάγκη από ασθένεια. Αλλά το ασθένειά μόνο του δεν φθάνει. Γιατί το ασθένειά αυτό, για να ανα-κρατηθεί από τον οργανισμό, έχει α-νάγκη από βιταμίνες και ιδίως τη Β.

Ν' απομυθισθεί τύπους, που είναι κομμένα πάνω στα μέτρα διαφό-ρων ηθολογικών του κινήσεων. Πάρτε από μια δοντίττα ο-χι απλώς, ό,τι καλύτερο έχει, αλλά από το καλύτερο που έχει, ό,τι ταίριαζει σε σας. Μην την αντιγράφετε όμως, γιατί με τον τρόπο, αυτό το πιθανότερο είναι να χάσετε κι' όχι να κερδίσετε. Κάθε αντίγραφο, άκωχη και το πιο επιτυχημένο, υστερεί πάντα από το πρωτότυπο. Ο άνδρας που σας ενδιαφέρει είναι προ-τιμότερο να σας ιδεί όπως εί-ραστε, παρά σαν έρζατα αυτής ή εκείνης της δοντίττας. Γιατί η συγκρίσιμη ενδεχεται να μην εί-ναι πολύ καλακαιρική για σας. Ο,τι είπαμε παραπάνω για το φυσικό επίθετο, ισχύει και για το φυσικό. Είναι αναρίθμητες ση-μερα οι νέες που δεν καταρθώ-νουν να έχουν οική τους προση-πικότητα, γιατί υποδύνανται ένα σωρό ζένες, πότε τη μία και πότε την άλλη ή και κομμάτια α-πό όλες μαζί.

Προσέξτε πολύ αυτό το ση-μείο. Η προσωπικότητα δεν εί-ναι όπως τα φορέματα σας, που μπορείτε να τα αλλάξετε, ανά-λογα με το νούστο σας ή τις α-νάγκες της στιγμής. Δεν είναι άδουλη, κάτι που μπορείτε να το αλλάξετε από έναν άλλο, για να το χρησιμοποιήσετε προσωρι-νά και κατόπιν να του το επι-στρέψετε. Είναι, τούναντιον, ο έ-διος ο έαυτός σας. Και μ' αυτόν δε μπορείτε να παίζετε.

Ο ρυθμός της σημερινής ζωής

Για ν' αποκτήσει, λοιπόν, γερά δον-τία το έμβρυο, η μητέρα του πρέπει να πρώη τροφές που να είναι πλού-σιες σ' αυτό το στοιχείο (γάλα, αλ-γά, κρέας κ.λ.π.) και να μην χυ-μους φρούτων (ιδίως πορτοκαλιού), που περιέχουν άφθονες βιταμίνες. Αν τα δόντια της είναι χαλασμένα, θα έπρεπε να ενισχύσει τον οργανισμό της με διάφορα φαρμακευτικά παρα-σκευάσματα, που συνδυάζουν το α-σθένειο με τις βιταμίνες (χάπια, σιρόπια κ.λ.π.).

Αυτή η προληπτική μέριμνα είναι απαραίτητη. Αποτελεί, μάλιστα, κα-θήκον για τη μητέρα, που, παράλλη-λα με τη γενική μέριμνα για να φε-ρρι ένα γερό παιδί στον κόσμο, πρέ-πει να ενδιαφερθεί επίσης και για τα δόντια του.

Από τη στιγμή που το παιδάκι θα αρχίσει να καθίζεστε, πρέπει να αρχίσετε να τα χρησιμοποιείτε. Επειδή δε μπορεί-τε να χρησιμοποιήσετε ακόμη θού-ρα, θα βρέξετε ένα πανάκι με αγ-λά μαγνησία και θα περάσετε μ' αυτό τα δοντάκια του.

Πολλές μητέρες άδαφορούν για τα πρώτα δόντια των παιδιών τους, τους καλούμενους «γαλαξίες», κά-νοντας τη σκέψη ότι είναι προσωρι-νά κι' ότι αργότερα θα πέσουν. Αυ-τό, όμως, είναι μεγάλο λάθος. Για-τί, αν χαλάσουν οι γαλαξίες, η μό-λυνση μπορεί να μεταδοθεί και στα δοντάκια δοντία που σχηματίζονται α-πό κάτω. Έτσι, θα γίνουν κι' αυτά με το σπέρμα της μόλυνσης και θ' αρχίσουν να χαλάνε πολύ γρηγο-ρώτερα.

Θα φροντίσετε ταυτόχρονα για τα ούλα του παιδιού, που πρέπει να «καίφουν» και να δυναμώσουν. Αυτό θα το κάμετε από τον τέταρτο μήνα, δίνοντάς του να δονκύνει με τα ού-λα του ένα κρόκο κοκκώδη, φιλιτισέ-νιο ή από λαχανική ούσια.

Όταν αρχίσουν να γνάνουν τα δόντια, το παιδί γίνεται πολλές φο-ρές ανόρεχτο. Στην περίπτωση αυτή, δεν πρέπει να το διακείτε να φά-ει. Κατά την περίοδο αυτή, το παιδί α-νακουφίζεται όταν του δίνετε να δον-κύνει σκληρά αντικείμενα. Οι γυα-τροί δεν παραδίδονται ότι η δοντο-φύση προκαλεί διάφορα ή άλλα ενο-μολίες. Καλόν είναι, πάντως, να προσέχετε την τροφή, γιατί ο οργανι-

σμός του ευαίσθητοποιείται κατά την περίοδο αυτή κι' η παραμικρή άνω-μαλία στη διαίτα του μπορεί να το περάσει. Θα το προφυλάξετε επίσης από το κρύο.

Οι γαλαξίες αρχίζουν να γνάνουν από τον δέκοτο μήνα. Ως το τέλος του έβδομου χρόνου πρέπει να έχουν βγεί όλοι (είναι 20).

Θα προσέξετε ώστε το παιδί να τρώει κι' από τα δυο μέρη. Γιατί, διαφορετικά, το πρόσωπό του μπορεί ν' αναπτυχθεί ασύμμετρα. Μόνο-ν όταν το νούνη κάποιο δόντι, το παιδί τρώει από το ένα μέρος. Αυτό, ό-μως, η μητέρα είναι εύκολο να το καταλάβει.

Το παιδί πρέπει να συνηθίσει να καθορίζει τα δόντια του όπως κά-νουν οι μεγάλοι. Θα του φέρει μια μικρή βούρτσά, που να μην είναι ούτε πολύ σκληρή, ούτε πολύ μαλα-κή και θα το μάθετε να καθαρίζει κανονικά τα δόντια του. Το δόντια της άνω σιαγόνας εκ των άνω προς τα κάτω και τα δόντια της κάτω σια-γόνας εκ των κάτω προς τα άνω. Ποτέ προς τα πλάγια, γιατί έτσι κα-ταστρέφεται η άδαμντινή ούσια.

Κατά τον ίδιο τρόπο θα τα καθαρί-ζι κι' από το μέσο μέρος. Το κά-θαρίσμα πρέπει να γίνεται δυο φορές την ημέρα, αν είναι δυνατόν έπειτα από τα γεύματα.

Μη δάκετε τις φωνές για να κάνε-τε το παιδί σας να καθορίσει τα δόν-τια του. Το καθόρισμά θα το πα-ρανοήσετε από παιχνιδιού. Μπορείτε ακόμη να το δάκετε, μπροστά σ' ένα καθρέφτη, για να γράψι μόνο του με τους μορφαίους, που θα κάνει το πρόσωπό του. Όταν το παιδάκι συν-ηθίσει να καθαρίζει τα δόντια του, θα είναι δύσκολο πολύ ν' αποβάλει αυτή τη συνήθεια.

Καλόν είναι, όταν το παιδάκι εί-ναι 3 χρόνων, να το πάτε σ' έναν οδοντογιάτρο, για να σας υποδείξει τι πρέπει να κάμετε. Η πρόνοια αυτή θα σας προφυλάξει από πολλές σκο-ποδίες στο μέλλον και θα εξασφα-λίσει στο παιδί σας καλά και γερά δόντια. Όπως σ' όλα τα πράγμα-τα, που αφορούν την υγεία, είναι κα-λύτερο να προλαμβάνει κανείς μια πάθηση ή μια άνωμαλία, παρά να προσπαθή κατόπιν να την θεραπεύσει.

Συγγραφέας: ΑΙΣΘΗΤΙΚΟ ΜΥΘΗΓΟΡΗΜΑ ΥΠΟ 'ΙΩΑΝΝΑΝΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ - ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο Πέτρος Νίκας δικαιολογεί με κυνισμό τα φίλια που έδινε στη θάλασα και καταφέρνει εύκο-λα να κερδίσει πάλι την αγάπη της Νεράιδας. Της εξηγεί κατό-πιν ότι δε μπορούν αμέσως ν' α-ναγγείλουν τους αρραβώνες τους, γιατί πρέπει να πάν στην Αθήνα να φροντίσουν για την έ-δρα ενός υποκαταστήματος της επιχείρησής του πατέρα του. Και πραγματικά φεύγει από το νησί. Η 'Ιρα, η μητέρα της Νε-ράιδας και της θάλασσας, ανα-γέλλει τους αρραβώνες της με τον Διονύση Κέντα, που κι' αυ-τός την άλλη ημέρα φεύγει για την Αθήνα. Όσο για το Γερά-σιο Βερικιώτη, ζητάει το χέρι της θάλασσας, προσέποντας να νύμφη σ' όνομά της μια πολυ-κατοικία του με δώδεκα διαμε-ρίσματα...

Τον κύτταζε καλά η 'Ιρα, κι' ένοιωσε την καρδιά της να βουλίζει.

Κάθε του λέει μαρτυ-ρούσε αγάπη για τη θάλασα αλ-λά και άμετρο έγωισμό. Τό μέλ-λον το συλλογίζονταν με βάσι-αποκλειστικά τη δική του την εύ-τυχία. Ούτε στιγμή του πήγαινε στο νησί, να εξετάσει αν μια κο-πέλλα τριάντα χρόνια νεώτερη του που σήμαινε γι' αυτόν ξανά-ναιωμα και καινούργια χαρά της ζωής μπορούσε να είναι εύτυχι-σμένη κοντά του. Η αν δεν ήταν δυνατόν να συμβαίνει το αντίθετο για την κοπέλλα: Να σήμαινε πρόωρα γεράματα και στέρησι κάθε χαράς.

Τα πλούτη του όμως τούδιναν αυτοπεποίθηση. Όσο για προίκα πρόσθεσε με ύφος ήγεμονικό, δε χρειαζέ-ται τίποτα, απολύτως τίποτα. Κρατήστε τα όλα σεις, ή δώστε τα της μικρότερης αδελφής. Τα τελευταία αυτά λόγια ήταν τα μόνα που συνεκίνησαν τη μάνα.

Τον κύτταζε με περισσότερη συμπαθεία, του χαμογέλασε. Είστε κύριος, αληθινός κύ-ριος, του αποκρίθηκε με ένθου-σιασμό. Αν ήσασταν έστω και δέκα χρόνια νεώτερος, θα πιέζα-την κόρη μου να δεχθώ την πρό-τασή σας. Έτσι όμως που είναι τα πράγματα, καταλαβαίνετε πως δε μπορώ ν' απαντήσω εγώ. Πρέ-πει να μου αφήσετε μια διορία να τα συζητήσω με τη θάλασα, να τα σκεφθούμε...

Φυσικά, τη δέχομαι ο ύπο-ψήφιος γαμπρός. Δεν είμαι κανέ-νας έρωταυμένος γυμνασιόποι-ος για να μη μπορώ να κάνω ύπομο-νη. Πότε θέλετε να μου δώσετε την απάντησή;

Μά... ως πούμε μετά δύο ημέρες! αποκρίθηκε η 'Ιρα.

Η ΘΑΛΕΙΑ ΕΞΑΝΙΣΤΑΤΑΙ

Την πρώτη στιγμή ξεκαρδίστη-κε στα γέλια η θάλασα. Την άλλη επανατάτισσε:

Τό συζητείς, μαμά; Είναι πράγμα να το σκεφθώ έστω και μια στιγμή;

Η Ναυσικά πήρε το μέρος της αδελφής της:

Μαμά, είναι εξωφρενικό! Έπρεπε εσύ να το δώσεις την απάντησή αμέσως, να τον βάλ-λεις στη θέση του, πρόφερε η θά-λασα άγανακτισμένη.

Η μητέρα της όμως δικαιολο-γήθηκε:

Δεν τάλμησα παιδί μου. Τι στιγμή που σ' έβλεπα έσένα ν' ανέχεσαι το φλέτο του...

Ε, μαμά φώναζε η μεγά-λη Τώρα, μιλάς σαν να είσαι κοι-λιά χωριάτισσα. Που ζούμε, Δε ξέρεις πως άλλο το φλέτο, κι' αλ-λο ο γάιος;

Η ΕΠΗΓΥΜΕΝΗ ΝΕΡΑΪΔΑ

πράγματα. Αν ήμουν κανένα φτωχοκόριτο, μπορεί, ένα τοίς εκατό, να δεχόμουν την πρότασή του.

Μιλάς σοβαρά; φώναζε η Ναυσικά. Θα έκανες την τρέλλα...

Λέω, ένα τοίς εκατό...

Κάτι μπορείς να σκεφθείς ό-τι θα πουλούσες τα νείατα σου για το χρήμα;

Η θάλασα έμεινε συλλογισμένη.

Κι' όμως, θα το αποφάσι-ζα έπειτα σε λίγο. Θα μισούσα πε-ρισσότερο τη φτώχεια από τα γε-ρατιά.

Εγώ όμως όχι, φώναζε μ' ένθουσιασμό η μικρή.

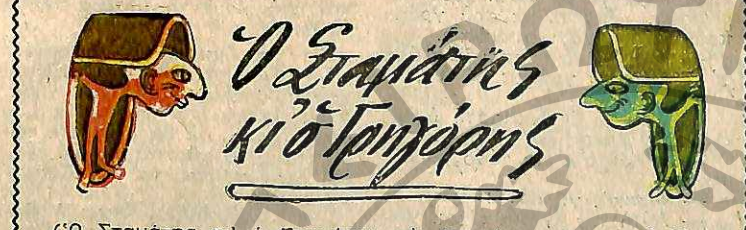
Καλά! Μιλάς τώρα κι' έσύ που ήσουν τυχερή κι' ηύρες εύκο-λα ένα άντρα πλούσιο...

Ενα γλυκό χαμόγελο άνοιξε στα χείλη της κοπέλλας.

Αν ήταν φτωχός ίσως να τον αγαπούσα ακόμη πιο πολύ! πρόφερε τρυφερά.

Αν ήταν φτωχός, έπρεπε να του δώσης τα παπούτσια στο χέ-ρι, έπειτα η θάλασα κοφτά.

Μην αρχίσετε να μαλλώνε-τε για κάτι το φανταστικό, τις δέχομαι η μητέρα. Εύτυχός η Ναυ-σικά! Εξασφάλισε τον άντρα που της ταίριαζει. Τώρα πρόκειται

(Ο Σταμάτης κι' ο Γρηγόρης σε στιγμές που ταπειλιάζουν, κριτικάροντας τα πάντα και τους πάντας σχολιάζουν...)

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

—Βλέπω, φίλε μου και πάλι, μετά λήψης μου πολλής, ότι γίνεται στους δρόμους της τρέλλας και της μουρλής και αόικας υποθέτω ισχυρίζονται φωτισμένοι πως θα πάψι να ναι η πόλις συνεχώς... Φρακαιομένη!

Μόνο οι μεταναστεύσεις, που πυκνώνονται στα πλοία, πίνουν με ουνεπιβάτες, κουθεντούλα και φίλια και με κάτι (σούπα - μούσφι) ννώνη αλλάζουν μανι - μανι και αλλάζουν, ταυτοχρόνως βέρες, άντρα και λιμάνι! Δηλαδή, με άλλον άντρα γι' άλλα μέρη βάζουν πλώρη και του πρώτου των υποπλοίων του (τη σκάνα στο... θαπύρι)!

ΓΡΗΓΟΡΗΣ

—Πλην αυτού, οι πλείστοι νεοί που πναινούνται στα ξένα, τις γυναίκες της Αθήνας λινοστεύουν ζάρενα, γιατί θέλουν ν' απομυθύνουν, τους δεικνύει με ζένες νέες και χυρίο ζήτων να κάνουν με... υσοφύλες Αθηνάιες!

Με Ρωμύες, λοιπόν, αρχίζουν νακουν αλληλογραφίες ανταλλάδουν μεταξή τους σχετικές φωτισμοφίες, ώςπου στέλνουν τα ναύλα στην κατ'αλληλη κοπέλλα

Διά το πιστόν: Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

και της γραφούν με λαχτάρα: «Παρ' το... πρώτο πλοίο κι' έ- (λα)»!

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

—Δυστυχώς όμως, οι νύφες, μόλις μπαίνουν στα πλοία, πίνουν με ουνεπιβάτες, κουθεντούλα και φίλια και με κάτι (σούπα - μούσφι) ννώνη αλλάζουν μανι - μανι και αλλάζουν, ταυτοχρόνως βέρες, άντρα και λιμάνι! Δηλαδή, με άλλον άντρα γι' άλλα μέρη βάζουν πλώρη και του πρώτου των υποπλοίων του (τη σκάνα στο... θαπύρι)!

ΓΡΗΓΟΡΗΣ

—Εται, όλοι αυτοί που θναι- νελασμένοι τελικά και υποδύνανται τα ναύλα και τις νύφες, φυσικά, πέφτουν, μ' όλο τους το δικνο, σε βαθιά μελαγχολία...

Κι' ευτυχώς, που τέλος πάν- των, κατοικούν στη Βραζιλία και υποδύνανται όλο τις ώρες της κίρκας τους στενοχωράς νακουν αθρόνα και τζούπα τον καφέ της... παρηγορίας!

Διά το πιστόν: Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

για σένα, θάλασα. Να της το δ-χι, είναι μια λέξη, το μόνο εύκο-λο. Το ναί όμως, δε θα μπορούσε έπειτα να το πής.

Μα γιατί να το πής; Δε θα χρειαστεί να το πής...

Καλά, αν είχες η υπτέρα, μου-δισμένη. Όπως θέλεις. Εγώ ου-σικά, δε μπορώ να σ' εκδίσσω.

Κύτταζε η Ναυσικά τη μητέρα της στα μάτια. Η φωνή της α-κούστηκε παλλομένη:

Μαμά, αν είχες το δικαίω-μα να την εκδίσσης, αν ήταν μο-νάχα στο χέρι σου να πής το ναί ή το όχι, θα έλεγες το ναί.

Δίστασε η μάνα. Πέρασε πολ-λή ώρα πριν ν' απαντήσει. Έπει-τα, με φωνή πονεμένη, παράξε-να κοφικά και ξαφνικά σαν γερασμέ-νη πρόφερε σιγανά:

—Θα λυτουμεν... αλλά, ναί...

Ίσως βέβαια να ναι.

Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΣΤΑΣΙ ΤΗΣ ΙΡΑΣ

Την άλλη μέρα κιόλας έπειτα η 'Ιρα στο Γεράσιο Βερικιώτη το ό-χι. Το έλεπε όμως με το δικό της τρόπο:

Κύριε Βερικιώτη. Η Θά-λασα σας ευχαρίστησε πολύ για την τιμή που της κάνατε...

Και όρνειται!... συμπλήρωσε τη φράση ο ήλικιωμένος υποψήφιος με πικρία.

Δηλαδή... Ξέρετε, πρέπει να καταλάβετε...

Την τρομάζουν τα τριάντα χρόνια της διαφοράς, δεν είναι έ-τσι;

Κύριε Βερικιώτη, έπειτα η μάνα με ύφος πειστικό. Σας πα-ρακάω να μην πάρετε την απάν-τησή της σαν τελειωτική.

Τα έζησαν μάτια του άντρα σπύθισαν πίσω από τα πελώρια τετράγωνα γυαλιά.

Δηλαδή, τί θέλετε να κα-ταλάβω μ' αυτά σας τα λόγια;

Ξέρετε, τα νείατα έχουν πάντα φούρια. Η πρώτη της εν-τύπωση ήταν αυτή.

Και σε τί βασίζεστε ότι η δεύτερη εντύπωση θα είναι διαφο-ρετική;

Δε μπορώ να σας εξηγήσω. Πάντως, έχω έτσι μια ιδέα, ότι... πως να σας πω;... ότι το ό-χι της θάλασσας δεν ήταν τελειωτικό.

Εσφίξε τα χείλη του ο άντρας.

Πώς μπορώ να ξέρω όμως εγώ; Πώς μπορώ να κανονίσω;

Αν δε βιάζεσθε, αν δεν έ-χετε κανένα άλλο συνοικέσιο ύπ-σι, θα σας πείθω...

Τη δέχομαι με το κοστό του ύ-φος ανημπούνα;

Δεν παντρεύομαι με συνοι-κέσια, ούτε με προενολογούμε. Τί θα μου προτείνετε;

Να ξανασυναντηθούμε το χειμώνα; ή μάνα.

Την κύτταζε παραξενεμένος. Γιατί να το αναβάλουμε ως το χειμώνα;

Γέλασε η 'Ιρα νευρικά.

Ξέρετε... τώρα το καλοκαί-ρι η ψυχολογία των κοριτσιών εί-ναι διαφορετική.

Πρώτη φορά άκούω ότι τα κορίτσια έχουν χειμωνιάτικη και καλοκαιρινή ψυχολογία.

— Έδω, στη φύση, στη θάλασσα, όνειρεύονται τρέλλες, νειάτα, φλέρες και χαρά της ζωής. Στην Αθήνα όμως, προσγειώνονται κάπως. Γι' αυτό, χωρίς βέβαια καμιά δέσμευση, χωρίς να έχω την παραμικρή υποχρέωση απέναντί σας και χωρίς να έχετε και σείς την ελαχίστη δέσμευση, αν θέλετε, μπορούμε να τ' ξανασυζητήσουμε το χειμώνα.

Για μία στιγμή δεν αποκρίθηκε ο άντρας. Έπειτα, κούνησε το κεφάλι του κοφτά:

— Έν τάξει! Πολύ καλά. Έγώ αύριο φεύγω για την Αθήνη.

— Και σεις;

— Ηρώτησι της ξέφυγε αθέλα της.

— Φυσικά, αποκρίθηκε σοβαρός ο Γερσίκος Βερικιώτης. Δεν ξέρω πια τι ρόλο θα παίξει εδώ. Θα φύγω. Και το χειμώνα ίσως ξανασυναντηθούμε.

Της φίλησε με άσπρη ευγένεια το χέρι, έκανε μία κανονική στροφή και απομακρύνθηκε.

Κι' η Ίρα τον παρακολούθησε να προχωρή προς την πόρτα με μάτια γεμάτα παράξενη θλίψη.

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ

Την άλλη μέρα έδειξε από το πρωί μία παραξενιέρα νευρικήτητα η μητέρα. Οι κόρες της δεν τολμούσαν να τη ρωτήσουν. Μόνο έκαναν μεταξύ τους τα σχολία:

— Μυστήριο τι έχει η μαμά, είπε πρώτη η Θάλεια. Θάλεγε κανείς πως από τη στιγμή που αρραβωνιάστηκε, μελαγχολήσε.

— Η Ναυσικά αγωνιούσε. Υπερευαίσθητη όπως ήταν πάντα, έπασχε κυριολεκτικά για την κατάσταση της μητέρας της. Κι' οι δυο κόρες την ψυχολογούσαν, καταλάβαιναν πως κάθε άλλο παρά χαρούμενη διάθεσι έδειχνε, αλλά τους ήταν αδύνατον να καταλάβουν την αιτία της μελαγχολίας της.

Το μεσημέρι όμως, όταν γύρισαν από τη θάλασσα, την ήσαν άλλον άνθρωπο. Το πρόσωπό της αστραφτε.

— Τι νέα, μαμά; τη ρώτησαν μ' ένα στόμα.

— Τίποτε! αποκρίθηκε η Ίρα με το φυσικότερο ύφος του κόσμου.

— Έπειτα, πέταξε, σαν να μην είχε και σπουδαία σημασία:

— Πήρα γράμμα.

— Από τον αρραβωνιαστικό σου; ρώτησε η Θάλεια άμεσως.

— Ναι.

— Τι νέα; Τι σου γράφει;

— Όλα πάνε περίφημα. Μία χαρά.

— Δηλαδή; επέμεινε η μεγάλη. Τι έννοεις όλα; Για ποιά όλα πρόκειται;

— Για τ' οικονομικά. Δε σ'άς είπα; Θα γίνη σύνοργασία οικονομικής φύσεως...

— Η Θάλεια κτύπησε τη μητέρα της στα μιάτια:

— Μαμά, τούδωσες χρήματα; Η έρώτησι ήρθε απρόσπτη, γρήγορη. Κι' η Ίρα φάνηκε μία στιγμή σαν να ταραζόταν. Την άλλη στιγμή αποκρίθηκε άοριστα:

— Όχι ακόμη. Αλλά θα του δώσω. Ναι, διαβάστε το γράμμα, να δείτε.

— Άρπαξε η Θάλεια το γράμμα με λαχτάρα και διάβασε:

«Αγαπητή Ίρα...»

Σταμάτησε, κι' αθέλα της έκανε ένα σχόλιο:

— Τι τρυφερή προσφώνησι, αρραβωνιασμένου. Ίσως κι' απαράλλακτος είναι πάντα.

— Έλα, έλα τη μάλλωσε η μητέρα της. Μη σταματάς στην προσφώνησι, δεν έχει σημασία. Αυτός είναι ο χαρακτήρας του. Διάβασε πάρα, κάτω.

Κι' εκείνη διάβασε:

«Βρίσκεισαι σ'ε αληθινό όργασμο εργασίας. Από το πρωί έως το βράδυ τρέχει για τις υποθέσεις μας. Ο κύκλος των εργασιών μου θα διπλασιασθή. Και είμαι πολύ ευτυχής ότι θα συμμετέχης κι' εσύ στα κέρδη. Θα σου ξαναγράψω. Δεν υπάρχει λόγος να επισημάνω την επιστροφή σας στην Αθήνα. Όσο άργότερα επιστρέψετε τόσο πιο έτοιμα θα τα βρήτε όλα.»

Με αγάπη Διονύσιος».

Οι δυο κοπέλλες κυττάχτηκαν για μία στιγμή απορημένες.

— Δε σου γράφει τίποτε άλλο; ρώτησε η Ναυσικά.

— Τι άλλο; έκανε η μόνα νευρική. Τι άλλο θέλατε να μου γράφει;

— Τίποτε...

— Μαμά, φώναξε με το ζωηρό της ύφος η Θάλεια φανταστική, καμείς πως για να είσαι τόσο χαρούμενη, θαπρεπε να σου γράφει πραγματικά, κάτι σπουδαίο.

— Και δεν είναι σπουδαία όλα αυτά που μου γράφει;

— Δηλαδή;

— Ότι θα διπλασιασθή ο κύκλος των εργασιών του;

— Γι' αυτό είσαι τόσο χαρούμενη;

— Φυσικά, γι' αυτό!

— Αυτή την έννοια είχες, μαμά, από προχθές; ρώτησε η Θάλεια γρήγορα τη μητέρα της.

— Ή Ίρα γούρισε άλλοι τ'α μάτια της.

— Δεν είχα καμιά έννοια...

— Αλλά, αν παραδεχόμουν ότι είχα κάποια σκέψη... ναι... αυτό ακριβώς ήταν. Ήθελα να βεβαιώσω ότι θα έκτελέσει όλα όσα μου υποσχέθηκε.

— Και τώρα βεβαιώθηκε;

— Φυσικά. Ένας άνθρωπος που παίρνει έτσι σοβαρά τα ζητήματά...

— Μακάρι! είπε η Θάλεια χαρούμενη.

— Μακάρι, επανέλαβε κι' η Ναυσικά, θλιμμένη.

ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑ

Την άλλη μέρα έλαβε πάλι γράμμα από τον Διονύση η Ίρα. Κι' έτσι συνέχισε πέντε έξι μέρες κάθε πρωί, έχοντας ένα γράμμα, που της έδινε αφάνταστη χαρά. Τάδεινε όλα τα γράμματα στις κόρες της. Τα διάβαζαν αυτές και γι'αυτά με τη χαλάρωση τη χαρά, τις έλεγαν πως ήταν περίφημα.

Μετάξι τους δυο τα σχολίαζαν διαφορετικά:

— Τα γράμματά του είναι παγετώδη, έλεγε η Θάλεια. Αυτό το «Αγαπητή Ίρα» μου στέκει στο στομάχι.

— Εμένα άλλο δε μ' άρεσει, έλεγε η μικρή. Της γράφει, της γράφει, αλλά κατά βάθος όλο ευτυχής ότι θα συμμετέχης κι' εσύ στα κέρδη. Δεν υπάρχει λόγος να επισημάνω την επιστροφή σας στην Αθήνα. Όσο άργότερα επιστρέψετε τόσο πιο έτοιμα θα τα βρήτε όλα.»

— Ίσως να είναι πρόωρο να προχωρήσει έτσι από τη μία μέρα στην άλλη. Έξ' άλλου, για ποιά υπόθεσι πρόκειται; Δεν της λέει τίποτε το σαφές.

— Της γράφει ότι θα εύρνη τον κύκλο των εργασιών του. Όλο αυτή τη φορά μεταχειρίζεται.

— Η Θάλεια κατσούφιασε:

— Εύτυχώς που δεν τούδωσε ακόμη χρήματα. Δεν πρέπει να του δώση τίποτε στο χέρι, αν δεν της πη τι σκέπτεται να κάνει, συγκεκριμένα.

Αυτή τη συμβουλή την έδωσε και στην ίδια τη μητέρα της η Θάλεια.

— Η Ίρα όμως έβαλε τις φωνές:

— Για να σ'ας πω! Είκοσι χρόνια σχεδόν που είμαι χήρα, διαχειριζόμουν την περιουσία μου όπως ήθελα. Δε θα μούρθετε τώρα έσες, τα χρεσινά παιδιά, χωρίς ίχνος πείρας, να μου δώσετε συμβουλές.

— Καλά, μαμά, έκανε η Θάλεια ήρεμα. Δε σου είπαμε τίποτε κακό.

— Οι συμβουλές σας περιττεύουν.

— Ήταν από τις σπάνιες φορές που έδύμωνε η μητέρα. Συνήθως συζητούσε με τις κόρες της ήρεμα, φιλικά. Μάλιστα, πολλές φορές ζητούσε τη γνώμη τους, σαν να ήταν αυτή μικρή κι' εκείνες μεγαλύτερες. Επαιρνε τότε το παιδιατρικό ύφος της, που διασκέδαζε τις κοπέλλες. Κι' η Ναυσικά τις φώναζε πολλές φορές με τρυφερή ειρωνεία:

— Το μωρό μας η μαμά!

Γι' αυτό, το αϊνίδιο ξέσπασμα του θυμού της παραξένεψε τις κοπέλλες.

— Ήστούς δεν είχαν λόγο ν' ανησυχούσαν σοβαρά. Την άλλη μέρα μάλιστα, η Ναυσικά, έλασε δέλοτελα ως και την ύπαρξή του μέλλοντος πατριού της.

— Ένα γράμμα του άγαπημένου της την έκανε να πετάξει στα ούρα.

— Αγαπούλα, της έγραφε ο Πέτρος. Δε φαντάζεσαι πόσο ατέλειωτες μου φάνηκαν αυτές οι ημέρες χωρίς εσένα. Αν δεν είχα τόση δουλειά, δε θα με βαστούσε ο τόπος εδώ στην Αθήνα. Πάντως, έννοια σου, όλα πάνε καλά, και το Σάββατο το βράδυ θα βρισκόμαί κοντά σου. Θα περάσουμε το Σάββατοκύριακο μαζί, και τη Δευτέρα θα ξαναφύγω... Στο γράμμα, για να γι' αυτήν. Η σκέψη πως είχες πραγματικά κομμογυρισμένος άντρας της είχε κάνει μια σοβαρή πρότασι γάμου. Ικανοποιούσε τον έρωσμό της, που είχε στραπατσαριστή με την στάσι του Αντρέα Μιλβα.

Βρισκόταν λοιπόν κι' αυτή σ'ε χαρούμενη διάθεσι, βοηθούσε τη μικρή στην κοκετταρία της, και περιέμενε με ανυπομονησία το μέλλον γαμπρό της.

λο ρωτούσε τη Θάλεια τι της πήγαινε καλύτερα.

— Ήταν μία ατμόσφαιρα πάλι ευτυχισμένη στη μικρή οικογένεια. Η μητέρα είχε λάβει και σήμερα γράμμα από τον αρραβωνιαστικό της. Με τα ίδια πάντα ευχάριστα και άοριστα νέα. Αλλά αυτό την ικανοποιούσε.

— Εργάζεται, εργάζεται! Έλεγε στις κόρες της. Έννοια σας, και θα σας δώσω πρώτες τρανταχές.

— Τι τις θέλουμε τις μεγαλύτερες προίκες; της αποκρίθηκε η Ναυσικά, μία φορά, γελαστή. Αφού ούτε καν μας ρωτάνε τι προίκα έχουμε.

Κούνησε η μητέρα το κεφάλι:

— Δεν ρωτάνε, αλλά το ξέρουν. Για ν'άσασαν άπαικτες, και θα βλέπαμε αν θα είχατε τόσους θαυμαστές.

Κι' η Θάλεια ήταν ευχαριστημένη. Αν και είχε άρνηθι την πρότασι του Γερσίκου Βερικιώτη, της είχε μείνει κάποια ευχαρίστησι από αυτή της την κατάσταση. Οι άλλες κοπέλλες τη ζήλευσαν έτσι και γι' αυτήν. Η σκέψη πως είχες πραγματικά πλούσιος, πολύπειρος και κομμογυρισμένος άντρας της είχε κάνει μια σοβαρή πρότασι γάμου. Ικανοποιούσε τον έρωσμό της, που είχε στραπατσαριστή με την στάσι του Αντρέα Μιλβα.

Βρισκόταν λοιπόν κι' αυτή σ'ε χαρούμενη διάθεσι, βοηθούσε τη μικρή στην κοκετταρία της, και περιέμενε με ανυπομονησία το μέλλον γαμπρό της.

— Εργάζεται, εργάζεται! Έλεγε στις κόρες της. Έννοια σας, και θα σας δώσω πρώτες τρανταχές.

— Τι τις θέλουμε τις μεγαλύτερες προίκες; της αποκρίθηκε η Ναυσικά, μία φορά, γελαστή. Αφού ούτε καν μας ρωτάνε τι προίκα έχουμε.

Κούνησε η μητέρα το κεφάλι:

— Δεν ρωτάνε, αλλά το ξέρουν. Για ν'άσασαν άπαικτες, και θα βλέπαμε αν θα είχατε τόσους θαυμαστές.

Κι' η Θάλεια ήταν ευχαριστημένη. Αν και είχε άρνηθι την πρότασι του Γερσίκου Βερικιώτη, της είχε μείνει κάποια ευχαρίστησι από αυτή της την κατάσταση. Οι άλλες κοπέλλες τη ζήλευσαν έτσι και γι' αυτήν. Η σκέψη πως είχες πραγματικά πλούσιος, πολύπειρος και κομμογυρισμένος άντρας της είχε κάνει μια σοβαρή πρότασι γάμου. Ικανοποιούσε τον έρωσμό της, που είχε στραπατσαριστή με την στάσι του Αντρέα Μιλβα.

Βρισκόταν λοιπόν κι' αυτή σ'ε χαρούμενη διάθεσι, βοηθούσε τη μικρή στην κοκετταρία της, και περιέμενε με ανυπομονησία το μέλλον γαμπρό της.

— Εργάζεται, εργάζεται! Έλεγε στις κόρες της. Έννοια σας, και θα σας δώσω πρώτες τρανταχές.

— Τι τις θέλουμε τις μεγαλύτερες προίκες; της αποκρίθηκε η Ναυσικά, μία φορά, γελαστή. Αφού ούτε καν μας ρωτάνε τι προίκα έχουμε.

Κούνησε η μητέρα το κεφάλι:

— Δεν ρωτάνε, αλλά το ξέρουν. Για ν'άσασαν άπαικτες, και θα βλέπαμε αν θα είχατε τόσους θαυμαστές.

Κι' η Θάλεια ήταν ευχαριστημένη. Αν και είχε άρνηθι την πρότασι του Γερσίκου Βερικιώτη, της είχε μείνει κάποια ευχαρίστησι από αυτή της την κατάσταση. Οι άλλες κοπέλλες τη ζήλευσαν έτσι και γι' αυτήν. Η σκέψη πως είχες πραγματικά πλούσιος, πολύπειρος και κομμογυρισμένος άντρας της είχε κάνει μια σοβαρή πρότασι γάμου. Ικανοποιούσε τον έρωσμό της, που είχε στραπατσαριστή με την στάσι του Αντρέα Μιλβα.

Βρισκόταν λοιπόν κι' αυτή σ'ε χαρούμενη διάθεσι, βοηθούσε τη μικρή στην κοκετταρία της, και περιέμενε με ανυπομονησία το μέλλον γαμπρό της.

— Εργάζεται, εργάζεται! Έλεγε στις κόρες της. Έννοια σας, και θα σας δώσω πρώτες τρανταχές.

— Τι τις θέλουμε τις μεγαλύτερες προίκες; της αποκρίθηκε η Ναυσικά, μία φορά, γελαστή. Αφού ούτε καν μας ρωτάνε τι προίκα έχουμε.

Κούνησε η μητέρα το κεφάλι:

— Δεν ρωτάνε, αλλά το ξέρουν. Για ν'άσασαν άπαικτες, και θα βλέπαμε αν θα είχατε τόσους θαυμαστές.

Κι' η Θάλεια ήταν ευχαριστημένη. Αν και είχε άρνηθι την πρότασι του Γερσίκου Βερικιώτη, της είχε μείνει κάποια ευχαρίστησι από αυτή της την κατάσταση. Οι άλλες κοπέλλες τη ζήλευσαν έτσι και γι' αυτήν. Η σκέψη πως είχες πραγματικά πλούσιος, πολύπειρος και κομμογυρισμένος άντρας της είχε κάνει μια σοβαρή πρότασι γάμου. Ικανοποιούσε τον έρωσμό της, που είχε στραπατσαριστή με την στάσι του Αντρέα Μιλβα.

Βρισκόταν λοιπόν κι' αυτή σ'ε χαρούμενη διάθεσι, βοηθούσε τη μικρή στην κοκετταρία της, και περιέμενε με ανυπομονησία το μέλλον γαμπρό της.

— Εργάζεται, εργάζεται! Έλεγε στις κόρες της. Έννοια σας, και θα σας δώσω πρώτες τρανταχές.

— Τι τις θέλουμε τις μεγαλύτερες προίκες; της αποκρίθηκε η Ναυσικά, μία φορά, γελαστή. Αφού ούτε καν μας ρωτάνε τι προίκα έχουμε.

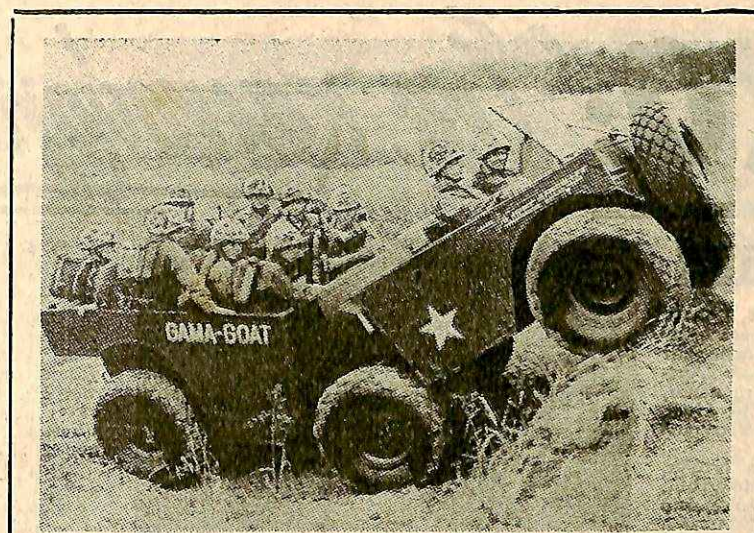
Κούνησε η μητέρα το κεφάλι:

— Δεν ρωτάνε, αλλά το ξέρουν. Για ν'άσασαν άπαικτες, και θα βλέπαμε αν θα είχατε τόσους θαυμαστές.

Κι' η Θάλεια ήταν ευχαριστημένη. Αν και είχε άρνηθι την πρότασι του Γερσίκου Βερικιώτη, της είχε μείνει κάποια ευχαρίστησι από αυτή της την κατάσταση. Οι άλλες κοπέλλες τη ζήλευσαν έτσι και γι' αυτήν. Η σκέψη πως είχες πραγματικά πλούσιος, πολύπειρος και κομμογυρισμένος άντρας της είχε κάνει μια σοβαρή πρότασι γάμου. Ικανοποιούσε τον έρωσμό της, που είχε στραπατσαριστή με την στάσι του Αντρέα Μιλβα.

Βρισκόταν λοιπόν κι' αυτή σ'ε χαρούμενη διάθεσι, βοηθούσε τη μικρή στην κοκετταρία της, και περιέμενε με ανυπομονησία το μέλλον γαμπρό της.

— Εργάζεται, εργάζεται! Έλεγε στις κόρες της. Έννοια σας, και θα σας δώσω πρώτες τρανταχές.

ΝΕΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Το νέο αυτόκίνητο του αμερικανικού στρατού «Γκάμα-Γκόντ», δε διαφίστηκε άδικαιολόγητα ακατοίκαν. Όπως βλέπετε καθαρά στη φωτογραφία μας περνά άφραδα πάνω από τάρρους, σκαρφαλώνει στις πλαγιές των λόφων και άνεδοκατέβαινει οποιαδήποτε άνωμαλία μέχρι κλίσεως 35 μοιρών. Τίποτα δε μπορεί να σταματήσει την πορεία του, ούτε τα χιόνια, ούτε τα έλη. Γι' αυτό και ύστερα από τις πρώτες δοκιμές του, που έδωσαν ικανοποιητικά αποτελέσματα, οι διάφορες μονάδες σπεύδουν να εφοδιαστούν με το νέο αυτό τροχοφόρο.

ρούσε να είναι η άφορη της στενωχώρας του.

Δυο-τρεις φορές τουτίασε κουδέντα, για διάφορα θέματα. Της απαντούσε αυτός, μηχανικά, γελώντας νευρικά, κι' έπειτα άφινε πάλι τη σιωπή να πέσι ανάμεσα τους.

Όταν κόντευαν πιά να φθάσουν στο ξενοδοχείο, η Ναυσικά δε βάσταξε. Στάθηκε απότομα, τον κτύπησε στα μιάτια.

— Πέτρο, κάτι έχεις! Γιατί δε μου λές την αλήθεια; Η είσαι άρρωστος...

— Όχι, κάθε άλλο.

—...Η κάποια έννοια σ'ε βασανίζει.

— Σε παρακαλώ, Ναυσικά, της είπε κάπως άνηγόμνα. Δε συμβαίνει τίποτα. Αλλά κι' αν ακόμη συνέβαινε, δε θα υπήρχε λόγος ν' ανησυχής.

— Μ' άγαπάς;

— Η έρώτησι ήρθε τρεμάμενη, φοβισμένη στα χείλη της.

Πέρασε το χέρι του στη μέση της, την έσφιξε άπάνω του.

— Κουτό... Που πάει ο νους σου;

— Το ύφος σου με τρομάζει.

— Γιατί βασανίζεις το ώραίο σου κεφαλάκι;

— Δε μπορώ να σ'ε βλέπω μ' αυτό το ύφος. Σ'ε περίμενα με τόση χαρά. Ήμουν σίγουρη πως θα ήταν μία από τις ωραιότερες ημέρες της ζωής μου σήμερα.

Της χαμογέλασε θλιμμένα. Τα ώραία μαύρα του μιάτια είχαν πάντα ένα βαρύ σύννεφο.

— Και δεν είναι;

— Όχι, Πέτρο, δεν είναι. Γιατί μου παίζεις κωμωδία; Έπιτρέπεται ν'άουμε μυστικά ό ένας από τόν άλλον;

Προσπάθησε για μία στιγμή να τ'ε ρίξη στο άσπελο η κοπέλλα και πρόσθεσε τσαντινικά:

— Αν δε μου πής τί έχεις, δε θα σου πω κι' εγώ τα μυστικά μου. Πόσα φλέοτ είχα, πόσοι με φίλησαν...

Περιέμενε πως τα λόγια της θα τόν ζωήρευαν. Αυτός όμως χαμογέλασε πάλι: θλιμμένα κι' άρχισε να προχωρή.

— Η καρδιά της σφιγγόταν. Δεν υπήρχε αμφιβολία. Κάτι συνέβαινε. Κάτι πολύ άσχημο ίσως, γι'αυτή της τη φανεράνη.

Εφθασαν έτσι στο ξενοδοχείο, κι' ο Πέτρος πήγε στο δωμάτιό

τον είναι στενωχωρημένος ένας άντρας, καλύτερα να κάνουν πως δεν τ'ε καταλαβαίνουν οι γυναίκες.

Τόν κτύπησε με παράπονο:

— Δε θέλεις να είμαι κοντά σου; Η ψυχή μου να είναι κοντά σου;

Της πήρε το χέρι της το φίλησε.

— Είσαι ένας άγγελος... Αλλά, άφρσε με. Έλα... Θέλεις να πάμε για μπάνιο;

— Άναστέναξε η κοπέλλα και σηκώθηκε. Η σιωπή του τη βασάνιζε. Θα προτιμούσε να της πη κάτι πολύ άσχημο παρό να την κρατήσει έτσι.

«ΘΑ ΣΤΑ ΠΩ ΟΛΑ!»

— Έκαναν το μπάνιο τους χωρίς χαρά. Οι νεαροί γύρω τους γελούσαν, φώναζαν, έπαιζαν και προσπαθούσαν να τους τραβήξουν κι' αυτούς στα παιχνίδια τους. Ο Πέτρος όμως ούτε θέλει να γελάσει κι' η Ναυσικά που χαίροταν η λιπτότα μ'αί του, έμενε μαρμαμένη.

— Έτσι και το μεσημέρι, που κάθισαν να φάνε όλοι μαζί, όπως πάντα. Ο νέος με κόπο άσθρωνε καμιά λέξι.

— Έπειτα, άφινικά μετά το φαγητό, την ώρα που η μητέρα κι' η Θάλεια πήγαν να ξαπλώσουν, της ψιθύρισε ο Πέτρος της Ναυσικάς:

— Αγαπούλα. Δε βαστώ άλλο. Θά στα πω! Θά στα πω όλα. Θέλεις να κάνουμε, μία βόλτα, η δε σ' άφινει τέτοια ώρα η μαμά σου;

— Μη τ'ε συζητή. του αποκρίθηκε τρεμάμενη.

— Έτρεξε έπειτα στο δωμάτιο, τους είπε ότι θα πήγαινε μία βόλτα μαζί του, φόρεσε τη μεγάλη της ψάθα και του παρουσιάστηκε:

— Πάμε, Πέτρο! Που θέλεις να πάμε;

— Στο δρόμο κατά τόν Προφήτη Ήλια!

— Τόσο μακριά;

— Ναι, προτιμώ ν'άουμε κάποια ήσυχία...

— Έκανε με το χόμα, άστραφταν τα μαύρα των σπιτιών, και τα λουλούδια λαχανιασμένα κάτω από τα πυρωμένα φίλια του αγγυονιστικού ήλιου, λαχάνιαζαν θαρσείς, διψασμένα για λίγη βροσιά.

Με κόπο, μέσα στο καταμεσήμερο ανέβηκαν τόν στενό δρόμο, και σ'ε λίγο βρέθηκαν εκεί που πύκνωναν τα δέντρα. Ένα πελούλι, κάτω από ένα πελώριο πεύκο, καλούσε στην ευεργετική, πλούσια σκιά του τους μεσημεριανούς όδοιπόρους.

— Κάθισαν εκεί στο πελούλι κι' άνασαν βροθία το μυρωμένο, ξεστόν αέρα. Κάτω, βαθιά, η θάλασσα χωνόταν στην αγκαλιά της γής, άσπμνια, μία έπιφάνεια λεία, πουμοιάζε πιο πολύ α λυωμένο μέταλλο παρά σ'ε νερό.

— Όμορφα είναι εδώ, είπε η κοπέλλα, για να πη κάτι, έπειδή καταλάβαινε τη σιγή να της σφιγγιη το λαιμό, να τη στενωχωρή.

Δεν της αποκρίθηκε ο νέος. Κι' άσφμα, σιγανά, παράξενα άκούστηκαν από τα χείλη του τα λόγια.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια...

— Αρα, κάτι σου συμβαίνει;

— Ε, καλά, κάτι μου συμβαίνει! παραδέχθηκε επί τέλους.

Είχε κάνει το πρώτο βήμα η Ναυσικά. Κι' ήταν αποφασισμένη να μη τόν άφήση αν δεν τ'α μάθαινε όλα. Άρχισε λοιπόν κι' αυτή την ανάκρισι, όπως θα τήν έκανε η μητέρα της.

— Δεν είναι λόγος υγείας;

— Αυτό, όχι. Δόξα σοι ο Θεός! Η υγεία πάει καλά. Αλλά τί να τήν κάνη την υγεία...

Αποσιμνητικά, που ύπνοουσαν πολλά, και πούκαναν την καρδιά της Νεράιδας να σφίχτη πιο πολύ.

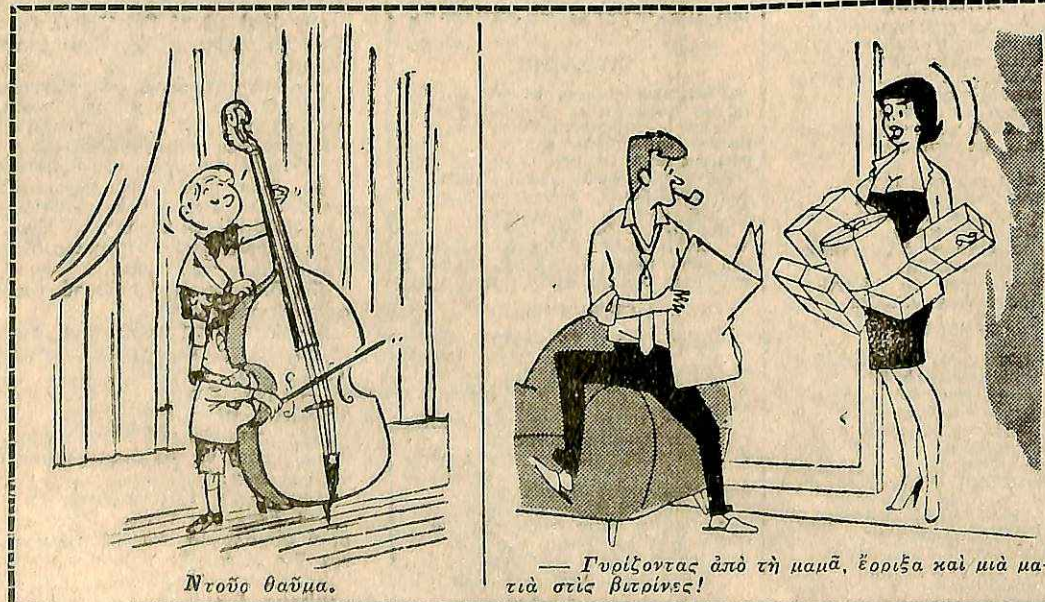
— Η δουλειά δεν πήγε καλά; τόν ρώτησε άνησυχ.

Σήκωσε τους ώμους του με μία κινήσι άοριστη.

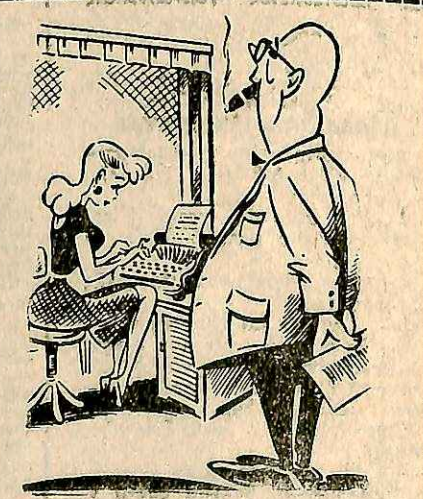
— Μήπως... μήπως δεν πρόκειται ν' άνοίξη το υποκατάστημα στην Αθήνα; τόν ρώτησε φοβισμένη. Μήπως θα πρέπει να έρθω κι' εγώ στο Κάιρο;

Οι έρωτήσεις της τόν στενωχωρούσαν, ήταν φανερό.

— Άφρσε με, άγάπη μου. Ο-

Ντοθο θαύμα.

—...Θά επεθύμων να τονίσω έν νέον την απαράμιλλον ποιότητα του νέον ιδιοσκευάσματος τριχοφυίας τών έργοστασίων μας!...

— Γυρίζοντας από τη μαμά, έοριξα και μία ματιά στις βυτρίνες!

ΚΟΓΚΟ: Ένα καινούριο κράτος

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

Ο ΜΟΝΟΣ, που επέζησε, μπόρεσε να μιλήσει. Ένας αθλητικός νέος, τριάντα χρόνων περίπου, με το χαρακτηριστικό ανοιχτόκαρδο και συγχρόνως ελαφρά ντροπαλό ύψος μερικών Αμερικανών, με φοβερά εγκαύματα σ' όλο το σώμα, με φωνή που μόλις ακουγότανε, έδωσε, με λίγες λέξεις, τις τελευταίες στιγμές του τραγικού δράματος:

— Το αεροπλάνο πλησίαζε προς τη Ντόλα, στη Βρετανική Ροδεσία. Από το Λεοπολντβίλ, απ' όπου είχαμε ξεκινήσει, πετάξαμε πάνω από την Άγκολα, για ν' αποφύγουμε την Κατάγκα. Καί, ξαφνικά, κατά τα μεσάνυχτα, ενώ ο πιλότος κανονίζει την πορεία για προσγείωση, ο Χάμμερσκελντ επένεθε και ζήτησε ν' αλλάξει η κατεύθυνση του αεροπλάνου. Λίγα λεπτά αργότερα, μία τρομερή έκρηξη... Μετά δε θυμάμαι τίποτα...

Δεκάση ώρες αργότερα, ένας ανθρωποκτόνος, άνακλυψε τα συντρίμματα του αεροπλάνου μέσα στη ζούγκλα, οχτώ χιλιόμετρα από την Ντόλα. Καί, την ώρα που ο τροπικός ήλιος χαμότανε πίσω από τα πανύψηλα δέντρα, έβθασαν τα πρώτα συνεργεία βοήθειας.

Ο Ντάγκ Χάμμερσκελντ, γενικός γραμματέας του 'Οργανισμού 'Ηνωμένων 'Εθνών, ύψηλός, με ξανθά μαλλιά με ελαφρές σκιάσεις, με το τόσο χαρακτηριστικό παχιόν του και μ' ένα κοστούμι γκρι πολύ ανοιχτό, ήταν νεκρός, κεραυνόβολημένος, εκεί στην καρδιά της 'Αφρικής, από τη μοίρα. Το κορμί του ήτανε τελείως ανέπαφο και έμοιαζε σά ζωντανός. Ένα κομμάτι σίδερο από την έκρηξη τον είχε χτυπήσει ακριβώς πίσω στο λαιμό...

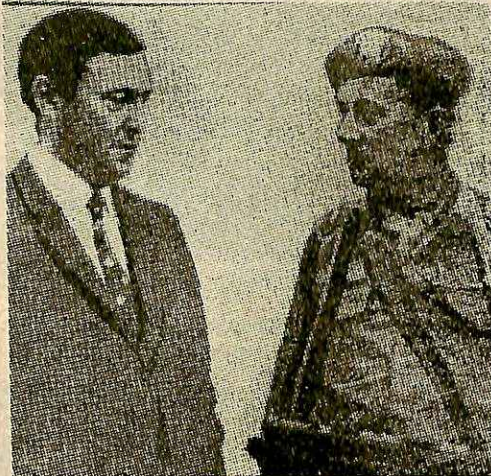
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ

Στις μεγάλες πρωτεύουσες οι ραδιοφωνικοί σταθμοί σταμάτησαν το πρόγραμμά τους, για να μεταδώσουν, με συγκρατημένη αγωνία, την είδηση. Σε μία διεθνή ατμόσφαιρα βαρεία από απειλές και κινδύνους, ο τραγικός θάνατος του ένορκου των 'Ηνωμένων 'Εθνών — Ένας θάνατος, που θεωρείται ήδη σά μία σκοτεινή και ανανόητη πολιτική δολοφονία — αψάνει την ένταση, περιπλέκει τα προβλήματα, έπικυρώνει τη φοβερή κρίση.

Και τραγικό σύμβολο και σύμπτωση — η ιστορία «αρέσκειται» να κατασκευάζει τέτοιες «συμπτώσεις» — ο θάνατος χτυπάει το Χάμμερσκελντ 13 ακριβώς χρόνια — χωρίς ούτε μία ημέρα διαφορά — από την ημέρα της δολοφονίας ενός άλλου αποστόλου της ειρήνης, του κόμητος Μπερνατόττε, άπεσταλμένου του 'Οργανισμού 'Ηνωμένων 'Εθνών στο 'Ισραήλ, το Σεπτέμβριο του 1948.

Ο ΟΗΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

«Η ωραιότερη προσευχή του ανθρώπου είναι για την ειρήνη και όχι για τη νίκη». Μ' αυτές τις λέξεις ενός Σουηδού ποιητού, τέλειωσε το

Ο διοικητής των δυνάμεων του Ο.Η.Ε. στο Κογκό 'Ιρλανδός 'Ομπαριάν : Ένας άεμπι-σμένος ανώνας ειρηνεύσεως, μέσα σ'ε πρωτόγονο πάθος.

λόγο του ο Ντάγκ Χάμμερσκελντ, όταν, στις 10 'Απριλίου 1953, ανέλαβε την Γενική Γραμματεία του Ο.Η.Ε. Καί οι λέξεις αυτές συνοψίζουν περίφημα τη φιλοσοφία του, ρωμσάλεω, αλλά και τόσο καλλιεργημένου άπογόνου των Βίκινγκς, που, γεννημένος στη Στοκχόλμη, στις αρχές του αιώνα μας, με τον πατέρα του πρωθυπουργό, γόνος μιας αριστοκρατικής οικογένειας της Σουηδίας, είχε αναπτύξει σ'ε υπέρτατο βαθμό το πάθος της Ισορροπίας, του μέτρου, της ειρήνης.

Η μελέτη, η ποίηση — μεταφραστής στα σουηδικά του Γάλλου ποιητού Σαιν-Τζων Πέρς — θαυμαστής των μεγάλων λυρικών του αιώνα, με έπικεφαλής το Ρίλκε — πνευματικός φίλος του 'Αντρέ Μαλρώ, μιλώντας μάλιστα θαυμάσια γαλλικά, τόσο που σ'ε έναν άξεστο διάλογο με το συγγραφέα των «Κατακτιτών», ο Χάμμερσκελντ απέδειξε, ότι ήτανε και σπάνιος όμιλητής, λαμπερός, βαθύς, με πηγαίο χιούμορ.

Ο 'Οργανισμός 'Ηνωμένων 'Εθνών, σ'όταν όποιο αυτή τη στιγμή αντιπροσωπεύονται 99 κράτη, του όρεϊλει αναμφισβήτητη την εξαιρετική του ανάπτυξη, το άθαστο κύρος και την παγκόσμια προβολή ως όργάνου της ειρήνης.

Με μεγάλα βήματα διέσχισε τους σιωπηλούς διαδρόμους του μεγάρου του Ο.Η.Ε., στη Νέα Υόρκη, με εξαιρετικά νεανική εμφάνιση, παρά τα 56 του χρόνια, και έβινε στο γραφείο του την καθημερινή μάχη πολυπλοκών προβλημάτων σε πλανητικές διαστάσεις. Τρεις υπέροχοι πίνακες — Πικασσό, Ματίς, Μπράκ — και σουηδικά έπιπλα λίγο βαρύα, ήτανε το περιβάλλον του κα-

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΧΑΜΜΕΡΣΚΕΛΝΤ

θημερινού αυτού μόχθου για την ειρήνη.

Υφυπουργός των Οικονομικών της σουηδικής Κυβερνήσεως, πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Κρατικής Τραπεζής, αντιπρόσωπος της χώρας του στο σχέδιο Μάρσαλ, υφυπουργός επί των Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, ο Ντάγκ Χάμμερσκελντ συγκεντρώνει γύρω από το όνομά του την παμπηφία για τη θέση του γενικού γραμματέως του Ο.Η.Ε.

Με τη στάση του στην ύπθεση του Σουεξ προκαλεί την έντονη δυσανεκία των αποικιοκρατικών δυνάμεων — της Μεγάλης Βρετανίας και της Γαλλίας — με το θάρρος του στην περίοδο της ούγγρης επαναστάσεως προκαλεί τη μνήμη της Σοβιετικής 'Ενώσεως. Καί στις δυο περιπτώσεις αγωνίστηκε και επέτυχε την αίστηρή καταδίκη των Μεγάλων Δυνάμεων, στην επίθεσή τους εναντίον μικρών εθνών. Παρ' όλ' αυτά, είναι τόση η προσωπική του επίδοσή — τον όνομάζουν όλοι πιά ο «Κύριος 'Ηνωμένα 'Εθνη» — ώστε, το 1957, παρά τις παρασκηνιακές αντιδράσεις, ξαναελέγεται για πέντε χρόνια γενικός γραμματέας του Ο.Η.Ε.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΓΚΟ

Έδω και 13 περίπου μήνες, ξεσπάει απότομα η τραγωδία του Κογκό. Το Βέλγιο, που κατείχε την άπέραντη αυτή χώρα, μπροστά στο άνητα ποικιακό ρεύμα, που έχει ξεσπάσει σ' όλη τη Μαύρη 'Ηπειρο, άποφασίζει να της δώσει την ανεξαρτησία της. Οι άδινες του τοκετού της ελευθερίας, του παράσματος από ένα σκληρό άποικιακό καθέστος σ'ε μία ελεύθερη δημοκρατική κυβέρνηση, άρχίζουν...

Γιατί το Κογκό, εκεί στην καρδιά της 'Αφρικής, είναι ένας δάκλκρος κόσμος. Μία έκταση 2.400.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων, δηλαδή 80 φορές όσο το Βέλγιο, 16.000.000 κάτοικοι (θα γενείς και 100.000 λευκοί, ένα κράμα φυλών και εθνοτήτων και ένα πραγματικό φαινόμενο γεωλογικού πλούτου).

Από το 1857 άρχίζει η έξερευνήσή του Κογκό, κυρίως από τον Λίβινγκστον και τον Στάνλεϋ, που κατορθώνουν να φωτίσουν όλο το μυστήριο της Κεντρικής 'Αφρικής.

Την ίδια εποχή ο βασιλεύς του Βελγίου Λεοπόλδος Β', έπειτα από μία συνομιλία του με τον Στάνλεϋ, ίδρύει το Διεθνή Σύνδεσμο του Κογκό, ο όποιος αναγνωρίζεται ως τη δασκεία του Βερολίνου το 1884, άς κυριαρχία κυβέρνησις. Όλα τα δικαιώματα πάνω στην άπέραντη αυτή χώρα μεταδίδονται στο βασιλέα Λεοπόλδο και, το 1908, το Κογκό προσαρτάται όριστικά στο Βέλγιο.

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΕΝΟΣ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τα πρώτα βήματα του νέου ανεξαρτήτου κράτους είναι άβέβαια και δραματικά. Μία κεντρική κυβέρνηση, με τον Πατριό Λουμουμπά, μάταια αγωνίζεται να δαμάσει τα άγρια πάθη, που ξεσπούν όρμητικά.

Ο πρώτος πρωθυπουργός του Κογκό, πολυσύνθετη φυσιογνωμία, πιστός Χριστιανός και παθιασμένος επαναστάτης, προσπαθεί, με κάθε μέσο, να βρή μία έστω και πρόσκαιρη Ισορροπία.

Δραματικές συνεδριάσεις στο Κοινοβούλιο, συγκρούσεις στους δρόμους της πρωτεύουσας, πανικός στους Ευρωπαίους, άλληλοξόντωσι άρισμένων φυλών μέσα στη ζούγκλα, δημιουργούν μία δαντική ατμόσφαιρα, που όδηγεί στην πτώση του Λουμουμπά, τη σύλληψή του και τη δολοφονία του.

Ο πρώην πρωθυπουργός γίνεται σύμβολο άγωνα και η ζούγκλα δονείται από τα τάμ-τάμ, που αναγγέλλουν το θάνατό του. Όχι μόνο η ζούγκλα... Τα 'Ηνωμένα 'Εθνη άποφασίζουν να βοηθήσουν το Κογκό, για να υπερικήση το χειρότερο έχθρό της ελευθερίας, την άναρχία.

Ένα πρόγραμμα βοήθειας 100 εκατομμυρίων δολλαρίων υψίστηκε και ένας διεθνής στρατός 15.000 άνδρων — άποτελούμενος κυρίως από ουδέτερους, 'Ιρλανδούς, Σουηδούς, 'Ινδούς — άργανώθηκε, για να διατηρήσει την τάξη και να έμποδισι τη χώρα να ταφή κάτω από τα συντρίμματα του εμφυλίου πολέμου.

Γιατί το Κογκό έγινε τρία κομμάτια: Προς νότον, η Κατάγκα, που άποτελεί το πλουσιώτερο τμήμα της χώρας, κήρυξε την ανεξαρτησία της, με πρωθυπουργό τον Τσομπέ Προς Βορράν, γύρω από την Στάνλεϋβιλ, είναι η περιοχή των πτωχών του Λουμουμπά με την άρχηγία του Γκι-

στις φλόγες

ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ζέικα. Δυτικά, με έδρα την Λεοπολντβίλ, είναι η λεγομένη κεντρική κυβέρνηση του Κογκό, με Πρόεδρο της Δημοκρατίας τον Καζαβούμπου, και πρωθυπουργό τον Κυρίλ 'Αντουλά.

Ο υπέρτατος σκοπός του Χάμμερσκελντ ήτανε να επιτύχη την ένότητα της χώρας κάτω από την κεντρική κυβέρνηση της Λεοπολντβίλ, άπορροφώντας την πλούσια Κατάγκα και θέτοντας τέρμα στην άυτονομία του Γκιζέικα.

ΤΣΟΜΠΕ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΚΑ

Γιός μιας πλούσιας οικογένειας, σπάταλος και γλυντζές, ο Τσομπέ «άνακαλύπτει», με τη βοήθεια και των μεγάλων ξένων έταιρειών της Κατάγκα, το πολιτικό του δαιμόνιο. Γιατί, πίσω από το δράμα του Κογκό, κρύβεται, παρασκηνιακή, πυρετώδης, σκοτεινή, η μάχη των μεγάλων διεθνών οικονομικών συμφερόντων. Το Κογκό, στο σύνολό του, μοιάζει μ' ένα φτωχό άνθρωπο, που όμως έχει ένα θησαυρό: την Κατάγκα. Ο θησαυρός όμως αυτός του άνήκει μόνο τυπικά. Χαλκός, χαρσίτερος, διαμάντια, τα νέα πολύτιμα μεταλλεύματα, όπως το κοβάλτιο, γερμάνιο και κάδμιο, βρίσκονται στο υπέδαφος της Κατάγκα σ'ε άστείρευτες ποσότητες.

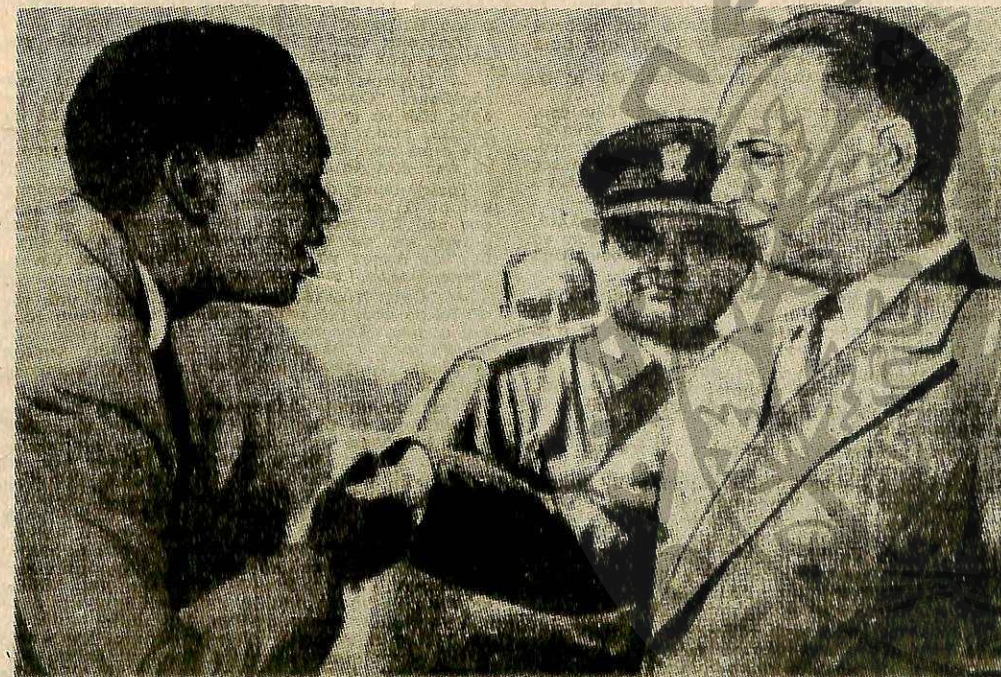
Μόλις σταμάτησε η έντατική έκμετάλλευσι του ούρανιου και ραδίου. Μία συμφωνία που ίσχυε μέχρι το 1994, επιτρέπει σ'ε μία παντοδύναμη έταιρεία — την 'Ορυκτολογική 'Ενωσι της 'Ανω Κατάγκα — να έκμεταλλεύεται τον άμύθητο αυτό θησαυρό.

Το γεγονός, που ρίχνει άπλετο φώς σ'ε ώριμένες σκοτεινές πτυχές της τραγωδίας του Κογκό, είναι η άποκάλυψι των κυριωτέρων μετοχών της 'Ορυκτολογικής 'Ενώσεως. 16% των μετοχών βρίσκονται σ'ε χέρια της Γενικής Βελγικής 'Εταιρείας, η όποια ούσιαστικά είναι η μεγαλύτερη Τράπεζα του Βελγίου. 14% άνήκουν στη Βρετανική 'Εταιρεία της Ταγκανίκα. 25% δόθηκαν στην Κυβέρνησι του Κογκό. 45% άνήκουν σ'ε διαφόρους ίδιωτικούς όργανισμούς και σ'ε ίδιώτες.

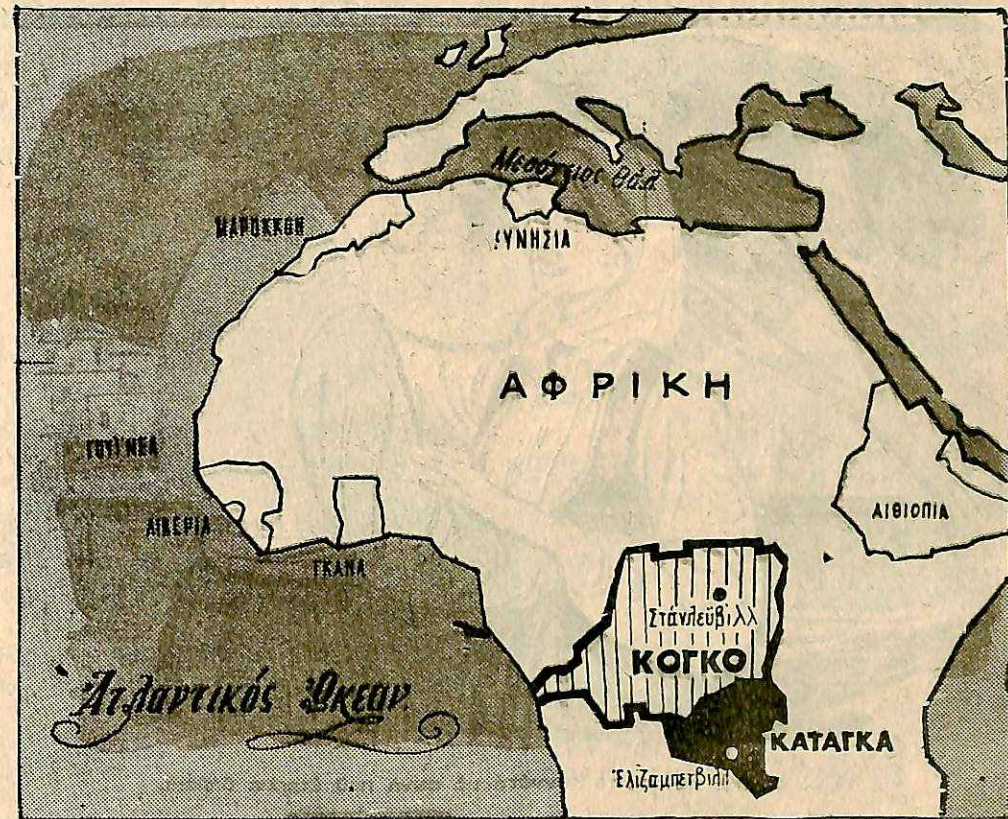
Οι λόγοι των βελγικών αντιδράσεων στις άποφάσεις του Ο.Η.Ε. φωτίζονται έτσι άπλετα, ενώ η σειρά των βρετανικών δολοπλοκιών εναντίον του Χάμμερσκελντ παίρνει μία άνάγλυφη παραστατικότητα.

Όσο η Κατάγκα θα είναι «ανεξάρτητη», δέ θα ύπάρχη κίνδυνος ένδεχομένης έθνικοποιήσεως του τεραστίου αυτού ύπογειου πλούτου.

Συγχρόνως, ο Λουμουμπά χτές, ο Γκιζέικα

Ο Τσομπέ, «πρωθυπουργός» της Κατάγκα, ύποδεχόμενος τον Χάμμερσκελντ: Ο δίχασμός — με άσπαχτικό θέλμα — ύποδέχεται την ένότητά...

Το Κογκό στην 'Αφρική: 2.400.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα. 16.000.000 ιθαγενείς κάτοικοι και 100.000 λευκοί. Η πυκνότητα του πληθυσμού είναι πολύ μεγαλύτερη στην πλούσια Κατάγκα.

και ο 'Αντουλά σήμερα και πάνω απ' όλους ο Τσομπέ, συγκρούονται με πάθος, με πανηρία και τόλμη, για τον πακτωλό των 25% των μετοχών της 'Ορυκτολογικής 'Εταιρείας.

Μ' αυτά τα τερσάσια συμφέροντα, που άλληλομάχονται λυσσώδως σ'ε παρασκηνία, είχε να παλαίψη ο Χάμμερσκελντ. Όχι μόνο μ' αυτά. Άκόμα — κι' αυτό προσθέτει άλλη μία δραματική νότα στη συμφωνία της θυσίας του — μοιραία, η ύπθεση του Κογκό μπήκε σ'ε πλάισια του ανταγωνισμού των «Μεγάλων» και του ψυχρού πολέμου.

Η Σοβιετική 'Ενωσι, μετά το θάνατο του Λουμουμπά, για τον όποιο θεωρούσε ύπεύθυνον τον άνθρωπο ακριβώς, που άγωνίζοτανε με πάθος να τον σώσει, δηλαδή τον Χάμμερσκελντ, τον πολέμησε με τη γνωστή μεθοδικότητα του Κρεμλίνου, συνδυαζόμενη με την έκρηκτική ιδιοσυγκρασία του

κ. Νικήτα Κρούτσσεφ. 'Αλημονόνηθ θα μείνει και — ιστορικά λυπηρά συμβολική — η συνεδρίασι του Ο.Η.Ε. της 13ης 'Οκτωβρίου 1960.

Είναι η «περίφημη» σκηνή του παπουτσιού. Ο ήγέτης της Σοβιετικής 'Ενώσεως άνέθηκε στο βήμα του Ο.Η.Ε. και άρχισε να κατηγορή με άσυνήθη σφοδρότητα τον Χάμμερσκελντ.

Καθισμένος άπέναντί του ο γενικός γραμματέας του Ο.Η.Ε., είχε την όψι ανθρώπου, που ύπέστη ηλεκτροσόκ. Όλα τα χρώματα της ίριδος πέρασαν από το πρόσωπό του και, τελικά, έμεινε ένα γκριζόλευκο, που του έδινε τη μορφή μιας περιεργής μάσκας.

Καί, ξαφνικά, ο ήγέτης της 'Ενώσεως Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, ο πανίσχυρος Νικήτας Κρούτσσεφ, έβγαλε το παπούτσι του — ένα παρ'άξονο μπουτίνι των άρχων του αιώνα — «εις ένδειξιν διαμαρτυρίας», και άρχισε να χτυπά το γραφείο του με δύναμι...

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΕΝΟΣ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Το πιο δραματικό είναι, ότι στο Κογκό το χάος και ο φανατισμός — με το θάνατο του Χάμμερσκελντ — κάνουν κατοχή. Στά 'Ηνωμένα 'Εθνη, το κενό του γραφείου γίνεται το σύμβολο μία πολιτικής τραγωδίας, που οι συνέπειές της θα είναι άνυπολόγιστες.

Στην Κατάγκα — ο Τσομπέ, άφού ύποκλίνεται με συντριβή στο φέρετρό του Χάμμερσκελντ — δηλώνει, ότι η «ένότητα του Κογκό είναι άπατήλος μύθος και φανταστικό όραμα».

Ο Ο.Η.Ε. κινδυνεύει να χάσει την ψυχή του και το Κογκό διαλέγει το άστέρι του στίχους και του διαχσμού. Ως τότε;

ΕΠΑΜ. ΜΕΤ.

Η ΨΥΣΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Όταν η Αϊδηςός ήταν ακόμη ένας συνοικισμός από μικρές καλύδες, πήγε εκεί και ο πρωθυπουργός Δηλιγιάννης, κι' άφού κάθισε μερικές ώρες, άποφασισε να έπισκεφθ' και το χωριό 'Αγιος.

Οι κάτοικοί του, που έμαθαν πως έφτασε ένα σπουδαίο πρόσωπο, βγήκαν να το ύποδεχτούν. Ένας από τους χωρικούς μάλιστα, ανέλαβε να προσφωνήσει το Δηλιγιάννη.

Τα σεβάσματα μας και καλωσώριες, κύριε έννομόταρχε! του είπε.

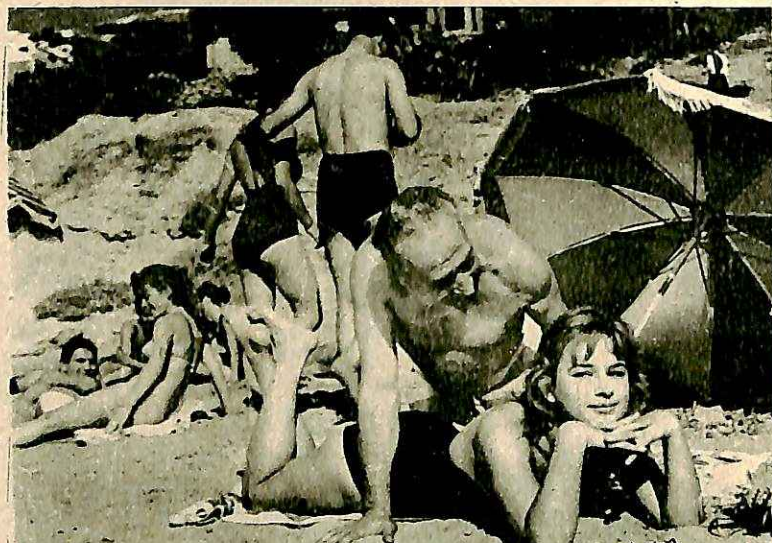
Ο Δηλιγιάννης έσκασε σ'ε γέλια και, γυρίζοντας στους φίλους του, ψιθύρισε: Εύτυχεις άνθρωποι! Εύτυχεις, γιατί γι' αυτούς η ύψιστη έξουσία είναι ό... έννομόταρχης!

Η πρωτεύουσα της κεντρικής κυβερνήσεως του Κογκό Λεοπολντβίλ: 300.000 ιθαγενείς κάτοικοι και 15.000 λευκοί.

— Ξέρω κι' εγώ; του λέει η 'Αλίκη... Μήπως έχετε ραδιενέργεια καί δεν τ'όξετε;
— Εγώ; Μά' τι λέτε δεσποινίς 'Αλίκη;... Κάτι άλλο θα συμβαίνει.
— Αφήστε τ'α λόγια καί πείτε μου πώς θα συνεφέρουμε τόν κό-
σμο... Μου φαίνεται πώς θα λιποθυμήσω κι' εγώ!...

Τήν άλλη μέρα όλα έχουν τακτοποιηθή καί όλοι μαζί πηγαίνουν νά πάρουν τ'ο μπάνιο τους στή Βουλιγαμένη. Η συντροφιά τής 'Αλίκης ένθουσιάζει τόν άτομικό έπιστήμονα, καί είναι φανερό πώς έχει ξαναειώσει. Η τουλάχιστον προσπαθεί νά φανή πιο νέος γιά νά ελαττώσει τή διαφορά τών χρόνων, πού τούς χωρίζει.

Η 'Αλίκη, πού διασκεδάει μέ τις ποικίλες έκδηλώσεις θαυμασμού καί τ'ο ένδιαφέρον, πού τής δείχνει, θυμάται σέ μιά στιγμή τ'ο Δημή-
τη. Περίεργα λοιπόν καί φωνάζει:
— Θεέ μου!... Τ'ο γραφείο μου!... Ξέχασα νά τηλεφωνήσω στό γρα-
φείο μου... Πρέπει νά τούς δικαιολογήσω τήν άπουσία μου...

Η 'Αλίκη σηκώνεται καί τρέχει πρὸς τ'ο τηλέφωνο. Στό δρόμο όμως σταματά, γυρίζει πρὸς τ'ο Νικολαΐδη καί τ'ο στέλνει ένα ναζιά-
ρικο χαιρετισμό. Ύστερα τρέχει στό τηλέφωνο, αντί όμως νά πάρη
τ'ο γραφείο της, παίρνει τ'ο γραφείο τ'ο Δημήτη.
— Έσύ 'Αλίκη; ρωτάει μέ έκπληξη εκείνος... Τί γίνεσαι;...

... δυὸ μέρες έχεις νά δώσης σημεῖα ζωής;
— Πνίγομαι στή δουλειά... Μόλις βρῶ καί πάλι λίγο καιρό, θά
σοῦ τηλεφωνήσω... "Αν σέ σκέπτομαι... Θέλει ρώτημα; Τί;... Καί
δέβαια, σ' αγαπῶ!...
— Κι' εγώ σέ λατρεύω. Μουσίτσα!...

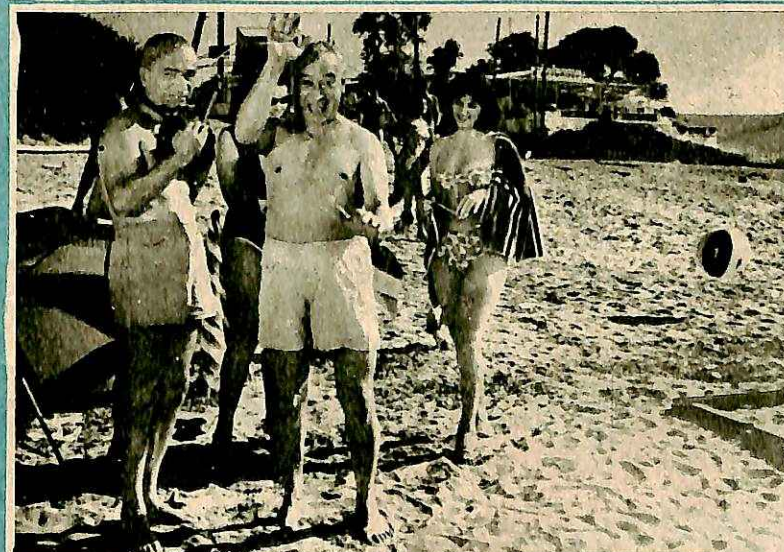
Ένώ η 'Αλίκη ξαναγυρίζει κοντά στό Νικολαΐδη, τρέχουν νά τήν
προϊπαντήσουν οί φίλες της.
— Έλα λοιπόν, 'Αλίκη... Έκείνος ὁ Νικολαΐδης, βρέ παιδί μου,
υποφέρει, όταν δέ βρίσκεισαι κοντά του...
— Ποίός άπό τούς δυό; ρωτάει η 'Αλίκη...

... βλέποντας τόν Ντίνο νά στέκεται πλαίί στ'ον άληθινό Νικολαΐδη
καί νά τ'ο κάνει μάθημα κολυμβήσεως.
— Ένα... Δύο... Ένα... Δύο! φωνάζει ὁ Ντίνος... Πιο ψηλά τ'ο κε-
φάλι... Έτσι, μπράβο!... Πρέπει νά μένη έξω άπό τ'ο νερό... Τί διά-
βολο, ψάρια είμαστε;...

Ο Νικολαΐδης βιάζεται νά μάθη κολύμπι, γιά νά μπορέση νά ξα-
οιχητ'ο μέ τήν 'Αλίκη, πού κολυμπάει σάν δελφίνι.
— Πώς πάω; ρωτάει τόν Ντίνο...
— Λαυτρά, περάφωμα...
— Τί λέτε έσείς; Θά μπορέσω νά ξανοιχτῶ τάρα άφοβα;...

... στά βαθειά, όπως η 'Αλίκη;
— Βεβαίως... Μὲ τή βάρκα όμως.
Ο Νικολαΐδης γυρίζει καί βλέποντας τήν 'Αλίκη νά πλησιάζη τήν
χαιρετάει χαρούμενος.
— Ηρθατε επί τέλους;... Έγώ έχω γίνει άσσος στό κολύμπι.

— Δεν είναι έτσι, κύριε Νικολαΐδη; ρωτάει τ'ο Ντίνο.
— Καί βέβαια έτσι είναι, κύριε Νικολαΐδη...
— Τότε πάμε νά πέρσουμε στή θάλασσα, προτείνει η 'Αλίκη.
Έρχομαι άμέσως, λέει ὁ άληθινός Νικολαΐδης.
Καί κάνει νά φύγη, γιά νά τήν ακολουθήση...

... Σταματά όμως σέ μιά στιγμή καί ξαναγυρίζει κοντά στόν Ντί-
ο, πού μένει άκίνητος...
— Έσείς δέ θάρητε μαζί μας;
— Έγώ; 'Αδύνατον!
— Γιατί;

— Γιατί;... Μά είναι νά με ρωτάτε; τ'οῦ λέει ὁ Ντίνος. Έγώ δὲν
ξέρω κολύμπι!...
— Δεν έξορετε; Μά τότε πώς με μάθατε έμένα... Χά, χά! Μ' άρέ-
τει τ'ο γιούμπο σας... Έγώ πάντως πάω...
— Στό καλό καί ζή σέ λόγου μου!...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ήταν ένα από αυτά που φορούσε η μάγισσα.

— Ά, αυτό είναι, πάρα πολύ! είπε. Η γυναίκα αυτή με κρανούσε με το βλέμμα της, που ήταν πλημμυρισμένο από κακία και μίσος... Και τώρα με χτύπησε με το γάντι της... Τι σημαίνουν όλα αυτά; Καί, πρώτα-πρώτα, ποιά είναι αυτή η γυναίκα;... Οι διαθέσεις της απέναντί μου δεν είναι, βέβαια, φιλικές. Στη γυναίκα αυτή βλέπω έναν έχθρο κι' ο έχθρος αυτός με προειδοποιεί ότι άρχίζει ο πόλεμος μεταξύ μας. Άλλα ποιά πόλεμος; Και για ποιά λόγο;

ΤΟ ΜΑΤΩΜΕΝΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ

Όταν ξαναγύρισε στο σαλόνι, είχε ένα χρώμα τόσο κίτρινο κι' ή ύψι του ήταν τόσο αλλομένη έκφραση, που η Κλοτίλδη ανησύχησε βλέποντάς τον.

— Τι σου συμβαίνει, αγαπητέ μου Σανχέλ; του είπε τρέχοντας κοντά του.

Ο μαρκήσιος προσπάθησε να χαμογελάσει.

— Τιποτα, απάντησε. Άλλα πώς σου ήθελε η ιδέα ότι πρέπει να μου συμβαίνει κάτι;

— Δεν ξέρω, είπε η Κλοτίλδη. Άλλα το πρόσωπό σου μου φαίνεται τόσο αλλομένο...

— Πιθανόν, απάντησε ο Σανχέλ. Θα είναι ή επίδραση του κρύου... Ξέχασα να σου πω ότι συνώδευσα τη μητέρα μου ως το αμάξι της.

Η δικαιολογία αυτή ικανοποίησε την Κλοτίλδη, που δεν του κάμε άλλες ερωτήσεις.

Η γιορτή συνεχίστηκε πολύ πέρα από τα μεσάνυχτα. Ο Σανχέλ χόρευε άρεκετους χορούς και πήρε μέρος σε διάφορα παιχνίδια, όπως συνηθίζονταν στα κοσμικά σαλόνια τών παληά καιρό. Άλλ' ήταν πιά σαν αυτόματο. Ακόμη κι' όταν χόρευε με την αγαπημένη του Κλοτίλδη, το μυαλό του έτρεχε στην άγνωστη και στα παράξενα έπεισόδια εκείνης της βραδιάς.

Όταν τέλειωσε η γιορτή, ο Σανχέλ συνώδευσε τη μηστή του και τόν πατέρα της στο μεγάλο τουα.

— Καληνύχτα, άγγελέ μου, είπε στην Κλοτίλδη, αποχαιρετώντας την. Θα μου λείψεις για μερικές ώρες...

— Αφές οι ώρες θα περάσουν γρήγορα όταν με σκέφτεσαι, απάντησε η νέα.

Ο Σανχέλ, αφού καληνύχτισε τόν τραπέζι, ξαναπήκε στο αμάξι του, που τόν πήγε στο σπίτι του.

Εκείνη τη νύχτα, ο ύπνος του ήταν γεμάτος από εφιάλτες. Ξύπνησε τόν άλλο πρωί, νοιώθοντας τόν κεφάλι του σαν μολυνέιο. Κι' αμέσως μια έρώτησι ανέθηκε στ' αχίλη του:

— Ποιά είναι ή άγνωστη έχθρά μου; Και για ποιά λόγο με κυνηγάει;

Άλλ' όσο κι' αν έψαξε, δε μπόρεσε να βρη καμμία απάντησι. Μόνον όταν πήγε στο μεγάλο Σουμπεργκ, τόν χαμόγελο της Κλοτίλδης και τόν καθάριο βλέμμα της έδωσαν την άγνωση από την ψυχή του.

Ο γάμος θα γινόταν έπειτα από μια έβδομάδα. Οι διάφορες διατυπώσεις κι' οι φροντίδες για την προετοιμασία του τόν απασχόλησαν όλο αυτό τόν καιρό, έτσι που σιγά-σιγά έπαψε να σκέφτεται την άγνωστη. Είχε ξαναγίνει χαρούμενος κι' ευτυχισμένος.

Τόν πρωί της ήμέρας τού γάμου, περνώντας στο γραφείο που βρισκόταν πλάι στην κρεβατοκάμαρά του, είδε ένα μικρό δέμα

πάνω στο τραπέζι του.

Τόν πήρε αμέσως στ' αχίλη του και τόν έβλεψε. Κάτω από τόν χαρτιά βρισκόταν ένα βελούδινο χαρτί.

— Θα είναι κάποιο δώρο της μητέρας μου, ψιθύρισε.

Άλλ' όταν άνοιξε αυτό τόν κουτί, ένοιωσε μια παγερό ανατριχίλα σ' όλο του τόν σώμα.

Μέσα στο κουτί βρισκόταν ένα δολοφονικό τριαντάφυλλο που τ' ατέαλα του ήταν γεμάτα με κόκκινες κηλίδες, σαν από αίμα. Παρόμοιες κηλίδες υπήρχαν επίσης και πάνω στο λευκό ατάλι που έστρωνε από μέσα τόν κουτί.

Ο Σανχέλ χρειάστηκε αρκετή ώρα για να συνέλθη. Ξανάκλεισε κατόπιν τόν κουτί και φώναξε τόν Γκομέζ.

— Ποιάς έφερε αυτό τόν δέμα; τόν ρώτησε.

— Δεν ξέρω, απάντησε ο έπιστάτης. Άλλ' είναι εύκολο να τόν μάθω.

— Στείλε μου εδώ εκείνον που τόν παρέλαβε.

Ο Μανουέλ απήκε σέ λίγο στο γραφείο. Αυτός τόν είχε παραλάβει.

— Ποιάς έφερε αυτό τόν δέμα; τόν ρώτησε ο μαρκήσιος.

— Ένας μικρός, απάντησε ο Μανουέλ κυττάζοντας λοξά τόν άφέντη του.

— Τί είδους μικρός;

— Ένα από τ' αιδιά που κάνουν θελήματα.

— Φορούσε κασκέτο;

— Φορούσε.

— Μήπως πρόσεδες αν είχε κανένα όνομα στην κορόδέλλα του κασκέτου του;

— Θέλετε να ήπτε μήπως είχε τόν όνομα κανενός καταστήματος;

— Ναί...

— Όχι, δεν είχε.

— Τί σου είπα;.

— Τίποτα... Ά, όχι, μου είπα: «Δώσε αυτό τόν δέμα στο μαρκήσιο ντ' Αλβιέλα».

— Καλά, είπε ο Σανχέλ. Δέ θέλω τίποτα άλλο.

Και τόν έδιωξε.

Ένα πονηρό χαμόγελο μισά-νοιξε τότε τόν χοντρά χείλη του Μανουέλ. Τόν δέμα δεν τόν είχε φέρει κανένας μικρός. Άλλα τόν τόν είχε παραδώσει ο «Άγγλος» φίλος του κατ'ά τ' ημερώματα, λέγοντάς του ότι ο κύριός του έπρεπε να τόν βρη μόλις ξυπνούσε.

Και μαζί με τόν δέμα τούβαλε και κάμποσα χρυσά νομίσματα στο χέρι. Ο μαύρος δεν είχε τόν δικαίωμα να υπαίνη στην κρεβατοκάμαρα τόν άφέντη του. Έτσι προτίμησε ν' αφήση τόν δέμα πάνω στο γραφείο του.

Ο Σανχέλ έκρυψε κατόπιν τόν δέμα μέσα σ' ένα συρτάρι και πήγε να έπισκεφθή τη μητέρα του.

Δέ του φαίνεται να έχεις ύφος ανθρώπου που πρόκειται να παντρευτή έπειτα από μερικές ώρες, τόν είπε ή μαρκήσια.

— Η αλήθεια είναι πως δεν κοιμήθηκα καλά απόψε, απάντησε ο Σανχέλ.

— Έτσι κάνουν πάντα οι έρωτευμένοι, άστειεύθηκε ή μητέρα του. Ονειρεύονται ξύπνιοι και γι' αυτό δε βρίσκουν τόν καιρό να κοιμηθούν.

Ο Σανχέλ χαμογέλασε. Άλλα μέσα στην καρδιά του ένοιωσε ένα έσχισημα.

— Μητέρα, ρώτησε ξαφνικά, θυμάσαι αν είχαμε κανένα έχθρό;

— Έχθρό; είπε έκπληκτη ή μαρκήσια ντ' Αλβιέλα. Δέ σε καταλαβαίνω, Σανχέλ.

— Ένωσά αν είχαμε κάποιον που να τόν βλάψαμε...

— Όπως θυμάσαι, μετά τόν θάνατο τού πατέρα σου, πουλήσαμε τ' ατήματα μας κι' ήρθαμε εδώ. Πώς θα μπορούσαμε να κάμουμε έχθρους;...

— Άλλα γιατί με ρωτάς;

— Σε λίγο, αρχίζω μια καινούργια ζωή. Αναρωτήθηκα, λοιπόν, μήπως υπήρχε κάτι από τόν παρελθόν, που θα μπορούσε να ρίξη κάποιο ίσκιό στη μελλοντική εύτυχία μου.

— Φοβάσαι, Σανχέλ;

— Δεν είναι αυτό, μητέρα. Μπαίνοντας σ' αυτή την καινούργια ζωή, θάθελα να ξεκαθαρίσω κάθε δεσμό με τόν παρελθόν.

— Είχες ποτέ δεσμούς, που τούς άφησες έκκρεμείς ή που δε φρόντισες να τούς ξεκαθαρίσης;

— Κανένα, απάντησε με πεποίθησι ο Σανχέλ.

— Καμμία γυναίκα ίσως;

— Ούτε... Νομίζω ότι μερικές έπιπόλαιες σχέσεις δεν λογαριάζονται.

— Σωστά... Τί είναι, λοιπόν, εκείνο που σε φοβίζει;

— Δέ με φοβίζει τίποτα, μητέρα... Θέλησα μόνο να μάθω...

Η φωνή του έτρεμε ελαφρά.

— Φαντάζομαι πως θα είδες κάποιο κακό όνειρο, είπε ή μαρκήσια.

Ο Σανχέλ ήταν αποφασισμένος να μνη κάμη λόγο στη μητέρα του για τόν παράξενο δώρο που τού είχαν στείλει.

— Ναί, απάντησε. Είδα ένα όνειρο, που δεν τόν θυμάμαι πιά... Τόν μόνο που ξέρω είναι πως ξύπνησα με άγνωση.

Η μαρκήσια ντ' Αλβιέλα κυττάζε κάμποσες στιγμές τόν γυιό της.

— Καύμενο παιδί! ψιθύρισε. Τί να είναι άρα γε αυτό που τόν βασανίζει;

— Έπειτα είπε δυνατά:

— Γιατί δε ρωτάς τόν Γκομέζ;

— Η τόν Μανουέλ... Αυτός ξέρουν καλύτερα από μένα τ' α πράγματα τού σπιτιού μας.

Σαν άστραπη τέρασε από τόν μυαλό τού Σανχέλ ή ανάμνησι της Λάχμη.

— Όχι τόν Γκομέζ... ούτε τόν

Μανουέλ, είπε με βραχνή φωνή, που έκαιε τη μητέρα του να τρομάξει.

— Μήπως φοβάσαι ότι ξέρουν πολλά; δε τόν ρώτησε.

— Είμαι βέβαιος, τουναντίον, πως δεν ξέρουν τίποτα, απάντησε προσπαθώντας να κρύψη την ταραχή του. Έτσι ή αλλιώς, όμως, δε θα καταδεχτώ να ρωτήσω τούς υπηρέτες μου για τίς υποθέσεις τού σπιτιού μου...

— Ο Γκομέζ δεν είναι υπηρέτης...

— Δεν έχει σημασία.

— Και σ' αγαπάει...

— Δεν τόν άρνιέμαι. Άλλα δε θέλω να μάθω τίποτα απ' αυτόν.

Σηκώθηκε και πήγε στο παράθυρο. Ο ήλιος είχε ξεπροβάλλει μέσα από τ' σύννεφα κι' οι άχτινες του έλουζαν τη γή.

Ο Σανχέλ χαμογέλασε.

— Δεν είναι τίποτα, μητέρα, είπε. Ενωίωσα ένα γελοίο όφο.

— Κι' έγώ αυτό νομίζω πως είναι, απάντησε ή μητέρα του. Η μεγάλη εύτυχία σου σε κάνει να βλέπεις παντού έχθρους...

— Έχεις δίκιο, μητέρα. Τή φίλησε στο μέτωπο και βγήκε.

Όταν ξαναγύρισε στο γραφείο του, έαπλώθηκε σέ μια πολυθρόνα και μονολόγησε:

— Η Λάχημ θα μπορούσε, βέβαια να με μισή. Άλλ' ή Λάχημ δε ζή πιά... Τή σκότωσα! Κι' ο Δομίνικος θα μπορούσε επίσης να με μισή... Άλλα κι' αυτόν τόν σκότωσα! Και τούς δύο τούς σκότωσα! Δεν έχω, λοιπόν, να φοβηθώ τίποτα απ' αυτούς... Κι' έπειτα ή γυναίκα που είδα στο χορό και που μου πέταξε τόν γάντι της στο πρόσωπο ήταν ζωντανή. Είμαι βέβαιος γι' αυτό. Την είδα, την άγγιξα σχεδόν... Δεν ήταν ένα φάντασμα.

Τόν μυαλό του πήγε κατόπιν στο θάνατο τού πατέρα του.

— Πώς ο πατέρας μου πέθανε από τ' α χτυπήματα με τόν σιδερένιο μαστίγιο, που ο μαύρος δήμιος έδωσε στο Δομίνικο; Ξαναείπε σέ λίγο. Και πως τόν σώμα τού Δομίνικου βρέθηκε άγνεσσο, χωρίς ούτε γρατζουνιά;... Ο Θεέ μου, μου φαίνεται πως θα χάσω τόν μυαλό μου! Κι' όλη αυτή την άγνωση μου την έφερε τόν καταραμένο βλέμμα αυτής της άγνωστης... Τόν νοιώθω ακόμη να μου ξεσχίζει την καρδιά. Όχι, δεν είναι μόνο τόν βλέμμα της. Η γυναίκα αυτή μου πέταξε τόν γάντι της στο πρόσωπο κι' είμαι βέβαιος πως αυτή και πάλι μου στείλει σήμερα τόν πρωί τόν ματωμένο τριαντάφυλλο...

Ο ΓΑΜΟΣ

Οι σκέψεις αυτές τόν απασχόλησαν τόσο πολύ, που ή ώρα περνούσε χωρίς να τόν καταλαβαίνει.

— Άκουσε, ξαφνικά, ένα χτύπημα στην πόρτα.

— Έμπρός, είπε σαν να ξυπνούσε από όνειρο.

Ήταν ο Γκομέζ.

— Η ώρα είναι έντεκάμιση, είπε. Ο κύριος μαρκήσιος μόλις έχει τόν καιρό να έτοιμασθή.

— Έχεις δίκιο, απάντησε ο Σανχέλ. Κόντευα να τόν ξεχάσω...

Ο Γκομέζ κυττάζε παραξενεμένος τόν άφέντη του. Τόν ύφος του τού θυμίζει τόν Σανχέλ που έβλεπε άλλοτε στη Βραζιλία. Κι' ωστόσο, είχε περάσει τσος καιρός από τότε...

Ο άφέντης θέλει να τόν βοηθώ τίποτα απ' αυτούς... Κι' έπειτα ή γυναίκα που είδα στο χορό και που μου πέταξε τόν γάντι της στο πρόσωπο ήταν ζωντανή. Είμαι βέβαιος γι' αυτό. Την είδα, την άγγιξα σχεδόν... Δεν ήταν ένα φάντασμα.

— Όχι, απάντησε ο Σανχέλ. Και τέρασε αμέσως στην κρεβατοκάμαρα, όπου άρχισε να ντυνεται βιαστικά.

Μερικά λεπτά αργότερα έμπαινε στο αμάξι του μαζί με τη μητέρα του. Ο Γκομέζ κάθισε πλάι στόν αμαξά. Οι άλλοι υπη-

ρέτες πήγαν πεζή στην εκκλησία τού Αγίου Γερμανού, όπου θα γινόταν ο γάμος.

Μ' όλο που ο αμαξάς μαστίγωνε διαρκώς τ' αλογα, για να τρέχουν γρήγορα, έφτασαν στην εκκλησία μόλις μερικά λεπτά πριν από τήν ώρισμένη ώρα για τόν γάμο. Ο μαρκήσιος άνοιξε τήν πόρτα τού αμαξιού και πήδησε κάτω. Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

— Έπειτα, βοήθησε τη μητέρα του να κατεβή και μπήκε μαζί της στην εκκλησία.

φτασαν στο Δημαρχείο. Άντι να κατεβούν από τόν αμάξι, για να συνοδεύσουν τούς νεονύμφους, έμειναν μέσα σ' αυτό.

Μισή ώρα αργότερα, οι νεονύμφοι ξαναβγήκαν από τόν Δημαρχείο, μπήκαν στο αμάξι τους κι' έφυγαν.

Τά άλλα αμάξια έφυγαν έπεισης, άλλο προς αυτή τη διεύθυνσι κι' άλλο προς εκείνη.

Τόν αμάξι με τ' α τρία πρόσωπα έφυγε τελευταίο και πήρε τόν δρόμο τού Νεϊγύ. Τά τρία πρόσωπα που βρισκόταν μέσα σ' αυτό ήταν ή άγνωστη κυρία, ο Μολέκ κι' ή Μισέλ ντε Μοράνγκ.

Ο Μισέλ είχε αναρρώσει πιά από τόν τραύμα του, άλλ' ήταν ακόμη πολύ αδύνατος.

— Πεισθήκατε τώρα με τ' α μάτια σας ότι ή Κλοτίλδη έγινε γυναίκα τού Σανχέλ; τόν ρώτησε ή άγνωστη κυρία.

— Ναί απάντησε ο Μισέλ.

— Και θά μ' ας βοηθήσετε;

Ο Μισέλ δεν απάντησε αμέσως.

— Σας άνηκα με την ψυχή και τόν σώμα μου, είπε έπειτα από μερικές στιγμές. Τί πρέπει να κάμω;

— Θα τόν μαθετε.

Η άγνωστη έριξε μια ματιά από τόν παράθυρο στ' α χιονισμένα δέντρα που βρισκονταν στ' α δύο άκρες τού δρόμου.

Είμαι βέβαιη τώρα για την έκδοσή μου, είπε. Και σεις, κύριοι ντε Μοράνγκ, είσαστε απ' ατή τη στιγμή πλούσιοι.

Τόν αμάξι εξακολούθησε να τρέχει προς τόν Νεϊγύ.

Οι νεονύμφοι, έπειτα από τόν γάμο τους, έφυγαν για τη Ρώμη, όπου έγκαταστάθηκαν στην ίδια έπαυλη, στην οποία είχε μείνει άλλοτε ή Κλοτίλδη μαζί με τόν

ΣΩΣΤΕ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΣΑΣ!

HARD as NAILS

... Σώστε τα μέ τόν παγκόσμιό φήμης Αμερικανικών προϊόν ΧΑΡΝΤ ΑΣ ΝΕΪΛΣ

★ Προστατεύει τ' α νύχια από τόν σπάσιμο και τόν αντίαισθητικό ξεφλούδισμα στ' α άκρες τους και τόν κάνει γερά, ωραία, ύγιη.

★ Εύκόλωτα τόν χρήσι του. Χρησιμοποιείται με θουρτοίτσα όπως τόν βερνίκι.

★ Τ' α άποτελέσματα δ' α φανούν εντός μηνός.

★ Είναι προϊόν τού Οίκου SALLY HANSEN - N. Y. USA.

Πωλείται στ' α Καταστήματα Καλλυντικών και στ' α Φαρμακεία

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 26

ΑΠΟΚΛ. ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Χ.ΤΟΥΤΖΙΑΡΙΔΗΣ

Σωκράτους 50 - Τηλ. 522.439

ΠΑΓΩΤΟ KORNIL

δτιμής

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Η όμορφιά είναι δική σας... Τονίστε την με MAKE-UP ZINNIA

Zinnia

Καλύπτει έντελώς φυσικά κάθε ατέλεια της έπιδερμίδος. Δίνει στο πρόσωπο τήν λάμψη της αληθινής όμορφιάς. Κάτω απ' τόν θαμπό φώς τού MEIK - UP ZINNIA τόν δερμα σας φαντάζει ύπερογο και τόν χαρακτηριστικός σας προβάλλονται πιά έκφραστικά στ' α μ' α έπιφάνειά του.

KANEIS AΛΛΟΣ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΣΑΣ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΟΤΙ ΤΟ ΦΟΡΑΤΕ.

★ ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΠΟΥ ΔΙΝΟΥΝ ΝΟΗΜΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

πατέρα της, κοντά στις δitches της λίμνης Νέμι.

Μακριά από τον κόσμο, χωρίς άλλη συντροφιά, εκτός από την ευτυχία τους χαίρονταν την αγάπη τους, που, αντί να μικραίνει, μεγάλωνε ολοένα.

Και, ξαφνικά, κατάλαβαν κι' οι δυο πώς η κοσμική ζωή δεν τους απασχολούσε πιά.

— Άς ήταν να κυλούσε η ζωή μας πάντα όπως και τώρα, είπε μια μέρα η Κλοτίλδη, Ξέρεις, Σανχέλ, εγώ που ήμουνα άλλοτε τόσο κοσμική, τρέω στη σκέψη ότι μια μέρα θα πρέπει να γυρίσω με στο Παρίσι κι' ότι θ' αρχίσω να τρέχω με πάλι στους χορούς και στις κοσμικές συγκεντρώσεις. Μου φαίνεται πώς θα είμαστε τότε λιγότερο ευτυχισμένοι.

— Κι' εγώ φοβάμαι να μην είμαι σε κόραξ ή μοναξιά...

— Κάθε άλλο. Εκείνο που φοβάμαι είναι μήπως δε σε έχω όλες τις ώρες κοντά μου.

— Αφού είναι έτσι, θα μπορούσαμε να μείνουμε διαρκώς εδώ, φώναξε μ' ένθουσιασμό ο Σανχέλ.

— Τό σκέφθηκα, απάντησε η Κλοτίλδη. Άλλ' ο πατέρας μου ήταν συνθησίου να με βλέπει όλο τον καιρό κοντά του. Φοβάμαι ότι θα στενοχωρηθώ, μαθαίνοντας ότι θα μείνω με εδω...

— Έχεις δίκιο, είπε ο Σανχέλ. Τη ίδια κι' η μητέρα σου.

Σάπασαν μερικές στιγμές.

— Πρέπει να γυρίσω στη Γαλλία, είπε η Κλοτίλδη.

— Ναι, συμφώνησε ο Σανχέλ. Άλλα δε θα μείνω με στο Παρίσι.

— Πού, λοιπόν;

— Έχω μια ιδέα, είπε ο μαρκήσιος. Θα μπορούσαμε ν' αγοράσωμε έναν πύργο, που να βρίσκεται αρκετά μακριά, για να μη μας ενοχλούν οι ξένοι, αλλά και ταυτόχρονα αρκετά κοντά, για να μπορούμε να γυρίσουμε με χαρά τα χείμα.

— Η ιδέα σου είναι υπέροχη, απάντησε. Μόνο που η μητέρα σου θα πρέπει να μείνει μαζί μας.

— Αν το θελήσει...

— Θα την πείσω να έλθει.

— Είσαι πολύ ευγενική, Κλοτίλδη. Συμφωνείς, λοιπόν, με τη γνώμη μου;

— Δε θα μπορούσα να επιθυμώ τίποτα καλύτερο.

Την ίδια ημέρα, ο Σανχέλ έγραψε στη μητέρα του, παρακαλώντας την να βοηθήσει έναν πύργο κάπως μακριά από το Παρίσι, για να μπορεί να εγκατασταθεί εκεί μαζί με την Κλοτίλδη.

Η μαρκησία ντ' Αλβιέλα μόλις έλαβε το γράμμα του γιου της κάλεσε το συμβολαιογράφο της Φουκλάντ και τούρωσε τις κατάλληλες οδηγίες.

— Είσαστε πολύ τυχεροί, κυρία μαρκησία, απάντησε ο συμβολαιογράφος. Γιατί χτες κι' όλος ένας συνδελέφός μου από την Τουραίνη μου έγραψε πως πουλιέται εκεί ένας πολύ όμορφος πύργος.

— Σε ποιο μέρος βρίσκεται;

— Κοντά στην Άμπουά, πρὸς τὸ μέρος τῆς Φαλλιέρ.

— Καί μπορεί να εγκατασταθῇ κανείς αμέσως εκεί;

— Είναι οδός και βρίσκεται σ' αόριστη κατάσταση. Ο ιδιοκτήτης του τον έπικεράσε μόλις περυσί. Φαίνεται ότι βρίσκεται σε οικονομικές δυσκολίες και θα μας τον δώσει σε συμφέρουσα τιμή.

— Δεν επιθυμώ να τον εκμεταλλευθώ.

— Πολύ καλά, κυρία μαρκησία. Πότε θέλετε να τον επισκεφθώ;

— Ω, δεν είμαι πολύ εύκολη στα ταξίδια, απάντησε η μαρκησία ντ' Αλβιέλα. Θέλετε να μού

καίσετε ακόμη μια έκδοσή μου, κύριε Φουκλάντ;

— Στις διαταγές σας, κυρία.

— Θα φύγετε για την Άμπουά, κι' αν ήθελε ότι αυτός ο πύργος ανταποκρίνεται στις υποδείξεις που σας έκανα, θα τον αγοράσετε για λογαριασμό μου.

— Η εμπιστοσύνη σας με τιμά και θα προσπαθήσω να φανώ αντάξιός, απάντησε ο συμβολαιογράφος.

Την άλλη μέρα έφυγε για την Άμπουά, όπου συναντήθηκε με το συνδελέφω του Ντυπύ, που ήταν ο εντολοδόχος του ιδιοκτήτη του πύργου. Ο δού συμβολαιογράφος πήγαν αμέσως στον πύργο κι' ο Φουκλάντ έμεινε γοητευμένος.

— Είναι αληθινή φωλίτσα και πολύ κατάλληλη για τα δυο τρυγονάκια που θα μείνουν εδώ, είπε στο συνδελέφω του.

— Πρόκειται για κανένα καινούργιο αντρόγυνο; ρώτησε ο Ντυπύ.

— Ακριβώς. Στον πύργο αυτό θα μείνουν ο μαρκήσιος ντ' Αλβιέλα, γιου της πελατίσας μου, μαζί με τη γυναίκα του, που είναι κόρη του τραπεζίτη Σούμπεργκ.

Οι δυο συμβολαιογράφοι κανόνισαν αμέσως τις απαραίτητες λεπτομέρειες κι' ετοίμασαν τα συμβόλαια.

Ο Φουκλάντ γύρισε την άλλη μέρα στο Παρίσι κι' έτρεξε στο σπίτι της μαρκησίας.

— Δε μένει παρά η υπογραφή σας, της είπε. Άλλα πρέπει πρώτα να σας περιγράψω τὸν πύργο...

Η περιγραφή που της έκανε ένθουσιασε τη μαρκησία.

— Θα φύγω σε τρεις ημέρες για την Άμπουά, είπε. Ο πύργος έχει επιπλά;

— Ελάχιστα.

— Τόσο τὸ καλύτερο. Θὰ φροντίσω ἐγὼ γι' αὐτὰ.

Σε τρεις ημέρες τελειώσαν όλα. Η μαρκησία, που είχε πάρει μαζί της τὸν Γκομέζ, φρόντισε κατόπιν για τὰ επιπλά. Αντί για μοντέρνα επιπλά, προτίμησε ἄλλα σε στύλ Λουδοβίκου 14ου που ταίριαζαν περισσότερο με τὸν παλιό πύργο. Ἀλλὰ φρόντισε ταυτόχρονα νὰ δημιουργήσει μιὰ χαρούμενη ἀτμόσφαιρα μέσα στὸ δωμάτιό του.

Γύρισε κατόπιν στο Παρίσι, ἀπὸ ὅπου ἔγραψε στὸ γιὸ της γιὰ νὰ τὸν εἰδοποιήσει ὅτι ὅλα ἦσαν ἔτοιμα. Στὸν πύργο ἀπόμεινε μόνο ὁ Γκομέζ γιὰ νὰ περιμένει τὸ μαρκήσιο καὶ τὴ γυναίκα του.

ΣΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΤΗΣ ΤΟΥΡΑΙΝΗΣ

Η χαρά του Σούμπεργκ ήταν πολύ μεγάλη, όταν έμαθε ότι η κόρη του κι' ο γαμπρός του θα γύριζαν ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὴν Ἰταλία. Τὴν ὠριμένη ἡμέρα, πῆγε νὰ τοὺς περιμένει στὸ μέγαρο ντ' Αλβιέλα. Κι' ὅταν εἶδε τὴν Κλοτίλδη, ἔτρεξε νὰ τὴν σφίξει στὴν ἀγκάλια του.

— Αγαπημένο μου παιδί, της είπε, ἄν ἦσες με πόση ἀγωνία σε περιμένε ὁ πατέρας σου!...

— Τὸν ἀγαπᾶς πάντοτε;

— Κι' ἀμφιβάλλω γι' αὐτὸ; ἀπάντησε ἡ Κλοτίλδη, φιλώντας τὸν πατέρα της.

Ο τραπεζίτης χαίρεται με τὴν ἴδια συγκίνηση τὸν Σανχέλ.

Η μαρκησία ντ' Αλβιέλα, ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος, φίλησε μ' ἐγκαρδιότητα τὴν Κλοτίλδη κι' ἔσφιξε στὴν ἀγκάλια της τὸ γιὸ της.

— Εἶσαι, λοιπόν, εὐτυχισμένος; τὸν ρώτησε.

— Ὅσο ποτὲ ἄνθρωπος, της ἀπάντησε. Ἀλλὰ γιὰ κίττασε τὴν Κλοτίλδη, μαζὰ... Δὲ σου φαίνεται πὼς ἔγινε πρὸς ὁμορφὴ;

Κι' αὐτὸ ἦταν ἀλήθεια. Ὁ ἔρωτος, ἀγγιζόντας τὴν με τὴς φτερούγες του, της εἶχε δώσει μιὰ καινούργια χαρὶ. Τὰ μάτια της ἔλαμπαν πρὸς τὸν πρὶν κι' ἡ χαρὰ πρὸς τὴν πλημμυρὶς ἔκανε πρὸς ὁμορφὰ τὰ χαρακτηριστικά της.

Ο Σούμπεργκ ἤξερε τὰ σχέδια τῆς κόρης του καὶ τοῦ γαμπρὸς του. Ἐλπίζε, ὡστόσο, ὅτι θὰ μείναν μερικές ἡμέρες στὸ Παρίσι, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ τοὺς ἰδῇ.

Ἀλλ' εὐαθε πὼς ἔβαλε τὴν ἄλλη μέρα, γιὰ νὰ πᾶνε στὸν πύργο του.

— Ἄν μείνωμε ἐδῶ, οἱ φίλοι μας θὰ τρέξουν ἀμέσως νὰ μᾶς ἰδοῦν καὶ δὲ θὰ μπορούμε νὰ βοῦμε οὔτε μιὰς στιγμῆς ἡσυχία, εἶπε ἡ Κλοτίλδη.

— Η εὐτυχία μᾶς ἔκανε ἀπόκοσμο, πρόσθεσε ὁ Σανχέλ.

— Θάρητε νὰ μᾶς ἰδῇτε, πατέρα; ρώτησε ἡ Κλοτίλδη.

Ο τραπεζίτης ἀπάντησε, ἀντὶ ν' ἀπαντήσει, γύρισε στὴν μητέρα τοῦ Σανχέλ.

— Η εὐτυχία τοὺς ἔκανε καὶ τοὺς δυὸ ἐγωιστές, εἶπε. Ὑπομονή, κυρία... Θὰ μπορούμε, τουλάχιστον, νὰ πηγαίνουμε κάπου-κάπου νὰ τοὺς βλέπουμε.

— Ἀλλ' ἡ μητέρα θάρη μαζί μας, εἶπε ἡ Κλοτίλδη.

— Ὅχι, παιδί μου, ἀπάντησε ἡ μαρκησία.

— Καί γιατί; ρώτησε ὁ Σανχέλ.

— Θάρῃ νὰ σὰς δῶ ἀργότερα... Ἀς ἐγκατασταθῇτε πρώτα στὴν ἀγαπημένη φωλίτσα σας...

Ο Σανχέλ ἔκανε πὼς λυπήθηκε, ἀλλὰ δὲν ἔδειξε καμμιὰ ἐπιμονή. Κατὰ βάθος, ἡ Κλοτίλδη κι' αὐτὸς προτιμοῦσαν νὰ μείνουν μόνοι τους, γιὰ νὰ χαροῦν μέσα στὴν μοναξιά τὴν ἀγάπη τους.

Ο ἀπαραιτησιμὸς, ὡστόσο, δὲν ἔγινε χωρὶς νὰ χυθῶν μερικὰ δάκρυα ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος κι' ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Η Φιρμίνη ἔφυγε μαζί τους. Βρῆκε τὸν τρόπο, ὡστόσο, νὰ τρέξει προηγουμένως στὴν μυστηριώδη ἑσθία τοῦ Νεῖγυ, ὅπου ἡ ἀγνωστὴ κυρία κι' ὁ Μαλέκ τὴν περίμεναν με μεγάλη ἀνυπομονησία.

— Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸ ζῆλο καὶ τὴν ἀφοσίωσή σας, της εἶπε ἡ ἀγνωστὴ κυρία μόλις τὴν εἶδε. Καί νὰ ἡ ἀνταμοιβή σας...

Λέγοντας αὐτὰ, της ἔβαλε στὸ χέρι ἕνα δερμάτινο πορτοφόλι, γεμάτο με χαρτονομίσματα.

Η Φιρμίνη, ἂν καί με τὰ γράμματα της τοὺς εἶχε καταποτίσει γιὰ ὅλα, ἐπανελάβε καὶ προφορικὰ τὴν ἀσκήσιν της, δίνοντας διάφορες λεπτομέρειες.

— Καί τώρα θὰ μείνουν στὸ Παρίσι; τὴ ρώτησε ἡ ἀγνωστὴ κυρία ὅταν τέλειωσε τὴν ἀσκήσιν.

— Ὅχι, ἀπάντησε ἡ παιδαγωγός. Η μαρκησία ντ' Αλβιέλα, σύμφωνα μ' ἐπιθυμία τοῦ γιου της, ἀγόρασε ἕναν πύργο στὰ περὶχωρα τῆς Ἀμπουά... Ἐκεῖ θὰ μείνουν. Ὁ Γκομέζ βρίσκεται κι' ὅλας στὸν πύργο.

— Καί ποτὲ φεύγετε;

— Ἀποφ. — Πολὺ καλά. Θὰ μὴ γράφετε ἀπὸ κεί, ὅπως κανόνι κι' ἀπὸ τὴ Ρωμὴ.

— Σὰς τὸ ὑπόσχομαι, κυρία.

Η Φιρμίνη ἔφυγε ἔπειτα ἀπ' αὐτὰ τὰ λόγια.

— Κυρία θὰ ἐνεργήσωμε αμέσως; ρώτησε ὁ Μαλέκ.

— Θὰ τὸ σκετοῦμε, ἀπάντησε ἡ ἀγνωστὴ κυρία με συλλογισμένο ὄφρος.

Ο Σοῦμπεργκ κι' ἡ μαρκησία ντ' Αλβιέλα συνδέσαν τὸ εὐτυχισμένο ζευγάρι ὡς τὴν Ὁρλένη. Ἀπὸ ἐκεῖ γύρισαν στὸ Παρίσι.

— Νᾶμαστε καὶ πάλι μόνοι, εἶπε ὁ τραπεζίτης.

— Ναι, ἀλλὰ εἶναι τόσο εὐτυχισμένοι! ἀπάντησε ἡ μαρκησία. Εἶμαι βέβαιη ὅτι θὰ μᾶς ἐνθουσιάζουν πρὸς τὴν ἀγάπη τους.

Ο τραπεζίτης ἀναστενάξε.

Ἀπὸ εἰκοσι χρόνια δὲ ζῶ παρὰ γιὰ τὴν Κλοτίλδη, εἶπε. Δὲν σὰς κοῦβω ὅτι ἡ ἑλλειψὶς της θὰ μὴ σ' εἰσέλθει.

— Δὲν εἴσαστε γιὰ οἶχτο, ἀπάντησε ἡ μαρκησία. Οἱ δουλειές σας θὰ σὰς ἀπασχολήσουν κι' ἔτσι θὰ ἔχετε τὸν καιρὸ νὰ σκεφθῇτε τὴν ἀπουσία τῆς κόρης σας... Ἐγὼ, ὅμως, τί θάχω; Σὰς βεβαίω, ὡστόσο, πὼς δὲ λυπάμαι...

— Ὑποσχέθητε μου, τουλάχιστον, ὅτι, ὅσο λείπουν, θὰ βλέπωμε συχνὰ, γιὰ νὰ συζητοῦμε γιὰ τὰ παιδιά μας... Ἐτσι θὰ νοιώθωμε λιγώτερο τὴν ἑλλειψὶς τους.

— Καί βέβαια, ἀπάντησε ἡ μαρκησία. Θὰ σὰς βλέπω στὸ σπίτι μου μετὰ μεγάλη εὐχαρίστηση καὶ ἑκάστη φορὰ πρὸς τὴν ἑλλειψὶς σας τὸ ἐπιτρέπουν.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Ἡ θεοὶ τῆς Πειραιῆς-Πατραῖς

Αγαπητές μου φίλες.

Η κόπωση δὲν ξεκινάει μόνον ἀπὸ ὀργανικές αἰτίες ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν πλῆξη, πρὸς χίλια δυὸ μικροπράγματα πρὸς τὴν ζωή μας. Ὅπως ἐνὸς φέροντα πρὸς ἀγοράσαμε με κέρφι ντουλάπα ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος κι' ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Η Φιρμίνη ἔφυγε μαζί τους. Βρῆκε τὸν τρόπο, ὡστόσο, νὰ τρέξει προηγουμένως στὴν μυστηριώδη ἑσθία τοῦ Νεῖγυ, ὅπου ἡ ἀγνωστὴ κυρία κι' ὁ Μαλέκ τὴν περίμεναν με μεγάλη ἀνυπομονησία.

— Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸ ζῆλο καὶ τὴν ἀφοσίωσή σας, της εἶπε ἡ ἀγνωστὴ κυρία μόλις τὴν εἶδε. Καί νὰ ἡ ἀνταμοιβή σας...

Λέγοντας αὐτὰ, της ἔβαλε στὸ χέρι ἕνα δερμάτινο πορτοφόλι, γεμάτο με χαρτονομίσματα.

Η Φιρμίνη, ἂν καί με τὰ γράμματα της τοὺς εἶχε καταποτίσει γιὰ ὅλα, ἐπανελάβε καὶ προφορικὰ τὴν ἀσκήσιν της, δίνοντας διάφορες λεπτομέρειες.

— Καί τώρα θὰ μείνουν στὸ Παρίσι; τὴ ρώτησε ἡ ἀγνωστὴ κυρία ὅταν τέλειωσε τὴν ἀσκήσιν.

— Ὅχι, ἀπάντησε ἡ παιδαγωγός. Η μαρκησία ντ' Αλβιέλα, σύμφωνα μ' ἐπιθυμία τοῦ γιου της, ἀγόρασε ἕναν πύργο στὰ περὶχωρα τῆς Ἀμπουά... Ἐκεῖ θὰ μείνουν. Ὁ Γκομέζ βρίσκεται κι' ὅλας στὸν πύργο.

— Καί ποτὲ φεύγετε;

— Ἀποφ. — Πολὺ καλά. Θὰ μὴ γράφετε ἀπὸ κεί, ὅπως κανόνι κι' ἀπὸ τὴ Ρωμὴ.

— Σὰς τὸ ὑπόσχομαι, κυρία.

Η Φιρμίνη ἔφυγε ἔπειτα ἀπ' αὐτὰ τὰ λόγια.

— Κυρία θὰ ἐνεργήσωμε αμέσως; ρώτησε ὁ Μαλέκ.

— Θὰ τὸ σκετοῦμε, ἀπάντησε ἡ ἀγνωστὴ κυρία με συλλογισμένο ὄφρος.

Ο Σοῦμπεργκ κι' ἡ μαρκησία ντ' Αλβιέλα συνδέσαν τὸ εὐτυχισμένο ζευγάρι ὡς τὴν Ὁρλένη. Ἀπὸ ἐκεῖ γύρισαν στὸ Παρίσι.

— Νᾶμαστε καὶ πάλι μόνοι, εἶπε ὁ τραπεζίτης.

— Ναι, ἀλλὰ εἶναι τόσο εὐτυχισμένοι! ἀπάντησε ἡ μαρκησία. Εἶμαι βέβαιη ὅτι θὰ μᾶς ἐνθουσιάζουν πρὸς τὴν ἀγάπη τους.

Ο τραπεζίτης ἀναστενάξε.

Ἀπὸ εἰκοσι χρόνια δὲ ζῶ παρὰ γιὰ τὴν Κλοτίλδη, εἶπε. Δὲν σὰς κοῦβω ὅτι ἡ ἑλλειψὶς της θὰ μὴ σ' εἰσέλθει.

— Δὲν εἴσαστε γιὰ οἶχτο, ἀπάντησε ἡ μαρκησία. Οἱ δουλειές σας θὰ σὰς ἀπασχολήσουν κι' ἔτσι θὰ ἔχετε τὸν καιρὸ νὰ σκεφθῇτε τὴν ἀπουσία τῆς κόρης σας... Ἐγὼ, ὅμως, τί θάχω; Σὰς βεβαίω, ὡστόσο, πὼς δὲ λυπάμαι...

— Ὑποσχέθητε μου, τουλάχιστον, ὅτι, ὅσο λείπουν, θὰ βλέπωμε συχνὰ, γιὰ νὰ συζητοῦμε γιὰ τὰ παιδιά μας... Ἐτσι θὰ νοιώθωμε λιγώτερο τὴν ἑλλειψὶς τους.

— Καί βέβαια, ἀπάντησε ἡ μαρκησία. Θὰ σὰς βλέπω στὸ σπίτι μου μετὰ μεγάλη εὐχαρίστηση καὶ ἑκάστη φορὰ πρὸς τὴν ἑλλειψὶς σας τὸ ἐπιτρέπουν.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

καὶ στὴν περιπτώσει μας, εὐχάριστα καὶ πρωτότυπα καλύμματα ἐπιπλῶν.

Βεβαίως, γιὰ τὰ ἄλλα δωμάτια κρεβατοκάμαρες κλπ., πρέπει νὰ καταφύγετε στὴν γὰρ κὶ χαρούμενες κλάδες. Ὑπῆρχε μιὰ ἐποχὴ πρὸς, οἱ τόσο καλὲς νοικοκυρές κατὰ τὰ ἄλλα, — οἱ γιαιάδες μας — ἐντυνὰν τὸ χειμωνιάτικο σπιτικό τους με σκούρες βαρεῖες κουρτίνες, σοφὰ

ική. Ἐπίσης μπορείτε νὰ χρησιμοποιήσετε κάποιο ἀπὸ τὰ κρετὸν ἐτούαλ No 100 καὶ 200, σὲ πλ. 1,30 μ. καὶ θὰ σὰς Σατίν. Ἐμπερὶς ἡ τὰ μονόχρωμα κρετὸν No 104 σὲ πλ. 1,30 μ.

Ὅταν τὸ σπιτί γίνεται καινούργιο μοιάζει νὰ γίνεται καινούργια καὶ ἡ ζωή σας. Μὴν παραλείψετε νὰ χρησιμοποιήσετε με φαντασία αὐτὰ τὰ

χουν φθορὰ ἀπὸ τὴν συνήθεια καὶ τὸν χρόνον. Καὶ συχνὰ, ἐνὸς πρώτα μᾶς διασκέδαζαν μετὰ σχέδια καὶ τὰ χρώματά τους, μᾶς κάνουν στιγμὴς-στιγμὴς νὰ νοιώθουμε σὰν πούλια στὸ κλουβί.

Η ἀνάγκη τους, εἶναι καὶ ἀνάγκη δική μας. Καί γι' αὐτὸ, τὸ πρὸς βοσκομάστε στὴν ἀρχὴ τῆς ἐποχῆς, πρέπει νὰ χαρίσετε στὸν ἑαυτὸ σας, τὴν πολυτιμὴ δυνατότητα μιὰς ἀλλαγῆς.

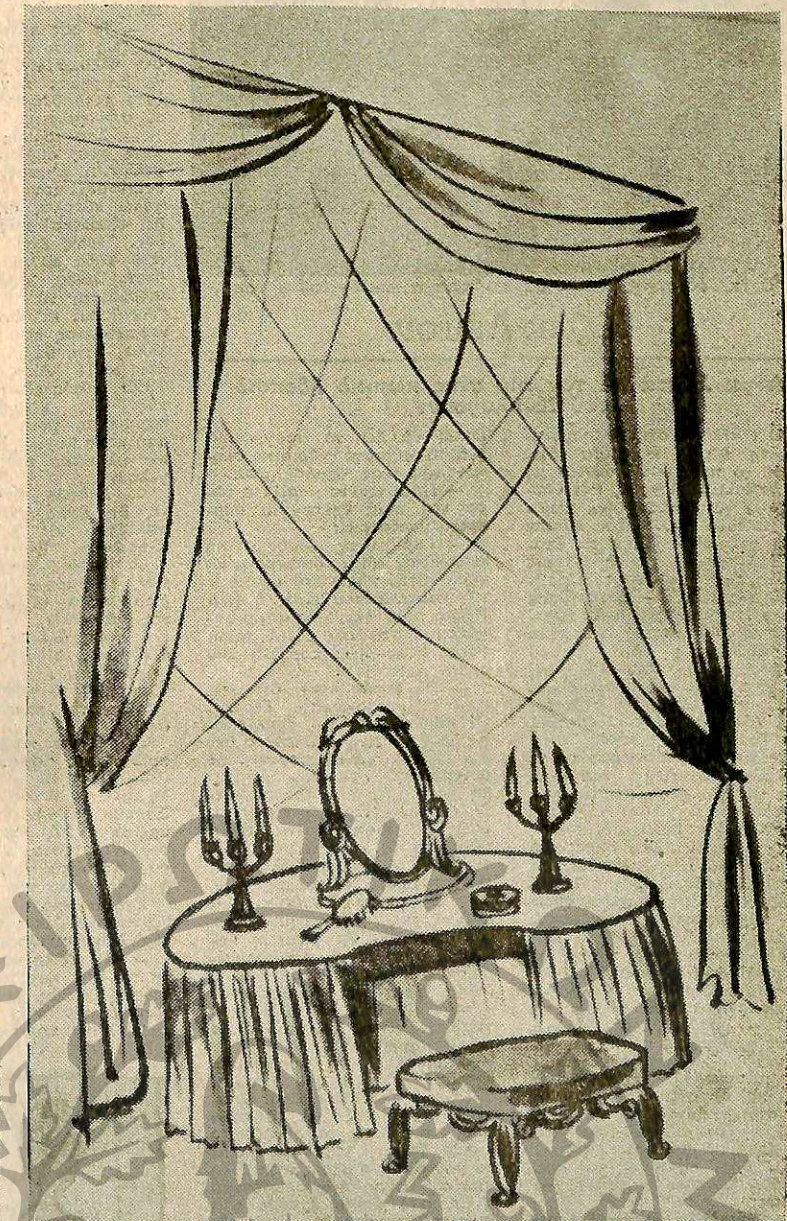
Μὴ φαντασθῇτε πὼς προτείνω καμμιὰ δαπανηρὴ μεταρρύθμιση στὰ δωμάτιά σας. Κάθε ἄλλοι! Οἱ ἰδέες μου ἀναφέρονται πρὸς μικροπράγματα πρὸς μὴν μὴν δώσουν ἕνα διαφορετικό ὄφρος στὸ σπιτί σας.

Ἀρχίζω, ἀπὸ τὸ δωμάτιο στὸ ὁποῖο μαζεύεται ὅλη ἡ οἰκογενεία. Ἐρετε πόσο ἀλλοιώτικον ἄσφρος μπορεῖτε νὰ τοῦ δώσετε ἀλλάζοντας τὰ καλύμματα, στὸν κανόνι καὶ τὴς δυὸ πολυθρόνες σας; Θὰ μὴ πῆτε, τὰ ἑαυτὸ καὶ τὰ ἰδια! Μονόχρωμα καλύμματα ἡ κλάδες. Γιὰ τὸ χειμῶνα δ-

μᾶς ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη λύσι. Τὸν μονόχρωμο κανόνι σας μπορεῖτε νὰ τὸν συνδέσετε μετὰ δυὸ πολυθρόνες, τὰ καλύμματα τὸν ὅποιον θὰ τὰ ἔχετε φτιάξει ἀπὸ... κορρὸ φανέλλα No 2200 τῆς Πειραιῆς — Πατραῖ-

κῆς.

Γιὰ τὴ χρῆσι τοῦ κάθε ὁφάματος ἔχει δημιουργηθῇ μιὰ παρακλινὴ προκάταψη. Παραδείγμα οἱ φανέλλες. Νομίζουμε πὼς εἶναι μόνο γιὰ ἑαυτὸς, νυχτεκὶ καὶ περὶ τῆς. Κι' ὁ μᾶς! Μποροῦν θαυμάσια μετὰ ὁμορφὰ χρώματα, τὰ σχέδια, τὴν καλὴ τους ποιότητα, νὰ γίνουν φορέματα

χρώματα καὶ χαλὰ. Σήμερα, πρὸς ἡ διακοσμητικὴ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ἀνέσι καὶ τὴ δημιουργία εὐχάριστη περιβάλλοντος, τὰ σκούρα χρώματα μέσα στὴ γκρίνια χειμωνιάτικη ἀτμόσφαιρα, εἶναι ἀπαράδεκτα. Γι' αὐτὸ, φροντίζετε νὰ φανερώνετε τὴν κρεβατοκάμαρά σας καὶ τὴς κρεβατοκάμαρες τὸν παῖδιόν σας με κάποιες ἀπὸ τὴς χρωματικὰς κλάδες πλ. 0,80 μ. πρὸς προσφέρει ἡ Πειραιῆς — Πατραῖ-

κῆς, θαυμάσια σὲ χρώματα καὶ ποικιλία ὁφάσματα πρὸς φέρουν τὴν σφραγίδα τῆς Πειραιῆς — Πατραῖκῆς. Μιὰ ρομαντικὴ τουαλέτα πρὸς μπορεῖτε νὰ φτιάξετε με ἕνα παλὸ τραπεζι καὶ σουρωτὸ ἐμπριμὲ ὕφασμα, δυὸ κουρτίνες, ἕνα καλύμμα με βολὰν κλπ. θὰ ξεκουράσουν τὴν ὁρασί σας καὶ θὰ σὰς δώσουν τὸ ἀπαιτούμενον κέρφι γιὰ νὰ περάσετε καλὰ τὸν χειμῶνα σας.

Μὲ Φιρμίνης χαρτονομίσματα

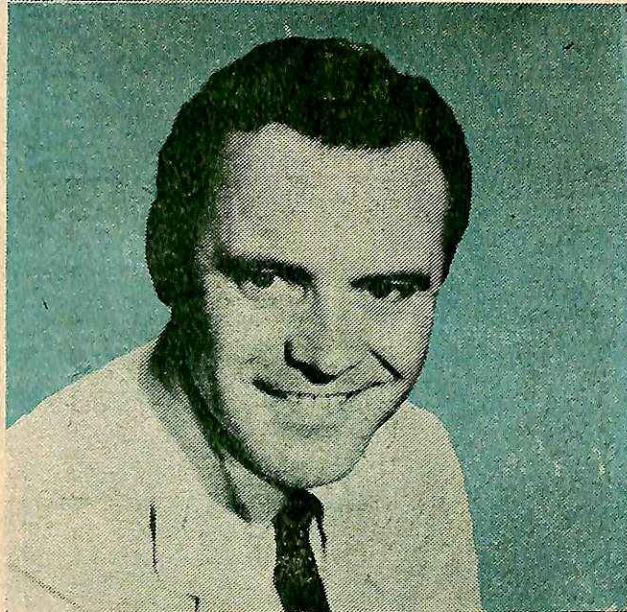
ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

Ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ

Η ΥΓΕΙΑ ΣΤΟ ΚΟΥΤΙ

Υπερέχει των άλλων γαλάτων, διότι:

- ★ Τὸ ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ παρασκευάζεται ἀπὸ γάλα τὸν ἀγέλαδων τῆς Φριλανδίας, πρὸς παρακαλοῦνται ἀπὸ εἰδικὴ Ὑγιονομικὴ ὑπηρεσία καὶ εἶναι ἐξαιρετικὸν ὅτι δὲν πάσχει ἀπὸ φυματωσὶ καὶ συνεπὲς τὸ γάλα εἶναι ἀπληλαγμένον, ἀπὸ βακίλλους TB.
- ★ Τὸ ἐργοστάσιον τῆς ΝΟΥΝΟΥ βρίσκεται στὸ κέντρον τῆς Φριλανδίας. Ὡς ἐκ τούτου τὸ γάλα ἀμέσως μετὰ τὸ ἀρμεγμὰ τοῦ φθάνει στὸ ἐργοστάσιον φρέσκο καὶ με ζωντανὰ τὸ θρεπτικὸν τοῦ συστατικὸν, γιὰ νὰ ὑποστῇ τὴν ἐπιστημονικὴν τοῦ ἐπεξεργασίᾳ.
- ★ Τὸ ἐργοστάσιον τῆς ΝΟΥΝΟΥ εἶναι τὸ πλέον σύγχρονον τῆς Εὐρώπης, ἐφοδιασμένον μετὰ ὅλα τὰ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ μηχανήματα. Γι' αὐτὸ μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ τὸ ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ διατηρεῖ ὅλες τὴς θρεπτικὰς οὐσίας τοῦ γάλακτος.
- ★ Τὰ μικροβιολογικὰ καὶ χημικὰ ἐργαστήρια τῆς ΝΟΥΝΟΥ ἐλέγχουν τὴν ποιότητα τοῦ γάλακτος καὶ παρακολουθοῦν ὅλη τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ, ὡ

Ο πανέξυπνος Τζάκ σε πρόσφατη φωτογραφία του

Τζάκ Λέμον

Δίγα λεπτά με τον πιο φινό κωμικό ηθοποιό του Χόλλυγουντ

ΤΟΝ είδαμε στην αλησμόνητη εκείνη κωμωδία «Με-ρικοί πό προτιμούν καυτό» με τη Μαίλντουν Μονρόε, και θαυμάσαμε το ανεξάντλητο κωμικό ταλέντο του. Τον είδαμε πάλι στο «Η Τζέην τ' έκανε θέατρο» με τη Ντόρις Μάιερ, και γελάσαμε με την καρδιά μας. Τον ξαναείδαμε στο «Η ναυμαχία στο αρχιπέλαγος Βίταρκε», στο ρόλο του κυβερνήτη ενός μικρού σκάφους, που κάνει θαύματα, και χαριζόμαστε τον ηθοποιό αυτόν, που έφκει να στέκεται τόσο καλά σε κάθε είδους ρόλο. Τον είδαμε, τέλος, στην περίφημη «Καρναβάλ» με τη Σίρλεϊ Μακ Λέντν, και από τότε γίναμε... φανατικοί θαυμαστές του μεγάλου ταλέντου του. Χωρίς καμιά αμφιβολία, ο Τζάκ Λέμον είναι σήμερα ο ύψ' αριθμ. 1 «κομεντίεν» και ένας από τους 2-3 πιο δημοφιλείς και «έμποικούς» στάρ του αμερικανικού κινηματογράφου.

Τον συναντούμε ειδικά σ' ένα από τα πιο γινώστα στούντιο του Χόλλυγουντ. Ψηλός — το ανάστημά του φθάνει το 1μ81 — μάλλον λεπτός — το βάρος του μόλις πλησιάζει τα 75 κιλά — κομψότατα ινυμένος, χαριτωμένος πραγματικά και με το αλόνιο χαμόγελο στο στόμα, ξεχωρίζει από μακριά. Τον πλησιάζουμε και του ζητούμε μια μικρή συνέντευξη. Μας κυττάζει και εσπευσμένα σε τρανταχτά γέλια:

— Έσείς... προσπαθεί να αρθρώσει, ανάμεσα στα γέλια, που τον πνίγουν, ενώ συγχρόνως δείχνει με το χέρι του προς το μέρος μας, δεν είστε αυτός που, προ ημερών, καθώς περνούσα πεζή από ένα δρόμο, με κυττάζετε με το στόμα ανοιχτό, σ' α γαζός; Και που, καθώς με κυττάζετε και προχωρούσατε συγχρόνως, πέσατε πάνω σ' ένα... γαλάτ με ποδιόχατο, που κι αυτός κυττάζε έμένα, παρ' όλο που ήταν... γκαζός; «Αχ, Θεέ μου, αν έβρατε πόσο γελάσα με την κωμική αυτή σύγκρουση! Γελώντας τον βεβαιώνουμε, ότι κάποιος λάθος είχε κάνει και προχωρούσε στην πρώτη ερώτησή:

— Τι κάνετε εδώ σ'α στούντιο σήμερα, μίστερ Λέμον; — Έσείς τι νομίζετε, ότι ήρθα να κάνω; Μήπως να παίξω μιλιάρη; ή να κυνηγήσω πεινυμένους; Για ταινία ήρθε.

— Τι κάνετε εδώ σ'α στούντιο σήμερα, μίστερ Λέμον; — Έσείς τι νομίζετε, ότι ήρθα να κάνω; Μήπως να παίξω μιλιάρη; ή να κυνηγήσω πεινυμένους; Για ταινία ήρθε.

νεργός, γιατί πουθενά δε μού εμπιστευόνταν θεατρικούς ρόλους. Άλλά, με την ύπομονή και την επιμονή, τα κατάφερα και το 1950 άρχισα να κάνω τις πρώτες εμφανίσεις μου ως ηθοποιός στην τηλεόραση. Είχα κάποια επιτυχία γεγονός, που έκανε τότε τη γνωστή στάρ του Χόλλυγουντ Τζούντι Χόλλινταϊνχ να με ζητήσει ειδικά για την ταινία της «Αυτό μπορούσε να συμβεί και σε σ'α». Η ταινία αυτή ήταν η πρώτη της κινηματογραφικής καριέρας μου. Από τότε έμεινα στο Χόλλυγουντ — ήταν το 1953 — και έχω γυρίσει πολλές άλλες, νομίζω γύρω ή περισσότερες από 20...

— Τι σ'α κάνει να βλέπετε τη ζωή μόνο από την ελπίδα, στη πλευρά της και να γελάτε διαρκώς; Δεν αντιμετωπίζετε ποτέ δυσκολίες, δεν έχετε στενοχωρίες; — Στο σημείο αυτό, άγαπητέ μου, συμβαίνει μια παρεξήγηση μ' έμένα. Έπειδή δείχνω να πάντα εύθυμος και γελά εύκολα, όλοι νομίζουν, ότι είμαι και πανευτυχής. Λάθος. Έως έχω περισσότερες από κάθε άλλον έθνη και στενοχωρίες. Άλλά δε μού επιτρέπεται να τις φανερώσω. «Αν ήμουν κι' εγώ πάντα συνωφρομένος και χωρίς χαμόγελο, τότε θα... κλαίγαμε όλοι μαζί!» Άλλωστε, από το 1953, αυτός είναι και ο σκοπός της κινηματογραφικής καριέρας μου: ανεάριστη από κάθε ψυχική διάθεση, πρέπει να κάνω τους άλλους να γελούν!

— Δηλαδή, θέλετε να πείτε, ότι εφαρμόζετε το «Έλα παλιά του κι' ο κόσμος σε πληρώνει». Έτσι; — Κατά ένα τρόπο ναι, έ. ταν, με βαρεία την ψυχή από στενοχωρία, είμαι υποχρεωμένος να γελά, για να κάνω και τους άλλους να γελούν. Τον τί βεβαίως, οικονομικές στενοχωρίες δεν έχω, αλλά μόνο το χρήμα, ο πλούτος γενικά, χαρίζει την ευτυχία; Νομίζω, όχι!... Έχετε παιδιά από τον πρώτο σας γάμο; — Βεβαίως, από την πρώτη μου γυναίκα, τη Σούντια Στόουν, με την οποία χωρίσαμε το 1957, έχω ένα γιού, τον Κρίστοφ, 7 έτών σήμερα. Αυτό το παιδί είναι και η μόνη χαρά της ζωής μου... Στο σημείο αυτό, ο συμπαθέστατος Τζάκ μάς αφίνει με την έκρηξη σιμοθυμής:

— Κι' άλλη φορά προσέχετε να μην κυττάζετε τους αστερές, καθώς βαδίζετε. «Υ. πάρε, κινδύνος να... συγκρουσθίτε τώρα με λεωφορείο!... TENT ΦΙΞΕΡ

— Ο Τζάκ ρτς Χάμινλτον, ο εκατομμυριούχος ηθοποιός, περνά τις διακοπές του στην Κουαϊντ Άκτι, μαζί με τη νεαρή στάρ Σούζαν Κόχνερ. Το περιβάλλον τους διαδίδει, ότι σύντομα θα παντρευτούν. — Μία ώραία Ιταλίδα στάρλετ, η Γκαμπριέλλα Μποτιτσέλλι, 22 χρόνων, έκανε τον Άντονι Στήλ να δεχάση τελείως την πρόην σύζυγό του Άνιτα Έκμπεργκ. — Η Μαίλντουν Μάε, γουέλ δα γίλη, σε λίγες βδομάδες, η δεύτερη κυρία Ρόκ Χάτσον. — Πιστεύεται πως η απόφαση του Ζάκ Σαρρίε να εγκαταστήσει μονιμώς στη Ρώμη, οφείλεται στη μεγάλη συμπάθεια, που δείχνει τελευταία ο πόρην σύζυγος της Μπριζίτ Μπαρντό για την Ιταλίδα στάρ Φράνκνκ Μπετόν γία.

— Η Κρίστιν Κάρερ και ο Φίλιπ Νίκολς, που μένουν ένα δεύτερο παιδί, που θα γεννηθή μέσα στον Οκτώβριο. — Άμέσως μετά η Κρίστιν θα ξαναγυρίσει στο Χόλλυγουντ, για να πρωταγωνιστήσει σε δύο μεγάλα φιλμ. — Έξεδόθη δ' διαζύγιο, που χαρίζει Γκάρλσντ από τον τρίτο σύζυγό της Σλιντ Λέφτ. — Η Νάταλι Γούτν, που πολλοί πίστευαν πως τελικά θα ξαναγυρίσει κοντά στο νεαρό σύζυγό της Ρόμπερτ Βάγκνερ, δείχνει τώρα με μεγάλο ενδιαφέρον για το σκηνοθέτη Πίτερ Γκλένβιλ. — Η Κορίν Κάλθε, θα παντρευτή τον Ντόλφιν Σκώτ, στενό φίλο του πρώην συζύγου της Τζέφ Στόν. — Ο Τζέφ δέχτηκε με προθυμία να είναι ο κομπάρσος τους. — Ύστερα από άπουσία πολλών χρόνων, ο Φράνσις Τόν ξαναγυρίζει σ'όταν κινηματογράφο με το φιλμ του «Ότο Πρέμινγκερ «Σκάνδαλο στην Ουάσιγκτον». Στο ίδιο φιλμ πρωταγωνιστούν και τρεις άλλες παλιές δόξες της κινηματογραφούλας: Ο Τσάρλς Λάτον, ο Χένρυ Θόντντα και ο Γουόλτερ Πίτζον.

— Το Χόλλυγουντ έδειξε τον τελευταίο καιρό μεγάλο ενδιαφέρον για τη Γερμανίδα στάρ Σόνια Τσάιμαν. Η Σόνια όμως απέρριψε, χωρίς να τις συζητήσει, τις προτάσεις που της έγιναν, γιατί το Χόλλυγουντ τη φοβίζε. — Σε ηλικία 84 χρόνων πέθανε στο Χόλλυγουντ μια από τις πιο συμπαθητικές μορφές της θόδης: ο Τσάρλς Κόμπερν. «Οχι μόνο στην θόδη, μα και στην Ιδιωτική του ζωή, φημιζόταν για την καλωσύνη του, τη γενειοδωρία του και τους λεπτούς του τρόπους. Δεχόταν πάντα πρόθυμα τους νεαρούς καλλιτέχνες, τους συμβούλευε και τους βοηθούσε σ'α πρώτα τους βήματα. Η διαθήκη του του έδωσε την ευκαιρία ν' αποδείξει για μια ακόμη φορά πως ήταν ο φιλόσοφος του Χόλλυγουντ. Νά πως την άρχιζει: «Δεν έβρω ούτε από που ήρθα, ούτε πού πηγαίνω. Ξέρω όμως πως κάθε τι που ζή πρέπει και να πεθάνω. Έβγαλα,

— Έχασε το πορτοφολι του και ψάχνει παντού να το βρή!...

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ

Σύντομες ειδήσούλες

— Η Μαίλντουν Μάε, γουέλ δα γίλη, σε λίγες βδομάδες, η δεύτερη κυρία Ρόκ Χάτσον. — Πιστεύεται πως η απόφαση του Ζάκ Σαρρίε να εγκαταστήσει μονιμώς στη Ρώμη, οφείλεται στη μεγάλη συμπάθεια, που δείχνει τελευταία ο πόρην σύζυγος της Μπριζίτ Μπαρντό για την Ιταλίδα στάρ Φράνκνκ Μπετόν γία.

— Η Κρίστιν Κάρερ και ο Φίλιπ Νίκολς, που μένουν ένα δεύτερο παιδί, που θα γεννηθή μέσα στον Οκτώβριο. — Άμέσως μετά η Κρίστιν θα ξαναγυρίσει στο Χόλλυγουντ, για να πρωταγωνιστήσει σε δύο μεγάλα φιλμ. — Έξεδόθη δ' διαζύγιο, που χαρίζει Γκάρλσντ από τον τρίτο σύζυγό της Σλιντ Λέφτ. — Η Νάταλι Γούτν, που πολλοί πίστευαν πως τελικά θα ξαναγυρίσει κοντά στο νεαρό σύζυγό της Ρόμπερτ Βάγκνερ, δείχνει τώρα με μεγάλο ενδιαφέρον για το σκηνοθέτη Πίτερ Γκλένβιλ. — Η Κορίν Κάλθε, θα παντρευτή τον Ντόλφιν Σκώτ, στενό φίλο του πρώην συζύγου της Τζέφ Στόν. — Ο Τζέφ δέχτηκε με προθυμία να είναι ο κομπάρσος τους. — Ύστερα από άπουσία πολλών χρόνων, ο Φράνσις Τόν ξαναγυρίζει σ'όταν κινηματογράφο με το φιλμ του «Ότο Πρέμινγκερ «Σκάνδαλο στην Ουάσιγκτον». Στο ίδιο φιλμ πρωταγωνιστούν και τρεις άλλες παλιές δόξες της κινηματογραφούλας: Ο Τσάρλς Λάτον, ο Χένρι Θόντντα και ο Γουόλτερ Πίτζον.

— Το Χόλλυγουντ έδειξε τον τελευταίο καιρό μεγάλο ενδιαφέρον για τη Γερμανίδα στάρ Σόνια Τσάιμαν. Η Σόνια όμως απέρριψε, χωρίς να τις συζητήσει, τις προτάσεις που της έγιναν, γιατί το Χόλλυγουντ τη φοβίζε. — Σε ηλικία 84 χρόνων πέθανε στο Χόλλυγουντ μια από τις πιο συμπαθητικές μορφές της θόδης: ο Τσάρλς Κόμπερν. «Οχι μόνο στην θόδη, μα και στην Ιδιωτική του ζωή, φημιζόταν για την καλωσύνη του, τη γενειοδωρία του και τους λεπτούς του τρόπους. Δεχόταν πάντα πρόθυμα τους νεαρούς καλλιτέχνες, τους συμβούλευε και τους βοηθούσε σ'α πρώτα τους βήματα. Η διαθήκη του του έδωσε την ευκαιρία ν' αποδείξει για μια ακόμη φορά πως ήταν ο φιλόσοφος του Χόλλυγουντ. Νά πως την άρχιζει: «Δεν έβρω ούτε από που ήρθα, ούτε πού πηγαίνω. Ξέρω όμως πως κάθε τι που ζή πρέπει και να πεθάνω. Έβγαλα,

— Έχασε το πορτοφολι του και ψάχνει παντού να το βρή!...

— Έχασε το πορτοφολι του και ψάχνει παντού να το βρή!...

— Έχασε το πορτοφολι του και ψάχνει παντού να το βρή!...

— Έχασε το πορτοφολι του και ψάχνει παντού να το βρή!...

— Έχασε το πορτοφολι του και ψάχνει παντού να το βρή!...

— Έχασε το πορτοφολι του και ψάχνει παντού να το βρή!...

ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Ματιές στα ελληνικά στούντιο

ΤΑ ελληνικά φιλμ, που προεβλήσαν τελικά για τη «Β' Εβδομάδα του Έλληνικού Κινηματογράφου» στη Θεσσαλονίκη, ήταν τα ακόλουθα:

— «Ερόικας» του Μιχ. Κακαγιάννη, «Εφιάλτης» του Έρρ. Ανδρέου, «Συντομία» του Θ. Νεφ, «Ο Αλέκος» του Αλεξανδράκη, «Ο κατήφορος» του Γιάννη Δαλιανίδη, «Η Άντιγόνη»

— «Ο Πήτερ Λόφφονς, που περνούσε τις διακοπές του στην Ερώτη μαζί με τη σύζυγό του, αδελφή του Προέδρου Κέννεντυ, επέστρεψε σε παρορικούς στην Αμερική, όπου, καθώς τους τηλεγράφησαν, η κόρη τους έπρεπε να υποστή επείγοντας μια χειρουργική επέμβαση.

— Τα παιδιά του Άντονι Κούη, άγαπού τον πολύ τη μουσική, ο γιός του Μάρκ παίζει κιθάρα, ο πρωτότοκος μπάντζο και η κόρη του πιάνο. — Η Τζέην Σίμπεργκ, που βρίσκεται στη Ρώμη, για να γυρίσει το φιλμ «Κόκκινος Βίβος» με παρτενιά τον Γκαμπριέλλα Βέρνερ, σ' έ. ταν, γίνανε συχνά συνοδοιπορεύ από τον Ιταλό κωμικό Βάλτερ Κιάρρι, ο οποίος, από τον καιρό, που εγκατέλειψε από την Άδνα Γκάρντνερ, έγινε ένας ακαταμάχητος γυναικακακτητής.

— Η Λίελοτ Πούλντ, συμπεριλαμβανόμενος, απαραιτήτως, ο έ. ταν, η κινηματογραφική συμβολαία ένα βρο; αποκλείει να της επιβληθεί να κινήσει σε οποιαδήποτε σκηνή του φιλμ. Αυτό όχι από ιδιοτροπία, άλλ' επειδή είναι αλλεργική στο κάπνισμα.

— Ο Σάρλ Άζνα, θούρ είναι τρελλά έρωτευμένος με μια γοητευτική έ. ταν, παίζουσα 19 χρόνων, την Κλάρντ Κρόλ, για την οποία είναι έτοιμος να κάνει οποιαδήποτε τέλεια. Η νέα αυτή πέτυχε κάτι, που οι γνωστόι του μελαγχολικού Τζάρλ θεωρούσαν αδύνατο: Τόν έκανε, μέσα σε λίγες μέρες, να ξεχάσει την Κλάρντ, και να ξαναβρεί την γυναίκα που τον έγκατέλειπε και που καμιά άλλη δεν κατάφερε να βγάλει από την καρδιά του.

— Η νέα αυτή ήταν όμως σχεδόν άρραβωνισμένη με τον καλύτερο του φίλο Πάλ Γκέρε, που σχεδίαζε να την παντρευτεί. Η Σάρλ, μόλις το κατάλαβε αυτό, δέχθηκε να ξαναπείσε στη μηχανοχώρα, βέβαιος πως η άτυχία στον έ. ταν, θα θά τον καταδίωκε, σ' όλη τη ζωή. Μα ο Γκέρες βλεπόντας πως η Κλάρντ Κρόλ προτιμούσε τον Άζνα, της έδωσε την έλευθερία και την έστειλε στο νέο του φιλμ «Οράτιος του 61», ο Άζνα, που είδε την Κλάρντ να φτάνει τρέχοντας και να τον φωνάζει: «Είμαι έτοιμη να σ' ακολουθήσω οπουδήποτε».

— Μόλις η εργασία του τ' έ. ταν, ο Σάρλ και η Κλάρντ θα φύγουν μαζί για το ά. ταν, κτημα, που έ. ταν, έ. ταν, σ'α Μουζέν και από τη φορά ο μελαγχολικός τραγουδιστής δέ θα χεί για συντροφιά τη μοναχιά του, άλλα τον έ. ταν!

— Μα δε βλέπετε λοιπόν πως το μαγιά μου είναι μονοκόμματο;

ΠΑΤ ΚΕΝΕΝΤΥ

— «Ερόικας» του Μιχ. Κακαγιάννη, «Εφιάλτης» του Έρρ. Ανδρέου, «Συντομία» του Θ. Νεφ, «Ο Αλέκος» του Αλεξανδράκη, «Ο κατήφορος» του Γιάννη Δαλιανίδη, «Η Άντιγόνη»

— «Ο Πήτερ Λόφφονς, που περνούσε τις διακοπές του στην Ερώτη μαζί με τη σύζυγό του, αδελφή του Προέδρου Κέννεντυ, επέστρεψε σε παρορικούς στην Αμερική, όπου, καθώς τους τηλεγράφησαν, η κόρη τους έπρεπε να υποστή επείγοντας μια χειρουργική επέμβαση.

— Τα παιδιά του Άντονι Κούη, άγαπού τον πολύ τη μουσική, ο γιός του Μάρκ παίζει κιθάρα, ο πρωτότοκος μπάντζο και η κόρη του πιάνο. — Η Τζέην Σίμπεργκ, που βρίσκεται στη Ρώμη, για να γυρίσει το φιλμ «Κόκκινος Βίβος» με παρτενιά τον Γκαμπριέλλα Βέρνερ, σ' έ. ταν, γίνανε συχνά συνοδοιπορεύ από τον Ιταλό κωμικό Βάλτερ Κιάρρι, ο οποίος, από τον καιρό, που εγκατέλειψε από την Άδνα Γκάρντνερ, έγινε ένας ακαταμάχητος γυναικακακτητής.

— Η Λίελοτ Πούλντ, συμπεριλαμβανόμενος, απαραιτήτως, ο έ. ταν, η κινηματογραφική συμβολαία ένα βρο; αποκλείει να της επιβληθεί να κινήσει σε οποιαδήποτε σκηνή του φιλμ. Αυτό όχι από ιδιοτροπία, άλλ' επειδή είναι αλλεργική στο κάπνισμα.

— Ο Σάρλ Άζνα, θούρ είναι τρελλά έρωτευμένος με μια γοητευτική έ. ταν, παίζουσα 19 χρόνων, την Κλάρντ Κρόλ, για την οποία είναι έτοιμος να κάνει οποιαδήποτε τέλεια. Η νέα αυτή πέτυχε κάτι, που οι γνωστόι του μελαγχολικού Τζάρλ θεωρούσαν αδύνατο: Τόν έκανε, μέσα σε λίγες μέρες, να ξεχάσει την Κλάρντ, και να ξαναβρεί την γυναίκα που τον έγκατέλειπε και που καμιά άλλη δεν κατάφερε να βγάλει από την καρδιά του.

— Η νέα αυτή ήταν όμως σχεδόν άρραβωνισμένη με τον καλύτερο του φίλο Πάλ Γκέρε, που σχεδίαζε να την παντρευτεί. Η Σάρλ, μόλις το κατάλαβε αυτό, δέχθηκε να ξαναπείσε στη μηχανοχώρα, βέβαιος πως η άτυχία στον έ. ταν, θα θά τον καταδίωκε, σ' όλη τη ζωή. Μα ο Γκέρες βλεπόντας πως η Κλάρντ Κρόλ προτιμούσε τον Άζνα, της έδωσε την έλευθερία και την έστειλε στο νέο του φιλμ «Οράτιος του 61», ο Άζνα, που είδε την Κλάρντ να φτάνει τρέχοντας και να τον φωνάζει: «Είμαι έτοιμη να σ' ακολουθήσω οπουδήποτε».

— Μόλις η εργασία του τ' έ. ταν, ο Σάρλ και η Κλάρντ θα φύγουν μαζί για το ά. ταν, κτημα, που έ. ταν, έ. ταν, σ'α Μουζέν και από τη φορά ο μελαγχολικός τραγουδιστής δέ θα χεί για συντροφιά τη μοναχιά του, άλλα τον έ. ταν!

— Μα δε βλέπετε λοιπόν πως το μαγιά μου είναι μονοκόμματο;

ΠΑΤ ΚΕΝΕΝΤΥ

ΠΑΤ ΚΕΝΕΝΤΥ

Ο ελληνικός όμιλος Καλλιτεχνών του Τραγουδιού. που έ. ταν, για το Ισραήλ.

Θεατρικά παρασκήνια

ΠΙΚΑΝΤΙΚΕΣ ΕΠΕΛΕΞΕΙΣ

ΕΚΤΟΣ από το έ. ταν, της κ. Κατερίνας, που έχει μεταφερθή εδώ και αρκετές μέρες στο «Ιντεάλ», δύο άλλοι έ. ταν, άρχισαν από προχθές παραστάσεις σε χειμερινό θέατρο:

— Ο έ. ταν, του Ντίου «Η Λιόπουλου, που παίζει στο θέατρο «Κοτοπούλη» την κωμωδία «Οι γαλικοί Σακελλάριοι - Γιαννακόπουλου «Μίς Βαγόν», και ο έ. ταν, του «Θεάτρο Τέχνης» που έ. ταν, τις παραστάσεις της περυσινής του επιτυχίας «Σταφύλι στον ήλιο», στην αίθουσα κάτω από τον «Ορφέα».

— Κατά τη χειμερινή περίοδο, έ. ταν, άλλου, πρόκειται να εμφανισθί στο νέο θέατρο τόν αδελφόν Κολούτ, ο πιο πρωτότυπος μουσικός έ. ταν,.

— Ο έ. ταν, αυτός θα αποτελέσει, από έ. ταν, γυναικείας, χωρίς κανένα άνδρα, θα παίζει δε πάντα σε απογευματινές παραστάσεις (4-6 μ. μ.) μια νέα μουσική κωμωδία, που γράφουν οι κ. κ. Τραφόρος και Λυμπερόπουλος, με μουσική του μαστρού Γ. Καταρού. «Ιδρυτικά στέλεχη του νέου έ. ταν, είναι οι έ. ταν, οι αδελφές Κολούτ, μαζί με τη Βλαχοπούλου και την Μπελνίνα.

— Ο γνωστός συγγραφέας Πάλ Νόρ, που έ. ταν, για την Αμερική, θα ανέβει στο Φεβρουάριο, στη Νέα Υόρκη, με τη συνεργασία της Αλίκης, την κωμωδία «Πλούτος» του Αριστοφάνη, που διασκεύαζε ο έ. ταν,.

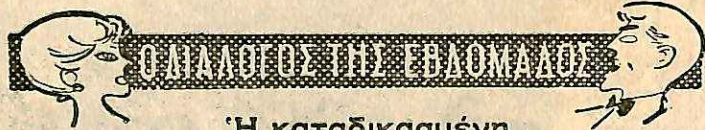
— Ο Πάλ Νόρ θα είναι ταυτοχρόνως και ο σκηνοθέτης του έ. ταν,.

— Ο χορευτής Κάρλας, που γύρισε από το Παρίσι, όπου έ. ταν, ένα χρόνο, θα εμφανισθί κατά τη χειμερινή περίοδο σαν παρτενιά της Πάνης Κάσση.

— Το νέο χορευτικό ζευγάρι έ. ταν, έ. ταν, με το Ντόρο Μορένι, την έ. ταν, μεγάλη με την ένταξη της χειμερινής περιόδου.

— Ένα άλλο χορευτικό ζευγάρι, το Ντόρο Μορένι, θα έ. ταν, στην Αίγυπτο, όπου βρίσκεται εδώ και λίγες μέρες, σημειώνοντας πολλή επιτυχία.

— Ο γνωστός μπαλετίστας Λίμπερο θα κάνει την έ. ταν, στην Αθήνα, ως ντουέτο, ο Λίμπερο θα παρουσιάσει αυτή τη φορά με παρτενιά του τη «Μίς Κάνες» του Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

Η καταδικασμένη

ΠΡΟΣΩΠΑ :

ΑΔΕΛΑ: 35 χρόνων, ροχιακή με συμπαθητικό πρόσωπο. ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: 25 χρόνων, κομψή και χαριτωμένη.

(Στο δωμάτιο της 'Αδέλας. Καθισμένη στον καναπέ έχει μπροστά της ένα σωρό γράμματα. Διαβάζει ένα γράμμα, το αφήνει. Διαβάζει άλλο, το αφήνει κι' αυτό).

ΑΔΕΛΑ: «Σε λατρεύω, 'Αδέλα... Άγαπώ τα μάτια σου, γιατί βλέπω να λάμπει μέσα τους η πιο άγνη ψυχή... Για μένα είσαι η ωραιότερη γυναίκα του κόσμου... Δεν θάρκα τίποτε στον κόσμο, πιο όρατο απ' το χαμόγελό σου...» (Δακρύζει και συνεχίζει το διάβασμα). «Γιατί λες ότι είσαι έρημη στη γη, αφού ξέρεις ότι υπάρχει κάποιος που σε συλλογίζεται πάντα...» Σ' αγαπώ, 'Αδέλα...

(Σαρκαστικά μπαίνει στο δωμάτιο η Μαργαρίτα. Μά η 'Αδέλα, θυσιμένη στην ανάνηψή, δεν την αντιλαμβάνεται).

ΑΔΕΛΑ (διαβάζοντας): «Θά σ' αγαπώ μέχρι θανάτου... Η αγάπη μου για σένα, 'Αδέλα, είναι άσπρη, γιατί πηγάζει μέσα από την ψυχή μου...» (Σαρκαστικά σηκώνει τα μάτια της και βλέπει τη Μαργαρίτα. Προσπαθεί να κρύψει τα γράμματα κάτω απ' τα μαξιλάρια του καναπέ).

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Μην ταράζεσαι, 'Αδέλα... Δε θα πω τίποτα σε κανένα.

ΑΔΕΛΑ: «Θ' απόρησες, θέασαι, γι' αυτά που έγραψες, να διαβάσω...» ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: «Όχι, 'Αδέλα. Μά πες μου, πώς είσαι σήμερα;»

ΑΔΕΛΑ: «Ασφαώς θα σου φαίνεται παράξενο, πως είναι δυνατόν να έχω ενώ ερωτική άλληλογραφία. Ω, σε θεάω, ντρέπομαι γι' αυτό σαν μικρό κορίτσι. Κι' όμως τα γράμματα αυτά ήταν η μόνη παρηγορία της ζωής μου.»

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Δε μου μίλησες ποτέ για τον έρωτά σου.

ΑΔΕΛΑ: Φαντάστηκες ποτέ ότι έχω, μια καμπούρα, ήταν δυνατό να είμαι έρωτευμένη; Η μάλλον φαντάστηκες ότι έχω, ένα τέρας της φύσεως, μπορούσα να έμπνευσω ένα φλογερό έρωτα;

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: «Ε, ήσουν νέα κι' έσύ μια φορά».

ΑΔΕΛΑ: Νέα... Θεέ μου! Μια νέα που προκαλούσε στους άντρες περισσότερη απήχθεια κι' από μια γριά... Και όμως, μέσα στο παραμορφωμένο μου σώμα χτυπούσε μια καρδιά θερμή, διψασμένη γι' αγάπη. Κι' αλλοίμονο, τίποτα δεν μου ήταν τόσο απαγορευμένο, όσο η αγάπη...

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Καλή μου 'Αδέλα... Να όμως που αγαπήθηκες κι' έσύ...

ΑΔΕΛΑ: «Αλλοίμονο!... Ήμουν τόσο μόνη... Έχασα τους γονείς μου, όταν ήμουν μικρή. Είχα περιουσία, μα σε τι μπορούσε να με ωφελήσει; Άν τολμούσα να φορέσω μια όμορφη τουαλέτα ή να στολίσω το λαιμό μου με κανένα χρωματιστό κολλίε προκαλούσα μόνο ματιές και χαμόγελα ειρωνικά.»

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Τι σ' ενδιέφεραν αυτά, αφού κάποιος σ' αγαπούσε;

ΑΔΕΛΑ: Μα πιστεύεις σοβαρά πως ήταν δυνατόν ν' αγαπούν έμένα;

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Θά σ' αγαπούσε κάποιος για την ευγενική σου ψυχή.

ΑΔΕΛΑ: Η ψυχή μου κατοικούσε σε σώμα φριχτό. Δεν ξέρεις πόσο ύπερφο, όταν έβλεπα τον έαυτό μου στον καθρέφτη! Μισούσα τότε περισσότερο το ίδιο μου το πρόσωπο. Έβλεπα άλλα κορίτσια που αγαπούσαν και τ' αγαπούσαν κι' απέλιζόμουν. Οι φίλες μου, που κι' αυτές ίσως θα με απρεφύγαν, μου μιλούσαν για τις αγάπες τους. Μου διάβαζαν τα ερωτικά τους γράμματα. Κι' ήταν τόσο ευτυχισμένες!... Μα και τι μαρτύριο που ήταν αυτό για μένα! Βέβαια, δεν φανταζότουσαν τι κακό μου έκαναν. Θά είχαν ίσως την ιδέα ότι μια κακοφτιασμένη κοπέλλα, όπως εγώ, δεν ήταν δυνατόν να νιώθει μέσα της λαχτάρα για τη ζωή και για τον έρωτα.

ΑΣ έπισκεφθούμε τώρα την πρωτεύουσα της Ήπειρου, τα θρυλικά Γιάννινα. Θά τα δρούμε μέσα σε μια κοιλάδα, τριγυρισμένα από ψηλά βουνά που οι κορυφές τους είναι γιονισμένες, όλο σχεδόν το χρόνο. να καθρεπίζονται στα γαλανά νερά της λίμνης των...
Καμιά άλλη πολιτεία δεν ασκούσε τόσο γοητεία στις περασμένες ελληνικές γενεές, όσο η ήπειρωτική πρωτεύουσα. Αυτό οφείλετο κυρίως στην ελληνικότητα που παρουσίαζαν τα Γιάννινα στα χρόνια της σκλαβιάς. Όλοι οι κάτοικοί τους — ακόμα και οι Τούρκοι και οι Έβραίοι — μιλούσαν μόνο ελληνικά. Ώς κι' αυτές οι περιβόχτες τύραννες της Ήπειρου, ο 'Αλή πασάς, τα ελληνικά είχε για γλώσσα του.

Η ελληνική γλώσσα είχε καλλιεργηθεί στα Γιάννινα από έναν όμιλο «Φιλανθρωπιστών», που άνοιξαν ένα λαμπρό σχολείο, το «Φροντιστήριο», από το οποίο βγήκαν τόσοι και τόσοι λήνιοι του υπόδουλου Γένους, ώστε ο Νεότουρκο Βάιρας να λήη πως όλοι οι Έλληνες συγγαφείς του 18ου αιώνα ήταν Γιαννιώτες.

Την ίδια εποχή στα Γιάννινα δημιουργήθηκε και μεγάλη σχολή γιατρών. Πολλοί από αυτούς ήταν έμπειροί, που ξεκινούσαν από την Ήπειρο κι' έφερον δόξα, δόξα τότε υπόδουλο Έλληνα, παρέχοντας τις ιατρικές τους υπηρεσίες. Οι περιοδεύοντες αυτοί γιατροί έδεσαν κρεμασμένοι από τον ώμο ένα σακκίδιο, δεμένο στο επάνω μέρος με κόμπο, μέσα στο οποίο είχαν τα φάρμακα. 'Από το σακκίδιο αυτό με τον κόμπο που είχε ο Γιαννιώτης γιατρός βγήκε κατόπιν η παρωρυμία του κομπογιαννίτη, γιό τους έμπειρους και ανεπίσημους γιατρούς.

Εκτός από την πνευματική τους άθληση τα Γιάννινα παρουσίασαν και έξαιρετη επίδοσι στις τέχνες. Ήσαν φημισμένοι στα παλιά χρόνια και έξακολουθούν να είναι και σήμερα οι Γιαννιώτες τεχνίτες του γουσαφιού και του άσπιου. Στην Ήπτανήσο και σε

ΤΑΞΙΔΙΑ

Από τα Γιάννινα

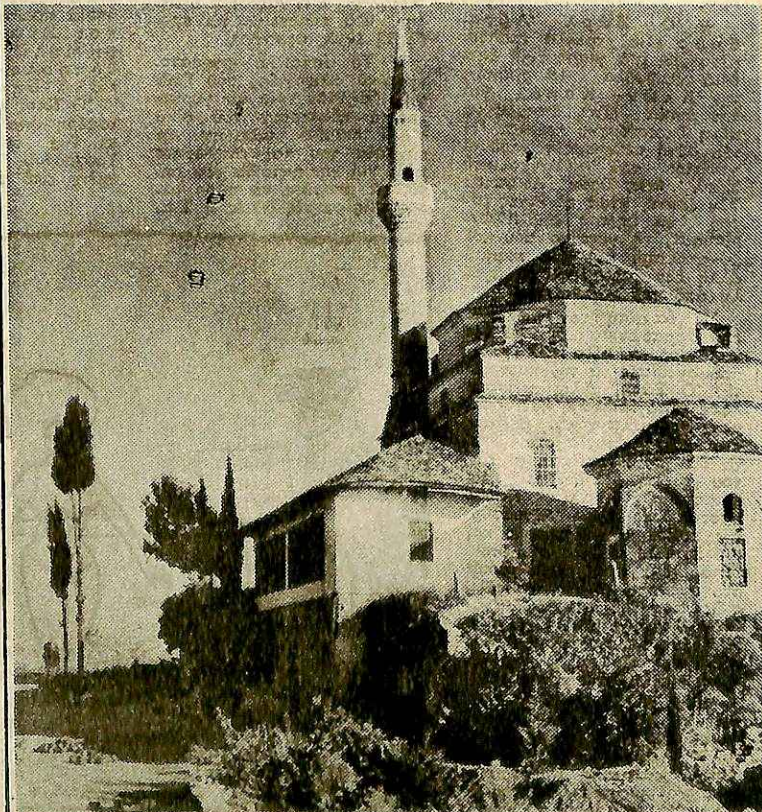
στο Σούλι

Άλλους ελληνικούς τόπους βρίσκει κανείς σε πολλές έκκλησιες, αριστοτεχνικά άγυροχόες και γουσαφίτες φτιαγμένα από ξακουστούς τεχνίτες των Ίωαννίνων. Εύτυχως ή παρόδοσι συνεχίζεται και τώρα στην ώραία πρωτεύουσα της Ήπειρου.

Επίσης τα παλιά γιαννιώτικα κεντήματα έθεωρούνται αριστοτεχνικά τέχνες. Άλλοτε ήσαν περλιζήματα και τα περλιζαί και τα γουσαφί που καταργήσαν στα Γιάννινα, καθώς και τα υφιστά, που έβγαζαν οι έγκατεπνεύνοι εκεί Έβραίοι.

Τα σπιμερινά Γιάννινα κρατούν ακόμα τη γραφικότητα και τη γοητεία παλαιότερων χρόνων, με το κάστρο τους δίπλα στη λίμνη, τα άγοντικά σπιτία, τα ιστορικά κειμήλια και μνημεία, τα μεγαλόπρεπα κτίρια των φιλανθρωπικών και μορφωτικών ιδρυμάτων, που όφειλονται στις δωρεές των Μεγάλων Έθνικών Εύεργών, που οι περισσότεροι καταβόταν από την Ήπειρο.

Τα Γιάννινα έχουν ακόμα άραστα ξενοδοχεία και κτίρια άναψής και παρ' όλου του βουβασμού των Ίταλών και Γερμανών και τις καταστροφές, που έπαθον στον τελευταίο πόλεμο, ξανανίστηκαν και είναι σήμερα μια από τις ωραιότερες ελληνικές πόλεις.

Το τζαμί του Άαλν στα Γιάννινα

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η κυρά φροσύνη και ο καλόγερος Σαμουήλ

Ανάμεσα στα μνημεία και τα κτίρια, που στολίζουν τα Γιάννινα ξεχωριστή θέση παίρνει το κάστρο τους. Χτίστηκε στα βυζαντινά χρόνια, όταν τα Γιάννινα άρχισαν να ακμάζουν ως έμπορική πόλη, επιδιορθώθηκε και συμπληρώθηκε στα κατοπινά από Φράγκους και Τούρκους. Τελυταίος ο 'Αλή πασάς το έπεσκέασε και τοδώσε τή σπιμερινή του υοσύη.

Μέσα σ' αυτό είχε στήσει το σεράνι του ο τρουερός τύραννος της Ήπειρου. Κι' από τις έπαλεις του έβριαν «τσουβαλασιμένους» στα νερά της λίμνης, όσους έεκανε στα κούβα. Γιατί ύπάρχον και πολλοί που τους κατεδίκασε στα φανερά και τους έκτελούσε με τον πιο άπάνθρωπο και σαδοιστικό τρόπο για... παραδεινματισμό.

Τα νερά της λίμνης δέντηκαν μια παγερή νύχτα (10 Ίανουαρίου 1801) και την Κυρά Φροσύνη με τις 17 άλλες Γιαννιώτισσες κοπέλλες. Η Κυρά Φροσύνη — που ήταν από τις άρχοντισσες στα Γιάννινα — είχε ερωτικές σχέσεις με το γιό του 'Αλή πασά, το Μουττάρ. Κι' όταν η γυναίκα του Μουττάρ παραπονήθηκε για την έγκαταλειψή της στον πατέρα της, ο τύραννος έδωσε διαταγή και πνίχσε στη λίμνη την Κυρά Φροσύνη, μαζί με 17 άλλες κοπέλλες.

Το τραγικό τέλος της Φροσύνης και των άλλων γυναικών, έδωσε θέμα στην ποίηση και στο δράμα. 'Από αυτό έμπνεύστηκε και ο Άοιστοτέλης Βαλαωρίτης:

«Φυάδι βορείας, φυάδι θρακιάς: τ' είν' το κακό που ένινη στα Γιάννινα, στη λίμνη: Δέτε, κυράδες θαλασσοές, τ' είν' το κακό που ένινη! Έπνιξαν τας Δεκαφτά με την Κυρά φροσύνη. Άχ! χαλασμός που ένινη!»

Στη μέση της λίμνης βρίσκται το νησί της. Σ' αυτό σώζονται ακόμα πολλά παλιά μοναστήρια, που μερικά χρονολογούνται από τα βυζαντινά χρόνια. Στο άοναίότερο από τα μοναστήρια του Άγίου Νικολάου του Σπανού, που χτίστηκε το 1293, πρωτοεγκατέστησαν οι Φιλανθρωπιστές το φροντιστήριο. Σε δυο δε ώρες τοινογραφίες του μοναστηριού απεικονίζονται προσωπογραφίες Φιλανθρωπιστών, των πρωτοπόρων αυτών των δασκάλων του Γένους.

Σ' ένα άλλο μοναστήρι, του Άγίου Παντελεήμονα, σκοτώθηκε ο 'Αλή πασάς (17 Ίανουαρίου 1822) όταν, κυνηγημένος από τον τουρκικό στρατό, είχε καταφύγει εκεί. Ο έπισκέπτης βλέπει και σήμερα τα σημάδια από τις σφαίρες, που χτύπησαν το φοβερό τύρανο...

Στα νοτιοδυτικά των Ίωαννίνων, ανάμεσα σε ψηλά κι' απόκοινα βουνά, στις πλαγιές του Τζαρού, βρίσκεται το ιστορικό και ήρωικό Σούλι. Ήταν στα χρόνια της τουκοκρατίας μια άεξάρτητη ελληνική γωνιά, που κανείς δεν τολμούσε να τη ζυγώσει και την άβαναν έλευθερη.

Στην άοχή ύπρχε μονάχα ένα χωριό, το Σούλι, που το είχε χτίσει, στα άπρόσιτα εκείνα μέρη, για να έεφύνη τη σκλαβιά, καποια ήπειρωτική πατριά στα μέσα του 16ου αιώνα. Λέγε πως από το όνομα ενός άονηού, του Σούλη, που σκοτώθηκε πολεμώντας τον ένδρό, πήρε το όνομα το χωριό κι' έπειτα όλόκληρη η περιοχή.

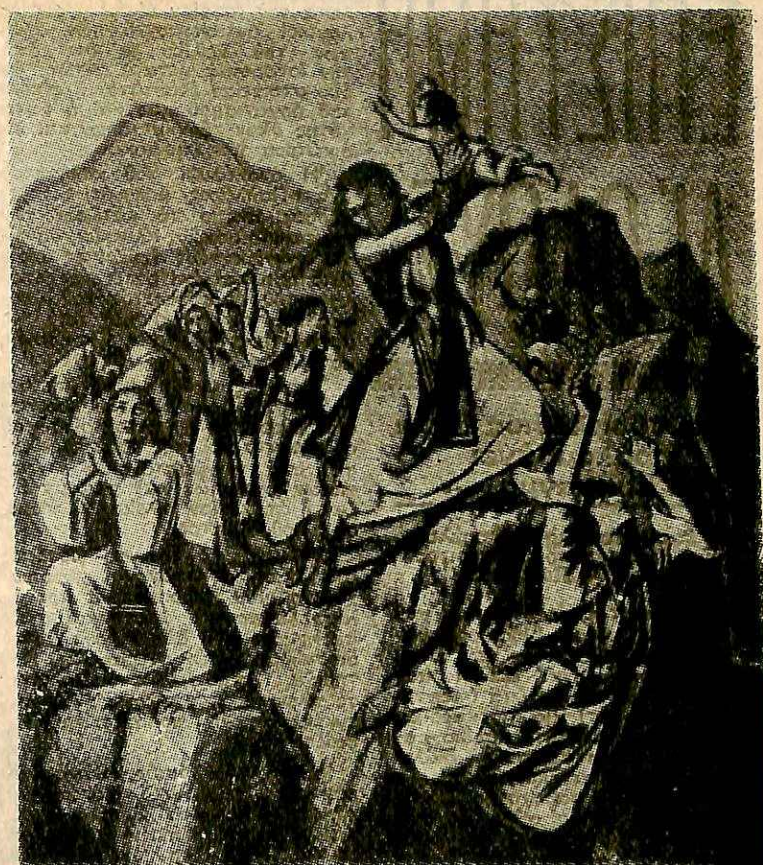
Την άοική πατριά, που είχε έγκατασταθή στο Σούλι, την άκούουσαν καινούργια ήπειρωτικές οικογένειες, που ήδελαν να ζήσουν κι' αυτές έλευθερες και στις άοχές του 17ου αιώνα έπάνω από 100 οικογένειες είχαν έγκατασταθή στην περιοχή εκείνη και γτίσαν εκτός από το Σούλι και τρία άλλα χωριά: τη Σαουνίβα, την Κιάφα και τον Άβαρικό. Και τα τέσσερα ήσαν χτισμένα σε θέσεις που δύσκολα τις πατούσε πόδι ανθρώπου. Την ασφάλεια που έδινε η φυσική τραγύτητα του έδάφους την αύξαναν περισσότερο οι πύνοι και οι πολεμίστρες, που ήσαν σπηνεύσι σε όλη την περιοχή.

Ανάμεσα στα τέσσερα χωριά ύπρχε κι' ένα ψηλό βουνό, το Κιούγκι. Μια θέση που δέσποε άόλματα και ήταν το κλειδί της περιοχής. Εκεί επάνω είχαν χτίσει ένα μεγάλο κάστρο, με μια έκκλησία της Αγίας Παρασκευής, που πέρασε στις λαμπρότερες σελίδες της ελληνικής ιστορίας με την ένδοξη θυσία του καλόγερου Σαμουήλ.

Αυτά τα τέσσερα χωριά —το Τετρακόρι— που ήσαν περισσότερα γινωστά με τη γενική έπωνυμία Σούλι, άποτελούσαν μια μικρή δημοκρατία, που την κυβερνούσαν οι άρχοντες των 47 παλαιότερων οικογενειών (οι Τζαβελισοί, οι Μπουσασοί, οι Δαγκλίδες, οι Δράκοι, οι Μπουμπήδες και άλλοι). Έπαίριαν δημοκρατικώτατα αποφάσεις στις συνελεύσεις, που έκαναν, αποφασίζαν για τα κοινά, άπόνειαν δικαιοσύνη, έπιβάλλαν φόρους και ήσαν οι άρχοντες στον πόλεμο.

Με τον καιρό, στους πρόποδες των απόκοινων βουνών, που είχαν στήσει στις άετοφωλίες τους οι Σουλιάτες το Τετρακόρι, χτίστηκαν έφτα καινούργια χωριά από ήπειρωτικές οικογένειες, που καταφύγαν εκεί για ν' άποφύγουν τις πιέσεις του κατακτητή. Τα χωριά αυτά χωριά νοσημένασαν είδος προφυλακής κι' έδωκαν τή πρώτη αντίσσει έναντιον του ένδρου, που θα ζύνανε.

Έτσι, μέσα σε 200 χρόνια σηνιατίστηκε μια ανεξάρτητη και έλευθερη πολιτεία του Σουλίου, που άοιούνα χωριά άνα 6—7 νιλιάδες κατοίκους από τους όποιους οι δύο νιλιάδες άποτελούσαν το στρατό της. Έκάνεσεν δεν υπεπεριέχεται καμμία τένηνη ή παγυμειαν, γράφει ο Περραιβός για τους Σουλιάτες, παρ' όλη τους ά γύμνασις παιδιών είναι εις τα άρματα. Με αυτά τούγον, με αυτά κοιούνηται, με αυτά ευπνούν. Δουλειά του Σουλιάτη ήσαν ο πόλεμος. Και είχε έπεκτεινεί την έξουσία

Ο θρυλικός χορός του Ζαλόγγου.

του όχι μόνο στην όρεινή περιοχή του, αλλά και στις εύφορες πεδιάδες της Παρασπυθίας και του Μασσαριτιού, σε έξηνα περίπου χωριά.

Τα χωριά αυτά —οι Παρασπυθιάτες ή Λακκιάτες, όπως τα όνομαζαν— πλήρωνα όδρο στους Σουλιάτες κι' όχι στον κατακτητή κι' ήσαν έλευθερα, προστατευόμενα από το Σούλι.

Η Ύψηλη Πύλη και οι πασάδες των Ίωαννίνων προσάθησαν πολλές φορές να πάρουν το Σούλι και να έεσφάνισουν την έλευθερη αυτή ελληνική γωνιά. Πρώτη άπόπειρα έγινε από 1730 από το Χατζή πασά των Ίωαννίνων με 3000 στρατιώτες. Έκροτι χρόνια άονότερα ο Μουσταφά πασάς των Ίωαννίνων έξεστράτευσε με πολυάριθμο στρατό, αλλά νικήθηκε από τους Σουλιάτες (1754).

Τρεις φορές έπινειρε να πάρη το Σούλι κι' ο περιβόχτος 'Αλή πασάς. Στα 1790, στα 1792 και στα 1800. Τη δεύτερη φορά έπαθε τέτοια καταστροφή από τους Σουλιάτες, που τους διοικούσε ο Λάμπρος Τζαβέλλας στη μεγάλη μάχη, που έγινε (20 Ίουλίου 1792), ώστε ο ίδιος ο 'Αλή πασάς «τόβαλε στα πόδια κι' έσκάσε δυο άλωνα από το πολύ τρέξιμο, για να φθάση γρήγορα στα Γιάννινα. Έπί 15 ήμερες ο τύραννος άπανόρεσε στους Γιαννιώτες, με ποιήη θανάτου, να δγούν από τα σπιτία τους, για να μη δούν τα γάλια του στρατού του, που γύριζε.

Ό,τι όμως δε υπόρεσε να κάνει ο τύραννος της Ήπειρου με τ' άρματα, το πέτυχε στα 1803 με το γουσαφί και την προδοσία. Ένας προδότης, ο Πήλιος Γκούσης άνέβασε από Σούλι από μιάν άγνοστη άτραπύ 500 στρατιώτες του 'Αλή, που το πήραν αίνιδισιακά.

Αλλά και πάλι οι Σουλιάτες κλειστήκαν στο Κιούγκι και έεακούουσαν τον άγώνα. Από την

έλλειψη όωος ψωμιού, πυρομαχικών και προ παντός νερού, άγανκάστηκαν να συνθηκολογήσουν με τον 'Αλή και στις 16 Δεκεμβρίου του 1803 άόηκαν το ήρωικό Σούλι και χωρισμένοι σε τρεις φάλαγγες, με τα όπλα τους, ξεκίνησαν για την Πάργα.

Κατά την έξοδο αυτή των Σουλιατών γράφικαν και τα δυο άθάνατα έπη: το ένα στο Κιούγκι με τον καλόγερο και το άλλο στο Ζαλόγγο με τις Σουλιάτισσες. 'Ο αίνωδός τους τύραννος της Ήπειρου, παρ' ό τις συμφωνίες, που είχε κάνει χτύπησε τις δυο από τις τρεις φάλαγγες, που είχαν και τα γυναικόπαιδα, με πολυάριθμο στρατό. Και τότε οι Σουλιάτισσες για να μη πέσουν στα γόνατα του τύραννου, έροσαν τα δόση τους σ' ένα βάροβο του Ζαλόγγου —ένος ψηλού κι' άπότομου βραχόβουνου— και τ' άκούουσαν κι' οι ίδιες νοσηντας τον πιο έκπληκτικό και ήρωικό νορό, που είδε ο κόσμος!...

Είχα την ευκαιρία, πριν από χρόνια, να έπισκεφθώ τους δυο αυτούς τόπους: το Κιούγκι και το Ζαλόγγο, που έεφυγαν από τα όρια της ιστορίας και πέρασαν στην περιοχή του θούλου. Τό Κιούγκι με τους γύρω βράνους του Σουλίου δίνει ένα μακροτήν έντύπωση σαν ένα θεορατό πέτρινο κάστρο άπ' απόέλαστο και φοβερό.

Αλλά και το ποίο του Ζαλόγγου είναι τραγικά μεγαλόπρεπο. Ένας κόκκινος βράχος, κυλινδρικός σαν πύργος που τον όνομάζουν Στεφάνι. Και κάτω από το βράχο ένας άδυσσάλεος γκουός φτάνει ως τον Άγέροντα ποταμό, εκεί που οι άρχοντες τοποθετούσαν την είσοδο του 'Αδης. Στο βράχο αυτό οι Σουλιάτισσες νόρεσαν το νορό του Ζαλόγγου.

ΕΠΑΜ. Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Ο Βόλος και τα χωριά του Πηλίου.

33

Το καλλιτεχνικό μας

ΤΟ 24ΩΡΟ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΜΑΣ

ΣΑΣΑ ΚΑΖΕΛΗ

Η Άθηναία «Τζιούν Άλυσον»

Η ΣΑΣΑ ΚΑΖΕΛΗ δεν είναι ακόμη, φυσικά, μια «εφτασμένη», με τη σημασία, που συνηθίζεται να δίνεται στη λέξη αυτή, ανάλογα με το μέτρο του δημοσιογραφικού θορύβου ή του καλλιτεχνικού «κούς-κούς», που δημιουργείται γύρω από ένα όνομα.

Τη διαπίστωσι αυτή είχαμε την ευκαιρία να την κάνουμε πριν από δυο-τρία χρόνια, και να πώς:

Είχε παιχθεί τότε μια ταινία με καλό γούστο, όπου πρωταγωνιστούσε το αστερί της ημέρας, η Άλίκη Βουγιουκλάκη: «Οι ερωτικές ιστορίες».

Επρόκειτο για τρία χαριτωμένα σκέτς — και ο Ένα απ' αυτά, μια άγνωστη κοπέλλα, μαθήτρια της Σχολής ακόμη, ξανθεία και λυγροκορή, δημιουργούσε ρόλο πρωταγωνίστριας, τον καλύτερο ρόλο της ταινίας, όπως έγραψαν τότε οι εφημερίδες.

Ήταν όμορφη (προσόν πρώτο), ήξερε να παίξει (προσόν δεύτερο) και δεν είχε πολλά λόγια έξω απ' το πανί (προσόν τρίτο).

Καθισμένη σε μια άποψη γωνιά, παρακολουθούσε την «πρεμιέρα» της, όταν, ξαφνικά, δέχτηκε τα πρώτα δημοσιογραφικά βέλη:

— Δεσποινίς, επιτρέπετε;

— Μας κύτταξε με άμνηναια.

— Παρακαλώ.

— Καθίσαμε πλάι της.

— Λοιπόν... πού μέινουμε;

— Χαμογέλασε. Ένα χαμόγελο γλυκό, πολύ γλυκό και πολύ, πολύ...

— Ά, ναι. Αυτό είναι.

— Η άμνηναια συνεχίζονται.

— Ποιό είναι το καυτό;

— Το χαμόγελό σας. Ένα μονάχα παρόμοιο χαμόγελο έχουμε αντικρύσει ως σήμερα. Αξέχαστο και διάσημο.

— Ποιό;

— Τής Τζιούν Άλυσον, τής γλυκειάς πρωταγωνίστριας του Χόλλυγουντ.

— Θέλετε να πείτε ότι...

— Όχι να πώ. Να γράψω. Η Τζιούν Άλυσον τής Αθήνας.

— Τρομοκρατήθηκε.

— Προς Θεού, όχι.

— Γιατί;

— Προσπάθησε να κρύψει τη σκέψη της.

— Γιατί δεν είμαι Άθηναία. Γεννήθηκα στα Γιάννενα. Πρώτα αυτό. Κι' ύστερα...

— Αναγκάστηκε να φανερώσει τι ακριβώς σκεφτόταν, με λόγια σταρτά, και... με το χαμόγελο πάντα — εκείνο το τόσο γλυκό και χαρακτηριστικό της χαμόγελο.

— Άκουστε. Το καλύτερο ήταν να μη γράψετε τίποτε για μένα. Δεν ξεκίνησα ακόμα. Βρίσκομαι στην αρχή.

— Ούτε φωτογραφία;

— Ούτε, ούτε.

— Κι' όμως είστε πολύ όμορφη.

— Δεν ξέρω. Όμως το παρακάνετε εσείς οι

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Η όμορφη αστερίτσα του θεάτρου και πρωταγωνίστρια του κινηματογράφου Σάσα Καζέλη

δημοσιογράφοι. Στ' αλήθεια, δε θέλω «θόρυβο για το τίποτε». Όταν θα γίνει κάτι...

— Καλώς. Άς το αναβάλουμε, λοιπόν, για τρία χρόνια. Ραντεβού το 1961. Σύμφωνα;

— Έστω. Άν και θα προτιμούσα το 1965.

— Τόσο πολύ θ' αργήσετε να γίνετε;

— Συναντηθήκαμε προχτές τυχαία σ' ένα ζαχαροπλαστείο της οδού Πατησίων, περασμένα μεσάνυχτα. Μόλις είχε τελειώσει την παράστασι (παίζει με το θίασο της Βίλμας Κύρου, στο Νέο Θέατρο) κι' έπαιρνε το παγωτό της με μια συντροφιά συναδέλφων της.

— Ω, τι συμπτώσις!

— Πάλι η Τζιούν Άλυσον — το χαμόγελο δηλαδή.

— Σύμφωνα;

— Ακριβώς. Εύτυχος όμως. Είχαμε — θυμάστε; — ραντεβού.

— Μά δεν...

— Ήθελε να μιλήσει για το «εφτάσιμο». Κι' όμως είχε κιόλας στο ενεργητικό της τέσσερις-πέντε καλές ταινίες, σε μερικές από τις οποίες πρωταγωνιστούσε ή συμπρωταγωνιστούσε με αρκετή επιτυχία. Τις «Ερωτικές ιστορίες», το «Σπίτι της θδονής», τα «Αμαρτωλά νεύματα», τη «Χριστίνα». Είχε παίξει στο «Άκροπύλο» με το θίασο του Ντίνου Ηλιάτσου, στο Βασιλικό Θέατρο, στο Νέο Θέατρο... Και οι κριτικές, οι

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

άγνοες τις περισσότερες φορές και στείρες κριτικές, είχαν πλέξει γι' αυτήν εγκώμια.

— Λοιπόν, Σάσα, τώρα που «εφτάσατε»...

— Ά, όχι!

— Ήπιε λίγο κονιάκ κι' άναψε τσιγάρο.

— Καταλαβετε με, επί τέλους. Δεν είμαι μιά «φεντέττα». Δε μ' ενδιαφέρει αυτό.

— Τι σας ενδιαφέρει τότε;

— Η «δουλειά». Όνειρεύομαι...

— Η συνέντευξη, που φοβόταν άρχισε, δίχως ή ίδια να το αντιληφθή. Τη μεταφέραμε με μορφή ερωταποκρίσεων:

— Τι θα θέλατε να «παίξετε» στο θέατρο;

— Σαίξπηρ!

— Ποιά ξένη ήθοιο θαυμάζετε;

— Την Τζουλιέτα Μασίνα. Και την Ίνγκριντ Μπέργκμαν.

— Πώς βλέπετε τον ελληνικό κινηματογράφο;

— Θέλει δουλειά ακόμη. Έβασε, βέβαια, μερικά μεμονωμένα δείγματα ανόδου, αλλά αυτά δεν αρκεί.

— Άπ' τις δικές μας ήθοιους ποιά προτ. μάτε;

— Τη Βέρα Ζαβιτσιάνου και την Καρέη. Χωρίς αντίρρηση, είναι οι καλύτερες αρίστες μας.

— Ό χορός; Πώς σας φαίνονται οι χορευτικές επιτεύξεις στον τόπο μας;

— Υποανάπτυκτες.

— Και στο τραγούδι;

— Κάτι πάει να γίνη με τους Χατζηδάκι.

Θεοδωράκη.

— Πώς αντιμετωπίζετε τους θαυμαστές σας. Είναι... ένοχλητικοί;

— Ποτέ και σε καμιά περίπτωση. Προσωπικώς...

Της έτυχε τελευταία στη Θεσσαλονίκη, όπου είχε πάει σε μια «πρεμιέρα» της. Ήταν ένας άγνωστος, ίσως γέρος, ίσως νέος. Τό ίδιο κάνει.

— Τό ίδιο;

— Φυσικά. Στον άντρα δεν παίζει ρόλο ή ηλικία, αλλά ή «προσωπικότης».

— Λοιπόν;

— Λοιπόν, την πήρε στο τηλέφωνο στις 11 το βράδυ. Η Σάσα μόλις είχε πέσει για ύπνο.

«Δεσποινίς...» — «Παρακαλώ». — «Πέστε μου κάτι. Θέλω ν' ακούσω τη φωνή σας!» — «Ορίστε, Σάσα λέω ακαληνύχτα». — «Ευχαριστώ».

Στις 12 τα μεσάνυχτα πάλι το τηλέφωνο: Ντρινν. Σήκωσε πάλι το ακουστικό ή Σάσα. Κι' ότι είχε κλείσει τα μάτια. Ήταν πάλι ο ίδιος θαυμαστής. Και ξαναάρχισε το τροπάρι: «Δεσποινίς, ξανακάντε μου τη χάρη να μού ξαναπείτε κάτι. Θέλω να ξανακούσω τη φωνή σας».

— «Ευχαριστώ». Σας ξαναλέω ακαληνύχτα σας».

— «Ευχαριστώ».

— Και τελείωσε;

— Όχι, δεν τελείωσε. Στις δυό τη νύχτα...

— Ντρινν ξανά;

— Ακριβώς. Και ξανά πάλι ή ίδια φωνή: «Δεσποινίς, ξέρετε...».

— Τη φωνή σας ήθελε ν' ακούσει ο άχόρταγος;

— Ναι. Τού είπα την τρίτη «ακαληνύχτα».

— Και ήσυχασε;

— Όχι. Στις 3 με ξαναπήρε στο τηλέφωνο.

Και στις 4 πάλι. Στις 5 τού είπα την έκτη «ακαληνύχτα» του. Όποτε στις 6 το τηλέφωνο ξαναχτύπησε.

— Ήταν ο ίδιος;

— Ό ίδιος.

— Και... τόν στείλατε στο διάβολο;

— Όχι. Τού είπα πιά... «ακαλημέρα»!

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

σαλονι

ΛΗΘΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΝΑΝΤΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τραγούδια και όνειρα

ΤΟ Δεκέμβρι του 1959, την είχα ρωτήσει, κά-ποιο βράδυ:

— Ποιό όνειρό σας, Νάντια, θα θέλατε να πραγματοποιηθή μέσα στο χρόνο που ανατέλλει (1960);

Καθώς έτοιμαζόταν να βγίη στη σκηνή του θεάτρου «Άκροπύλο», όπου εμφανιζόταν, σταμάτησε, άναποφάσιστη.

«Έσπασε μια τούφα από τα στιλινα ξανθά μαλλιά της και τα όμορφα άμυγδαλωτά μάτια της έλαμναν για μια στιγμή».

— Κάτι σας ράτσα, Νάντια. Δε θα μού άπαντήσετε;

— Να σας άπαντήσω; Ά, ναι. Φυσικά, θα σας άπαντήσω, δε γίνεται να μην άπαντήσης σε δημοσιογράφο. Τους υπολήπτωμαι, ξέρετε...

— Ευχαριστώ εκ μέρους όλων...

— Νά, έχω κάποιο όνειρο. Άλλά δε γίνεται να πραγματοποιηθή μέσα στο 1960.

— Γιατί;

— Είναι δίσκετη ή χρονιά...

...

Την περασμένη άνοιξη έτυχε να την ξανσυναντήσω, χωρίς άωτόσο να μιλήσουμε.

Πώς να μιλήσης σε μια κοπέλλα, που χορεύει το χορό του Ήσδα;

Ήταν στη ρωσική έκκλησία, με το άσπρο νυφικό της και δίπλα της, ντυμένος στο μαύρο καστούμι του ό γαμπρός: Ο διαλεχτός συνθέτης και δημοφιλής «ρομαντζιέρης» Τάκης Μωράκης. Πιό πίσω οι κουμπάροι: Ο Νίκου Γιακόβλεφ και ή Μαίρη Λώ.

Τό πρόσωπο της Νάντιας άκτινοβολούσε από εύτυχία. Σάν τέλειωσε ή τελετή και τό νεόπαντρο ζευγάρι δέχόταν τα συγχαρητήρια των προσκεκλημένων, δεν άνθεα να μη της τό θυμώ, μετά τις καθιερωμένες εύχες.

— Όμω, μετά τις καθιερωμένες εύχες...

Ομυήθηκε.

— Ο Τάκης ήταν τό... όνειρο;

— Ο Τάκης. Και... μην ξανατε, διτ τώρα έχουμε 61. Δεν είναι δίσκετη ή χρονιά.

— Και τό όνειρο θα συνεχιστή;

— Έτσι, λέμε.

— Πώς ξεκίνησε ό έρωτας;

Δεν άπάντησε.

Μονάχα, καθώς κατέβαινε στο μπράτσο του άντρα της τό σκαλιά της έκκλησίας, σιγομουρμούρισε τό μεγάλο της σουξέ, σε μουσική του Τάκη Μωράκη και στίχους δικούς της:

«Ήταν κάτι άόμωστο κι' όμως με άνκνίνησε κι' είπα νιατί τόκατε να άνκνίνηθω...»

...

Ήταν ένα τίποτε κι' όμως με ξεκίνησε για να θρώ τών έρωτα που καιρό ποθώ...»

...

Ο έρωτας, ό γάμος, ή εύτυχία. Κι' όμως και τά τρία ξεκίνησαν από ένα «τίποτε».

...

Από τό «τίποτε» ξεκίνησε κι' ή Νάντια Κωνσταντοπούλου, πριν από έξη-έφτα χρόνια, για να γίνη τραγουδίστρια.

Για την άκρίβεια, δεν ήταν και έντελώς-έντελως «τίποτε». Μιά διοικητική υπάλληλος του Ε.Ι.Ρ., σάν τσες και τόσες κοπέλλες.

Είχε γεννηθή στην Άθήνα, σπούδασε εδώ, μεγάλωσε, όμορφηκε και διωρίστηκε σε μία «δουλειά», όπως όλες. Μονάχα που ή δουλειά της Νάντιας ήταν πειρασμός. Γιατί τό μισό Ε.Ι.Ρ. είναι έκομπιές τραγουδιών κι' ή νεαρή υπάλληλος είχε ένα κρυφό μεράκι: Να τραγουδήσει κάποτε κι' αυτή.

— Και πώς πραγματοποιήθηκε τό «μεράκι»;

— Ο καθηγητής του Ωδείου Άλέκος Κόντης, με παρακίνησε να πάρω μέρος σε κάποιο διαγωνισμό.

...

Άλλή, ώρα και πάλι πάντα εύτυχιμένη, αυτή είναι όλη μου τ' άναμνησία της Νάντιας Κωνσταντοπούλου, ένας από τό πιο γλυκά μου άπόμνημα της Άθήνας.

Η Νάντια Κωνσταντοπούλου τραγουδάει στο μικρόφωνο. Ένώ ο άντρας της, ο συνθέτης και μαέστρος Τάκης Μωράκης, διευθύνει την ορχήστρα (Η φωτογραφία πάρθηκε στο βετινικό θεατρικό αλφειού τραγουδιού του Ε.Ι.Ρ.)

— Και πήρατε;

— Πήρα. Με μαέστρο τό Μίμη Πλέσσα. Πέ-τυχη, και...

Επακολούθησε μία μικρή άλλαγή στα μητρώα της Ραδιοφωνίας τότε. Τό όνομα της Νάντιας Κωνσταντοπούλου μεταφέρθηκε από τά μητρώα των διοικητικών υπαλλήλων στα μητρώα των καλλιτεχνιδών του άσματος.

— Άπλά πράγματα, δηλαδή.

— Ναι. Πολύ άπλά. Ένα «τίποτε» σχεδόν.

Κι' ύστερα τό «τίποτε» έγινε «κάτι». Και τό «κάτι» σε ένα-δυό χρόνια έγινε... Νάντια Κωνσταντοπούλου. Μιά τραγουδίστρια δηλαδή όλ-κής, που με τό σπαθί της συγκαταλέγεται στο μικρό άριθμό των καλλίτερων άρθονιδών μας.

Τη γοργή αυτή άνοδο και εξέλιξη της, που σημειώθηκε με «γυρίσματα» δίσκων, με σουξέ και με έμφανίσεις στα άθηναϊκά μουσικά θέατρα και στα νυχτερινά κοσμικά κέντρα, ή Νάντια Κωνσταντοπούλου τη χρωστά σε δυό βασικούς πα-ράγοντες: Πρώτα στη χρυσή και πεντακάθαρη φωνή της. Κι' ύστερα στην καλή μοίρα, που την άόηγησε σε καλλιτεχνική συνεργασία με τό Μω-ράκη. Γιατί ό Μωράκης ήταν ό συνθέτης, που της ταίριαζε. Λάτρη της γλυκειάς μελωδίας έ-κείνος, ρομαντζιέρη ή Νάντια από ιδιοσυγκρασία, ταίριαζαν άπόλυτα, στο καλλιτεχνικό πεδίο φυ

ΜΥΣΤΗΡΙΟ

με βραχή

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΕΠΙΜΟΝΗ έκνευριστική βρογούλα δεν έννοούσε να σταματήσει. Τὰ γκρίλια σύννεφα λιώνανε από ψηλά σε στάλες μελαγχολίας και πλήξης! Και οι στάλες σκαλώνανε στα φύλλα της προτοκαλιάς, διασκομούσανε με σπινά μαργαριτάκια τις ντάλιες, λαμπυρίζανε πάνω στα κάγκελλα του κήπου. Τις έβλεπε η Νέλλη πίσω από τα τζάμια της μπαλκονόπορτας κι' ένοιωθε ένα είδος πανικού... Κάποια τέτοια μέρα με ψιλόβροχο καταλάβαινε ότι θα έπεφτε! Είναι τόσο γλυστερή η βροχή. Πατάει άπάνω της και η πιο αδιάδολητη γυναίκα τιμωρία, για να γλυσταήσει προς την αγκαλιά ενός φίλου...

Δεν ξεφυτώνει μόνος του ένας φίλος μέσα στη ζωή μιας τίμιας γυναίκας: τον δημιουργούν συνήδη διάφοροι «εστιάσεις» παράγοντες — καιμιά φορά και... μετεωρολογικές συνθήκες! Μια γυναίκα πέφτει πιο εύκολα όταν βρέχει, παρά όταν είναι λιγάκι...

Έτσι κι' η Νέλλη καταλάβαινε εκείνη την βρογούλα μέσα με την απόφαση μονοτονία ότι η πτώση της ήταν επιτακτική ανάγκη... Μια γυναίκα πέφτει, όταν δεν έχει να στηριχτεί κάπου. Και η Νέλλη δεν είχε... Ένας αδιάφορος «επιζήμιος» ο άντρας της δεν έννοούσε ότι η ευτυχία μιας γυναίκας δεν είναι μόνο υπόθεση ενός αστραφτερού διαμαντικού, μιας καλοραμμένης τουαλέτας, ενός ακριβού γυναικούκι... είναι και τρυφερό άφροσύνη, και συγκινημένη προσοχή, και μεθυστική γοητεία. Μια γυναίκα δεν περνάει καλά όταν ζει όλο το πρωινό με την ελπίδα μερικών «υπηρεσιακών» φράσεων για το φαί την ώρα του τραπέζιού κι' όλο το απόγευμα με την προσδοκία λίγου θιαστικού, αφορημένου νυκτερινού έρωτος... Είναι άρεσ και άρες που μένουν ακάλυπτες όλο το βασανιστικό εικοσιτετράωρο. Όρες που κάτι πρέπει να τις γεμίσει — ίδιες όταν βρέχει, γιατί τότε βαράνουν διπλά!...

...Νά όπως σήμερα... Κιτάζε τη βροχή η Νέλλη, κι' ένοιωθε την αντίδρασή της να μουσκεύει, να ποτίζεται, να λιώνει... Δεν κίταζε το τηλέφωνο — δεν τολμούσε να το κιντήσει, γιατί ήταν γι' αυτήν ένας γοητευτικός έχθρος. Ένας έχθρος που ήταν έτοιμος να μεταφύγει ως τα διασπασμένα αυτιά της τους μαγικούς πειρασμούς μιας ζεστής αντρικής φωνής. Δεν είχε τον υπέρτατο — ίσως ακόμα τον κτηνικό — ήρωισμό ή νέα γυναίκα να σιωπήσει την φωνή που τόσο διωχόσε να ακούσει, κατεβάζοντας το ακουστικό. Κι' όχι μόνο γιατί απολύτως ο οργανισμός της το τηλέφωνο για να μην ακούει τον επίμονο σύντροφο της μοναξιάς της να της μοιραϊρίζει διαορφές τράβες, την είχε καταλάβει γυρίζοντας το μεσημέρι:

— Με τις άρες τηλεφώνες. Βαρέθηκα να σε παίρνω όλο το πρωί.

— Δελά τον ρώτησε.

— Γιατί... Με βράζει...

— Βέβαια σε βράζει! Δεν είναι δυνατό να είναι αποκλειστικό για άρες το σπίτι μου. Κάτι μπορεί να χρειαστώ... Άλλη φορά, σε

παρακαλώ, να μιλάς λιγότερο...

Κι' έτσι η Νέλλη δεν είχε τολμήσει να εξακατέβασε το ακουστικό... Έλευθερος ο δρόμος για τον γοητευτικό επιδρομέα...

Και σύμμαχός του η βροχή ή ψηλή, μονότονη κι' έκνευριστική βροχή που μούσκευε τα πάντα — και πρώτη-πρώτη την αντίδρασή της, την ικανότητά της να πη «κόγι»...

★

Μ' όλο που το περίμενε, το κουδούνισμα την εξαφάνισε! Δεν έτρεξε να πάρει το ακουστικό. Άφινε το τηλέφωνο να γτύπη. Μια σκέψη όμως την έκανε να αφήσει τη μελαγχολική θέσι της πίσω από το βαμμένο τζάμι. Άν τηλεφώνουσε πάλι ο άντρας της κι' είχε κάτι «υπηρεσιακό» να της πη, Δε θα θυμανε τώρα που δεν του απαντούσε κανείς:

Κι' έτσι η Νέλλη σκόπευε το ακουστικό. Δεν ήταν ο άντρας της' ήταν εκείνος:

— Είσαι μόνη.

Δεν του αποκρίθηκε... Τι να του πη... Διηγήθη δεν είσαι μόνη: είναι και η βροχή που σε συντροφεύει... Τι δυσωπή συντροφιά! «Ε»:

Ζύνωσε πολύ το στόμα της στο ακουστικό:

— Γιατί να μου τηλεφωνήσεις...

— Γιατί... μου το ζήτησες!

— Εγώ!...

Δεν το ζήτησε μόνο τα χείλια: το ζήτησε και σιωπηλά η καρδιά...

— Και αφού είναι σιωπηλή, πώς την ακούσεις:

— Δεν την ακούσα: την διασθήθηκα με το σαντάρ του έρωτα...

Γέλασε χωρίς κέφι:

— Είσαι πολύ έκφραστικός... Έχει σαντάρ ο έρωας...

— Γιατί να μην έχω... Ήθελα να μείνη παλαικά ασυνήθιστος στην άτομη επόχη μας...

— Μην άστειεύεσαι με κάτι τόσο σοβαρό...

— Με ποιά:

— Με τη μοναξιά μου. Με την πλήξη μου και με την μελαγχολία μου. Είναι γεμάτη επιάτες η ζωή μου!

— Διάξε τους...

— Με ποιόν τάπητο:

— Με το να δειχτεί την προστασία της αγκαλιάς μου...

Η Νέλλη είχε τον ήρωισμό να κλείσει το τηλέφωνο.

Έκλεισε όμως εξακουδούνισε:

— Γιατί με κλείνεις... έπαψε παραπονεμένη ως τα αυτιά της η φωνή του.

— Γιατί με εξαπατάς... ρώτησε η Νέλλη με αγωνία.

— Για να σου πω ότι σε περιμένω μ' ένα ατύχημα στο γωνιά του σπιτιού σου...

— Για να πάμε πού...

— Κάπου μακριά από το ανυπόφορο πληκτικό προσάτιο που σε φιλακίζει... Μακριά από την μοναξιά που σε τριγυρίζει σε δηλητηριασμένη ομίχλη...

Έκλεισε η φωνή τα μάτια της:

— Και... αν μες δη κανείς:

Με πανικό κατάλαβε ότι συζητούσε τη γλυκιά άνοιξη πρότασή του... Κι' έκλεισε πάλι το τηλέφωνο. Και πριν προφτάσει να την εξαπατήσει αυτός, πήρε εκείνη τον άντρα της:

Γέμισε αγωνία το ακουστικό η φωνή της:

— Βάσο!... Είναι ανάγκη... να έρθης άμεσα!

— Γιατί; Σου συμβαίνει τίποτε...

— Είναι κάτι... που δε μπορεί να στο πω στο τηλέφωνο...

— Ε, μου το λες τότε το μεσημέρι... ή μάλλον το βράδυ...

— Γιατί το βράδυ:

— Γιατί το μεσημέρι έχω να φάω με τον αντιπρόσωπο ενός έθνους ομίλου κεφαλαίου και περιμένω πολλά από την συζήτησή μας.

Γάντζωσε με νευρικά δάχτυλα το ακουστικό.

— Βάσο... Είναι ανάγκη να έρθης! Άκου:

— Γιατί... Είσαι υπέροχος άνθρωπος...

— Είμαι καλά... Όμως... θέλω να έρθης! Πρέπει να έρθης!

— Είναι δυνατό να μάθω γιατί...

— Ίδια με λυγμό έσπασε η φωνή της:

— Γιατί βρέχει!... Δεν το καταλαβαίνεις...

— Κι' επειδή βρέχει: Δε βρέχει μέσα στο σπίτι...

— Γιατί είμαι μόνη μου...

— Μόνη σου: Άνοιξε το ραδιόφωνο, πάρε κανένα δισκίο...

— Βάσο...

— Έλα, με συγχώρε... Έχω να κάνω ένα τηλεφώνημα στη Θεσσαλονίκη. Όρε-βουά, και πάμε τα παιδαριώματα...

Κλείνοντας το τηλέφωνο, η Νέλλη το κίταζε γεμάτη τράνο γιατί ήξερε ότι, το καινούργιο του κουδούνισμα θα σήμαινε το τέλος της συζήτησής της αρετής...

Και νάτο που γτύπησε! Πόσο θα ήθελε η φωνή να μη σκόπευε το ακουστικό... Δεν τα κατάφερε... Το ζύνωσε στο ατύχημα της και άκουσε τη ζεστή φωνή του:

— Έλα... Σε περιμένω στη γωνιά του σπιτιού σου...

Δεν του αποκρίθηκε και κατέβασε το ακουστικό. Σαν υπνωτισμένη φάρασε ένα αδιάβροχο και βγήκε στην βροχή — με κατεύθυνση στην αγκαλιά του...

ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Την με βρογούλα, εν-
τός η Νέλλη με αγωνία

ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΓΙΑ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων, πού τοὺς καλοκαιρινούς μῆνες τρέχουν στίς ἀκτές, ἡ θάλασσα δὲν εἶναι παρὰ μιά ἀπέραντη πηγή με ἀλατισμένο νερό, ὅπου καίρεται καὶ κανεὶς νὰ βουτήξει.

Οἱ ἐπιστήμονες, ὅμως, ἔχουν διαφορετικὴ γνῶμη. Γι' αὐτοὺς ἡ θάλασσα εἶναι ἕνα ἀπέραντο πεδίο ἐρευνῶν, πού ἐνδιαφέρουν ὅλες σχεδὸν τίς ἐπιστήμες. Ἡ θάλασσα εἶναι ἀκόμη ἕνα ἀνεξάντλητο μεταλλεῖο, πού μπορεῖ νὰ τροφοδοτήσῃ μὲ κάθε εἶδος ὕλικα τίς μέλλουσες γενεές.

Κάθε σταγόνα βροχῆς πού πέφτει πάνω στὴν θηρά καὶ πού μεταφέρεται ἀπὸ τὰ ποτάμια στὴ θάλασσα, διαλύει καὶ παίρνει μαζί της μιά ἀπειροελάχιστη ποσότητα ἀπὸ μεταλλικά ἄλατα.

Υπολογίζεται ὅτι ἀπὸ τότε πού ὑπάρχει ὁ γῆινος φλοιός, δηλαδή ἀπὸ 2 ἢ 3 δισεκατομμύρια χρόνια, μεταφέρθηκαν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο μέσα στὰ 1.400 ἑκατομμύρια κυβικῶν χιλιόμετρων τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν ὠκεανῶν, 50 τοις χίτοις τετράκις ἑκατομμύρια τόννων μεταλλικῶν οὐσιῶν, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ μπορούσαμε νὰ φτιάξουμε πέντε ὁροσειρές σὰν τίς Ἀλπίες.

Τὸ νερὸ τῆς θάλασσας περιέχει διάφορα μεταλλικά ἄλατα σὲ ἀναλογία 35 κιλῶν γιὰ κάθε κυβικὸ μέτρο. Τὸ κυριώτερο ἀπ' αὐτὰ εἶναι τὸ χλωριόχο νάτριο (77,8%), δηλαδή τὸ μαγειρικό ἀλάτι. Τὸ ἀλάτι πού βρίσκεται μέσα στίς θαλάσσες ὑπολογίζεται σὲ 38 ἑκατομμύρια δισεκατομμυρίων τόννων. Ἄν τὸ ἀπλώναμε ὁμοιόμορφα πάνω στίς ἡπείρους, τὸ ὕψος του θὰ ἔφτανε τὰ 150 μέτρα.

Ἀκολουθοῦν σὲ μικρότερη ἀναλογία τὸ χλωριόχο μαγνήσιο (18,9%), τὸ θεικὸ μαγνήσιο (4,7%), τὸ θεικὸ ἀσβέστιο (3,6%) καὶ τὸ θεικὸ κάλιο (2,5%). Ὅλα τὰ ἄλλα στοιχεῖα πού βρίσκονται διαλυμένα ἢ αἰωροῦνται μέσα στὸ νερὸ ἀποτελοῦν τὸ ὑπόλοιπο 0,5%.

Μέσα σ' αὐτὰ τὰ 0,5% βρίσκονται 50 περίπου στοιχεῖα. Ἡ ἀναλογία τοῦ καθενὸς εἶναι μικρή, ἀλλ' ἡ συνολικὴ ποσότης τους, ἀν λάβουμε ὑπ' ὄψιν τὸν τεράστιο ὄγκο τῶν θαλασσῶν, εἶναι ἐξαιρετικὰ μεγάλη. Σύμφωνα μὲ τοὺς μετρίστερους ὑπολογισμούς, οἱ θαλάσσες περιέχουν 15 δισεκατομμύρια τόννους χαλκοῦ, 7 τρισεκατομμύρια τόννους βορίου, 15 δισεκατομμύρια τόννους μαγγανίου, 20 δισεκατομμύρια τόννους οὐρανίου, μισὸ δισεκατομ-

Ἀνεξάντλητη πηγή πλούτου γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα

μύριο τόννους ἀργύρου καὶ 10 ἑκατομμύρια τόννους χρυσοῦ.

Ὁ μόνος πλοῦτος τῆς θάλασσας, πού ὁ ἄνθρωπος ἀρχισε νὰ ἐκμεταλλεύεται ἀπὸ τὴν ἐπαχὴ ἀκόμη τῆς προϊστορίας εἶναι τὸ χλωριόχο νάτριο, ὃχι μόνο λόγω τῆς μεγάλης ἀφθονίας του ἀλλὰ κυριώτερα γιὰτὶ βγαίνει σχεδὸν μόνο του μὲ τὴν ἐξάτμιση τοῦ νεροῦ, χωρὶς στὴν ἐπίδραση τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.

ΙΩΔΙΟ ΚΑΙ ΚΑΛΙΟ

Ἄλλ' ἀπὸ καιρὸ οἱ ἄνθρωποι ἀναζητήσαν τὸν τρόπο, πού θὰ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ ἐκμεταλλεύθουν καὶ τὰ ἄλλα ἀνεξάντλητα μεταλλεῖα τῆς θάλασσας. Τὰ πρῶτα μεταλλεῖα αὐτοῦ τοῦ εἶδους, τῶν ὁποίων ὁ ἄνθρωπος ἐπέτυχε τὴν ἐκμετάλλευση, εἶναι ἐκεῖνα τοῦ ἰωδίου καὶ τοῦ καλίου. Ἀπὸ τὴ Νεκρὰ Θάλασσα π.χ. ἐξάγονται κάθε χρόνο ἑκατοντάδες χιλιάδων τόννων χλωριόχο καλίου, πού χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν παρασκευὴ λιπασμάτων.

Κατὰ τὰ νεώτερα χρόνια, ἀρχισε ἐπίσης ἡ ἐξαγωγή μαγνησίου καὶ βορίου ἀπὸ τὴ θάλασσα.

Τὸ θαλάσσιο νερὸ περιέχει 1300 γραμμάρια μαγνησίου σὲ κάθε κυβικὸ μέτρο. Ἡ ἀπόδοσί του εἶναι, λοιπόν, κατὰ πολὺ ἀνώτερη ἀπὸ ἐκεῖνη τῶν γῆινων κοιτασμάτων.

Τὸ μαγνήσιο χρησιμοποιεῖται σὲ μεγάλη κλίμακα στὴν ἀεροναυπηγική. Τὰ «φλάς» τῶν φωτογραφικῶν μηχανῶν κατασκευάζονται ἐπίσης ἀπ' αὐτὸ, καθὼς καὶ οἱ ἐμπροστικὲς βάρκες. Κατὰ τὸν τελευταῖο πόλεμο, οἱ Γερμανοὶ κατέχουν τὰ μεγαλύτερα κοιτάσματα μαγνησίου. Γι' αὐτὸ, οἱ Ἀμερικανοὶ ἀναγκάστηκαν νὰ στραφῶν στὴ θάλασσα. Ἐδημιουργήθησαν ἔτσι ἐξῆς μεγάλα βιομηχανικὰ συγκροτήματα, πού παράγουν σήμερα τὰ 30% τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς μαγνησίου.

Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ μὲ τὸ βόριο. Ἡ Γερμανία εἶχε καὶ πάλι τὰ μεγαλύτερα κοιτάσματα ἀπ' αὐτὸ τὸ μέταλλο καὶ γι' αὐτὸ οἱ Ἀντίπαλοι τῆς ἀναγκάστηκαν νὰ τὸ ἀναζητήσουν στὴ θάλασσα.

Ἡ ΕΞΑΓΩΓΗ ΧΡΥΣΟΥ

Ἀπὸ τότε, ἐξ ἄλλου, πού ἀνακαλύφθηκε ἡ παρουσία χρυσοῦ μέσα στὸ νερὸ τῆς θάλα-

σσας (8 χιλιοστὰ τοῦ χιλιοστογράμμου σὲ κάθε κυβικὸ μέτρο), πολλοὶ ἐπιστήμονες ἀναζητήσαν ἕναν τρόπο οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πολυτίμου μετάλλου.

Οἱ πρῶτες δοκιμὲς ἔδειξαν ὅτι ἡ ἐξαγωγή του ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς θάλασσας ἦταν πολὺ ἐνδοχρή, τὸ κόστος, ὅμως, ἔπερνούσε κατὰ πολὺ ἐκεῖνο τῶν χερσαίων μεταλλείων.

Μετὰ τὸ δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ὁ μεγάλος Γερμανὸς χημικὸς Φρίτς Χαίμπερ σκέφθηκε ν' ἀναζητήσῃ στὴ θάλασσα τὸ χρυσὸ πού ἦταν ἀπαραίτητος γιὰ νὰ πληρωθῶν τὰ πολέμικα χρεὴ τῆς πατρίδος του. Ἐπιβιβάσθηκε, λοιπόν, στὸ πλοῖο—ἐργαστήριο «Μετὸρ» κι' ἐπείτα ἀπὸ διάφορες ἀναζητήσεις βρῆκε ὅτι τὰ πλουσιώτερα σὲ χρυσάφι νερά εἶναι ἐκεῖνα τῶν ἀκτῶν τῆς Νιουφουνλάνδης (Ἀφρική). Ἀλλὰ, μ' ὅλες τίς προσπάθειές του, δὲν κατώρθωσε νὰ βρῇ ἕναν οἰκονομικὸ τρόπο ἐξαγωγῆς χρυσοῦ ἀπὸ τὴ θάλασσα.

Μὲ τὰ μέσα πού διαθέτει σήμερα ἡ ἐπιστήμη, ὁ χρυσὸς πού ἐξάγεται ἀπὸ τὴ θάλασσα στοιχίζει πέντε φορές περισσότερο ἀπὸ ἐκεῖνον πού βγαίνει ἀπὸ τὴ γῆ. Εἰκοσι πέντε ἡ τριάντα χρόνια πρωτίτερα ὅμως, τὸ κόστος ἦταν 100 φορές μεγαλύτερο ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ χρυσοῦ τῆς θηράς. Τὸ βῆμα πού ἔγινε σ' αὐτὸ τὸ διάστημα, εἶναι λοιπὸν τεράστιο, καὶ εἶναι λογικὸ νὰ φαντασθῶμε ὅτι δὲ θ' ἀρρήσῃ ἡ ἐποχὴ πού ὁ ἐξαγόμενος ἀπὸ τὴ θάλασσα χρυσὸς θὰ στοιχίζει πολὺ λιγότερο ἀπὸ τὸν ἐξαγόμενο ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα τῆς θηράς.

ΟΥΡΑΝΙΟ ΚΑΙ ΧΑΛΚΟΣ

Οἱ Ρώσοι ἐπιστήμονες, ἐξ ἄλλου, ἐπενέησαν τελευταῖα ἕναν ἐπανάστατικὸν τρόπο γιὰ τὴν ἐξαγωγή ἀπὸ τὴ θάλασσα οὐρανίου, ὅπου τὸ μέταλλο αὐτὸ εἶναι 15 φορές πιὸ ἀφθονο ἀπὸ τὸ χρυσό.

Τὸ μέταλλο, ὅμως, στὸ ὁποῖο στηρίζονται οἱ μεγαλύτερες ἐλπίδες εἶναι ὁ χαλκός, πού μέσα στὴ θάλασσα εἶναι κατὰ 1500 φορές ἀφθονώτερος ἀπὸ τὸ χρυσό. Κάθε κυβικὸ χιλιόμετρο θαλασσίου νεροῦ περιέχει 12 περίπου τόννους χαλκοῦ. Ἄν σκεφθῶμε ὅτι τὰ χερσαία ἀποθέματα χαλκοῦ ἐξαντλοῦνται συνεχῶς, ἐνῶ οἱ ἀνάγκες αὐτῶν ἀναπτυσσόμενες, εἶναι εὐκόλο ν' ἀντιληφθῶμε πόσο ἐξαιρετικὴ σημασία ἔχει ἡ ἀνακάλυψη ἐνὸς μέσου οἰκονομικῆς ἐξαγωγῆς αὐτοῦ τοῦ μετάλλου ἀπὸ τὴ θάλασσα.

Οἱ βιομηχανίες ἐξαγωγῆς μετάλλων ἀπὸ τὴ θάλασσα ἱδρύονται σήμερα σὲ περιοχὲς ὅπου τὸ θαλάσσιο νερὸ ἔχει τὴ μεγαλύτερη πυκνότητα σὲ μεταλλικά ἄλατα (100—130 γραμμάρια σὲ κάθε λίτρο).

Μιά ἀπὸ τίς πιὸ κατάλληλες περιοχὲς τοῦ πλανήτου μας γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ εἶναι ἡ Νεκρὰ Θάλασσα, ὅπου ἡ συγκέντρωσι φθάσει τὰ 200 γραμμάρια σὲ κάθε λίτρο. Ὑπολογίσθηκε ὅτι ἡ Νεκρὰ Θάλασσα περιέχει 22 δισεκατομμύρια τόννους χλωριόχο μαγνησίου, 5 δισεκατομμύρια τόννους χλωριόχο καλίου καὶ μισὸ δισεκατομμύριο τόννους βορίου, χωρὶς νὰ λογαριάσουμε τὰ ἄλλα μέταλλα.

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΦΥΚΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΨΑΡΙΑ

Μεταλλικά στοιχεῖα διαλυμένα μέσα στὸ θαλάσσιο νερὸ βρίσκονται ἐπίσης σὲ διάφορα φυτὰ καὶ ζῶα, πού τὰ συγκεντρῶνουν στοὺς ἰστούς τους. Τὸ ἴδιο π.χ. βρίσκονται σὲ ἀξιδόλη ἀναλογία μέσα στὰ φύκια σκούρου χρώματος. Ἐνα κιλὸ λαμινάριες (εἶδος φυκῶν) περιέχει ἕνα γραμμάριο ἰωδίου, δηλαδή ὅσο βρίσκεται σὲ 4500 κιλὰ θαλασσίου νεροῦ.

Ἐξ ἄλλου ἕνα ἀπὸ τὰ σπανιότερα στοιχεῖα, τὸ βανάδιο, περιέχεται σὲ ἀναλογία 10% μέσα στὸ αἷμα ὠρίστων μαλακίων, δηλαδή σὲ συγκέντρωσι κατὰ 50000 φορές μεγαλύτερη παρ' ὅ,τι μέσα στὸ νερὸ τῆς θάλασσας.

Τὰ στρεβίδια περιέχουν χαλκὸ 200 φορές περισσότερο παρ' ὅ,τι τὸ νερὸ ὅπου ζοῦν. Τὸ στοιχεῖο αὐτὸ βρίσκεται ἐπίσης στὸν ὄργανο-

Ἡ «Τερνέστη», τὸ θαλάσσιον τοῦ κυβερνήτου Πίκο, ἐκεῖ ἀνακατέ, ἀπὸ τοῦς Ἀμερικανούς, πού τὸ χρησιμοποίησαν γιὰ τὴν ἀνακάλυψη ὑποθαλάσσιων μεταλλείων καὶ τὴν πρὸς διορισμὸ τῆς θαλάσσης τους.

σμὸ ὠρίστων ἄσπονδύλων, ἐνῶ ὁ ψευδάργυρος, ὁ κασσίτερος, τὸ νίκελ καὶ ὁ ἀργυρος παρουσιάζονται σὲ ἀξιδόλη συγκέντρωσι μὲς σὰ στὸ σκελετὸ τῶν ψαριῶν.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Ἡ μεγαλύτερη, ὅμως, συγκέντρωσι στοιχείων χρήσιμων στὴ βιομηχανία βρίσκεται μέσα στὸ βυθὸ τῶν ὠκεανῶν, πού εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνεξερεύνητος. Ἀπὸ κάμποσο καιρὸ, ὅστόσο, ἡ βιομηχανία πετρελαίου ἀρχισε, ἐκτός ἀπὸ τίς χερσαῖες πετρελαιοπηγές, νὰ βγάξῃ αὐτὸ τὸ πολυτίμο προϊόν καὶ ἀπὸ τὴ θάλασσα (ἀκτὲς τῆς Βενεζουέλας, κόλπος τοῦ Μεξικοῦ, Περσικὸς κόλπος, Κασπία θάλασσα, Μεσόγειος).

Προκειμένου γιὰ τὴ θάλασσα, δὲ χρειάζονται γεωτρήσεις καὶ θαλαμηροὶ ἀναζητήσεις. Τὸ πετρελαιο αὐτὸ βρίσκεται στὰ ἐπιφανειακά στρώματα τοῦ πυθμένου καὶ δὲ χρειάζεται παρὰ νὰ τὸ φέρῃ κανεὶς στὴν ἐπιφάνεια.

Ἀκόμη εὐκολότερη εἶναι ἡ ἐξαγωγή διαφόρων πολυτίμων μετάλλων, ὅπως εἶναι τὸ μαγγάνιο, τὸ κοβάλτιο, ὁ χαλκός, τὸ νίκελ κτλ. Τὰ μέταλλα αὐτὰ, ὅπως εἴπαμε, βρίσκονται διαλυμένα μέσα στὸ νερὸ τῆς θάλασσας. Ἀλλὰ μέσα στίς χιλιετηρίδες τῶν χιλιετηρίδων τὰ βαρύτερα μόρια ἔχουν κατακαθίσει στὸ βυθὸ κι' ἔχουν σχηματίσει σημαντικὰ ἀποθέματα, εἴτε μὲ τὴ μορφή λεπτῆς σκόνης εἴτε μὲ τὴ μορφή μικρῶν ὀγκῶν. Ἀπὸ τὰ βάθη τῶν ὠκεανῶν ἐξήχθησαν κατὰ τὴ διαρκεία διαφόρων ἐρευνῶν, παρόμοιοι ὄγκοι πού περιέχουν 32% μαγγάνιο, 22% σίδηρο, 19% πυριτικά ἄλατα, καθὼς ἐπίσης κοβάλτιο, χαλκὸ, νίκελ, ἀλουμίνιο, ψευδάργυρο καὶ μολυβδένιο.

ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ ΜΑΓΓΑΝΙΟΥ

Οἱ πιὸ πλούσιοι ὄγκοι σὲ μαγγάνιο καὶ ἄλλα μέταλλα βρέθηκαν στὸν Εἰρηνικὸ ὠκεανὸ, σὲ ἀπόστασι 300—500 μιλίων ἀπὸ τίς Ἀμερικανικὲς ἀκτὲς, σὲ μιά περιοχή 2 περίπου ἑκατομμυρίων τετραγωνικῶν μιλίων. Ὑπολογίσθηκε ὅτι ἀντιπροσωπεύουν συνολικὰ ποσότητα 26 δισεκατομμυρίων τόννων μεταλλεμάτων!

Μιά ἄλλη περιοχή, στὸ νοτιοανατολικὸ Εἰρηνικὸ, ἐκτάσεως 14 ἑκατομμυρίων τετραγωνικῶν μιλίων, περιλαμβάνει 200 δισεκατομμύρια τόννους μεταλλεύματος καὶ ἰδῶς χαλκὸ καὶ νίκελ. Ἡ περιοχή αὕτη προσφέρεται περισσότερο πρὸς ἐκμετάλλευση, γιὰτὶ βρίσκεται σὲ μέσο βάθος μόνο 1500 μέτρων.

Παρόμοια ἀποθέματα βρίσκονται ἐπίσης καὶ στὸν Ἀτλαντικὸ. Ἀλλ' οἱ συγκεντρώσεις ἐδῶ εἶναι μικρότερες.

Σὲ μικρότερα βάθη, πού δὲν ἔπερνούν τὰ 90 μέτρα καὶ πλησιέστερα στίς ἀκτὲς, ἀνευρέθησαν, ἐξ ἄλλου, πλούσια κοιτάσματα φερσφόρων. Ἐξ ἄλλου, πλούσια κοιτάσματα φερσφόρων τῆς Αὐστραλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Ἰσπανίας, τῆς Νοτίου Ἀφρικής, τῆς Νοτίου Ἀμερικής καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

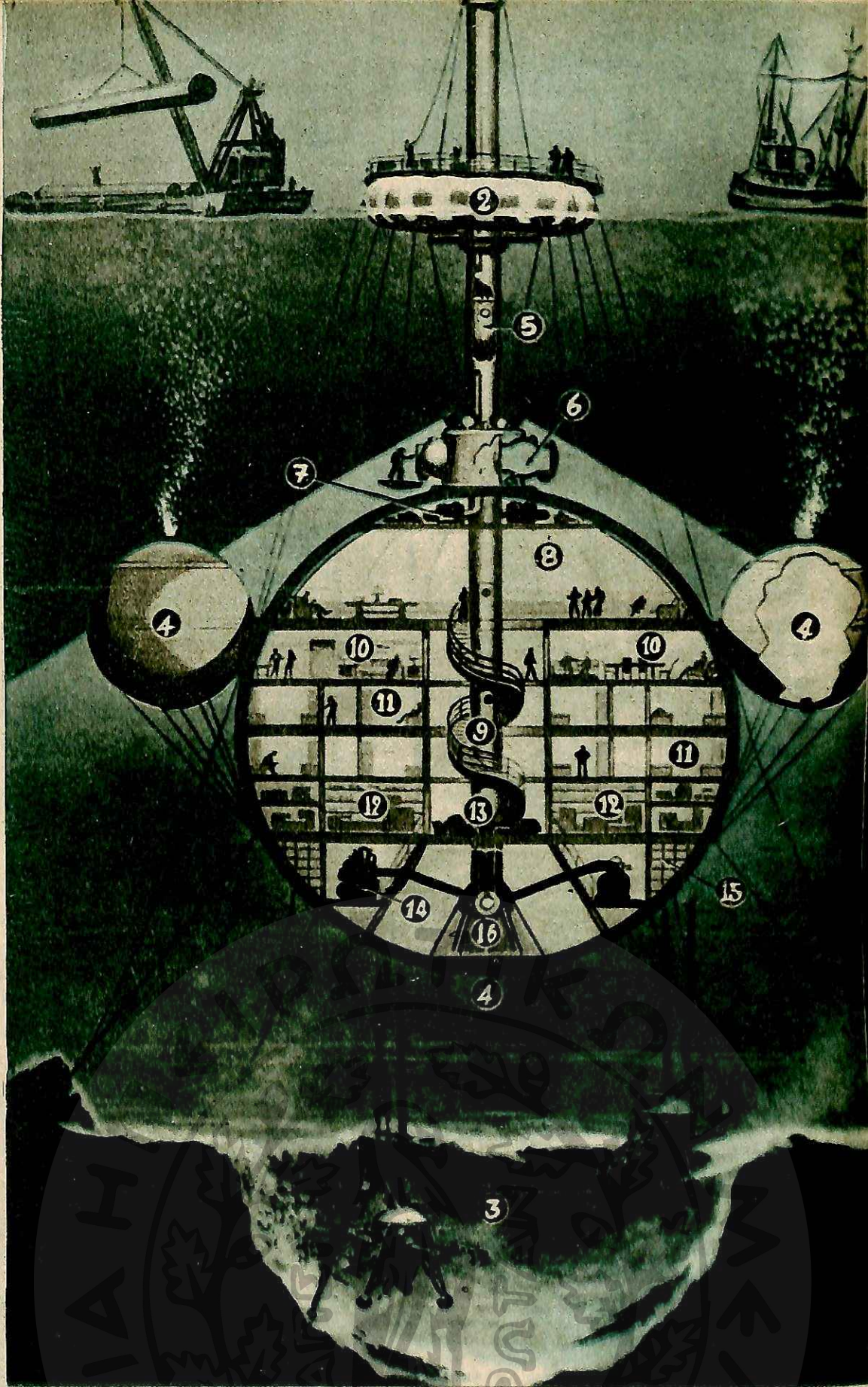
Στίς ἴδιες περιοχὲς ἀνευρέθησαν ἐπίσης πλούσια κοιτάσματα ἀργίλλου, πού περιέχουν πυριτικά ἄλατα, ἀλουμίνιο, ὀξείδιο τοῦ σιδήρου, μαγγάνιο, βανάδιο, κοβάλτιο καὶ νίκελ.

Θὰ μπορούσαμε, λοιπόν, νὰ πούμε ὅτι πρόβλημα ἐξαγωγῆς τῶν πρώτων ὀνδν δὲν ὑπάρχει γιὰ τὸν πλανήτη μας, μὲ τὴν προϋπόθεσι, βέβαια, ὅτι θὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ ἐκμετάλλευσι τῶν ὠκεανῶν.

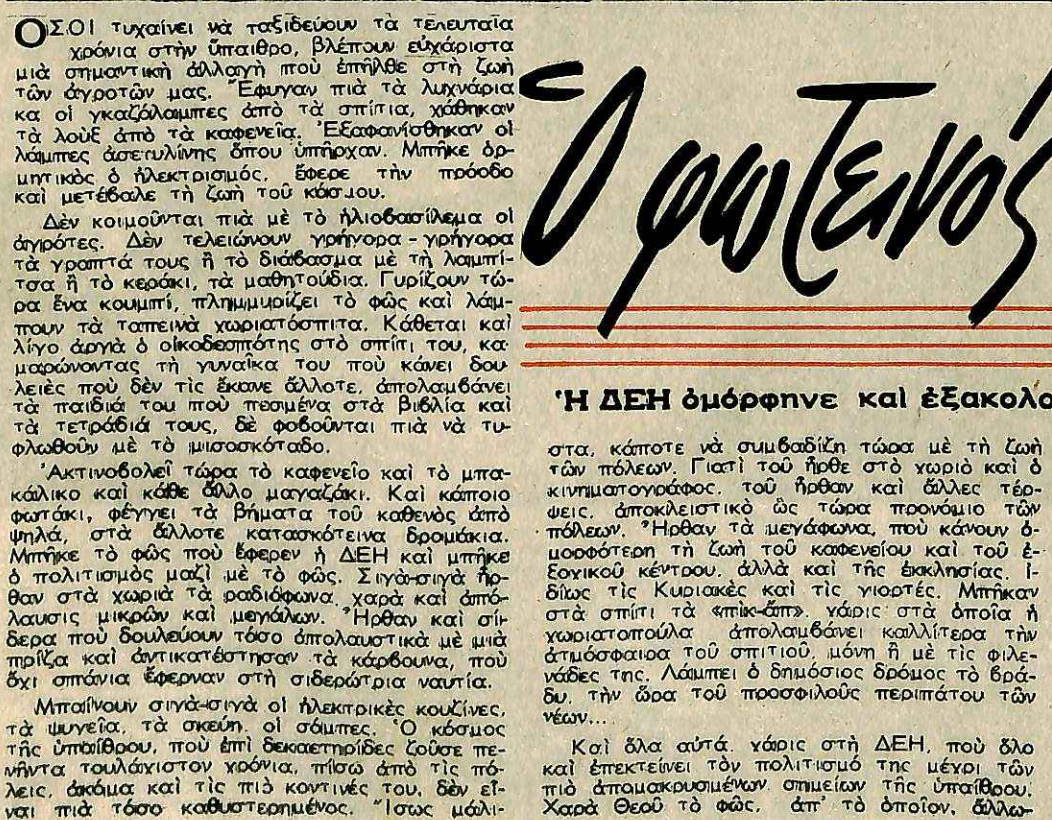
ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ

Τὰ μεταλλεῖα τῆς θάλασσας παρουσιάζουν ἕνα πολὺ μεγάλο πλεονέκτημα σχετικὰ μ' ἐκεῖνα τῆς θηράς. Τὸ μέταλλεμα βρίσκεται ἐδῶ σὲ σχετικὴ «ἀγνότητα». Δὲν εἶναι, δηλαδή ἀνάμικτο μὲ ἄλλα στοιχεῖα. Στὰ χερσαία μεταλλεῖα, τὸ καθαρὸ προϊόν μόλις ἀντιστοιχεῖ στὸ 30—35% τοῦ συνολικοῦ ὄγκου πού πρέπει νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τὴ γῆ. Στὴ θάλασσα, τουναντίον, τὸ καθαρὸ προϊόν ἀντιπροσωπεύει τὰ 85% καὶ κάποτε περισσότερο.

Ὅλο τὸ πρόβλημα βρίσκεται στὸ πῶς θὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ μεγάλη πίεσις τοῦ νεροῦ. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ οἱ ἐπιστήμονες ὑπολογίζουν νὰ χρησιμοποιήσουν μεγάλους κυλίνδρους, ἀληθινὸς πύργους ἀπὸ χάλυβα, πού θὰ διευκολύνουν τὴν ἐργασία στὸ βυθό. Τὰ μηχανήματα ἐκσκαφῆς, συλλογῆς τοῦ ὕλικου, διοχετεύσεως τοῦ στοῦς ἀμφωτῆρες κτλ. θὰ λειτουργοῦν αὐτόματα. Προβλέπεται ἀκόμη ἡ κατασκευή πλωτῶν ἐργοστασίων, ὅπου θὰ γίνε-ται ἡ κατεργασία τοῦ μεταλλεύματος, σὲ τρόπο πού αὐτὸ νὰ εἶναι ἐτοιμὸ γιὰ νὰ παραδοθῇ ἀμέσως στὴν κατανάλωσι.

Ἐνα σχέδιο ἐγκαταστάσεως γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσι ἐνὸς θαλασσίου μεταλλεῖου. Τὸ βασικὸ στοιχεῖο ἀποτελεῖ μιά μεγάλη σφαῖρα, πού θὰ ρυμουλκῆται στὸν τόπο τοῦ μεταλλεῖου καὶ θὰ συγκρατῆται μὲ τὴ βοήθεια ἐνὸς τεραστίου σφαιρίδιου (2). Ἀὐτὰ κλεισμένα μέσα σὲ εἰδικούς θαλάμους (3) καὶ ἐρωδησμένοι μὲ μεταλλικὰ ἀρπᾶδες θὰ καθοδονοῦν τίς ἐργασίες ἐκσκαφῆς. Δύο μικρότερες σφαῖρες, πού θὰ ὀριζοῦνται στὰ πλάγια καὶ θὰ εἶναι γεμιστὲς μὲ νερὸ, θὰ ἐκσφαλίζουν στὴν κεντρικὴ σφαῖρα τὴν ἀπαιτούμενη ἰσορροπία (4). Ἀπὸ τὴν κεντρικὴ σφαῖρα θὰ παραμῇν ἐξῶ ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ μόνον ὁ θαλὸς τῆς. Στὸ ἐσωτερικὸ τῆς θὰ ὑπάρχῃ ἕνας ἀνυψωτὴς (5), πού θὰ χρησιμοῦνται γιὰ τὸ ἀνεδοκαπὲ-θαλάμους τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴ μεταφορὰ τοῦ μεταλλεύματος. Στὸ σκάφος διακρί-νονται τὰ διάφορα διαμερίσματα τῆς σφαῖρας: 6) Σύνστημα ἀερίσμου, 7) Ἀποθέμα-τα ἐξυγάνου καὶ ἐξήκας τοῦ αἵματος, 8) Θάλαμος συγκεντρώσεως τοῦ προϊόντος, 9) Ἐλκὸς δὲς σκάλα γιὰ τὸν ἀνυψωτῆρα, 10) Ἀποθήκη καὶ τραπεζαρία, 11) Ὑποβρύχια, 12) Ἡλεκτρικὲς γεννήτριες, 13) Ἡλεκτρικὲς γεννήτριες, 14) Διυλίστρια πού θὰ μετατρέψουν τὸ θαλάσσιο νερὸ σὲ πόσιμο, 15) καὶ 16) Ἐφεδρὸς ἠλεκτρικὲς μηχανήματα.

43

— Δεν είναι μαζί σου η κυρία; τού φώναξε.

— Όχι. Δεν την είδα καθόλου. Ούτε και στο σπίτι βρίσκονται.

— Περιέργο! Αύτη δε θγαίνει ποτέ, χωρίς να μάς ειδοποιήση... 'Ανέθηκες στην κάμαρά της;

— Όχι. 'Εκει θάβαι, και δε θα σ' άκουσε που ήρθε.

— 'Εχεις δικιο. Πάω να δώ... Καθώς η Μάρθα ανέβαινε τη σκάλα, άκουσε τη φωνή της 'Ελβίνας. Της έκανε όμως έντοπως ο παράξενος τόνος της... Μά ποιον μιλούσε; Ποιός είχε μπη στο σπίτι, την ώρα που λείπαμε;...

Είθε άνοιχτη την πόρτα του σαλονιού. Πήγε ως εκεί, κύτταξε μέσα... κι άμέσως έκανε ένα βήμα πίσω, κατατρομαγμένη.

Η 'Ελβίνα ήταν μισοκαθισμένη στο πάτωμα, με τους άγκωνες στηριγμένους στα γόνατά της.

Τά ξαυθά μαλλιά της, λυμένα, τή σκέπαζαν δακρύληρη. Καί πρόσφερε λείψεις άσυνάρτητες, άκατανόητες...

— Κυρία... τί έχετε; ρώτησε η Μάρθα, πηγαίνοντας κοντά της.

Η 'Ελβίνα την κύτταξε με μιá θολή ματιά, που τής πάγωσε την καρδιά.

— Νά τος... τραύλιζε. Κύττα τον... Δεν τόν ξέρεις, έ... Είν' ο Φάνης... ο αδελφός μου... Έχομε τó ίδιο αίμα στίς φλέβες μας... Χά, χά!...

Πήδησε όρθια κι άρπαξε άπ' τó μπράτσο τη Μάρθα.

— Μήν τó πής στο Βιττόριο!... πρόσθεσε. 'Αλλοίμονο, άν τó μάθω!...

Έπεισε ύστερα γονατιστή και πρόσφερε, με φωνή πινυμένη από λυγμούς:

— Ο πατέρας μου!... 'Ο πατέρας μου!... Θεέ μου, πόρτε τον άπό μπροστά μου!

Η Μάρθα νόμισε πώς θα τρελάσθ, βρίσκοντας σέ τέτοια κατάσταση, τή νέα κυρία της, που την είχε άφίσει πριν άπό λίγες ώρες γελαστή κι' εύτυχισμένη. Προσάθησε να την ήσυχάση, να τής μιλήση. Μά η 'Ελβίνα τής ξέφυγε, μπηγνώντας κραυγές τρόμου, και έάρωσε σέ μιá άλλη γωνία τού σαλονιού.

Με την καρδιά σφιγμένη άπό άγωνία, μη μπορώντας να έξηγηση την ξαφνική εκείνη τρέλλα, η Μάρθα κατέβηκε να ειδοποιήση τόν άντρα της.

Σάστισε κι' αυτός, άναστατώθηκε και σκέφθηκε άπως κι' η γυναίκα του, πώς θα είχε μπη ποιος στο σπίτι, στην άπουσία της, κι' είχε προκαλέσει τήν κρίση εκείνη στην 'Ελβίνα.

Ποιός μπορούσε όμως να ήταν; Και γιατί η 'Ελβίνα δεν είχε ζητήσει βοήθεια;...

Τί θα κάνανε τώρα; 'Έπρεπε να περιμένουν ως τó βράδυ, που έαρχονταν ο Βιττόριο, ή να πάη άμέσως να τόν βρῃ ο Νικόλας;

— Καλύτερα να περιμενουμε, τόν συμβούλεψε η Μάρθα. 'Ισως να ήσυχάση ως τότε η κυρία... Δέ θο φυγω εγώ άπό κοντά της.

Ξανανέυηκαν κι' οι δύο. Η 'Ελβίνα βρισκόταν πάντα στην ίδια θέσι. Προσάθησαν να τής μιλήσουν, να τή ρωτήσουν τί της είχε συμβῃ. Τού κάκου όμως. Δέ φαινόταν να τούς καταλαβαίνει, ούτε καν να τούς βλέπει.

Μονάχα όταν δοκίμαζαν να την άγγίξουν, έβλεπε τίς φωνές και φαινότανε τόσο τρομοκρατημένη, ώστε προτίμηναν να την άφήσουν ήσυχη.

Οι άρες τούς φάνηκαν άτέλειωτες. Μά πόση άγωνία περιέμεναν ο Βιττόριο!

Τó βράδυ εκείνο, ο Βιττόριο πήγε πío νωρίς άπ' τίς άλλες φορές στο άπόμερο σπίτι. Τό αίμα του έβράζε, λαχταρούσε να ξανασφίξη στην άγκαλιά του τή λατρευτή του. Πόση εύτυχία τού είχε χάσει! Τί υπέροχο όνειρο, να ζούμε πάντα μαζί, οι δύο τους, δίχως άλλη έγνoία άπ' τήν άγάπη τους!

Και μιá άλλη γυναίκα δε θα είχε πιά θέσι στο σπίτι... τήν στην καρδιά του. Θα πάλευε με άλλους...

για να τήν παντρευτή... *Ηταν βέβαιος, άλλωστε, πώς η μητέρα του δε θα μπορούσε ν' αντίσταθῃ για πολύ στα παρακάλια του. Ποιά άλλη κοπέλλα μπορούσε να συγκριθῃ με τήν 'Ελβίνα τού;

Κι' άλλωστε, είχε τώρα ένα Ιερό καθήκον άπέναντί της, άφού τού είχε προσφέρει, τόν εαυτό της με τόση έμπιστοσύνη! *Ηταν πιά γυναίκα του μπροστά στο Θεό. Ποιός θα τολμούσε να τού πῃ να τήν έγ καταλείψη;...

Αυτά σκεπτότανε, καθώς πήγαινε με τ' άλογό του στο μικρό σπίτι, που έκλεινε τόν παράδεισο γι' αυτόν.

Ξαφνικά, είδε στην άρχή τού μονοπατιού τó Νικόλα. 'Ο γέρος φαινόταν να τόν περιμένει. 'Ο Βιττόριο τού γνεψε φιλικά άπό μακριά, σαν κεραυνοβολημένος. 'Η άγωνία

ΕΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Η ΤΕΛΕΙΑ ΑΓΑΠΗ

Υπό τού Ευαγγελικού Έρεοκήρυκος ΣΠΥΡΟΥ ΩΣΔΙΑΤΗ

Οι έχθροί μας είναι πρόβλημα ή εύτυχια; Ποιά πρέπει να είναι ή στάσις μας άπέναντί τους; Τήν ύπαρξί έχθρών δεν μπορούμε να άποφύγουμε. "Αν ο Χριστός είχε έχθρούς, πώς είναι δυνατόν να μῖν έχωμε ήμείς; "Όταν όμως μιλούμε για τούς έχθρούς τού Χριστού, δεν ύπονοούμε ότι ο Χριστός μισούσε εκείνους που δεν συμφωνούσαν μαζί Του και που ήρουνόταν να Τόν ακολουθήσουν. 'Εκείνος δεν μισούσε, αλλά αυτοί Τόν μισούσαν γιατί δεν συνέτρεχε μαζί τους στο ίδιο ξεχειλίσιμα της αμαρτίας.

Ο Χριστός μας παρήγγειλε να τούς αγαπούμε τούς έχθρούς μας. Καλά θα ήταν να μη μισούσαν, αλλά μιá και μῖν μισούν, πρέπει να φανούμενε ρεαλιστάι. Η στάσις μας άπέναντί των πρέπει να είναι στάσις άγάπης.

Περιέργο δεν είναι ότι ο Χριστός δεν μας είπε ότι πρέπει να έρωτευόμε τούς έχθρούς μας ή να τούς φιλεύουμε; Μῖς είτε όμως να τούς αγαπήσουμε. Τί ήθελε να μῖς τῃ ο Χριστός με τήν έντολή Του αυτή;

Ο έρως είναι αποτέλεσμα τού πάθους της σαρκός. Έρωτευόμεθα ένα πρόσωπο γιατί μῖς έλκει. Θέλωμε να συνδεθούμε μαζί του για κάτι που έχει ώρασιότητα, έλκυστικότητα, φήμη, χρήματα. Ο έρως είναι φιλαυτος. Καί γι' αυτό πολλοί που έρωτεύονται όταν φθάσουν στον κορεσμό τῃς άπολαύσεως χωρίζονται.

Ο Θεός δεν έρωτεύθηκε τόν άνθρωπο. Γι' αυτό στην Καινή Διαθήκη δεν συναντούμε τῃ λέξι αυτή. Ο έρως είναι όχι θειος, αλλά ανθρώπινο, ένα άπό τα αποτελέσματα της αμαρτίας τού ανθρώπου.

Τούς έχθρούς μας δεν τους έρωτευόμεθα γιατί τó προς ήμῖς μῖσος των δεν μῖς έλκει. Δεν μῖς προσέγει άπόλαυσι. τó μῖσος τών έχθρών μας.

Γιατί ο Χριστός δεν μῖς είπε ότι πρέπει να φιλέμους τούς έχθρούς μας; Γιατί δεν υπάρχει τίποτε τó κοινό μεταξύ μας. 'Εκείνος που μῖς είναι παιδί τού διαβόλου. 'Εκείνος που μῖς είναι τῃς περιπτώσι αυτή είναι Χριστιανός, είναι παιδί τού Θεού, άναγεννημένο και λυτρωμένο με τó αίμα τού Χριστού. 'Ο διαβόλος και ο Χριστός δεν έχουν τίποτε τó κοινόν. Φίλοι δε μπορούμε να γίνουν. 'Ο Χριστός, μῖς θεωρεῖ φίλους μας, μόνον όταν Τόν γνωρίζουμε. Τόν δεχόμαστε ως Σωτήρα μας κι' έκτελούμε τῃς έντολές Του. Τούς έχθρούς Του δεν φιλεί, ούτε τῃς έμῶς συνιστά ή διατάσσει να τούς φιλεύουμε.

Αλλά μῖς διατάσσει, να τούς αγαπήσουμε. Ποιά ή διαφορά; Γιατί τó «αγαπάτε τούς έχθρούς σας»; Τί είναι άγάπη; Διαφέρει άπό τόν έρωτα και τή φίλια; Και θέλεια.

Η άγάπη δεν συνδέεται με κάποιο πρόσωπο γιατί κάτι περιμένει άπό αυτό, όπως ο έρως. Ούτε συνδέεται με κάποιο πρόσωπο, γιατί έκει κάτι τó κοινό μαζί του, αλλά γιατί αισθάνεται τή συμπάθεια για τó πρόσωπο που αγαπά. Αγαπά κάποιον πρόσωπο, όχι όταν τó έχω άνάγκη, αλλά όταν αυτό μ' έχει άνάγκη. Έκείνος θέλει τó κακό μου, αλλά θέλει τó κακό του. Δεν τόν ά-

κι' όταν έφτασε κοντά, τόν ρώτησε γελώντας:

— Τί κάνεις ή γυναίκούλα μου; — Είναι στο σπίτι, κύριε... Κατέβητε όμως για λίγο άπό τ' άλογο. Έχω να σῶς μιλήσω, πριν να μπητε.

Η φανερή ταραχή τού Νικόλα άνησυχούσε τó νέο. Τό χαμόγελο σβήστηκε άπ' τῃ γείλη του. Χλώμιασε. Ξεπέζεψε άμέσως και ρώτησε:

— Τί συμβαίνει; — Ελπίζω να μῖν είναι σοβαρό, κύριε... Μῖς πρέπει να τó μάθετε...

Καί, ενώ προχωρούσαν μαζί πρὸς τó σπίτι, ο γέρος τῃ διηγήθηκε όλα, με συντομία.

Ο Βιττόριο έμεινε μιá στιγμή σαν κεραυνοβολημένος. 'Η άγωνία

καθ' γιατί είναι καλός κι' έλκυστικός, αλλά γιατί είναι κακός. Γι' αυτό χρησιμοποιείται τó ρήμα «αγαπά», όταν στην Καινή Διαθήκη ο Θεός μῖς μιλά για τήν άγάπη του για τόν άμαρτωλό άνθρωπο. Τόσον ήγάπησεν ο Θεός τόν κόσμον, ώστε έδωκε τόν Υιόν Του τόν μονογενή διά να μη άπολεσθῃ οιοσδήποτε πιστεύει σ' Αυτόν, αλλά να έχη αλάνη ζωή. Η άγάπη δίνει, δεν παίρνει.

Ο Θεός άγάπησε τόν άνθρωπο γιατί ο άνθρωπος είχε κι' έχει άνάγκη τόν Θεόν. Έδωσε τόν Υιόν Του να θυσιάσθ γι' αυτόν. Κι' όταν ο άνθρωπος, ο άμαρτωλός και χαμένος, δεχεται τόν Χριστόν ως Σωτήρα και Λυτρωτή του, τότε ο Θεός γίνεται φίλος του.

Αγαπάτε, τούς έχθρούς σας. Τί σημαίνει; Νά τούς αφήσουμε να συνεχίσουν τήν διαπάρα τού κακού; "Αν ένας είναι έγκληματίας να μῖν τόν παραδώσουμε στίς άρχές της τάξεως; "Όχι, δεν ύπονοούμε ένα τέτοιο πράγμα ο Χριστός. Γιατί, τῃς δαλοίμονι! 'Ο Χριστιανισμός θα ήταν ή βασιλεία της άναρχίας και της έγκληματικότητος. 'Ο Θεός ποτέ Του δεν άφήνει τήν αμαρτία άτιμωρητή. Βλέποντας τήν αμαρτία στον άνθρωπο, δεν τήν παρέδιδε, αλλά τήν έτιμώρησε. Άντι γὰ τιμωρήση τόν άνθρωπο που τήν διέπνευε, έτιμώρησε τόν άθώον Υιόν Του, τόν Ίησουν Χριστόν. "Αν όμως ο άμαρτωλός δεν δεχθῃ τήν αντικαταστατικήν αυτήν τιμωρίαν, τότε δε τιμωρήθῃ ο ίδιος στο τέλος διά τού αιώνιου θανάτου.

Η άγάπη κάνει για τόν άνθρωπο, πó κάθε τι δυνατόν, όχι να τόν βοηθήση στή συνέχεια της διαπάρεως της αμαρτίας, αλλά να τόν λυτρώσῃ άπό τήν αμαρτία. Ένώ λοιπόν ήμείς που δεχθήκαμε τόν Χριστόν άντιμετωπίζουμε τούς έχθρούς μας, δεν πρέπει να ποθούμε τόν θάνατόν των, τήν καταστροφήν των, για να γλυτώσουμε ήμείς άπό τῃς δακλώσεσι τού μῖσους των, αλλά τήν σωτηρίαν των, τήν έλευθερίαν των άπό τó μῖσος, άπό τó κακό, άπό τήν άμαρτία. Τούς έχθρούς μας πρέπει να τούς άντιμετωπίζουμε με όχι φίλου, αλλά ήμίκα, άλλ' άλτρουιστικά. Νά μη χρησιμοποιούμε κάθε δυνατό μέσο, άκούη και αυτήν τήν διά τού νόμου έπιδολωμένη τιμωρίαν, διά να ησυχάσουμε ήμείς άπό τῃς δακλώσεσι της αμαρτίας των, αλλά να κάνουμε καθε τι τó δυνατόν να έλευθερωθώμεν αυτοί άπό τήν αμαρτία που τούς έχει αλχημάτους. Αυτό έκαμε και κανει ο Χριστός για μῖς. Τό ίδιο να κάμουμε κι' ήμείς για τούς συνανθρώπους μας που εύρισκόμενοι στήν αμαρτία δεν μπορούν παρά να μῖς μισούν. Η άγάπη δεν είναι άπλοός συναισθηματισμός, άλλ' είναι ενεργεία έσωτερική θείας βουλῆσεως

ΣΠΥΡΟΣ ΩΣΔΙΑΤΗΣ

Ο έπιδομῶν να λάθῃ ένα τεύχος με τήν σειράν τών άρθρων «Τό Κήρυγμα της Κυριακής» όλοκληρώνει τήν προηγουμένη ύπόθεσιν, ή δωρεάν τó Κατά Ίωάννην Ευαγγέλιον εις ά πλῆν νεοελληνικήν μετάφρασιν, άς μῖς γράψῃ, εις τήν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «ΣΠΟΡΕΥΣ», Γραμματοφύρις 387, Αθήναι.

Με τήν καρδιά σφιγμένη άπό άγωνία, μη μπορώντας να έξηγηση την ξαφνική εκείνη τρέλλα, η Μάρθα κατέβηκε να ειδοποιήση τόν άντρα της.

Σάστισε κι' αυτός, άναστατώθηκε και σκέφθηκε άπως κι' η γυναίκα του, πώς θα είχε μπη ποιος στο σπίτι, στην άπουσία της, κι' είχε προκαλέσει τήν κρίση εκείνη στην 'Ελβίνα.

Ποιός μπορούσε όμως να ήταν; Και γιατί η 'Ελβίνα δεν είχε ζητήσει βοήθεια;...

Τί θα κάνανε τώρα; 'Έπρεπε να περιμένουν ως τó βράδυ, που έαρχονταν ο Βιττόριο, ή να πάη άμέσως να τόν βρῃ ο Νικόλας;

— Καλύτερα να περιμενουμε, τόν συμβούλεψε η Μάρθα. 'Ισως να ήσυχάση ως τότε η κυρία... Δέ θο φυγω εγώ άπό κοντά της.

Ξανανέυηκαν κι' οι δύο. Η 'Ελβίνα βρισκόταν πάντα στην ίδια θέσι. Προσάθησαν να τής μιλήσουν, να τή ρωτήσουν τί της είχε συμβῃ. Τού κάκου όμως. Δέ φαινόταν να τούς καταλαβαίνει, ούτε καν να τούς βλέπει.

Μονάχα όταν δοκίμαζαν να την άγγίξουν, έβλεπε τίς φωνές και φαινότανε τόσο τρομοκρατημένη, ώστε προτίμηναν να την άφήσουν ήσυχη.

Οι άρες τούς φάνηκαν άτέλειωτες. Μά πόση άγωνία περιέμεναν ο Βιττόριο!

Τó βράδυ εκείνο, ο Βιττόριο πήγε πío νωρίς άπ' τίς άλλες φορές στο άπόμερο σπίτι. Τό αίμα του έβράζε, λαχταρούσε να ξανασφίξη στην άγκαλιά του τή λατρευτή του. Πόση εύτυχία τού είχε χάσει! Τί υπέροχο όνειρο, να ζούμε πάντα μαζί, οι δύο τους, δίχως άλλη έγνoία άπ' τήν άγάπη τους!

Και μιá άλλη γυναίκα δε θα είχε πιά θέσι στο σπίτι... τήν στην καρδιά του. Θα πάλευε με άλλους...

τού σπάραζε τήν καρδιά. Προσάθησε ώστόσο να συγκρατηθῃ και ρώτησε:

— Είσαι βέβαιος πώς δε μῖς κανείς στο σπίτι; — Δεν ξέρω, κύριε... 'Η καγκελλάπορτα ήταν κλειστή, δεν είδα κανένα... Μά πάλι, πώς μπορεί να έξηγηθῃ αύτή ή ξαφνική τρέλλα της κυρίας; Τό πρῶτῃ ήταν τόσο χαρούμενη, τόσο γελαστή! Κι' όταν γύρισε σ' αυτή τήν κατάσταση... Τῃ βοήκη σ' αυτή τήν κατάσταση!...

Ο νέος δεν τόν άκούε πιά. Άνυπομονούσε να δῃ τήν 'Ελβίνα. Σκεπτόταν πώς ήταν Ίσως υπερβολικός ο Νικόλας... "Αφισε τ' άλλο γό τόν στο γέρο και προχώρησε γρήγορα πρὸς τó σπίτι.

Βρήκε στήν πόρτα τη Μάρθα. "Ηταν κι' αύτή ταραγμένη.

— Μῖν κάνετε θόρυβο, τού σύστησε. Φαίνεται κοιμισμένη τώρα... 'Ο νέος ανέθηκε, πατώντας στά νύχια. Μῖς σ' τó σαλόνι κι' είδε τήν 'Ελβίνα έξαπλωμένη στο χαλί, με τó κεφάλι της άκουμπισμένο σ' ένα βελουδένιο σκαμνί.

Φαινόταν πώς κοιμότανε. "Αλλ' ή άναπνοή της ήταν γρήγορη, λαχανισμένη. Τῃς κλειστά μάτια της στεφανώνονταν άπό μαύρους κύκλους.

Ο Βιττόριο γονάτισε κοντά της. Τήν κύτταξε μ' άπέραντη άγάπη. "Υστερα πέρασε σιγά-σιγά τó χέρι του κάτω άπ' τó κορμί της, τήν άνέβηκε με χίλιες προφυλάξεις, σά μικρό παιδάκι, σφίγγοντας τήν στο στήθος του, τήν πήγε στήν κρεβατοκάμαρα και τήν έάπλωσε στο κρεβάτι, χωρίς να τήν ξυπνήση.

Ένοιασε τότε πίο άνακουφισμένος. Σίγουρα, ή Μάρθα κι' ο Νικόλας είχαν υπερβάλει τῃς πράγματα... "Ισως νάχε πάθει ή 'Ελβίνα άπ' τίς συγκινήσεις της περασμένης νύχτας.

Τό πρόσωπό της ήταν χλωμό, αλλά τó μέτωπο και τῃς χέρια της όρροσε. Δεν ύπρχε λόγος ν' άνησυχούμε τόσο...

Ο Βιττόριο κῆσσε δίπλα της, κυττάζοντας τήν έκστατική.

Η Μάρθα μῖς πῆγε στήν κάμαρα, πατώντας στά νύχια, για να τόν ρωτήσῃ άν ήθελε τίποτα.

— Όχι, για τήν ώρα, άπάντησε ο νέος. Κυττάξτε τῃς ήσυχά που κοιμάται ή 'Ελβίνα μου! Θα ήθετε πώς, όταν ξυπνήσῃ, θάχουν περάσει όλα.

— Μακάρι!... Έχω έτοιμάσει τó φαγητό, κύριε. Όταν θέλετε, φωνάξτε με.

— Ναι, ναι, εύχαριστά. Η Μάρθα έφυγε, άθόρυβα, κι' ο Βιττόριο άπορροφήθηκε πάλι άπ' τó όνειρεμένο θέαμα τής λατρευτής του...

Σέ λίγο, ή 'Ελβίνα κουνήθηκε, σήκωσε τῃς χέρια της, μουρμούρισε τ' όνομά του.

Ο νέος δε μπόρεσε πιά ν' άντιστάθῃ. Έσκυψε και φίλησε τó μισάνοιχτο στόμα της. Η έπαφή τών φλογερών χειλιών του τήν έυπνησε ξαφνικά. Έμπηξε τότε μιá κραυγή, άνασκηκάθηκε και φώναξε, με τῃς μάτια της πεταγμένα άπ' τίς κόγχες:

— Μῖ μ' άγγίζετε! Μῖ μ' άγγίζετε! Είμαι καταραμένη, σαν τή μητέρα μου!

— 'Ελβίνα μου, ήσυχάσε... Είμ' εγώ, ο Βιττόριο, ο άντρας σου! Δέ με γνωρίζεις;

Ο ήχος της άγαπημένης φωνῃς του τή έκανε ν' άνατριχιάσῃ. "Απλώσε τῃς χέρια της, ένωμένα ίκετευτικά, και τραύλιζε μ' ένα δόνο παραχτίκι:

— Σῶς έξορκίζω, μῖν τó πῆτε στο Βιττόριο! Λυπήθητε με... Δεν πρέπει να μάθῃ τ' όνομα τού πατέρα μου! Θάφηνε τότε, δε θα ξαναγύριζε πιά... Μῖν τού πῆτε πῶς είμαι ή καταραμένη!... Γιατί έμ' κυττάτε έτσι; Τί σας έκανα και με μισείτε;... Είμαι άδελφή σας!

Ο Βιττόριο άκούε, μ' ένα προμερό σφίξιμο στήν καρδιά. Σκεπτότανε κι' αυτός πώς κάποιος θάχε μιλήσει στήν 'Ελβίνα, τήν ώρα που ήταν μόνη.

Μά ποιός μπορούσε νάταν, αὐ-

τός; Και πῶς δεν είχε ζητήσει βοήθεια ή 'Ελβίνα;

Μία ύποψια τόν έκανε να χλωμίσει; Μῖς πῶς ή Λαλή είχε άνακαλύψει τῃς ήχη τῃς κι' είχε έρθει να τήν τρομοκρατήσῃ, για να έκδικηθῃ; "Αλλοίμονο της, άν ήταν αύτή, που είχε κάνει κακό στή λατρευτή του!

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τζούλιο, να πῆσῃ στά πόδια του, να τού όμολογήσῃ τó σφάλμα του και να τού πῃ:

— Σκοτάστε με, μῖ σώσετε τήν 'Ελβίνα! Πῶς όμως να έξηγησῃ στή γιαντρό τήν αίτία της ξαφνικής τρέλ-

χία του! Θα ξαναγύριζε πάλι; Είχε ξεκινήσει τώρα, με τήν άπόφασι να πάη στο Τ

ὅπως δὴ ποτε νὰ μᾶς συγχωρεῖτε, σὺς καὶ οἱ γονεῖς μου... Ἀλλοίμονο! Ἦμουν πολὺ εὐτυχισμένος... Ὁ Θεὸς μὲ τιμώρησε!

Οἱ λυγροὶ τὸν πνίγανε. Παρ' ὅλη τὴν ἀγωνία της, ἡ Ἄννα εἶδε, αὐτὴ τὴ στιγμή, τὴ σταθερότητα τοῦ χαρακτῆρος της.

Δὲν εἶναι καιρὸς τώρα γιὰ κλάματα κι' ἀπελπίσεις, εἶπε σοβαρά. Μιὰ κι' ἔγινε πιά τὸ κακό, ἡ μὴν μᾶς σκέψι πρέπει νάναί πὼς θὰ σώσουμε αὐτὴ τὴ δυστυχισμένη... Σταθερὴ μίᾳ στιγμή.

Χτύπησε τὸ κουδούνι καὶ διάταξε τὸν ὑπὲρ τὴν παρουσιάστηκε: — Φρόντισε νὰ ἐτοιμασθῇ ἀμέσως τ' αὐτοκίνητο.

— Μάλιστα, κυρία. — Θάρρῃς καὶ σὺ μαζί μας, Στέφανε, Μπορεῖ νὰ σὺ χρειαστοῦμε... Κάνε γρήγορα!

Ὁ Βιττόριο κύτταξε, ἐκπληκτός, τὴν Ἄννα. — Τί θέλετε νὰ κάμετε, κυρία; τὴ ρώτησε.

— Νὰρθε μαζί σας, νὰ πάρω τὴν Ἑλβίνα καὶ νὰ τὴ φέρω ἐδῶ. Ὁ νέος χλωμιάσε.

— Δὲ νομίζετε πὼς θάναί καλύτερα νὰ μείνῃ ἐκεῖ πού βρίσκεται; εἶπε.

— Ὄχι. Πρέπει, ἀπεναντίας, νὰ φύγῃ ἀπὸ κεῖ, τὸ γρηγορώτερο... Ὡ, μὴ φοβόσαστε, δὲν πρόκειται νὰ σας ἀπαγορεύω τώρα νὰ τὴ βλέπετε. Κι' ὁ Τζούλιο θὰ συμφωνήσῃ μαζί μου.

— Ὁ, κυρία, κυρία!... — Κουράγιο! Κυττάτε ἐμένα, πού ἤμουν ἀκόμα τσακισμένη ἀπ' τὴ λυπη, πρὶν ἀπὸ λίγο... Τώρα, ἡ σκέψι πὼς ξαναδάρκα τὴν Ἑλβίνα μου, ἐστὼ καὶ σὲ τέτοια σοβαρὰ κατάσταση, μὲ ξαναζωντανεῖ, μοῦ δίνει καινούργιες δυνάμεις.

Σταθερὴ μίᾳ στιγμή νὰ φορέσω κάτι, καὶ θὰ φύγωμα μαζί. Θὰ περάσουμε ὅμως πρῶτα ἀπ' τὸ τηλεγραφεῖο, νὰ εἰδοποιήσω τὸ Τζούλιο.

— Δὲ νομίζετε πὼς θάπρεπε νὰ καλέσουμε κανέναν ἄλλο γιατρό, ἀφοῦ λείπει ὁ ἀδελφός σας;

— Ναί, θὰ γίνῃ κι' αὐτό, ἂν χρειασθῇ. Μὰ θέλω πρῶτα νὰ δῶ ἐγὼ ἢ τίς τὴν Ἑλβίνα.

Ὁ νέος ἔβρινε μόνος. Ἐχε πάρει λίγο θάρρος, ἀπ' τὴ σταθερότητα της θαυμάσιας ἐκείνης γυναικας.

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

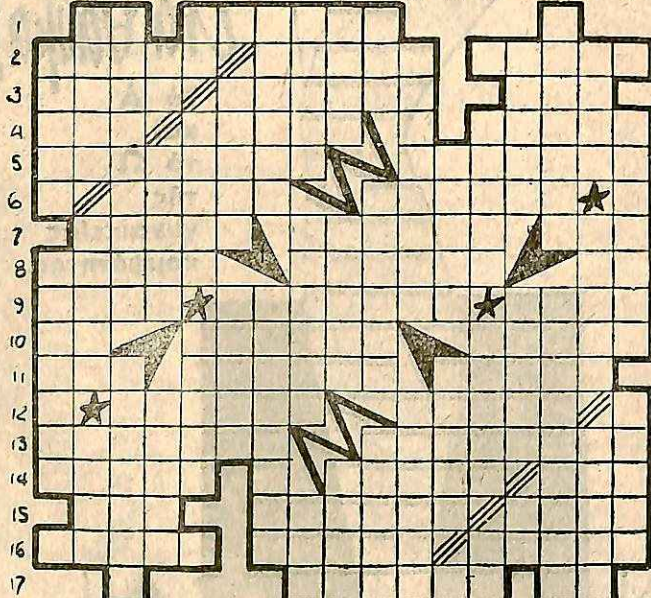
Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Ἦταν σίγουρος πὼς τὸν συγχωρούσε ἡ Ἄννα. Ἄν πετύχαινε ἐστὶ τὴ συγγνώμη καὶ τὸν ἄλλον!...

Τὸ στευρολόγιο

ΑΡΙΘΜΟΣ 369

- ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ
- 1 Αἰγυπτιακὴ θεότης. — Ὁδηγὸν συχνὰ στὴ φυλακή.
 - 2 Ἀδικημένοι ἀπὸ τὴ φύσι. — Κυκλικὴ κίνησι. — Ἐπιτρέπει σὲ κάποιον νὰ ζῇ σὲ ἄρος τῶν ἄλλων.
 - 3 Μακρὰν (ἀρχ.). — Ἀλεῦρι ἐκλεκτῆς ποιότητος. — Πρόθεσις.
 - 4 Γάλλος στρατάρχης. — Ζωοτροφιῇ. — Τὸ μεγάλο μουσι.
 - 5 Φίλμ. — Σωστός διάβολος.
 - 6 Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία. — Πρῶτὴ ὕλη γιὰ θιομηχανία ὑφασμάτων. — Ὄνομα δύο Ρωμαίων πολιτικῶν.
 - 7 Ἀρβέρ. — Δημοτριακόν. — Περιέχει ἀκάθαρτα νερά.
 - 8 Κυκλοφοροῦσε ἄλλοτε μιά φορά τὸ χρόνο. — Εἶναι τὰ ἀρνάκια.
 - 9 Ἀραβός. — Εὐρωπαϊκὴ πρωτεύουσα.

- 1 κὸ τῶν Ἀναστενάρηδων. — Παράτεινοντ' ἐπὶ τὴν ἀνάστασι.
- 2 Κόκκινο. — Ἐκτασι μὲ ἀφθόνους καλαμιές.
- 3 Μᾶς εἶναι καθήμενός ἀπαραιτήτως. — Πιὸ γνωστὴ ὡς ἄγκιναρα.
- 4 Ἄγιος. — Πόλις καὶ ποταμός τῆς κάτω Βιρμανίας. — Κηπητικὴ ἀντωνυμία.
- 5 Ζώδιον τοῦ ὁροσκοπίου. — Εἶδος τοῦ παντοπωλείου. — Συνεχόμενα σύμφωνα τοῦ ἀλφαβήτου.
- 6 Ἐπίρρημα: πάρα πολὺ. — Γίνεται καμμιὰ φορά ἀφορμὴ διαζυγίου. — Ἀπέρωμα.
- 7 Νότα. — Μεγάλῃ λεμβῶ. — Δὲν ἔχουν ταίρι.
- 8 Πρακτορεῖον εἰδήσεων. — Ἐορτάζει στὴς 17 Ἰουλίου. — Ἐθνικὸς εὐεργετής.
- 9 Κοσμητικὸ ἀνδρόφθο δέντρο. — Ὀμυλία.
- 10 Ἀγωνιστὴς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως (ἐπών.). — Ὑπεύθυνος γιὰ κάτι.
- 11 Προκαλοῦν πόνους στὴς ἀρθρώσεις. — Ποταμὸς τῆς Μ. Ἀσίας, ἀλλὰ καὶ χρονικὴ περίοδος. — Ὑπερήφανο ζωο.
- 12 Τοπικὸ ἐπίρρημα. — Θεὸς τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων. — Χρονικὸς σύνδεσμος.
- 13 Ἀθέατα, δόρατα. — Διπρόσωπος θεός. — Δὲν ἔχουν τοὺς νόμους μὲ τὸ μέρος τοὺς (οὐδ.).
- 14 Προκαλοῦν πόνους στὴς ἀρθρώσεις. — Ποταμὸς τῆς Μ. Ἀσίας, ἀλλὰ καὶ χρονικὴ περίοδος. — Ὑπερήφανο ζωο.
- 15 Τοπικὸ ἐπίρρημα. — Θεὸς τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων. — Χρονικὸς σύνδεσμος.
- 16 Ἀθέατα, δόρατα. — Διπρόσωπος θεός. — Δὲν ἔχουν τοὺς νόμους μὲ τὸ μέρος τοὺς (οὐδ.).
- 17 Μυστικὸς ἥρωας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος μὲ 50 νημάτες. — Τελικὸς σύνδεσμος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1 Μᾶς κρύβει τὸν ἥλιο. — Ἐκτασι μὲ ἀφθόνους καλαμιές.
- 2 Ἀχρηστο, κομμάτι θαλάσσης. — Ἀνθρῶπις πράξεις. — Ὄνομα τριῶν βασιλέων τῆς Νορβηγίας.
- 3 Ρωσίδα πριγκίπισσα, γιὰ τὴν ὁποία γράφτηκαν πολλὰ καὶ ἔγινε ἡ ἥρωϊς ὁμωνύμου.

Ἡ λύσις τοῦ 868
στὴ σελ. 66

ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ
ΤΑ ΨΗΛΑ ΤΑΚΟΥΝΙΑ

Στὴν πόλιν τῆς Ἀλαμπάμα ἡ σκέψι πάντα ἕνας παλιὸς τοπικὸς νόμος, πού ἀπαγορεύει στὴς γυναῖκες νὰ κυκλοφοροῦν παπούτσους δρόμων, φαντάσθη ἡμεῖς μὲ εἰδικὴ ἀδεία. Ἀλλὰ καὶ μ' αὐτὴν ἀκόμα τὴν ἀδεία, δὲν ἐπιτρέπονται τακούνια μὲ διάμετρο μικρότερη ἀπὸ 2½ πόιντσους καὶ μὲ ὕψος μεγαλύτερο ἀπὸ 3 πόιντσους!

σέβαια, τὸν στενοχωροῦσε πολὺ νὰ χωρισθῇ ἀπ' τὴ λατρευτὴ του. Μὰ, στὴν κατάστασι πού βρισκόταν ἡ Ἑλβίνα, ἡ παρουσία του τὴ φοβίσε, ὅντι νὰ τὴν ἠσυχάζει.

Κι' ὕστερα, ὁ Βιττόριο ἤθελε νὰ βρῇ ποῖος μπήκε στὸ σπίτι τοὺς καὶ τοὺς προκάλεσε τὴν ξαφνικὴ ἐκείνη καταστροφή!

Τέλος, σκεπτότανε τὴ γυναῖκα του, πού τὴν εἶχε τόσο παραμελήσει — τὴ μητέρα του, πού ἦταν ἄλλοτε ἡ μοναδικὴ λατρεία του καὶ πού τώρα τὴν εἶχε σχεδὸν ξεχάσει... Ἀπ' αὐτὴν ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ συγχώρεσι πρῶτα-πρῶτα!

Ἡ Ἄννα ξαναγύρισε. Τ' αὐτοκίνητο ἦταν ἐτοιμὸ.

Ὅταν ξεκίνησαν, ἡ Ἄννα ἔσφιξε τὰ χεῖρα τοῦ νέου μέσα στὰ δικά της, λέγοντάς του:

— Μιλήστε μου γιὰ τὴν Ἑλβίνα!

Αὐτὸ ἤθελε κι' ἐκεῖνος. Τῆς μίλησε μὲ τέτοια εὐκρίνεια, πού κέρδισε ὁλόκληρὴ τὴν καρδιά της.

Στὸ τηλεγραφεῖο, κατέθηκε ἡ Ἰδία γιὰ νὰ στείλῃ τὸν τηλεγραφεῖο στὸν ἀδελφὸ της, ἐνῶ ὁ Βιττόριο ὁδηγοῦσε τὸ σῶφρ πού ἔπρεπε νὰ τοὺς πάει.

Στὸ μεταξὺ, ἡ Ἑλβίνα εἶχε ἀποκοιμηθῇ τόσο βαθύ, ὥστε ἡ Μάρθα κι' ὁ ἄντρας τῆς μπόρεσαν νὰ τὴν ξαπλώσουν στὸ κρεβάτι, χωρίς νὰ τὴν ἐγνύουν.

— Μακάρι ν' ἀναπαυθῇ ἔτσι, ὥσπου νὰ γυρίσῃ ὁ κύριος μὲ τὸν γιαντρί! εἶπε ἡ Μάρθα, καθισμένη κοντὰ στὸ μαξιλάρι της.

— Ὁδὸν τὴν μισὴ μὴν ζωῇ, γιὰ νὰ μάθω πὼς τρελλάθηκε ἔτσι ξαφνικὰ! — πρόσθεσε ὁ Νικόλας.

— Πραγματικὰ, εἶναι παράξενο καὶ μυστηριώδες... Μοῖ φαίνεται ἀδύνατο νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ κανεὶς, στὴ σύντομὴ ἀπουσία μας.

— Αὐτὸ πιστεύω κι' ἐγώ. — Τὴν καὶ μὲν! Εἶναι τόσο δμορφὴ καὶ καλὴ! Ἄν δὲ γίνῃ καλὰ, θ' αὐτοκτονήσῃ ὁ ἄντρας της! Δὲ βλέπεις πόσο τὴν ἀγαπᾷς; Ἦταν τόσο εὐτυχισμένοι οἱ δύο τους!

— Ὁδὸν τὴν μισὴ μὴν ζωῇ, γιὰ νὰ μάθω πὼς τρελλάθηκε ἔτσι ξαφνικὰ! — πρόσθεσε ὁ Νικόλας.

— Πραγματικὰ, εἶναι παράξενο καὶ μυστηριώδες... Μοῖ φαίνεται ἀδύνατο νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ κανεὶς, στὴ σύντομὴ ἀπουσία μας.

— Αὐτὸ πιστεύω κι' ἐγώ. — Τὴν καὶ μὲν! Εἶναι τόσο δμορφὴ καὶ καλὴ! Ἄν δὲ γίνῃ καλὰ, θ' αὐτοκτονήσῃ ὁ ἄντρας της! Δὲ βλέπεις πόσο τὴν ἀγαπᾷς; Ἦταν τόσο εὐτυχισμένοι οἱ δύο τους!

— Ὁδὸν τὴν μισὴ μὴν ζωῇ, γιὰ νὰ μάθω πὼς τρελλάθηκε ἔτσι ξαφνικὰ! — πρόσθεσε ὁ Νικόλας.

— Πραγματικὰ, εἶναι παράξενο καὶ μυστηριώδες... Μοῖ φαίνεται ἀδύνατο νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ κανεὶς, στὴ σύντομὴ ἀπουσία μας.

— Αὐτὸ πιστεύω κι' ἐγώ. — Τὴν καὶ μὲν! Εἶναι τόσο δμορφὴ καὶ καλὴ! Ἄν δὲ γίνῃ καλὰ, θ' αὐτοκτονήσῃ ὁ ἄντρας της! Δὲ βλέπεις πόσο τὴν ἀγαπᾷς; Ἦταν τόσο εὐτυχισμένοι οἱ δύο τους!

— Ὁδὸν τὴν μισὴ μὴν ζωῇ, γιὰ νὰ μάθω πὼς τρελλάθηκε ἔτσι ξαφνικὰ! — πρόσθεσε ὁ Νικόλας.

— Πραγματικὰ, εἶναι παράξενο καὶ μυστηριώδες... Μοῖ φαίνεται ἀδύνατο νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ κανεὶς, στὴ σύντομὴ ἀπουσία μας.

— Αὐτὸ πιστεύω κι' ἐγώ. — Τὴν καὶ μὲν! Εἶναι τόσο δμορφὴ καὶ καλὴ! Ἄν δὲ γίνῃ καλὰ, θ' αὐτοκτονήσῃ ὁ ἄντρας της! Δὲ βλέπεις πόσο τὴν ἀγαπᾷς; Ἦταν τόσο εὐτυχισμένοι οἱ δύο τους!

— Ὁδὸν τὴν μισὴ μὴν ζωῇ, γιὰ νὰ μάθω πὼς τρελλάθηκε ἔτσι ξαφνικὰ! — πρόσθεσε ὁ Νικόλας.

— Πραγματικὰ, εἶναι παράξενο καὶ μυστηριώδες... Μοῖ φαίνεται ἀδύνατο νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ κανεὶς, στὴ σύντομὴ ἀπουσία μας.

— Αὐτὸ πιστεύω κι' ἐγώ. — Τὴν καὶ μὲν! Εἶναι τόσο δμορφὴ καὶ καλὴ! Ἄν δὲ γίνῃ καλὰ, θ' αὐτοκτονήσῃ ὁ ἄντρας της! Δὲ βλέπεις πόσο τὴν ἀγαπᾷς; Ἦταν τόσο εὐτυχισμένοι οἱ δύο τους!

— Ὁδὸν τὴν μισὴ μὴν ζωῇ, γιὰ νὰ μάθω πὼς τρελλάθηκε ἔτσι ξαφνικὰ! — πρόσθεσε ὁ Νικόλας.

— Πραγματικὰ, εἶναι παράξενο καὶ μυστηριώδες... Μοῖ φαίνεται ἀδύνατο νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ κανεὶς, στὴ σύντομὴ ἀπουσία μας.

— Αὐτὸ πιστεύω κι' ἐγώ. — Τὴν καὶ μὲν! Εἶναι τόσο δμορφὴ καὶ καλὴ! Ἄν δὲ γίνῃ καλὰ, θ' αὐτοκτονήσῃ ὁ ἄντρας της! Δὲ βλέπεις πόσο τὴν ἀγαπᾷς; Ἦταν τόσο εὐτυχισμένοι οἱ δύο τους!

— Ὁδὸν τὴν μισὴ μὴν ζωῇ, γιὰ νὰ μάθω πὼς τρελλάθηκε ἔτσι ξαφνικὰ! — πρόσθεσε ὁ Νικόλας.

— Πραγματικὰ, εἶναι παράξενο καὶ μυστηριώδες... Μοῖ φαίνεται ἀδύνατο νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ κανεὶς, στὴ σύντομὴ ἀπουσία μας.

— Αὐτὸ πιστεύω κι' ἐγώ. — Τὴν καὶ μὲν! Εἶναι τόσο δμορφὴ καὶ καλὴ! Ἄν δὲ γίνῃ καλὰ, θ' αὐτοκτονήσῃ ὁ ἄντρας της! Δὲ βλέπεις πόσο τὴν ἀγαπᾷς; Ἦταν τόσο εὐτυχισμένοι οἱ δύο τους!

σεῖ ἀπὸ τότε πού τὴν ἔχασε. Ἦταν τρελλή... Ἡ Ἄννα δυσκολευότανε νὰ τὸ πιστέψῃ. Τῆς φαινόταν ἀδύνατο!

Ἐνῶ αὐτὴ δὲν κατάρθανε νὰ ἐκκολλήσῃ τὰ μᾶτια της ἀπὸ τὴν κοπέλλα, ὁ Βιττόριο ἐπαναλαμβάνε στὴ Μάρθα ὅσα εἶχε πῆ στὸν ἄντρα της.

Ὑστερα φρόντισαν ὅλοι μαζί νὰ μεταφέρουν μὲ κάθε προφύλαξι τὴν Ἑλβίνα στ' αὐτοκίνητο. Χρειάστηκαν μισὴ ὥρα γι' αὐτό. Ἀνασηκώσαν τὴν κοιμισμένη κοπέλλα, χωρίς νὰ τὴν τραντάξουν καθόλου, τὴν πῆγαν στ' αὐτοκίνητο καὶ τὴν ἐκπλῶσαν πάνω στὸ κάθισμα, μὲ τὸ κεφάλι της ἀκουμπισμένο στὰ γόνατα τῆς Ἄννας.

Ὁ σῶφρ κι' ὁ ὑπὲρ τῆς εἶχαν ἀναγνωρίσει τὴ μικρὴ τους κυρία, ἀλλὰ δὲν ἔκαναν καθόλου λόγο. Μόνον ὅταν ὁ Βιττόριο ὁδήγησε στὸν πρῶτο νὰ μὴν τρέχῃ, τοῦ εἶπαν κι' οἱ δύο μαζί:

— Μείνετε ἡσυχῇ! Ἐνδιαφερόμαστε καὶ μεῖς γιὰ τὴν κοπέλλα! Μέσα στ' αὐτοκίνητο, δὲν ἀνταλλάσανε οὔτε λέξι. Ἡ Ἄννα ἦταν κατασυνκρινμένη, νοιώθοντας τὸ γλυκὸ ἐκεῖνο βάρος πάνω στὰ γόνατά της. Χοντρά δάκρυα κυλούσαν στὰ μάγουλά της. Κι' ἔσφιγγε κάθε τόσο τὸ χεῖρ τοῦ Βιττόριο, πού φαινόταν νάχη ἀνάγκη ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐνθάρρυνσι.

Ἔφτασαν στὸ σπίτι, χωρίς νὰ ἐγνύνησιν καθόλου ἡ Ἑλβίνα. Καὶ μπόρεσαν, μὲ τίς ἴδιες πάντα προφύλαξεις, νὰ τὴν μεταφέρουν καὶ νὰ τὴν ξαπλώσουν στὸ ἄσπρο κρεβάτι της, ὅπου εἶχε κάμει τόσα εὐτυχισμένα βενδρα.

Ἡ Ἄννα ἐνοίωσε πῶς ἀνοκουφισμένη. Τώρα πού εἶχε κοντὰ τὴν Ἑλβίνα, θὰ τὴν περιποιοῦσε τρυφερά, σὰν ἄλλοτε, καὶ θὰ τὴ γιάτρευε.

Στράφηκε στὸ Βιττόριο, πού σκεκόταν ἀμήλιτος, μὲ τὸ κεφάλι σκυφτό, τὸν ἀγκάλιασε σὰ νάταν γυνὴς της καὶ τοῦ ψιθύρισε:

— Κακοπαῖδο! Μὲ κάνανε νὰ πονέσω πολὺ! Μὰ αὐτὴ τὴ στιγμή τὰ ξεχνῶ ὅλα καὶ σὰς συγχωρῶ.

Στὰ λόγια της αὐτὰ καθρεπτιζόταν ἡ καλὴ καὶ εὐκρινὴς ψυχὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφῃ. Ἐκλάψε μαζί της. Καὶ μόνον κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἀποφάσισε ἐπιτέλους νὰ φύγῃ, υποχωρώντας στὴν ἐπιμονὴ της.

Ὁ Βιττόριο ἐνοίωσε μιά ἀγωνία, καὶ σὰν τύφ

Το μυθικό του ΕΡΗΜΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

Ο κ. Ραιμπουά ήταν μαγνήτης συλλέκτης γραμματισμένων. Ήξερε όλους τους δούλους που χρησιμοποιούν οι φιλοτελιστάι και δεν είχε τό ταίρι του στο να καθαρίζει λεκιασμένα γραμματισμένα. Προσπαθούσε όλα να πλουτίσει την περιόπλη συλλογή του με καινούργια εύρηματα, και θυσιάζε γι' αυτό ένα μεγάλο μέρος των εισοδημάτων του. Για τον ίδιο σκοπό σκόπευε στα άρχαια παλιών εμπόρων οίκων ή στην άλληλογραφία διαφόρων γνωστών οικογενειών.

Τώρα περίμενε ακριβώς να γυρίσει ο γιός του, που τον είχε στείλει για μία τέτοια δουλειά.

— Διάβολο! ψιθύρισε. Άσπεί, πολύ ό Άντρέ! Μήπως δεν πέτυχε;

Την ίδια στιγμή άνοιξε η πόρτα και μπήκε χαρούμενος ο Άντρέ Ραιμπουά. Πέταξε πάνω στο τραπέζι ένα πακέτακι που κρατούσε.

— Ούφ! Μου βγήκε η πίστι! Ίσπου να τον καταφέρω! είπε. Ο γερο-χαριάτης ήταν φιλόπονος και δεν ένοιωσε να συμφωνήσει...

Ο πατέρας του έβγαλε από το πακέτο ένα μικρό κειμήλιο, χωρίς να ανακαλύψει τίποτα. Στη γωνιά του ενάτου και τελευταίου φακέλλου βρήκε την λέξη «Λατρεντέ». Ο Άντρέ έκολλησε κι' αυτό το γραμματισμένο και διάβασε:

«Ελά γρήγορα. Θά με κλείσει άπώσε το βράδυ στο ύπνογειο, άοιστηρ στοά, 100 μ., δεξιά βάθος, τοίχος, γωνιά καρφί».

— Μια γυναίκα ήταν φυλακισμένη μέσα σ' ένα πύργο της περιφέρειας μας. Πρέπει να την βρούμε! φώναξε ο νέος με ταραχή.

— Μην παίρνεις τόσο φόρα, Άντρέ! Δίγως άλλο, ανακαλύψαμε τα νήματα κάποιου σκοτεινής ιστορίας... Άς εξετάσουμε προσεγνικά τα δεδομένα μας.

Ξέρεουμε πως μία γυναίκα ή μία κοπέλλα είχε φυλακισθ στο ύπνογειο ενός πύργου της περιφέρειας μας. Ποιός ο λόγος; Κάποιο οικογενειακό δράμα, που το προκάλεσε άσφαλώς το αιώσιο συμφέρον!

— Ίσως ή γυναίκα αυτή κρατούσε το μυστικό μιας κρύπτης και κάποιος άλλος — που δεν αναφέρεται σαφώς — ήθελε να της το ά-

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Δίκη σου 6—8—70». Οι δυο άντρες κυττάχτηκαν, κατάπληκτοι. Είχαν ανακαλύψει τυχαίως μία έξυπνη, μα και τραγική, συγχρόως επινόηση για ν' άλληλογραφούν κρυφά δυο άτομα...

— Αυτό το γραμμα δεν έφτασε ποτέ στον παραλήπτη του, παρατήρησε ο πατέρας. Κύτταξε! Ο φακέλλος είναι άπειρα σπασμένος...

— Η έπιστολή άπευθυνόταν στον κ. Έκτορα Μαλινιόν, ένοικιστή του άγροκτήματος Τιερού-λε-Σατώ, διάβασε ο νέος.

— Τον πατέρα δηλαδή του γερο-Μαλινιόν, που μας πούλησε αυτούς τους φακέλλους.

— Ίσως να υπάρχουν κι' άλλα τέτοια γραμματισμένα, είπε ο Άντρέ.

— Σιγά-σιγά, Άντρέ! Μην ξεχνάς πως περάσαν χρόνια και πως ή άλληλογραφία αυτή έχει χάσει πια πολλή απ' τη σημασία της.

Σε λίγα λεπτά, είχαν έκολλησει άλλα όγτώ γραμματισμένα, χωρίς ν' ανακαλύψουν τίποτα. Στη γωνιά του ενάτου και τελευταίου φακέλλου βρήκαν τη λέξη «Λατρεντέ». Ο Άντρέ έκολλησε κι' αυτό το γραμματισμένο και διάβασε:

«Ελά γρήγορα. Θά με κλείσει άπώσε το βράδυ στο ύπνογειο, άοιστηρ στοά, 100 μ., δεξιά βάθος, τοίχος, γωνιά καρφί».

— Μια γυναίκα ήταν φυλακισμένη μέσα σ' ένα πύργο της περιφέρειας μας. Πρέπει να την βρούμε! φώναξε ο νέος με ταραχή.

— Μην παίρνεις τόσο φόρα, Άντρέ! Δίγως άλλο, ανακαλύψαμε τα νήματα κάποιου σκοτεινής ιστορίας... Άς εξετάσουμε προσεγνικά τα δεδομένα μας.

Ξέρεουμε πως μία γυναίκα ή μία κοπέλλα είχε φυλακισθ στο ύπνογειο ενός πύργου της περιφέρειας μας. Ποιός ο λόγος; Κάποιο οικογενειακό δράμα, που το προκάλεσε άσφαλώς το αιώσιο συμφέρον!

— Ίσως ή γυναίκα αυτή κρατούσε το μυστικό μιας κρύπτης και κάποιος άλλος — που δεν αναφέρεται σαφώς — ήθελε να της το ά-

ποσάσει. Γι' αυτό τη φυλάκισε, την κακομεταχειρίζταν, την άπειλούσε με θάνατο...

— Είναι βέβαιο πως ή γυναίκα είχε οικειότητα με τον άγνωστο δñμιό της. Ήταν κόρη του, γυναίκα του ή γραμματέας του. Αυτή κρατούσε την άλληλογραφία του και είχε τους φακέλλους και τα γραμματισμένα του.

— Πολύ σωστά, πατέρα.

— Κι' ή διένυνη του φακέλλου είναι γραμμένη με το χέρι της φυλακισμένης. Μοιάζουν πολλά ψηφία, όπως τ' «ε», τ' «ς»... Άγτερα, οι δυο φακέλλοι με το κρυφό μήνυμα άπευθυνόνταν στον κ. Μαλινιόν, ένοικιστή του άγροκτήματος. Συνεπώς, πρόκειται για άλληλογραφία μεταξύ πυργοδεσπότου και ένοικιστού του.

— Ποιός ήταν όμως ο παραλήπτης; Περιμένα την ερώτησή σου... Νομίζω πως τον ξέρω. Κάποιος οικείος του ένοικιστού, ύπνρέτης ή συγγενής. Ο ένοικιστής γινόταν άδελφά μεσάζων σ' αυτή την ύπνρεση.

— Μα έσύ ξεπερνάς το Σέλοκ Χόλμς!

— Όχι δά, Άσκει να έσο κανείς διάβασμα... Με τίς λέξεις «κοντά στο ποτάμι», ή φυλακισμένη μας ύποδεικνύει που βρίσκεται ο πύργος. Μόνο δυο πύργοι υπάρχουν πός το μέρος του ποταμού, σ' όλη την περιφέρεια: ο πύργος της Ζολιτέ κι' ο έοπος πύργος.

— Άς τους έπισκεφθούμε και τους δυο, πρότεινε ο νέος.

— Έθελω κι' έγώ να συνεχίσω την έρευνα. Μα πέρασε σχεδόν μισός αιώνας από τότε που στάλθηκε αυτό το σημείωμα. Κινδυνεύουμε λοιπόν να φτάσουμε... λίγο άργά!

— Άς έπισκεφθούμε τ' άπώγεμα τ' γερο-Μαλινιόν, κι' έλπίζω να μας δώσει πολύτιμες πληροφορίες αν τον ρωτήσουμε με τρόπο.

— Μουον μόλις 20 χρονών, την έποχή έ- κείνη, έπτε ο Μαλινιόν. Ο πατέρας μου ήταν ο κυριώτερος ένοικιστής του κ. Λά Σουρσιλιέρ κι' ο πιο έντιμος άνθρωπος. Δυστυχώς όμως, ο κ. βαρώνος, έγωιστής κι' άπότομος, δεν έκτιμούσε καθόλου την άφοσίωσή του.

— Ο βαρώνος έμεινε στον πύργο της Ζολιτέ: ρώτησε ο Ραιμπουά.

— Όχι στον άλλον... αυτόν που έπνομασθήκε άργότερα «έοπος πύργος».

— Γιατί τον βαφτίσανε έτσι;

— Όλοι οι γερο του τόπου μας ξέρουλ αυτή την ιστορία. Είναι τίς έποχές του πολέμου του 1914. Έκείνο τον καιρό, ο βαρώνος έμεινε στον πύργο με την άνηπιά του...

Ο γερο-χαριάτης σταμάτησε, διαταχτικά. — Μα γιατί σάς τό λέω, δλ' αυτά; μουρμούρισε. Δέ μ' άρέσει να έναθανώμαι τό παλιά. Πολλές αναμνήσεις της νεότητός μου είναι τόσο άδυμπρές!

— Σας παρακαλώ, Μαλινιόν! έπέμεινε ο Ραιμπουά αντάλλασσοντας με το γιό του μια λοθή ματιά.

— Άς είναι, για γατρί σας... Λοιπόν, ο βαρώνος είχε κοντά του την άνηπιά του, μια όρφνη που την κηδεύονε. Ή δεσποινίς ντέ Μπωσόν — έτσι τη λέγανε — ήταν ή πιο όμορφη κοπέλλα κι' ή πιο πλούσια κληρονόμος του τόπου μας. Ήταν γλυκεία, πονετική... τό άκρο αντίθετο του θείου της.

— Δέν έπρεπε να ταιριάζουν, οι δυο τους. Μα ή καυμένη ή μικρούλα τον φοβότανε πολύ. Έξέ άλλου, ο βαρώνος διαχειριζόταν την περιουσία της χωρίς να της δίνει καθόλου λογαριασμό. Αυτή ήθελε να διαμαρτυρηθ, μα δεν τολμούσε.

— Τότε λοιπόν, ο βαρώνος είχε συμφέρον ν' άπουακούν ή την άνηπιά του όλους όσους τη ζήτησαν σε γάμο ή τη συμπάθουσαν για τη γονεϊκή της! Γιατί, αν παντρευόταν ή κοπέλλα, βάφανε άπ' τα νέρια του ή περιουσία της, με όλα τα εισοδήματά της.

Προφέροντας αυτά τα λόγια, ο Ραιμπουά κυττάζε συγχρόως τό πρόσωπο του γερο-χαριάτου, που έδειχνε πολλή συγκίνηση.

— Δέν πρόλαβε να παρουσιάστ ή κανένας ύποψήφιος άπάντησε έκείνος. Ή δεσποινίς ντέ Μπωσόν πέθανε σε ηλικία 18 χρονών.

μακού άπό δώ. Πληροφορηθήκαμε τη θλίβε- ρή είδηση δυο χρόνια μετά τό θάνατό της. Και σκούπισε με τη ράχη του γεριού του ένα δάκρυ που άκολουθούσε τό αλάκι μιας ουτίδας.

— Συχωρέστε με, κύριοι... πρόσθεσε. Δέ θά σας μιλούσα ποτέ για την πιο θλίβε- ρη περίοδο της ζωής μου αν δέ με προκαλούσε αυτή ή συνομιλία μας... Πέρασαν όμως τόσα χρόνια, που μπορώ τώρα ν' άποκαλύψω τό ποινένο μυστικό μου.

— Άγαπούσα τη Μπλάνς ντέ Μπωσόν, και πιστεύω πως με συμπάθουσε κι' έκείνη. Τό άίσθητά μας είχε άρτήσει άπ' τα παιδικά μας χρόνια, όταν παίζαμε μαζί στο πάρκο του πύργου. Ο έρωτάς μας μεγάλωσε μαζί μας. Μα ξαφνικά μας χώρισαν και μας άπαγορεύανε να ξαναϊδωθούμε. Όστόσο, οι φίλοι μας δεσμοί γίνανε ακόμα πιο στερεοί!

— Έύρισκα κάθε μέρα προσάσεις για να πηγαίνω στον πύργο, είτε για να πάρω διαταγές άπ' τό βαρώνο, είτε για να παραδώσω λαχανικά και φρούτα. Προσπαθούσαμε να συναντιώμαστε με τη Μπλάνς πίσω άπ' ένα χοντρό δέντρο, στη στοφή μιας άλλας, κρυμμένης άπ' τις αδιάκριτες ματιές.

— Μία μέρα, μιλήσανε στο χωριό για πόλε- μο. Μαζί μ' όλους τους άλλους, κατατάχθηκα κι' έγώ. Κι' έφυγα... έπειτα άπ'ό ένα τελευ- τίο ραντεβού, που ήταν όμοιο μ' όλα τ' άλλα, γιατί δέν τόλμησα να όμολογήσω στη λα- τρευτή μου πως θά χωρίζαμε!

— Όταν ξαναγύρισα, πληροφορηθήκα πως ο βαρώνος είχε φύγει μαζί με την άνηπιά του, μια νύχτα, για να γλυτώσουν άπ' την έθρι- κή εισβολή. Κανείς δέν ήξερε που πήγαν.

— Πέρασαν δυο χρόνια. Άγτερα ο βαρώνος γύρισε στο χωριό... μονάχος όμως! Ή Μπλάνς, που τη θεωρούσα άραβωνιαστικά μου, είχε πεθάνει σε κάποιο χωριουδάκι της Έλβετίας, πολύ μακριά μου.

— Ο κ. ντέ Λά Σουρσιλιέρ, σάν μοναδικός συγγενής, κληρονόμησε την τεράστια περιου- σία της. Πούλησε όλα τ' ατήματά της που βρίσκονταν στην περιφέρεια, έκτός άπ' τον πύργο, που δέν κλείδωσε και τον άφισε δίχως φύλακα.

— Πέρασαν χρόνια... Άπ' τίς φλυαρίες ένός γραφιά του συμβολαιογράφου που είχε άσχο- ληθ με τό πούλημα των κτημάτων, μάθαμε πως ο βαρώνος ταξίδευε στην Εύρώπη.

— Ξαναγύρισε πριν από δέκα χρόνια, πολύ γερασμένος και τσακισμένος. Έγκαταστάθηκε σε μια κομψή βίλλιτσα, που γτίστηκε σύμφω- να με τίς όδηνιές του στην άλλη άκρη του χωριού. Ζη έκεί μ' ένα πιστό ύπνρέτη, δέ βγαί- νει ποτέ και δέν έχει καθόλου σχέσεις με τους χωρικούς.

— Κι' ο «έοπος πύργος» τί άπόγινε; ρώ- τησε ο Ραιμπουά.

— Έρειπώνεται. Τό πάρκο του έγινε ζούγ- κλα... Όσο για μένα, πιστός στην άγάπη μου, έμεινα γεροντοπαλλήκαρο! Διατηρώ πάν- τα μέσα στην καρδιά μου τη γλυκεία εικόνα της μικρούλας Μπλάνς με τα χρυσά μαλλιά...

— Άφίνοντας τό γερο-Μαλινιόν, ο Ραιμπουά κι' ο γιός του λογάριζαν να γυρίσουν σπί- τί τους. Προτίμησαν όμως να κάνουν πρώτα μια βόλτα ως τον πύργο.

Μπροστά τους άπλωνότανε μια έκτασι γε- μάτη άγριόχορτα. Και μακρύτερα, πίσω άπ' τα ψηλά δέντρα, ξεπροβάλλε ένας πυργόσκος του «έοπου πύργου».

Μια κι' είχαν φτάσει ως έκεί, οι δυο άν- τρες δέ μπορούσαν πια να ύποχωρήσουν. Έ- πρεπε ν' άποδείξουν τό έγκλημα που ύπο- πτευόνταν βετικά και ν' άφισουν τη δικαιοσύνη να τιμωρήσει τον ένοχο!

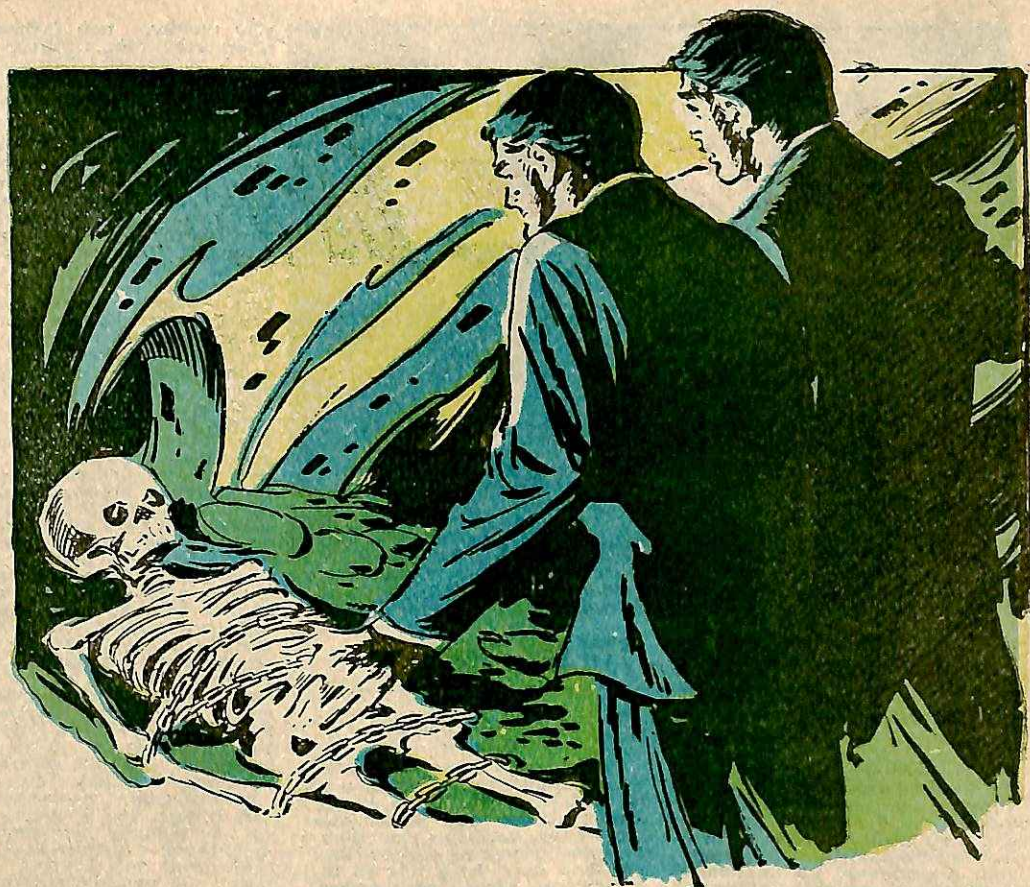
Τάχυναν τό βήμα τους. Πίσω τους, ο ήλιος έρρινε τις τελευταίες γουαστές άνταγυειές του πάνω στον πυργό- σκο, που τα τζάμια του φλογίζονταν σάν πυ- ρακτωμένοι φούρνοι...

— Ήταν πολύ προγνωσμένη ή νύχτα, όταν ο Ραιμπουά κι' ο γιός του ξαναήλθαν τό δρόμο που οδηγούσε στον «έοπο πύργο».

— Ο Άντρέ σήκανε στην πλάτη του ένα με- γάλο τσουβάλι με έροναλεία. Ο πατέρας του άκουμπουσε σ' ένα σιδερένιο ραβδί κι' είχε κρεμασμένο ένα ντουφέκι στον ώμο του.

Προχωρούσαν με προφυλάξεις κοντά στο χαντάκι της άκρης του δρόμου και κρύβονταν πίσω άπ' τους θάμνους σε κάθε ανακάλυψη του φεγγαριού.

— Όταν φτάσανε στην άρχή του παλιού πό- ρου, προχώρησαν μέσα, άφου βεβαιώθηκαν

Μία κραυγή φόβικης ξέφυγε από τα χείλη τους: Βλέπανε μπροστά τους ένα σκελετό άλυσ- δεμένο!...

πως δέν ύπνρε γύρω ψυχή ζωντανή.

Βρέθηκαν ξαφνικά μπροστά στον έτοιμό- ροπο μαντρότοικο του πύργου. Έδώ κι' έκεί άνοιγόνταν γάσματα, που τά σκέπαζαν ν' ά- γριόχορτα.

— Έτσι, δέ δυσκολεύτηκαν να μπουνε στη με- γάλη αλή. Ο πύργος όρθωνότανε μπροστά τους, άπειλητικός στις αγτίδες του φεγγα- ριού.

Φτάσανε σε μια μικρή πορτούλα, που τά σκουριασμένα σίδερά της δέ ύπόρεσαν ν' άν- θεξουν για πολλή ώρα.

Ο Ραιμπουά μπήκε πρώτος, με τό όπλο στο χέρι, έτοιμος να πυροβολήσει. Έρριξε γύ- ρω τό φως του ηλεκτρικού φαναριού του.

— Έλα, Άντρέ! έπτε ύτερα.

Διασχίσανε άπ'έναντες σάλλες και διαδρό- μους και προχώρησαν στα ύπνογεια, παραβιά- ζοντας όδες κλειδαριές συναντούσαν. Όταν κατεβήκανε τα ύγρό σκαλοπάτια, ανάμεσα στους μουλιασμένους τοίχους, και γυώσανε στη σάχη τους τό παγερό κρύο του ύπνογειού, κάτι τους έσφιξε την καρδιά και μια άνατρι- χίλα πέρασε άπ' τη ραχοκοκαλιά τους...

Προχώρησαν σιωπηλοί. Ο Ραιμπουά, με τό ντουφέκι στόνα γέρι και τό κλεφτοφάναρο στ' άλλο, άκολουθούσε τό νέο. Έκείνος ξε- τύλιγε ένα κουβάρι σπάγγου, που είχε δέσει την άκρη του στην είσοδο του ύπνογειού. Κά- που-κάπου σπασματούσε για να ένώση τό σπάγγ- ο μ' ένα καινούργιο κουβάρι, κι' ύτερα συ- νέχιζε τό δρόμο του.

Σώπνιναν κι' οι δυο, καθυόντας σ' αυτή τη σιωπή τους τό φόβο που έβριε μεσα τους...

Ξαφνικά σταμάτησαν. Ένας τοίχος όρθω- νότανε μπροστά τους.

— Κάνανε λάθος, έπτε ο πατέρας, αυτός ο διάδρομος δέ βγάξει πουθενά... Κι' άφως έ- λεγε καθάρα στο φακέλλο: «Άριστήρ στοά»!

— Άριστήρ στοά, 100 μ., δεξιά βάθος, τοίχος... συμπλήρωσε ο Άντρέ, που ήξερε άπ' έξω και τα δυο σημείωματα.

— Πόσο σπάγγο έχεις ξετυλίξει ως τώρα;

— Είναι τό τέταστο κουβάρι και τελειώσε σνεδόν.

— Έν τάξει! Άν ύπνρε λοιπόν καμιά μυστική πόρτα πρέπει να βρίσκειται εδώ δε- ξιά... Άς ψάξουμε!

Ξεχνώντας τό σκοτάδι, τό κρύο και τό φόβο άκόμα, οι δυο άντρες ψαχουλώσανε τους πα- σινισμένους τοίχους, ψίζοντας ή πράδωντας κάθε προεξή που βρίσκανε.

Ο Άντρέ θυμήθηκε τό τέλος του σημείω- ματος: «γωνία, καρφί», κι' έβγαλε ξαφνικά μια θοριαυευτική κραυγή.

— Τό βρήκα, πατέρα! έπτε. Είχε άρπάξει τό κεφάλι ένός καρφιού και τό τσαβούσε με δύναμη προς τα έξω.

— Άκούστηκε ένας κρότος, σάν να κατέβαινε άπότομα τό σιδερένιο ρολό μιας διτρίνας. Πατέρας και γιός μαζί βγάλανε μια φωνή. Είχαν κατεβή πίσω τους κάτι χοντρά σιδε- ρένια κάγκελλα, κόδοντάς τους την ύποχώ- ρηση!

Ο Άντρέ όρμησε, προσπάθησε να τά πα- ραμερίσει, αλλά τό μόνο που κατώρθωσε ήταν να πληγώσει τα νέρια του.

— Στάσου, Άντρέ! Ψυχραιμία! του σύστη- σε ο πατέρας του, δείχνοντάς του τό τσου- βάλι με τα εργαλεία και τό γεμάτο ντουφέκι. Ή Μπλάνς ντέ Μπωσόν δέ μπορεί νάστειλε αυτό τό σημείωμα στο μνηστήρα της — που δέν τό πάρε ποτέ, γιατί είχε φύγει για τον πόλεμο — με τό σκοπό να τον παρασύρη σε παγίδα! Κάτι άλλο θά ύπνρε...

Ο νέος έψαξε πάλι κι' ανακάλυψε ένα δεύ- τερο καρφί σε μια γωνιά. Μα δέν τολμούσε να τ' άγγίξει. Ο πατέρας του όμως τ' άρ- πάξε και τό τσαβίξε σιγά-σιγά. Ένα μέρος του τούνου άνοιξε τότε άπ'ακαλύπτοντας ένα κελλάι.

Ρίξανε μέσα τό φως του φαναριού. Μία κραυγή φόβικης ξέφυγε άπ' τα χείλη τους. Βλέπανε μπροστά τους ένα σκελετό, άλυσ- σοδεμένο!

— Δυστυνησμένη κοπέλλα! έπτε ο Άντρέ, συγκινημένος.

— Τον καυμένο τό γερο-Μαλινιόν! ψιθύ- ρισε ο πατέρας του. Δέ φαντάζεται που και πως πέθανε πραγματικά ή άγαπημένη του... Βγήκαν βιαστικά άπ' τό κελλάι. Μία και- νούργια έκπληξε τους περιμένε: Τά σιδερένια κάγκελλα είχαν χαθεί. Με τό άνοιγμα της κου- φής πόρτας, είχε λειτουργήσει και τ' άλλο έλατήριο.

Ή άποστολή τους είχε τελειώσει. Είχαν βρή τίς άποδείξεις του έγκλήματος. Δέν έ- μενε παρά να τιμωρηθ ό ένοχος...

Ξημέρωσε πιά, όταν βγήκαν άπ' τον πύργο. Στη στοφή του δρόμου, συνάντησαν ένα παιδί του χωριού. Βλεπόντάς τους, έκείνο έ- τρεξε προς τό μέρος τους.

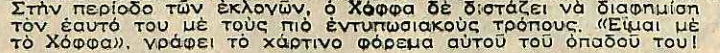
— Μάθατε τά νέα κ. Ραιμπουά; έπτε.

— Ποιά νέα παιδί μου;

— Ο βαρώνος ντέ Λά Σουρσιλιέρ πέθανε νύχτα.

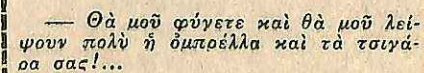
«Προσπαθούσαμε να συναντιώμαστε με τη Μπλάνς πίσω από ένα χοντρό δέντρο...».

Ο Χόφφα μπορεί να σταματήσει όλες τις μεταφορές στις
Ένωμένες Πολιτείες

Ὁ Χόφφα, ἐπωφελήθηκε ἀπὸ τὴν περιστάσι, νὰ νὰ ζήτησιν τὴν ἐπικυρωσι, δύο ἀποφάσεις, ὁικονομικῆς φύσεως, ποὺ τὸν συνέφεραν προσωπικῶς: Ἡ πρώτη ἀναβέβαιε κατὰ ἓνα δολλάριο τὸ μῆνός τὴ συνδικαλιστικὴ ἐισφορά καὶ αὐθαίρεα ἀπὸ γαράντια ὄντες μέχρι ἓνα δολλάριο κατὰ άτομο τὴ συνδρομή, ποὺ πληρώνουν τὰ τοπικὰ συνδικάτα στὴν κεντρικὴ ὀργάνωσι. Αὐτὰ τὰ δύο μέτρα θὰ ἔβαλον περίπου ὀκτώσκα ἑκατομμύρια δολλάρια στὴ ταμεία τοῦ Χόφφα.

Λάζου, οἱ αὐτὲς καὶ τοὺς
προκαλοῦν ζωίει. Δοκίμασαν
τοῦ κακοῦ ὅλα τὰ μέγα, ἀκο-
μὴ καὶ τὰ δηλητηριώδη ἀέ-
ρια! Ἐνας παπᾶς ἔβαλε τοὺς
ἐνόστιους τὰς κυνηγιήσους
μὲ τὰ δίκαντα ἀπὸ τὴν αὐλήν
τῆς ἐκκλησίας. Σκοτώθηκαν
ἔτσι 50 νυχτερίδες, ἀλλὰ τὰ
σκάνια κάνανε ἐπίσης πολλὰς
ζωίει ἐπὶ σκεπὴ τῆς ἐκκλη-
σίας! Σὲ μὴ περὶ τῶν, ὅταν
ἀσθεστώθηκαν οἱ τοῖχοι μὲ
ἐκκλησίας, ἐξαφανίσθηκαν ἀπὸ
αὐτὴν οἱ νυχτερίδες, ἀλλὰ
ἐκτανύρισαν ἀρνούτερα.

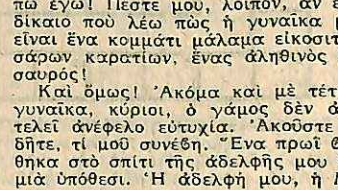
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΡΕΓΚΟΤΗ 3

ΟΡ. ΡΟΥΒΕΛΤ

‘Η φωγογραφία αυτή, που δημοσιεύθηκε στις εφημερίδες της Ρώμης και παρουσιάζει τον Σαμυ Φρέν μαζί με τη νεορά ‘Αμερικανίδα καλλιτέχνηνα Σούζαν Στράντμπεργκ έκανε την Μπρίτζιτ Μπαρνό να νιώσει, για πρώτη ίσως φορά στη ζωή της τι θα ήθελε. Κουρασμένος από τις άσπιτες της Μπέ-Μπέ, ο μεγαλυλόκοις Σαμυ βρήκε λύση χαράς κοντά στη γοητευτική και όρινην Σούζαν. Μά η Μπρίτζιτ μπορεί να έγκαταλείψει χιλιάδες άνδρες, δεν παραδέχεται όμως να την εγκαταλείψει αυτήν έστω και ένας. ‘Έτρεξε λοιπόν στη Ρώμη και δέ δυσκολεύτηκε να τον ξανακερδίσει. Σήμερα βρίσκονται μαζί στο Σαιν Τροπέζ, ερωτική φωλιά της Μπαρνό, παραμένει όμως άγνωστο πόσο θα διαρκέσει το νέο αυτό ερωτικό καπρίτσιο της υπ’ άρ. 1 σπαρ του γαλλικού κινηματογράφου.

Τὴν κύτταξα σὰ χαῖρος:
— Μὰ γιατί τὴ μὴν εἶναι;
— Ξέρω γὰρ; Μήπως δὲν τῆς γε-
ζεις τὴ ζωή;
— Πῶς δὲν τῆς τὴ γεμίω, δηλαδὴ
Μπαταρία εἶναι ἡ ζωὴ δὲ τῆς τὴ γ-
μίω; Τῆς φέρονται πολὺ καλά, πο-
εὐγενικά καὶ προσπαθῶ δὲ μὴν τ-
ἐνοχλῶ σὲ τίποτα.
— Δὲν ἀρκεῖ αὐτό.

μένα που σου λέω. Και μην άποσαι
λησαι κάτι υπερβολικά ή μάλλον
ποικιλιτικά με τη δουλειά σου. Μ
γυρίσης κάθε βράδυ κατάκοτος
«πρώτος και πέφτεις στον ύπνο γ

να εμπόνησε βιαστικός τα χαράμα-
τα!... Μην ξεχνάς ότι το «σέξ» εί-
ναι η βάση της σύζυγκης ευτυχίας.

Το μεσημέρι πήγα στο σπίτι και
είδα λουλούδια. Είχα σκεφτεί να
στείλω ένα — όταν έφυγα απ' το
σπίτι της Μαριάννας — αλλά ύστε-
ρα το βρήκα γελοίο. Τι διάολο! Με-
τά οχτώ χρόνια γάμου, να στέλνω
ανθοδέσμες σαν υποψήφιος μνηστή-
ρας!

— Άρα λουλούδια, είπα.
— Ναι. 'Ο Τζωρτζής τ'άστειλε.
— Μπρά; —
— Τι «μπρά»; Στέλνει πολύ συχνά.

Σχεδόν κάθε μέρα.
— 'Ο Τζωρτζής;
— Ναι, 'ο Τζωρτζής;
— Δεν το είχα προσέξει.
— Και τι προσέχεις εσύ;
Είχα τη «μηνίαν».

— Τι έννοιας «τι προσέχεις»; Δεν
προσέχω το σπίτι μου και τη δουλειά
μου;

— Αυτά τα προσέχεις. 'Αλλά δε δι-
νεις σημασία σε κάτι «μικρολεπτομέ-
ρειες».

— Παίζει ρόλο αυτό;
— Ε, κάποιο ρόλο παίζει.
Θυμήθηκα τη Μαριάννα. Κι' αυτή
ή συχνή αποστολή ανθέων εκ μέρους
του Τζωρτζή, του συνεργάτου μου
και «οικογενειακού φίλου» άρχισε να
μου κάνει αίσθητη την παρουσία «ψύ-
λων» στ' άκουστικά μου τύμπανα.
— Άρα ο Τζωρτζής στέλνει συχνά
λουλούδια, είπα πάλι.

— Μά να, βέβαια.
— Μεγάλη του ευγένειας!
— Ασφαλώς.

Σε δέκα μέρες — ούτε και δέκα
— παίρνω ένα ανώνυμο γράμμα! Δα-
κτυλογραφημένο! Πήρα αποτυπώμα-
τα, δε βγήκε τίποτα. 'Αλλά τι να
τάκανα ν' αποτυπώματα; Το γράμμα
έλεγε:

«Την Πέμπτη στις 5-6 π' απόγε-
μα, θα συναντήσετε τη γυναίκα σας
μέ τον Τζωρτζή, στο «Μενέλαου»,
στη Βαρσομπόη. Ένας φίλος».

Δεν είπα τίποτα. Γιατί να πω; Το
παιδί ήταν να πάω να τους τσακώσω.
'Από τις τέσσερις η χρούσα άρχισε να
ετοιμάζεται για να πάει στον «όδο-
ντογιστή» που της είχε λείει, να πάει
νωρίς — άκου φευτιές τώρα, να φρί-
ξω! — αγία να την πάρη πρώτη και
να μην περιμένω!... «Έθραξα! 'Ε-
φυγε επί τέλους και σε δέκα λεπτά
έφυγα κι' εγώ. Πήρα ένα ταξί, καθυ-
στερήσαμε στο δρόμο γιατί κάτι έ-
παθε η μηχανή και στο τέλος φτά-
σαμε και μόλις μπήκα στο «Μενέ-
λαου» είδα τη Χρούσα και το Τζωρ-
τζή σε τρυφερό ατέ-α-τέτ». Της κρά-
ταγε και το χέρι! Κόντευα να πάω
συγκοπή.

— Τι θέλει' εδώ; φωνάξω άγρια.
— Τίποτα! Περιπάτα! Λέει η Χρού-
σα...

— Εσύ μου είπες πως θα πάς στον
όδοντογιστή.
— Ναι, αλλά βρήκα στο δρόμο τον
Τζωρτζή και πρόλαβε να πάρουμε ά-
φρο.

«Όρμησα ν' άρπάξω απ' το λαιμό
τον παλιάνθρωπο αυτόν που μούκανε
το φίλο, αλλά την ίδια στιγμή, η
Χρούσα έδωσε τα γέλια κι' ύστερα κι'
'ο Τζωρτζής».

— 'Ελα, ησύχασε! 'Επίτηδες, στο
κάνανε αυτό για να μάθεις να μην
παραμελής τη γυναίκα σου! Ν' ασχο-
λησαι και λίγο μαζί της!
'Ησύχασα!... 'Ηταν μια φάρσα
της ζωής που μου χρειαζότανε» όπως
είπε η Χρούσα. «'Η ζήλεια κάνει θάυ-
ματα»!...

Τώρα... ξέρω κι' εγώ;... Είναι δυ-
νατόν να μου τη σκάσανε;... Και τη
Μαριάννα που ρώτησα μου είπε πως
«δεν πιστεύει κάτι τέτοιο». Οι γυ-
ναίκες όμως έχουν μεταξύ τους αλ-
ληλεγγύη. Και νομίζω πως η Χρούσα
ξέρει κάποια μυστικά της Μαριάν-
νας... Συμπώς κι' η Μαριάννα δε
θα μπορούσε να εκθέσει τη Χρούσα.

— 'Αλλά σ' έμένα; Τέλος πάντων, το
αποτέλεσμα είναι πως έχω να δου-
λέω τρεις μήνες. 'Όλο τηλεφώνω
παντού και κάνω τον άρρωστο κι'
ασχολούμαι με τη Χρούσα. 'Αλλ' αύ-
τη έχει γίνει έξω φρενών!

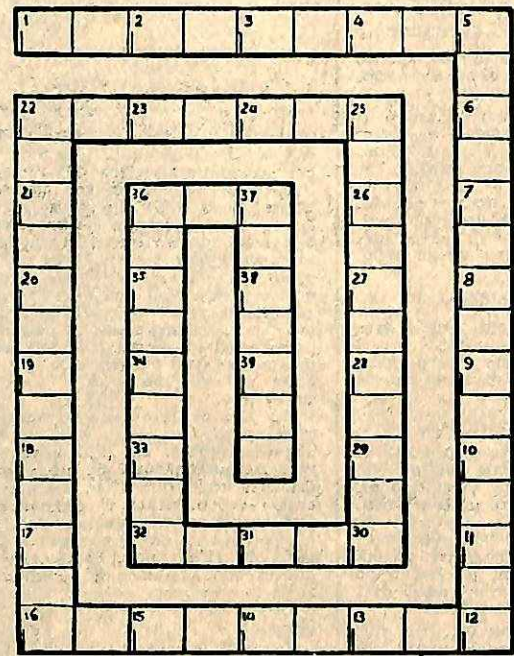
— Τι θα γίνει; μου λέει. Δε θα
δουλέψης και λιγάκι; 'Όλο πίσω απ'
τα φουστάνια μου θα τρέχης; Θα
καταστραφούμε!

Τι της λες τώρα;...
Δεν τις πιάνεις πουθενά τις γυ-
ναίκες!

Γιά μικρούς

Συλλαβικός κοχλίας

Μέσα στο σχέδιο αυτό θα τοποθετήσε 39 τριούλ-
λαδες λέξεις, των οποίων σάς δίνουμε πιο κάτω τις
σημασίες. Θα βάζετε μια ολοκληρωμένη συλλαβή μέσα
στο κάθε μικρό ορθογώνιο και θα έχετε υπ' όψιν ότι η
τελευταία (τρίτη) συλλαβή της κάθε λέξεως, είναι

συγχρόνως και η πρώτη συλλαβή της άμεσως έπο-
μένης. Δηλαδή, η πρώτη συλλαβή της υπ' αρ. 3 λέ-
ξεως είναι η ίδια με την τελευταία της υπ' αρ. 2
και η τρίτη συλλαβή της η ίδια με την πρώτη της
υπ' αρ. 4.

Π.Χ.: ΤΟΥ-ΛΙ-ΠΑ, ΠΑ-ΛΟ-ΜΑΡ, ΜΑΡ-ΜΑ-

ΡΑΚ κ.ο.κ.
1) Θα σάς θυμίσω Αίγινα.
2) Έσωσε το Νώε από μεγάλη καταστροφή.
3) Περιοχή της Δ. 'Ιταλίας.
4) Πρώτη ύλη για τα όργανα χειρουργεία.
5) Σάκος των χωρικών, από χονδρό ύφασμα.
6) Μοίρα, τύχη.
7) Θαλάσσιο ζώο, που χρησιμοποιείται στην κατα-
σκευή κοσμημάτων.

8) Τόπος κατάλληλος για βοσκή.
9) Έξασφαλιζέ κομψή σιλουέτα.
10) Θα έρθτε εκεί άφθονο κρασί.
11) Το χλωροσχόν λεγεται και α-
λάτι.
12) Το φυτό τριφύλλι το δαλματικό.
13) Γραμμοτά.
14) 'Υπάρχει τουλάχιστον ένας σε
κάθε επιχείρησι.

15) Είναι υποδειγματικά δηλωμένοι.
16) Της άρρεσουν οι δεξιότητες και οι
γιορτές.
17) Κατασκευάζεται από τις μέλισ-
σες.
18) Δε λείπουν από καμιά τάξη σχο-
λείου.

19) 'Ονομα 'Ελληνίδος στάρ.
20) Καλλιεργούνται σε κήπο.
21) Δεν είναι υπερήφανος.
22) Ευχαριστούν τη γεύσι.
23) Δεν λείπει από κανένα τραπέζι,
την ώρα του γεύματος.

24) Νοστιμίζει την μπριζόλα.
25) 'Ο ύπνος αυτός είναι ο πιο ωφέ-
λιμος.
26) Πρώτη ύλη για κρεοπωλείο.
27) Μακρό ποίημα με ομοιοκαταλη-
ξίες.

28) 'Εξασφαλίζει αλλαγή αέρος.
29) 'Αταράχτητο για την εξάσκηση ώ-
ρισμένων επαγγελματιών.
30) Νόστιμο ψαράκι.
31) Προδίδουν πόνο, σωματικό ή ψυ-
χικό.

32) Θέα των αρχαίων.
33) 'Όπλα με τα όπλα, οι γυναίκες
επιτυγχάνουν πολλά.
34) Κοπάδι.
35) Κάτοικος νησιού του Β. Αιγαίου.

36) Το σέρνει μαζί της η χελώνα.
37) Διατηρημένα τρόφιμα.
38) Διευκολύνει τις μεταφορές υγρών.
39) Δημοσίευμα, που αποδέλεται σε
δυσφήμιση.

Οι λύσεις στη σελ. 66

ΚΑΙ ΜΕΛΑΛΩ

Αριθμητικά προβλήματα

1) Προσπαθήστε να βρείτε τους αριθμούς που πρέ-
πει να τοποθετήσε πιο κάτω, στη θέση των στίγων.
Έτσι ώστε να ολοκληρωθεί ο πολλαπλασιασμός:

$$\begin{array}{r} 47 \\ \times 26 \\ \hline 1419 \end{array}$$

Για να σας διευκολύνουμε, σάς αποκαλύπτουμε πως
θα χρησιμοποιήσετε τρεις φορές το 3 και πέντε φο-
ρές το 5.

2) Μανιώδης φίλος των Ιπποδρομιών, ο κ. 'Ιππο-
κράτης έχει τέσσερα άλογα στον Ιππόδρομο, τα ό-
ποια γεννήθηκαν διαδοχικά το 1957, 1958, 1959 και
1960. Ποιο χρόνο το γινόμενο των ηλικιών των τεσ-
σάρων αυτών άλογων θα είναι ίσο με 1680;

3) Στη θέση των στίγων, τοποθετήσε κατωτέρω
τους 9 πρώτους αριθμούς (1 μέχρι 9). Έτσι ώστε
κάνοντας τις πράξεις, που σάς επιβάλλουν τα υπάρ-
χοντα αριθμητικά σημεία, να βρίσκετε στην κάθε σει-
ρά το αποτέλεσμα, που σάς δίνουμε:

$$\begin{array}{r} \dots X \dots : \dots = 14 \\ \dots X (\dots - \dots) = 15 \\ \dots - \dots + \dots = 16 \end{array}$$

Θα χρησιμοποιήσετε όλους τους αριθμούς μια μόνο
φορά τον καθένα.

4) Πάρετε ένα κομμάτι χαρτί και χαράξετε πάνω
σ' αυτό ένα μεγάλο τετράγωνο, το οποίο χωρίζετε α-
κολούθως σε 16 τετραγωνίδια, τέσσερα στην κάθε
σειρά, οριζοντίως και καθέτως.
Μέσα στα τετραγωνίδια αυτά τοποθετήσε τώρα
τους αριθμούς:

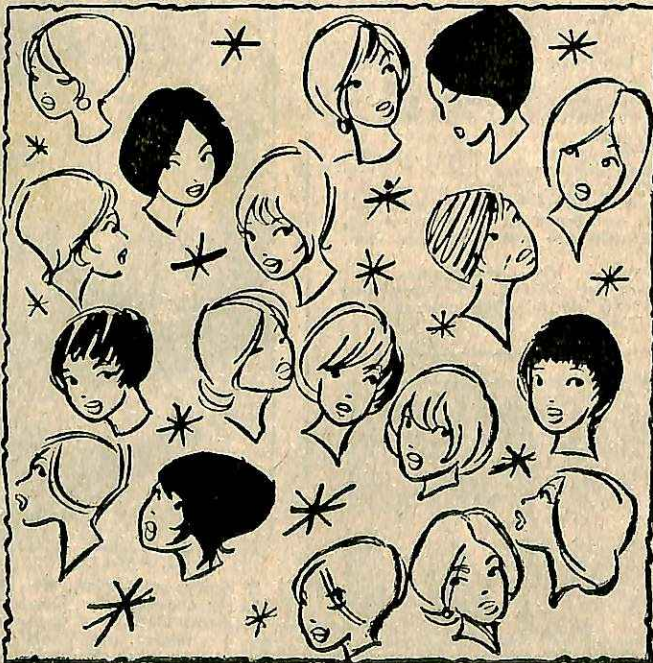
$$\begin{array}{cccc} 1 & 2 & 3 & 4 \\ 5 & 6 & 7 & 8 \\ 9 & 10 & 11 & 12 \\ 13 & 14 & 15 & 16 \end{array}$$

Έτσι ώστε προσθέτοντας τους τέσσερις αριθμούς της
κάθε σειράς, οριζοντίως, διαγωνίως και καθέτως, να
βρίσκετε πάντοτε για άθροισμα 34.
Για να σας διευκολύνουμε, σάς δίνουμε πιο κάτω
τη θέση μερικών αριθμών μέσα στα αντίστοιχα τε-
τραγωνίδια:

$$\begin{array}{cccc} 16 & \dots & 11 & \dots \\ \dots & \dots & \dots & 12 \\ \dots & 15 & \dots & \dots \end{array}$$

Φροντίστε τώρα να συμπληρώσετε τα υπόλοιπα.

Ένα τρίγωνο με 5 κεφάλια

Χαράξετε μέσα στο σχέδιο αυτό ένα τρίγωνο, που να περιέχει
πέντε από τα 16 γυναικεία κεφάλια. Οι τρεις πλευρές του τρι-
γώνου δε θ' αγγίζουν και δε θα κόβουν κανένα από τα πέντε κε-
φάλια, που θα περιλαμβάνη, αλλά και κανένα από τα υπόλοιπα
που θ' άφησε απ' έξω.

Οι λύσεις στη σελ. 66

Λαχείον δυνατίον

Τ' ΕΝΑ λαχείο γίνεται: ΔΥΟ!..

Όταν το λαχείο σας
είναι από τας

8 ΠΡΩΤΑΣ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΥΣ ΣΕΙΡΑΣ

Διότι με 1 λαχείο
μετέχει:

1ης Της ειδικής κληρώσε-
ως ή όποια δίδει μο-
νον είς τας προνομιού-
χους Σειράς κέρδη που
δ α φ α α σ α υ ν
το 1.500.000 Δραχ.

2ης Της μεγάλης γενικής
κληρώσεως και της
κληρώσεως των Σειρών
με τας όποιās θα διανε-
μηθούν κέρδη άνω των
30.000.000 Δραχμ.

Κυκλοφορούν αι προνομιοϋχοι Σειραι:

* ΠΡΩΤΗ, ΔΕΥΤΕΡΑ, ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ,
ΠΕΜΠΤΗ, ΕΚΤΗ, ΕΒΔΟΜΗ ΚΑΙ ΟΓΔΟΗ.

Έξέτος:

ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΚΕΡΔΗ...
ΠΕΡΙΞΟΤΕΡΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ...

ΟΛΟΙ ξέρανε, ακόμη και οι γειτόνοι ότι η Τασούλα δεν ήταν κόρη της Ευανθίας.

Κάποιος γείτονας, μία μέρα, εκεί που περνούσε, έβλεπε από το σπίτι της είδε ένα μεγάλο κουτί ακουμπισμένο πάνω στην πόρτα της, χτύπησε το κουδούνι και της είπε:

— Λεοπονίς Ευανθία, νιά κυτταχτε αυτό το κουτί. Σαν παρόξενό μου φαίνεται!

Ο γείτονας το άκουσε, το έμπασε σπίτι της, τ' άκουμπσε πάνω στο τραπέζι της πραπεζαρίας και έκοψε τα σκοινιά.

Το κουτί είχε τρύπες στρουγγυλές από πάνω και από τα πλάγια, κι όταν τ' άνοιξαν είδαν μέσα κατάπληκτοι ένα μωρουδάκι, τυλιγμένο σε πανιά.

Είχε ανοίξει τα ναιάνα ματάκια του και τους κύτταζε.

Το κύτταζαν κι αυτοί ξαφνιασμένοι και νιά πολλή ώρα στάθηκαν ακίνητοι σαν να μη καταλάβαιναν τί ήταν αυτό που διασκορπία μπροστά τους.

— Για να δούμε τί λέει και το νουμάκι, είπε ο γείτονας περιεργός.

Πραγματικά, ένα νουμάκι με φάκελλο ανοιχτό, βρισκόταν πάνω στο μωρό:

«Λεοπονίδα
Ευανθία Κοντού»

Έγραφε απέξω ο φάκελλος.

Η Ευανθία έβγαλε με τρεμάμενα δάχτυλα το χαρτάκι, που είχε ο φάκελλος και διάβασε.

Διάβασε κι ο γείτονας πάνω από τον ώμο της τις λίγες γραμμές, που ήταν γραμμένες με τη γραφομηχανή:

«Ευανθία, να με συνχωρήσεις, που σε δάξω σε υπεκά. Το κοριτσάκι είναι άσφατιστο και γυβρίσκομαι σε δύσκολη θέση. Έχει, να ξέρεις, ότι δεν παροτρύνεται από παράνομο έρωτα. Έχει ευλογηθεί κι ο νόμος μας και το μωρό από την Εκκλησία. Υπάρχουν λόγιοι όμως σοφοί, που δε μπορώ να το κρατήσω, πού δε παρύν. Το εμπιστεύομαι, λοιπόν, σ' εσένα, που ξέρω πως σε εκτιμούν οι γειτόνοι σου, για την εντιμότητά σου, κι έτσι δε θα παρεξηγηθείς. Μέσα στα πανιά του μωρού θα βρεις πέντε χιλιάδικα, θα ξαναστείλω κι άλλα Σ' ευχαριστώ πολύ.

Μία φίλη σου».

— Καλό κι' αυτό! Δώρο του Θεού!

Η Ευανθία γύρισε κύτταζε το γείτονα, που είχε αρχίσει να νελάν και του είπε:

— Μα είναι νιά νελία, κύο Γεώργιο. Αν σου τυχάνει, έσένα κάτι τέτοιο, τί θα κάνεις;

— Ένω είμαι παντρεμένος και θα το παρεξηγήσεις η γυναίκα μου. Ένω έσένα δε θα σε παρεξηγήσει κανείς. Έξ άλλου, είμαι κι' ενή μάρτυρας, θά φωνάξω τώρα και μερικές ακόμη γειτόνισσες, θά τους το πούμε, θά διαβάσουν το νουμάκι, θά δουν τα χιλιάδικα και θά θαρσύνουμε το μωρό όλοι μαζί την Κυριακή.

— Ναι, να το υπεκά και τί ευθύνας τί δικές μου δεν τίς συλλογίζεστε;

— Τυχρό! Τυχρό, λεοπονίς Ευανθία!

Σε λίγο πλημύρισε το σπίτι από γειτόνισσες. Έβγαλαν το μωρό από το κουτί, το ξετύλιξαν, βρήκαν τα χιλιάδικα, κι' αρχισαν τα σχόλια:

— Δεν ξέρεις, Ευανθία μου, ποιά να είναι η προκομένη που άφησε το παιδί της;

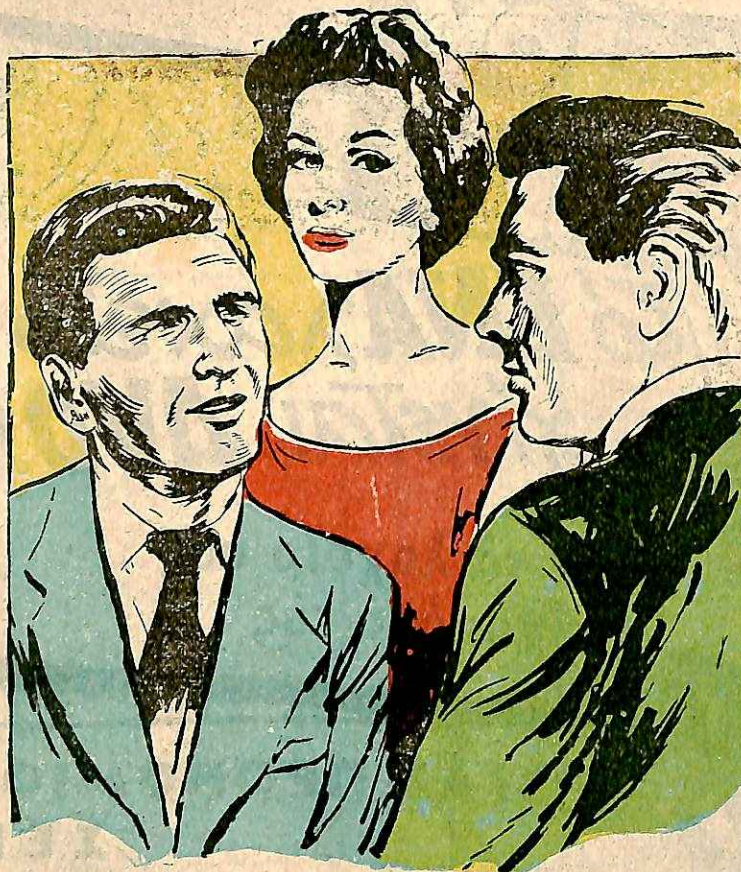
— Δεν βάζει καμιά ο νόος μου, κυρά Σταμάτ, άκοφτίκανε να το παραδώσουν στο βορεκομείο.

Η Ευανθία όμως ασήθησε, όταν είδε το μωρό να της κοιμούνται.

Και το μωρό έβγαζε, το βάφτισε ο κύο Τάσος, ένας παλιός γείτονας κι' από τότε έγινε η θετή κορούλα της Ευανθίας.

Ο κύο Τάσος, που της έδωσε τ' όνομά του και την έδωσε Τασούλα, φρόντιζε κι' αυτός με τη γυναίκα του, νιά τί βαφτισιά του. Έτσι τα βάφτισαν λιγότερα.

Η Ευανθία ήταν μία όμορφη κοπέλλα, καμιά είκοσιπενταριά χρόνων, όμορφη από νουέια συνηνείες που ζούσε από τρία δωμά

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Φώναξε στον ξένο ο νουός της Τασούλας.

Η μεγάλη θυσία

τία που νοίκιαζε σε φοιτήτριες, κι' από τη ραπτική της.

Ήταν, βέβαια, όμορφη νιά παντρεία, κι' αυτό το συλλογίζονταν, πάντα, τώρα μάλιστα, μ' αυτό το μωρό, θά δυσκολευόταν να παντρευτεί, όσο κι' αν πιστοποιούσαν οι γειτόνες, πως δεν ήταν δικό της.

Με τον καιρό, κι' όσο μεγάλωνε η Τασούλα, η Ευανθία άναυσε το κοριτσάκι κι' άρχισε να ξεχνά την παντρεία. Όταν της πρότενε μία μέρα, ένας μπακάλης να την παντρευτεί, άρντησε, γιατί συλλογίστηκε το κοριτσάκι, λέει, κι' είχε αναλάβει καμιά ευθύνη απέναντι στους γονείς του, που δεν τους ήξερε...

Η Τασούλα πάλι, όσο μεγάλωνε, νινάταν όλο και πιο χαριτωμένη. Πήγε σχολείο, τελείωσε το δημοτικό και τώρα βρισκόταν στο γυμνάσιο. Οι φοιτήτριες, που κατοικούσαν σε ανεξάρτητα δωμάτια, της αλληλα, δόρθευαν πάντα τη μικρή στα μαθήματά της. Κι' έτσι η Τασούλα είχε την τύχη να προκόψει.

Τη χαίροταν η Ευανθία και την καμάρωνε, μιά σαν κλεινόταν μερικές νύχτες, μόνι, στο δωμάτιό της συλλογίζονταν με πίκρα το έμπόδιο, που της έστελλε η μοίρα, νιά να της κλείσει το δρόμο του γάμου της. Δεν είχε κι' αυτή δ καίωμα να γοήσει την αγκαλιά ενός συζύγου.

Νόμιζε πως έπειτα από 1-2 χρόνια θά παρουσιαζόταν αυτή η φίλη της να πάει, το κορίτσι. Μα άδοκα περμένα, άδικα έλπιζε σε μιά λύτρωση. Κι' έτσι, συνηθισέ, συνηθισέ και με την ιδέα ότι τώρα πιά δεν θά παντρευόταν ποτέ.

Δύο φορές, άκόμη, έλαβε από την Αργεντινή άλλα 5.000 δραχμές. Το όνομά αυτό που της έστελλε τα λεπτά της ήταν άγνωστο. Έπειτα έπαυσαν κι' αυτά

κι' από τα δέκα χρόνια της μικρότης δεν είχε πιά καμιά άλλη

Ευτυχώς, που το μοδιωτικό της δούλεψε καλά, και τα δωμάτια της αλληλα ήταν συνεχώς νοίκιαζόμενα από φοιτήτριες.

Έτσι δεν τους έλειπε τίποτα, ταξέ τα δέκα χρόνια της νιότης. Η Ευανθία είχε στρώσει ένα μενλό καιρούς ήταν γλυκό. Ήταν, καλεσμένοι ο νουός κι' η νουιά της Τασούλας και πολλές γειτόνισσες με τους άντρες τους. Η Ευανθία είχε ντύσει την Τασούλα μ' ένα όμορφο φάρεμα, η όμορφιά της έλαμπε ανάμεσα στ' άλλα κορίτσια.

Μα κι' η Ευανθία ήταν πολύ όμορφη με κείνο το έξωμο φάρεμά της από κόκκινο τσάδι, φαινόταν πολύ νεώτερη από σαράντα πέντε.

Είχε άνοιξει νιά μιά στιγμή η αυλόπορτα νιά να υπή το παιδί που Ζαχαροπλαστέιου, που κρατούσε μιά μεγάλη τούρτα, κι' οι καλεσμένοι που είχαν γυρίσει νιά να κυττάσουν προς την πόρτα, είδαν να σταματά ένα ταξί.

Ένας κομψός, καλοντυμένος κύριος κατέβηκε και προχώρησε πίσω από το παιδί του Ζαχαροπλαστέιου. Μα, σταμάτησε στη μέση της αυλής, όταν είδε τόσο κόσμο, γύρω από ένα τραπέζι και ούτως, ούτως, ούτως...

— Έδω, δεν είναι το σπίτι της λεοπονίδος Ευανθίας Κοντού;

Η Ευανθία προχώρησε.

— Μάλιστα, κύριε! Είπε, Ένω είμαι η Ευανθία Κοντού.

Ο ξένος κύτταζε κατάπληκτος την όμορφη έκείνη νουαίκα και ψιθύριζε: «Οχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!»

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

— Τότε, κύριε! Ένω ένας άπο τούς καλεμένους, γιατί... είμαι ο πατέρας της Τασούλας!

— Όχι, κύριε! Η λεοπονίς Ευανθία δεν είναι παντρεμένη! Το κορίτσι που νιορτάζει είναι η θετή της κόρη. Γιορτάζει τα δέκα χρόνια της!

Η ΣΕΛΙΣ

ΤΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΟΙ ΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΣΗΜΕΡΑ, πριν σας μιλήσωμε πιά λεπτομερικά για το ένα ή το άλλο ντύσιμο, καλό είναι να δούμε μαζί μερικές από τις τελευταίες τάσεις της μόδας, που από το φθινόπωρο κιάλας άρχισαν να φαίνονται και άσφαλώς θά επιβληθούν όσο προχωρεί η εποχή.

Η σιλουέττα έξακολουθεί κατά γενικό κανόνα να διατηρεί μιά απλότητα στις γραμμές της, έτσι ώστε το φόρεμα να εφάπτεται άπλως στο σώμα.

Ο κανόνας όμως αυτός δεν είναι άπαραίτητος. Γι' αυτό βλέπουμε συχνά, ιδίως στα κορσάζ, μιά τάση να είναι κατά τι περισσότερο έφαρμυστά στο σώμα, άπ' όσο τα έξωμε ως τώρα. Την ίδια τάση βλέπουμε και στις φούστες, αλλά μόνο στους γούρους, ενώ τούναντίον προς τα κάτω εμφανίζονται πολύ συχνά φαρδύτερες, σχηματίζοντας άκόμη και γκοντέ ή πιέτες πιασμένες ως ένα σημείο. Έτσι επιτυγχάνεται το έφαρμυστό των γούρων και το φάρδος προς τα κάτω.

Το μάκρος στις φούστες διατηρείται το ίδιο, δηλαδή σκεπάζει τα γόνατα. Η μέση διατηρεί την ελαστικότητα στην τοποθέτησή της. Δηλαδή άλλοτε δημιουργεί μιά γραμμή κοντόταλη και άλλοτε διατηρεί την κανονική της θέση.

Σχετικά με τις φούστες ως μη παραδειγμα με να τονίσουμε και μιά άλλη χαρακτηριστική τάση, τη γραμμή φάκελλο. Τη φούστα δηλαδή που κλείνει διπλωτά, με το διπλωμα, που ένογεται άρκετά πλάγια και συγκρατείται άλλοτε μ' ένα βέσιμο, άλλοτε με δύο κομμάτια τοποθετημένα άμέσως κάτω από τη μέση.

Άλλη χαρακτηριστική τάσις θά είναι πάντοτε η γραμμή μπλουζών είτε σε ντέπιέ, είτε σε όλόκληρα φορέματα. Ός αντίθεσι θά δούμε άκόμη τη γραμμή ποτισές στα φορέματα με έφαρμυστά κορσάζ, και την έφαρμυστή μέση, αλλά χωρίς ζώνη και με τη φούστα να φαρδύνει προς τα κάτω.

Επίσης λίγα για τα νουάματα. Ένα από τα νουάματα, που θά είναι πολύ της μόδας έφέτος, θά είναι το κανελλί, σε διάφορες άποχωρώσεις. Κοντά σ' αυτό θά δούμε το πρσίσινο, το μπέζ, το κίτρινο, το βυσινί και το μπρονζώ, πάντα σε ιδιαίτερα της μόδας θά είναι το μαύρο.

ΑΛΛΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Η άπλότης στα καθημερινά φορέματα θά διατηρήσει την έννοια της μόδας. Το διπλωμα στις φούστες που άναφέραμε, θά το δούμε και σε πολλά φορέματα από πάνω ως κάτω μ' ένα πλάγιο κομπίωμα, άρχίζοντας από το κορσάζ ως το τέλος της φούστας.

Στα φορέματα αυτά θά δούμε να χρησιμοποιείται συχνότατα το τούντ με τις άκόμωλες άποχωρώσεις, ενώ ένα μονόχρωμο τελείωμα από τρέσσα ή άλλο θά περιβάλλει το λαιμό και το διπλωτό κλείσιμο ως κάτω.

Τα φορέματα αυτά άκολουθούν την ίσια γραμμή και μιά ζώνη στη μέση συμπληρώνει το φόρεμα στο νουάμα της τρέσσας. Δυο πρίπες έξωτερικές το στολίζουν, μιά μικρό-

Μαντά από μάλλινη έταμν και φόρεμα από έξωσο.

Λοιότερα: 'Η γραμμή μπλουζόν σ' ένα χαριτωμένο φόρεμα. Μέσον: 'Η γραμμή φουφώ σε μία άμπιγιέ τουαλέττα. Δεξιά: Άπλό φόρεμα με διπλό κούμπωμα και τρέσο.

περσιν στο κορσάζ, από την αντίθετη πλευρά, που κλείνει το φόρεμα και μία πιο μεγάλη στη φούστα στο ίδιο πλάι.

Τα τρουά-κάρ μανίκια διατηρούν τα σκήπτρα. Παρόμοια φορέματα θα σας είναι πολύ χρήσιμα για την εποχή, γιατί θα μπορούτε να τα φορέτε τα πρωινά άκαμψα, χωρίς έπαινοφορί.

ΤΑ ΚΟΡΣΑΖ - ΜΠΛΟΥΖΟΝ

'Η γραμμή μπλουζόν στα φορέματα υπορεί να σας έμπνευση πολύ για τ' άπογεύματα, χρησιμοποιώντας για ύφασμα το λαινό.

Προτιμάστε γι' αυτή την περίπτωση να κοιμηθούν το φόρεμά σας στην πλάτη, από τον στο λαιμό το κορσάζ θα είναι κλειστό και θα συμπληρώνεται με μία γυριστή λοξή φάσα. Δυό ντεκουπ κάτω από το στήθος

δίνουν στο κορσάζ την απαιτούμενη φόρμα, χωρίς να την τονίζουν πολύ, ώστε να διατηρηθεί οσο φάρδος χρειάζεται για να σχηματιστεί το έλαφο μπλουζόν που θέλει η μόδα.

Το φόρεμα συνεχίζεται με τη φούστα, που σχηματίζει δυό κουφάπιες μπρός-πίλάι, γαζωτές, με έξωτερικό γαζί. ως τα μισά περίπου της φούστας. Κάτω από το έλαφο μπλουζόν μία ζώνη από το ίδιο ύφασμα συμπληρώνει το φόρεμα. Τα μανίκια γίνονται κοντά ως επάνω από τους αγκώνες ή και τρουά-κάρ αν τα προτιμάτε.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ ΦΟΥΦΩ

Κοντά στη γραμμή πρενσές με την έβαζε φούστα προς τα κάτω έχομε και την αντίθεσή της, δηλαδή τη γραμμή φουφώ: Το φόρεμα, με την ολόγεια γραμμή από πάνω ως

κάτω και με την εφαρμοστή μέση.

'Ενα παρόμοιο φόρεμα είτε από λεπτό μαύρο λαινό, είτε από μεταξωτό κάπως βαρύ, θα σας προσφέρει μία εξαιρετικά κομψή τουαλέττα. Είναι, βέβαια, κάπως άμπιγιέ και για να την τονίσουμε πιο πολύ, της κάναμε το άνοιγμα του λαιμού στρουγγυλό ή οβάλ με τους ώμους οριζόντιους και χωρίς μανίκια.

'Αν όμως θέλετε ν' αλλάξετε τη μορφή αυτής της τουαλέττας, υπορείτε να διακόψετε την απόλυτη ευθεία γραμμή με μία άκαμψα φάσα, που δίνει στο πλάι, αφήνοντας ριχτά προς τα κάτω τα άκρα της. Τα άκρα αυτά έχουν για τελείωμα μία φράντζα.

'Αλλη τροποποίηση του φορέματος-φουφώ θα είναι να προσθέσετε μία κοντή σιμωτή φούστα εφαρμοστή σε μία φάσα, που θα

'Ενα μοντέλο που μας έρχεται από την Αυστραλία, σχεδιασμένο για γυναίκες που περπατούν παιδί. Είναι από σκουρόχρωμο βαμβάκι Τερυλόν και όλο το σχέδιο αποτελείται από δυό βαθιές πιέτες, που αρχίζουν από ψηλά. Άπλό σχέδιο, που μπορεί ν' αλλάξει λίγο μ' ένα ανοιχτόχρωμο γιακά.

την φορέτε πάνω από το φουφώ, δένοντας τη φάσα μπροστά.

ΑΝΤΙΘΕΤΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΤΑ ΕΠΑΝΑΦΟΡΙΑ

'Η γραμμή στα επανωφόρια παρουσιάζει κι' αυτή χτυπητές αντιθέσεις. Έχουμε αφ' ενός την τελείως ίσια γραμμή και αφ' ετέρου μία γραμμή έβαζε, που σχηματίζει άφθονα γκόντε.

Την ίσια γραμμή θα την δούμε περισσότερο στα άπλά σπορτίφ επανωφόρια, αυτά που θα φορέτε σε λίγο τα πρωινά ή στις εκδρομές σας, τα Σαββατοκύριακα. 'Η έβαζε γραμμή θα είναι περισσότερο για άπο-

γευματα, για τα επανωφόρια, που παρουσιάζουν, ως πούμε, μία νότα πιο άμπιγιέ.

Ας ρίξουμε, λοιπόν, μία πιο έπισηταμένη ματιά στα πρώτα που αναφέραμε.

Για ύφασμα διαλέγουμε ένα λαινό μονόχρωμο ή φανταζί. Για τα μονόχρωμα συνιστάται ιδιαίτερος το λαινό πουά-ντε-σαμώ σε άνοιχτή άπογοράση.

Για τα φανταζί ύφασματα θα προτιμούμε μεγάλα καρδιά ή σκατσέλικα.

'Αν και θα επικρατήσει, καθώς είπαμε, η ίσια γραμμή, ή κάποια άνεση στο σύνολον θα είναι καταφανής ποδ πάντων στην πλάτη. 'Εκεί μία μαρτεγκιά θα την περιορίσει κάπως, τοποθετημένη μάλλον χαμηλά.

Το στόλισμα με μεγάλες έξωτερικές τσέπες και γαζιά είναι άπαραίτητα.

Το κούμπωμα θα είναι κατά το πλείστον εύθυγραμμο και κλειστό ως τη ρίζα του λαιμού μ' ένα γιακά κάπως έβαζε.

'Αλλά παρσμένει της μόδας και το σταυρωτό κούμπωμα. Τότε όμως συμπληρώνεται με ρεβέρο το κλείσιμο του λαιμού.

Το μάκρος των μανικιών θα φτάνη λίγο ψηλότερα από τους καρπούς των νεριών.

Ας δούμε τώρα και τη γραμμή των άπογευματινών επανωφοριών. Θα είναι, όπως είπαμε, μία χτυπητή αντίθεσι ως προς τα πρώτα.

'Η μόδα έδώ είναι υπέρ της έβαζε γραμμής και μάλιστα της πολύ τονισμένης.

Πολύ συχνά το φάρδος αυτό των επανωφοριών θα άρνιξη από αρκετά ψηλά. 'Ενας μεγάλος ναυίτης που πιάνει και τις μασνάλες, συντελεί σ' αυτό. 'Από το σπυείο δε αυτό το επανωφόρι παίρνει την κόψι κλός, με τονισμένα γκόντε προς τα κάτω.

'Εξωτερικά γαζιά υπογραμμίζουν τη γραμμή αυτού του ναυίτη και στολίζουν επίσης και το μπροστινό φύλλο, που σηματοποιεί το σταυρωτό κούμπωμα.

Συνιθίζονται πολύ σ' αυτά τα επανωφόρια και οι γιακάδες-όφισιέ, αλλά κάπως έβαζε και αυτοί γύρω από το λαιμό, σύμφωνα με τη χαρακτηριστική τάση της νέας εποχής.

Ως ύφασμα επικρατεί το ντρά σε διάφορα χρώματα άνοιχτά ή σκούρα και πάντα το μαύρο.

Τα νέα καπέλα «ταμπουρέν».

ΤΑΓΙΕΡ ΑΜΠΙΓΙΕ

Το άμπιγιέ ταγιέρ είναι η μεγάλη μόδα της εποχής. Είναι άλλωστε μία μόδα πολύ πρακτική, γιατί μας έπιτρέπει να έμφανιστούμε με αυτό στο δρόμο, ενώ συγχρόνως υπορεί

Άμπιγιέ επανωφορί σε έβαζε γραμμή.

59

61

σκοπό στο πίσω μέρος του σπιτιού. Ήταν πολύ πιθανό, γιατί ο Ρόουλινς έννοιασε να κάνει καλά τη δουλειά του. Τό ήξερε εκ πείρας ο Κόρριντον.

Αν έμενε ώστόσο εκεί στη μέση της σκεπής, σκυφτός, δε θα τον βλέπανε από κάτω.

Αρχισε να σέρνεται με την κοιλιά, προς την έξοδο της αuliς. Τό προτελευταίο γκαράζ ήταν αδειανό. Όταν έφτασε από πάνω, ο Κόρριντον ανασήκωσε ένα φεγγίτη και γλύστρησε μέσα.

Βρέθηκε σ' ένα διάδρομο σκοτεινό και σκονισμένο. Κατέβηκε μια σκάλα, άνοιξε λίγο την πόρτα του γκαράζ κι έβριξε μια ματιά στην αuli.

Ο Ρόουλινς κι' ο σύντροφός του εξακολουθούσαν να κυττάζουν καταπάνω, προς το διαμέρισμά του, γυρίζοντας την πλάτη τους στο αντικρινό γκαράζ.

Κάμποσοι σκυφτοί πλένανε τ' αυτοκίνητά τους και κυττάζαν με φανερό ενδιαφέρον τους δυο αστυνομικούς.

Ο Κόρριντον περίμενε. Όλων τὰ

μάτια ήταν καρφωμένα στο διαμέρισμά του. Μά ήξερε πώς, με το πρώτο βήμα που θα έκανε στην αuli, θα τραβούσε αμέσως την προσοχή.

Είδε το Ρόουλινς και τὸ συνάδελφό του να κάνουν ένα σύντομο πολεμικό συμβούλιο. "Υστερα τραβήχτηκε πίσω ξωφρά. Γιατί ο Ρόουλινς έρχοταν προς τὸ μέρος του, διασχίζοντας την αuli και αφήνοντας τὸ συνάδελφό του να φυλάει μπροστά στην πόρτα τὸ διαμέρισμάς του.

Ο Κόρριντον στάθηκε ακίνητος πίσω απ' την κλειστή πόρτα του γκαράζ, όπου άκουσε ν' απομακρύνονται τὰ βαρύν βήματα τὸ Ρόουλινς. Μισάνοιξε τότε τὸ θυρόφυλλο.

Ο Ρόουλινς είχε φύγει. "Αλλ' ο δεύτερος αστυνομικός φαινόταν ἀποφασισμένος νὰ μείνει εκεί ὅλη τὴ μέρα στην ἀνάγκη.

Ο Κόρριντον περίμενε ακόμα. "Επειτα ἀπὸ μερικά λεπτά, ο αστυνομικός γύρισε τὴν πλάτη του κι' άρχισε νὰ κάνει βόλτες στην αuli. Δίχως νὰ διστάσει πιά, ο Κόρ-

ριντον πέρασε τὸ κατώφλι και προχώρησε με γρήγορο βήμα πρὸς τὴν έξοδο. Κάθε στιγμή, περίμενε ν' ακούσει νὰ τὸν φωνάζει ὁ αστυνομικός. Ὡστόσο ἀντιστάθηκε στὸν πειρασμό νὰ κυττάξει πίσω του.

Κανείς δὲν τὸν σταμάτησε. Μπόρεσε νὰ φτάσει στην πλατεία Γκρόβενορ, δίχως ἔμπόδιο. Τέλος, νοιώθοντας πιά τὸν ἑαυτό του σὲ ἀσφάλεια, τάχυνε τὸ βήμα του, πρὸς τὸ Χάιντ Πάρκ.

Γ

Μία μεγάλη καγκελόπορτα, θαμμένη πράσινη, άνοιξε σ' ένα τοίχο δυὸ μέτρα ψηλά.

Ο Κόρριντον σταμάτησε μπροστά της, κύτταξε δεξιά κι' ἀριστερά, ὕστερα άνοιξε τὴν πόρτα και προχώρησε μέσα. Βρέθηκε σὲ μία πλακόστρωτη αuli, τριγυρισμένη ἀπὸ μικὰ περίπτερα, ὅλα με τζαμάρια σὲ τὴ βορεία πλευρά τους.

Τὸ 2Α ήταν μία διλλίτια, ὁλοκάθαρη, με ἀσβεστωμένους τοίχους, κρυμμένη πίσω απ' τὸ τελευταίο

σπίτι τῆς ἀριστερῆς σειρᾶς. Δὲ βρίσκονταν στην ἴδια γραμμή με τ' ἄλλα. Ὁδὲγε κανείς πᾶς ὁ ἀρχιτέκτων εἶχε ἀναλάβει νὰ φτιάσει δεκαπέντε περίπτερα, ἀλλὰ διέθετε χώρο μόνο γιὰ δεκατέσσερα, κι' ἔτσι εἶχε στῆσει τὸ δκατο πέμπτο ὅπου ἔτυχε, γιὰ νὰ συμπληρωθῇ ὁ λογαριασμός...

Ο Κόρριντον ἀνέβηκε τὰ λίγα σκαλοπάτια, πὸν ὡδηγοῦσαν σὲ τὴν μπλὲ έξορτα, και χτύπησε τὸ κουδούνι. "Υστερα περίμενε, με τὸ χέρι στὶς τσέπες και με τὴ θαλιστα του ἀκουμπισμένη μπροστὰ στὰ πόδια του.

Τὸ μυαλό του ήταν ἀδειανό. Δὲν εἶχε ἰδέα τί θάελε σὲ τὴν ἀδελφή του Μάλλορν. Βασίζονταν σὲ τὴν ἔμπνευσή της στιγμῆς ἐκείνης, γιὰ νὰ βρῇ τίς κατάλληλες λέξεις.

Ἡ πόρτα άνοιξε, και φάνηκε σὸ κατώφλι μία νέα κοπέλλα. Με τὴν πρώτη ματιά πὸν τὴν ἔρριξε, ὁ Κόρριντον ἔνοιωσε ἀπογοητευσι. Δίχως νὰ ξέρῃ τὸ γιατί, περίμενε πᾶς θάβρισκε ἕνα πλάσμα ἐκθαμβωτικό, μία δεύτερη Ρίτα "Άλλεν - ἀλλὰ χωρίς τὴν "ἐπαγγελματικὴν ἰδιότητα... Μὰ ἡ κοπέλλα ἐκείνη δὲν εἶχε τίποτα πὸν τὸν θαμψών.

"Ἦταν μετρίον ἀναστήματος, πολὺ ἀδύνατη. Εἶχε χέρια λεπτά και μικρά.

Τὸν κύτταξε με τὰ γκριμπλὲ μάτια της και τὸν χαμογέλωσε. Τὰ μαλλιά της ἦταν καστανὰ σκούρα, κομμένα κοντὰ κι' ἀνακατεμένα, σὰν ὀχτένισα. Φορούσε ἕνα ἁπλό φουστάνι ἔμπνευ. Κάτω απ' αὐτό, τὸ σώμα της φαίνονταν πολὺ λεπτοκαμμένο, δίνοντας σὸ συνολό της μία ἑκφρασι ἀνυπεράσπιστη.

— Καλημέρα! εἶπε ἡσυχα. Τὸ χαμόγελο φάτιζε τὸ πρόσωπό της. Κι' ὁ Κόρριντον δοκίμασε τὴν ἐντύπωσι πᾶς τὸν βρῆκε τὸν γούστου της και πᾶς προσπαθοῦσε νὰ τοῦ φανῇ εὐγενική.

Ἡ ἔμπνευσι πὸν περίμενε, δὲν τοῦ ἤρθε. Ἡ ἥρεμη ἐκείνη κοπέλλα, με τὰ μεγάλα και σοβαρὰ μάτια και τὴν εὐθραστη ἑμφάνισι, τὸν ἔφερνε σ' ἀμνηστία.

"Ἐκείνο πὸν τῆς εἶπε, δὲν ἦταν ὅ,τι θάελε σ' ἄλλη ἐκείνη κοπέλλα, με τὰ μεγάλα και σοβαρὰ μάτια και τὴν εὐθραστη ἑμφάνισι, τὸν ἔφερνε σ' ἀμνηστία.

— Ψάχνω γιὰ τὸν ἀδελφό σας Μπράιαν Μάλλορν, τῆς ἐξήγησε κάπως ἀδέξια. Εἴσαστε ἡ ἀδελφή του, δὲν εἶν' ἔτσι;

Τὸ χαμόγελό της ἔσβυσε. Τὸ φῶς ἔλειψε απ' τὸ πρόσωπό της.

— Τὸ Μπράιαν; εἶπε. Μὰ πᾶς... δὲν ἔχετε;

Μιλοῦσε σὰν νάταν ὁ Κόρριντον παλιῆς φίλος τὸ ἀδελφού της. — Μὰ ὁ Μπράιαν πῆσαν, πρόσθεσε. Εἶναι σχεδὸν δυὸ χρόνια...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'

Α'.

Τὸ ξενοδοχείο "Εντφιλντ, κοντὰ σὸ Τσανσερν Λέιν, ἦταν τρίτης ἡ τετάρτης τάξεως. Ἡ εἰσόδος τὸν σφηνωμένη ἀνάμεσα σὲ δυὸ μαγαζιά, δὲν εἶχε ταμπέλα ἀπὸ πάνω. Τ' ὄνομα τὸ ξενοδοχείου ἦταν χαραγμένο στὰ τζάμια τῆς πόρτας, ἀλλὰ με τόσο περιπλοκα ψηφία, πὸν καταντούσε σχεδὸν ἀδιάβαστο.

Πίσω απ' τὴ δίφυλλη έξορτα, ἄρχισε μία σκάλα με ἀπότομα σκαλοπάτια, ἐνισχυμένα στην ἄκρη με χαλκό. Στὴν κορυφή της κρεμότανε, δίχως φανερό λόγο, μία κουρτίνα ἀπὸ σκονισμένες χάντρες.

Στὴν πίσω μεριά της κουρτίνας βρίσκονταν ἕνα σαλονάκι, τετράγωνο και μισοσκοτεινό, ἐπιλωμένο μ' ἔξη ψάβινες πολυθρόνες, τρία τραπέζια ἀπὸ μπαμπού και δυὸ ἀναιμικούς φοινίκες μέσα σὲ βρώμικες χάλκινες γλάστρες.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια...

Αθλητικά παρασκήνια

ΤΑ ΝΕΑ ΑΣΤΕΡΙΑ

ΔΙΟΝ ΠΡΙΟΝΑΣ

Ο "αἰλουρος" τοῦ Ὀλυμπιακοῦ

ΣΩΣΤΟΣ Ἀχιλλεύας. Σταθερὸς κάτω απ' τὰ "γκολόποστ", με φτερωτὴ ἔκτινασι, ἐτοιμότητα στὶς ἐπικίνδυνες φάσεις και αὐτοθυσία στὶς κρίσιμες στιγμῆς, ὁ Διονύσης Πριόνας, ὁ νεαρὸς τερματοφύλακας τοῦ Παλαιρωτικού, πὸν ἀπὸ ἑφέτος, χάρις στὶς μετεγγραφὲς στοιχίστηκε στὶς τάξεις τῶν Ἐρυθροεὐκων, ἀποτελεῖ τὴν πὸν μεγάλη ἑλπίδα γιὰ τὴν ἐνδοξὴν πειρατικὴν πρωταθλήτρια. Γεννήθηκε σὲ τὴν Πάτρα τὸ 1938 κι' άρχισε πρῶτα με τὸ "μπάσκετ". Ὑστερα τὸν πρᾶξε τὸν βόλλευ. Κατόπιν τὸ καλλίμα. Στὸ τέλος ὅμως κατάλαβε πᾶς ἦταν κομμένος και ραμμένος γιὰ ποδοσφαιριστῆς. Καὶ εἰδικὰ γιὰ τερματοφύλακας.

Ψῆλος (1.85) λεπτὸς, εὐκίνητος, εἶχε ὅλα τὰ προσόντα γι' αὐτό. "Επειδὴ ὅμως ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, ὅπου ὑπηρετοῖ ὁ Διονύσης, δὲν εἶχε ἀνάγκη τερματοφύλακα, ἀναγκάστηκε νὰ προσφέρῃ τὶς ποδοσφαιρικές του ὑπηρεσίες στὸν ἀφανῆ Παλαιρωτικόν.

Στὴ μικρὴ αὐτὴ ὁμαδοῦλα, τὸ τάλεντο του πῆγαινε "στράφι". Ποιὸς νὰ δῇ και ποῖος νὰ ἐκτιμῇ ἐκεῖ τὰ προσόντα του;

Καὶ ὅμως, εἶχαν γνῶσι οἱ φύλακες. "Ἐτσι οἱ ἀρμόδιοι τῆς Ἐθνικῆς ἐνόπλων τοῦ ἔδωσαν τὴν εὐκαιρία σὸν τῶν τοῦ αἰλουρος τῆς Ἐθνικῆς μας Νέων στὴν Τουρκία, νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ ἑλληνικά διχτυα.

Ο Πριόνας τὰ ὑπεράσπισε με τὸ παραπάνω. Σ' ὅλα τὰ μάτια τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς μας ὁμάδος δὲν δέχτηκε οὔτε ἕνα γκολ.

Νὰ τερματοφύλακας μάλαμα, εἶπαν τότε οἱ "ψαράδες". Καὶ τὸν ψάρεψαν. Ἡ μάλλον ὁ Πριόνας ἀρέθηκε νὰ "ψαρευτῇ" στὸν Ὀλυμπιακόν.

— Γιατί, Διονύση; — Μὰ δὲν ὑπάρχει "γιατί". Ἀγαποῦσα τοῦς "ασπροκόκκινους". — Καὶ θὰ ἀπαίξῃς μ' αὐτούς; — Ἐπαῖδα κιάλας.

Πράγματι, ὁ νεοαποκτηθεὶς τερματοφύλακας ὑπεράσπισε φέτος δυὸ φορές σὲ φιλικὸς ἀγῶνες τὰ διχτυα τοῦ Ὀλυμπιακοῦ και θαυμάστηκε τὴν εὐστροφία και τὴ σταθερότητά του.

"Ἐτσι δὲν ἀπομένει πιά παρὰ ἡ "εὐτυχῆς" ὥρα, πὸν ὁ Τζίνας Σιμανόφσκυ θὰ τὸν "μοντάφῃ" σὲ τὴν ἐνδεκάδα.

Μία ἐρώτησι ἀκόμη. — Θὰ πᾶρῃ ὁ Ὀλυμπιακὸς τὸν πρῶτόφλημα;

— Βεβαίως. Ὑπάρχουν 22 καλοὶ παίχτες αὐτῇ τῇ στιγμῇ. Σύντομα θὰ βρεθῇ τὸ "ιδανικόν" σχῆμα τῆς ὁμάδας. Καὶ τότε θὰ θαυματουργηθῇ ὅπως τόσες φορές σὸν πορλεθόν.

— Ποιὰ εὐχὴ ἔχεις νὰ κάνῃς γιὰ τὸν ἑαυτό σου;

— Νὰ πετύχω στὶς ἐξετάσεις, πὸν θὰ δώσω γιὰ ὑπαστυνόμος (τώρα εἶναι ἀρχιφύλακας). Καὶ νὰ μοῦ δοθῇ εὐκαιρία νὰ δώσω τὴν ψυχή μου γιὰ τὸν "Ὀλυμπιακόν".

Δυὸ σεμνὲς εὐχές, δυὸ ὥρασι σκοποὶ. Κι' ἕνα ἀξίον παλληκάρι και ἀξίος ἀθλητῆς.

ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Πρωταθλήματος, με πρόεδρο τὸν κ. Λῶτο ὥρισε τοὺς ἀγῶνες ποδοσφαιρικοῦ τῆς Κυριακῆς, 1ης Ὀκτωβρίου, ὡς ἑξῆς: ΑΕΚ - Ὀλυμπιακὸς (γῆπ. ΠΑΟ).

*Ἐθνικὸς - Παναθηναϊκὸς (γῆπ. Καραϊσκάκη). Αἰγάλεω - Πανελευσιναϊκὸς (γῆπ. Ἀπόλλωνος).

ΠΑΟΚ - Φωστήρ (γῆπ. ΠΑΟΚ στῇ ὀνίκη).

Πανιώνιος - Ἀπόλλων Καλαμαριάς (γῆπ. Ν. Σμύρνης).

*Ἡρακλῆς - Δόξα Δράμας (Καυτατζόγλειο στάδιο).

*Ἄρης - Νίκη Βόλου (γῆπ. "Α-

Δὲν ἐγγνώστη ὅμως ἀκόμα σὲ ποιά ὁμάδα θὰ μεταπηδήσῃ.

ΤΑ ΜΑΤΣ ΜΕ ΤΗΝ ΓΙΟΥΒΕΝΤΟΥΣ

Σύμφωνα με ἰδιαίτερες πληροφορίες μας οἱ παίχτες τοῦ "Παναθηναϊκοῦ" πῆραν ὡς ἀμοιβὴ ἀπὸ τὰ ποσοστὰ τῶν εἰσπράξεων γιὰ τὰ δυὸ ματς με τὴν ἱταλικὴν πρωταθλήτρια "Γιούβε" 15.000 ὀρχ. καθένας.

ΤΟ "ΠΡΟ-ΠΟ.. ΤΗΣ 1-10-61 ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΙΞΕΤΕ

Συμβουλία, πὸν θὰ ἀποδειχθοῦν... θεσσαυρὸς!

ΑΕΚ - ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ (γῆπ. ΠΑΟ) 1 2 X
ΑΙΓΑΛΕΩ - ΠΑΝΕΛΕΥΣΙΝΙΑΚΟΣ 1 2 X
ΑΡΗΣ Θ)ΝΙΚΗΣ - ΝΙΚΗ ΒΟΛΟΥ 1

ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΠΑΟ 2
ΗΡΑΚΛΗΣ - ΔΟΞΑ ΔΡΑΜΑΣ 1
ΠΑΡΩΝΙΟΣ - ΑΠΟΛΛΩΝ Θ)ΝΙΚΗΣ 1 X

ΠΑΟΚ - ΦΩΣΤΗΡ 1
Α.Ε. ΝΙΚΑΙΑΣ - ΑΙΑΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ 1
ΑΒΕΡΟΦ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ 1 2 X

ΠΑΜΦΩΤΙΚΟΣ - ΠΑΛΛΑΜΙΑΚΗ 2 X
ΙΝΤΕΡ - ΜΙΛΑΝ 1
ΚΑΤΑΝΙΑ - ΠΟΡΕΝΤΙΝΑ 2 X
ΛΑΝΕΡΟΣΙ - ΡΟΜΑ 1 2

*Αναπληρωματικοί:
ΠΑΝΑΧΑΪΚΗ - ΘΥΕΛΛΑ ΠΑΤΡΩΝ 1
Ο.Φ.Η. - ΗΡΩΔΟΣ 1

ρεως στῇ ὀνίκη).

ΣΗΜ.: Ὁ ἀγῶνας μεταξὺ "Α-πάλωνος" Ἀθηνῶν-Προδοτικῆς θὰ γίνῃ τὸ Σάββατο τὸ ἀπόγευμα (4. 15' μ.μ.) σὸ γήπεδο Καραϊσκάκη.

ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ ἐπομένη Βαλκανιάς (21η κατὰ σειρὰν) ὅπως πληροφοροῦμεθα, θὰ διεξαχθῇ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1962 στὴν Τουρκία. Σ' αὐτὴν θὰ συμμετάσχουν πάλι τὰ ἴδια κράτη, πὸν πῆραν μέρος και φέτος τὸν Σεπτέμβρη, ὁλοσθὴ ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Ρουμανία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Τουρκία και ἡ Ἑλλάς.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΤΟΝ ΧΑΒΑΝΙΔΗ

Ὁ διαλεχτὸς κυνηγὸς τοῦ ΠΑΟΚ, πὸν ὅπως εἶναι γνωστὸ βρίσκει στῇ Γερμανία, ὅπου ἐργάζεται, λέγειται ὅτι πῆρε στὰ χέρια τοῦ ἐλευθερά μετεγγραφῇ ἀπὸ τὸν ΠΑΟΚ.

ΤΟ «ΚΟΥΣ-ΚΟΥΣ» ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

* «Βίβα» Γιούβε!...

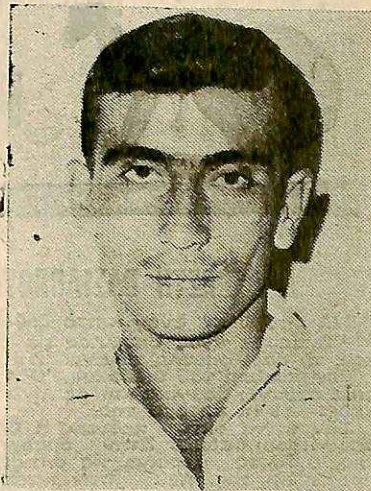
Μ' αὐτὲς τίς κραυγὲς ὑποδέχτηκαν οἱ Ἀθηναῖοι φιλάθλοι τοὺς ποδοσφαιριστῆς τῆς ἱταλικῆς πρωταθλήτριας, πὸν ἀγωνίστηκε με τὸν "Παναθηναϊκόν" γιὰ τὸ κύπελλο πρωταθλήτριων Ἑυρώπης.

Κι' οἱ ἱταλοὶ τὰ ἔχασαν μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν θερμότητα φιλοξενίας και τὸν ἐνθουσιασμό τῶν Ἀθηναίων φιλάθλων.

Τόσο πὸν, ὁ νεαρὸς πρόεδρος τῆς (Πρώτης Κυρίας) τοῦ ἱταλικοῦ ποδοσφαίρου διερωτήθηκε.

— Σίγμο (ἡ Παναθηναϊκὴ). (Μήπως εἰμάστε ὁ "Παναθηναϊκός;)

* Ὅλα τὰ παράξενα στὸν Ἐθνικὸ συμβαίνουν.

Ὁ τερματοφύλακας τοῦ "Ὀλυμπιακοῦ" Διονύσης Πριόνας.

— Μετρήστε μερικά.

Οἱ περισσότεροὶ παίχτες τοῦ 6. νομάζονταν Μανώληδες. (Παπαδόγλου, Κλικόπουλος, Ζευγώλης, Καραντοπούλος).

— Σὰν νὰ μὴν ἔφτανε αὐτὸ τὸ ρεκόρ, ἔσαλε φέτος στόχο στους λατῆδες. Κι' ἀπόχτησε κιάλας τρεῖς. Τὸν Χατζῆ-Ιωάννου, τὸ Χατζῆ-Χρήστο και τὸν Χατζῆ-Ιωαννίδη.

— Καὶ γνωστὸς γελοιογράφος τῆς "Ἀθηναϊκῆς" φανατικὸς ὁπαδὸς τοῦ Ἐθνικοῦ, ἀγαναχτῆσε:

— «Τοῦλάχιστον νὰ διάλεγαν τὸ ὄνομα... Νικητῆς! Μὰς ἔπρεξαν σὸ 0-0».

* Με εὐχαρίστησι διαπιστώνουμε ὅτι μιὰ παλαιότερη πρότασι -συμβουλή- τοῦ "Ἐθναυρῶ" εἶναι ἀσμένως ἀποδεχτὴ ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους.

— Πρόκειται γιὰ τὴν "σύνθεσι" ὁμῶν τῶν ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων τοῦ κέντρου σὲ συνάρτησι με τὸ χρώμα τῆς φανέλλας καθε συλλόγου.

— Ὑμνος πρᾶσινο, ὕμνος κόκκινος, ὕμνος θαλασσῆς, ὕμνος κίτρινος, ὁπως καλὴ ὥρα οἱ "Χάντρες" τοῦ γνωστοῦ ἑλαφροῦ τραγουδιοῦ.

— Λοιπόν, οἱ "ὕμνοι" γράφτηκαν και κυκλοφόρησαν σὲ δίσκους, χρώματος πρᾶσινο, κόκκινου κλπ. ἀνάλογα με τὴν ὁμάδα πὸν ὕμνου.

— Καὶ πουλιῶνται ἀγρίως.

* Καυγάδες στὸν "Ὀλυμπιακόν".

— Ἀφορμὴ οἱ τελευταῖες ἀσχημὲς ἐμφανίσεις τῆς ὁμάδας στους ἀγῶνες με τὸν "Πανελευσιναϊκόν" και τὸ "Αἰγάλεω", πὸν κρατοῦν τοὺς ἀπειροπαλῆς ὁπαδοὺς τῶν ἐρυθροεὐκων σὲ ἀγωνία και ἀναδρασμό.

— Φταίει ὁ προπονητῆς, λένε πολλοί.

— Φταίει ἡ διοίκησις, ἀπαντοῦν ἄλλοι τόσοι.

— Καὶ οἱ ἐλάχιστοι, πὸν κατορθώνουν νὰ μὲνουν ψυχραῖμοι συνιστοῦν.

— Ὑπομονή. Θὰ στρώσῃ ἡ ὁμάδα.

* Καὶ ἕνα ἐπὶ τοῦ πειστηρίου:

— Ὁ Νεμπίδης τοῦ ΠΑΟ γυμνάζει, ταῦ... σὸν κότς.

— Ἐκεῖ πρόβλεπε ὅτι θὰ φτάσῃ φέτος τὸ ποδοσφαίρο;

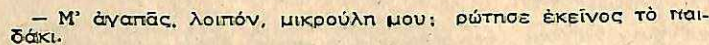
ΟΙ «ΕΣΧΑΤΟΙ»

Πέμπτη. ἔλλειπει ὅςθι θέσεως, ἤρθε ἡ Ἑλλάς στους ἀγῶνες στίβου τῆς 20ης Βαλκανιάδας τοῦ Βελιγραδίου. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι οὔτε ἀνεξήγητο. οὔτε και ἀσυνήθιστο.

Τὰ ἀθλητικά μας πραγματὰ προσεῦδον τόσο στὰ τελευταῖα χρόνια, πὸν με τὸ σπαθὶ μας, ἐρχόμαστε "ἀπὸτο". Ἐκείνη ὁμὰς πὸν προκαλεῖ ἐκπλήξι, εἶναι πᾶς ἑλεῖμα ἐνέλεος φέτος οἱ δικαιολογημένες σ' αὐτὲς τίς περιστάσεις, θρηνώδες τοῦ Τύπου. Μήπως τὸ πῆραμε πιά ἀπόφασι και... ἡσυχάσαμε, πᾶς θάμαστε αἰωνίως ἔσχατοι;

Οἱ παίχτες τοῦ "Παναθηναϊκοῦ" ἀκούνε ποδοσφαιρικὴ θεωρία ἀπὸ τὸν Ἀγγλο προπονητὴ τους, Γκέιμ, τὴν προηγουμένη τοῦ ματς με τὴν "Γιουβέντους".

παντρεμένος, ὅτι χώρισε, ὅτι ἔχει
παιδί ὀκτῶ χρόνων; Ἦσαν σὰ νύ
λεγε πὼς γέραςε. Ἄν τὸ ἔλεγα, δ

— Μπαμπά, για μένα τ' αγορά-
σες όλ' αυτά; Για μένα είναι όλα;
Και, μονομιάς, αρχίζει να κλαίει.
Τι τὸ ἔπιασε; Γιατί τοῦ ἦρθαν
κλάματα; «Ένα παιδί καταλαβαί-
νει! Μὰ δὲ μπορεῖ νὰ ἐκφραστῇ.
Μέσα στὰ κλάματά του λέει:
— Μ' ἀγαπᾷς, μπαμπά;

“Ένα παιδάκι αδύνατο, χλωμό, με

ποθέσεων, γάμων, διαζυγίων, επιτηρήσε-
ως ανηλικών, αναζήτησης εργασίας, πραγ-
μάτων υπό κατάσχεσιν κλπ. Διεθνές Γραφείο
Πληροφοριών «ATHENS», Παρνασσού 2
(πλ. Κλαυθμόνων), τηλ. 27.709. Τὴν
σοβαρότητα τῶν ἐργασιῶν μας ἐγγυᾶται
ἡ πολυετής εὐδόκιμος δημοσία προϋπη-

1

ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΡΟΤΙΟΝ ΤΗ

ΒΑΚΚΑΛ No 5, ΒΕΥΟΓΛΙ, ΤΥΡΚΙΕΝ
ἐπιθυμει ν' ἀλληλογραφήση με νέου
ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, ἰδιαίτερος ἀπὸ τῆς
Ελλάδα στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα. Φωτὸ
γραφίᾳ ἀπαράτητῃ.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ὁ Α. Β., 1387 SOK No 514

ΚΟΛΛΑΣ Bella

66

By Appointment
To Her Majesty Queen Elizabeth II
Suppliers of Metal Polish
RECKITT & SONS LTD.

SILVO

Κάνει και άστράπτουν
τά όχημά.

SILVO

Δίδει λάμψη πολυτελείας
στὰ σκεύη σας.

ΣΙΛΒΟ

Είναι λεπτό και κατά-
ληλο για τὰ πλέον εύπαθη
όχημά.

SILVO

Το προϊόν της άπολύτου έμπι-
στοσύνης για την στίλβωσι

ΑΡΓΥΡΩΝ
ΕΠΑΡΓΥΡΩΝ
ΧΡΥΣΩΝ
ΕΠΙΧΡΥΣΩΝ

MENTIOUM

ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Της Έταιρίας Ψυχικών Έρευνών
(Βραβείον Τηλεαθλής μακράς ά-
ποστάσεως). Δέχεται καθ' έκαστην
9—1 π.μ. και 5—8 μ.μ. δόξ. Μετα-
σίου 25 Α' δροφ. (στάσις Μουσείου)
Τηλέφωνον 810.975.

ΤΗΛ. 612-010

100% ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ
ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις
περιττές τρίχες προσώπου,
σώματος ΤΑΧΥΤΑΤΑ
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΟΔΥΝΑ ΥΠΕΡΟΥΝΑ
Είμαστε άδυναμύνηστοι
Η υπερτριχίασ θεραπεύεται
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥΣ ΚΟΛΛΗΜΑΚΙ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΑΤΕ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΛΕΚΕΔΕΣ
ΠΟΡΥΧ - ΠΛΑΑΡΩΣΗ - ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ
ΠΑΝΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ ΜΕ PLACENTA

KASTRIOTIS

BEN ST. TORONTO, ONTARIO, CA-
NADA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες
άπ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 — 24
χρόνων.

Ο ΑΛΤΟΣ ΡΟΤΑΣ και ο
G. GOLETSIS, ARCE BADEN WEILER
KASERNE TRAUNSTEIN, GERMANY,
ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες άπ'
όλο τόν κόσμο, στην ελληνική, τουρκική
και γερμανική γλώσσα.

Ο C. M. V. L. ΟΡΟΤΑ Μ.Ι.
ΤΙ. S., VIA DEGLI OLIVI 11, P.S.O.
VINCEZINI, PERUGIA, ITALIA, επιθυ-
μεί ν' αλληλογραφήσει με νέες κατά προ-
τίμησι ξανθές, ηλικίας 16—20 χρόνων,
με σκοπό ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φω-
τογραφία απαραίτητη.

Ο H. A. R. I. S. T. S. A. O. U. S. I. S.
και ο G. U. S. M. I. C. H. A. L. O. P. O. U. L. O. S.,
INCO CAMPSITE TOMPSON,
MAIN, CANADA, επιθυμούν ν' αλληλο-
γραφηθούν με Έλληνίδες, με σκοπό ό,τι
ήθελε προκύψει.

Ο C. V. A. L. L. A. S. S. I. S. P. O.
BOX 19, BILGOLA Q.L.D., AUSTRA-
LIA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με μία
Έλληνίδα ηλικίας 19—24 χρόνων, που
νά θέλη νά μεταναστεύσει. Φωτογραφία
απαραίτητη.

Ο P. E. T. E. R. P. A. R. A. D. A. K. O. S.,
61 CLIFTON RD TORONTO
7, ONTARIO, CANADA, θέλει ν' αλλη-
λογραφήσει με νέες άπ' όλο τόν κόσμο,
στην ελληνική και αγγλική γλώσσα, με
σκοπό τή συνάψι μιάς καλής και σταθε-
ρής φιλίας.

Ο N. C. A. L. P. A. N. I. S. Z. A. P. P. I.
ON PAVILLON 18 — 85 STEINWAY
ST. ASTORIA L.I., N.Y., USA, επιθυ-
μεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες, ή-
λικίας 16—18 χρόνων, με σκοπό τή
συνάψι μιάς καλής και σταθερής φι-
λίας.

Ο E. R. M. I. S. K. Y. R. I. A. Z. O. P. O. U. L. O. S.
και ο P. D. I. A. M. A. D. O. P. O. U. L. O. S.
G. E. L. S. E. N. K. I. R. C. H. E. N. B. S. M. A. R. K. S. T.
H. A. U. S. 57, GERMANY, θέλουν ν' αλλη-
λογραφήσουν με νέες άπ' όλο τόν κόσμο,
ηλικίας 18—26 χρόνων, κατά προτίμη-
σι από την Ελλάδα, με σκοπό ό,τι ή-
θελε προκύψει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο N. I. N. I. O. T. A. K. I. S. (23
χρόνων), L. U. B. E. C. K. M. U. H. L. E. N. S. T. (36
χρόνων), G. E. R. M. A. N. Y., ζητεί ν' αλλη-
λογραφήσει με μορφωμένες και εύ-
παιστές νέες από την Ελλάδα,
κατά προτίμησι από την Αθήνα, Πει-
ραιά ή Ηράκλειον Κρήτης, στην Ελλη-
νική ή γερμανική γλώσσα, με σκοπό ό,τι
ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία άπα-
ραίτητη.

Ο K. P. A. N. A. Y. I. O. T. I. D. E. S.
H. O. C. H. T. H. A. N. A. U. J. A. G. E. R. S. T. R. A. S. S. E.
14, GERMANY, ζητεί ν' αλληλογραφήσει
με Έλληνίδες από τό έσωτερικό και τό
έξωτερικό, με σκοπό ό,τι ήθελε προκύ-
ψει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο L. A. R. S. E. E. R. I. K. S. S. O. N.
BRUKSBO VATTILHOLMA, SVERIGE,
ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την
Ελλάδα, με σκοπό την εκμάθησι της
ελληνικής και την ανταλλαγή γραμμα-
τοσώμων.

Ο J. O. H. N. S. A. R. R. A. T. O. S.,
2345 APT 256 BROADWAY, NEW
YORK, USA, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει
με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 19—
23 χρόνων, με σκοπό ό,τι ήθελε προκύ-
ψει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Δύο άχώριστοι φίλοι, ο C. O. S. T. A. S.
X. A. R. A. M. I. S. και ο C. H. S. T. O. T. I. R. I. O. U.,
103 RUE TANIS IBRAHIMIEH ALE-
XANDRIE, EGYPT, UAR, θέλουν ν' αλληλο-
γραφηθούν με νέες άπ' όλο τόν κόσμο,
με σκοπό ό,τι ήθελε επακολου-
θήσει.

Ο A. N. I. K. O. L. O. P. O. U. C. I. O. S.,
MUTLANGER ST. 34 SCHWAB-BISCH
GM-UND, GERMANY, θέλει ν' αλληλο-
γραφησει με Έλληνίδες από τό έσωτε-
ρικό και τό έξωτερικό, με σκοπό ό,τι
ήθελε προκύψει.

Ο F. O. T. I. O. S. G. A. R. T. O. S.,
GOLDEN STAR CAFE, TRANGLE N.S.
W., AUSTRALIA, ζητεί ν' αλληλογραφή-
σει με Έλληνίδες από τό έξωτερικό, ή-
δαιτερα από την Αμερική, με σκοπό ό,τι
ήθελε επακολουθήσει.

Ο B. I. L. L. P. O. L. I. T. O. P. O. U. L. O. S.,
35 WELLS ST. REDFERN
SYDNEY, AUSTRALIA, N.S.W., θέλει ν'
αλληλογραφήσει με νέες άπ' όλο τόν
κόσμο, ηλικίας κάτω τών 20 χρόνων, με
σκοπό τή γάμο.

Ο C. O. N. S. T. A. N. T. I. N. O. S.
R. A. D. O. S. και ο K. K. E. D. R. O. S., EBER-
STRASSE 110 KORNWESTHEIM LUD-
WIGSBURG, GERMANY, επιθυμεί ν' αλλη-
λογραφήσει με Έλληνίδες άπ' όλο τόν
κόσμο, ηλικίας 17 — 20 χρόνων, κατά
προτίμησι με μαθήτριες Γυμνασίου, με
σκοπό ό,τι ήθελε προκύψει. Φωτογραφία
απαραίτητη.

Ο I. P. A. P. A. D. O. P. O. U. L. O. S.,
STUTTGART W. AUGUSTEN ST. 70A,
GERMANY, θέλει ν' αλληλογραφήσει με
Έλληνίδες άπ' όλη την Ελλάδα, στην
ελληνική γλώσσα.

Ο N. M. O. U. R. A. T. I. D. E. S.
και ο G. P. A. P. A. D. O. P. O. U. L. O. S., SIGTRID
EDSTR-OMS GATAN No 5B, V-A-STE-
RAS, SWEDEN, ζητούν ν' αλληλογραφή-
σουν με Έλληνίδες άπ' όλο τόν κόσμο,
με σκοπό τή συνάψι μιάς καλής και
σταθερής φιλίας.

Ο G. K. U. R. T. I. S. (23 χρόνων),
και ο A. N. D. R. A. S. J. A. G. I. N. I. S. (25 χρόνων),
HOFESHE ST. 220, DUTTBURG BECK,
GERMANY, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν
με νέες άπ' όλο τόν κόσμο.

Ο J. M. A. N. G. H. I. D. I. S. P. O. S. T. E.
RESTANTE, R-UNSELSEHEIM, GERMA-
NY, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες άπ'
όλο τόν κόσμο, με σκοπό ό,τι ήθελε προ-
κύψει.

Ο E. K. O. N. S. T. A. N. T. I. N. I. D. E. S.
και ο S. A. K. I. S. A. N. D. R. E. A. D. I. S., SÜPER
QUADRA 305 I.A.P.I. ESOL,
BRASLIA, D.F. BRASIL, ζητούν ν' αλλη-
λογραφήσουν με Έλληνίδες άπ' όλο
τόν κόσμο, ηλικίας 16—22 χρόνων, με
σκοπό τό γάμο.

Ο M. A. K. I. S. G. A. V. R. I. L. I. D. I. S.
N. E. V. E. L. I. A. D. A. P. O. U. Z. A. Y. A. K.
SOK No 23, ISTANBUL, TURKIYE, θέ-
λει ν' αλληλογραφήσει με νέες άπ' όλο
τόν κόσμο, στην ελληνική και γαλλική
γλώσσα, με σκοπό τή συνάψι μιάς κα-
λής και σταθερής φιλίας.

Ο C. N. I. C. O. L. O. U. D. A. K. I. S. (25
χρόνων), και ο C. H. S. G. O. U. R. A. K. I. S.,
24, B.A.S.F. LUDWIG SHAFEN RHEIN
C.U. 527)9, GERMANY, επιθυμούν ν'
αλληλογραφήσουν με νέες άπ' όλη την
Ελλάδα, κατά προτίμησι από τή Χαν-
ιά της Κρήτης, ηλικίας κάτω τών 20
χρόνων, με σκοπό τή συνάψι μιάς γυν-
αιμίας και τό γάμο. Φωτογραφία άπα-
ραίτητη.

Ο H. A. R. I. S. V. E. N. I. Z. E. L. O. S.,
196 PARK PL BROOKLYN N.Y., USA,
θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από
την Ελλάδα, ηλικίας 18—22 χρόνων,
στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό τή δη-
μιουργία μιάς καλής και σταθερής φι-
λίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο G. L. E. V. I. D. E. S., 6180 U-
PER LACHINE ROAD, MONTREAL,
CANADA, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με
νέες από την Ελλάδα.

Ο T. O. N. I. S. S. F. A. K. A. N. U. D. I. S.,
BEYOGLU KORDELA SOK. 112,
ISTANBUL, TURKIYE, θέλει ν' αλλη-
λογραφήσει με νέες άπ' όλο τόν κόσμο,
ηλικίας 15—17 χρόνων, με σκοπό την
ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φι-
λίας.

Ο D. P. A. R. A. N. D. E. S., 2 RISSIK
STREET SUNNYSIDE PRETORIA, S.A.,
ζητεί ν' αλληλογραφήσει με μία Έλληνί-
δα μορφωμένη και από καλή οικογένεια,
ηλικίας 17—21 χρόνων, με σκοπό τό
γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

Επιθυμείτε νά δημιουργήσετε ένα λαμπρόν μέλλον και νά άποκαταστα-
θήτε εις μίαν νέαν, φιλόδοξην και πλούσιαν χωράν, όπου υπάρχουν οι όροι
άρίστης διαδίδσεως και άναπτύξεως;
Εάν ΝΑΙ, συμπληρώσατε και άποστείλατε τόν κατώτερό άπόκομμά και
έστέ βέβαιοι ότι τό Παγκόσμιον Γραφείον σας Συννοικεσίων (GOLDEN OP-
PORTUNITY MATRIMONIAL BUREAU) θά σας βοηθήσει τὰ μέγιστα διά
τήν πραγματοποίησιν του μοναδικού σας όνειρου.

GOLDEN OPPORTUNITY MATRIMONIAL BUREAU
G.P.O. BOX 5317 B.B. MELBOURNE AUSTRALIA

Παρακαλώ άποστείλατέ μοι περισσότεράς πληροφορίας τών παρεχομένων
υπό του γραφείου σας υπηρεσιών.

ΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΟΝΟΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Νά
ή δούδρα σας

Αυτή που δά σας κάνη νά
φαίνεσθε ωραιότερη.

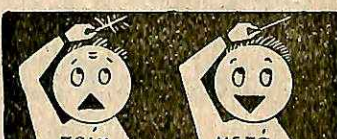
Η Mousse de Crème είναι
άσφαλώς ή πιό πολυτιμη ά-
νοκάλυσψι που έχει γίνει από
προϊόντα καλλονής. Όταν έπι-
τιχούν νά τής δώσουν μορφή
πούδρας τό άποτέλεσμα είναι
καταπληκτικό

Πουδράρεστε μία φορά τό πρωί
και μένετε δαυμάσια πουδρα-
ρισμένη όλη την ήμέρα, όλο τό
βράδυ, ακόμα και αν έκτεδητε
στον άέρα ή ζεσταθείτε πολύ.
Δέν θά έχετε πιά μυτη και
πρόσωπο που γυαλίζουν, γιατί ή
πούδρα γίνεται ένα σώμα με τό
δέρμα.

Αλλά προσοχή! Μόνον ή
πούδρα Τοκαλόν περιέχει την
Mousse de Crème, αυτό τό
καταπληκτικό προϊόν. Κάνετε
μία δοκιμή, από άπόψε ακόμα
και θά δώτε άμέσως τὰ άνδρικό
θλέμματα νά πέφτουν επάνω
σας γεμάτα δαυμασμό και
ύποσχέσεις.

Tokalon

ΠΟΥΔΡΑ

ΣΙΣΑΤΕ ΤΑ ΜΑΛΙΑ ΣΑΣ

Μήν σας τρομάζει πλέον ή τριχο-
πτωσις, χρησιμοποιείτε την **Νοόκατ-
νοχόν** αλοιφήν μαλλιών **ΛΟΞΑ**. Θά
σας απαλλάξη όριστικά και σε 4 μόνον
ημέρες από τού ΔΑΓΟΥΡΑ θά έξαφανισθή
ή ΠΥΤΥΡΙΔΑ και ή υπερλίκωσις, θά
σταματήσει ή τριχοπτωσις, και θά
αρχίση νεο τριχοφυΐα.

Θεραπεία εύκολη, γρήγορη,
οικονομική.

Εγκριμένη παρά του Ύπου-
ργείου Υγιεινής Ε.6.Α. 2447/12/1960.

Πωλείται σε όλα τὰ Φαρμακεία
και Μικροπωλεία.

Ι. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΑΔΗΣ
Εναντι Αγίου Διονυσίου
Τηλ. 462.573 - Πειραιεύς

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΗΤΑΝ μεσημέρι. Η Τράπεζα
Ντράμουν έπρόκειτο νά κλεί-
ση. Είχαν μείνει στην κεντρική αί-
θουσα μόνο μερικοί υπάλληλοι, που
έτοιμάζονταν νά φύγουν κι' αυτοί.
Ξαφνικά, παρουσιάστηκε ένας υπα-
στυνόμος με σπολή. Προχώρησε
γρήγορα προς τό ταμείο.

— Σταθήτε μία στιγμή! φώνα-
ξε στον ταμία και στους δυο βοη-
θούς του, που ήταν έτοιμοι νά
κλειδώσουν τις δυο μεγάλες κάσ-
σες.

Πλησίασε τό νεώτερο άπ' αυτούς,
άκούμπησε τό χέρι του στον ώμο
του και τού είπε:

— Χάρουντ Ντάν, σε συλλαμ-
δώνω!

— Μά... κάνετε λάθος! τραύλι-
σε έκείνος. Λέγομαι Ρόμπερτ Ντάξ.

— Άλλού αυτά... Άπό πότε τόν
έχετε στην υπηρεσία σας, κύριε τα-
μιά;

— Μά... έδώ και πέντε μήνες.

— Ακριβώς. Τόν προσλάβατε
μετά την άποφυλάκισί του... Για
νά σε φάσω, Ντάξ... Μπά! "Ενα
εισιτήριο για την Αμερική! Σίγου-
ρα, θά τό χρησιμοποιήσεις μόλις
θάκωνες τή μητέρα σου στην Τρά-
πεζα... Κύριε ταμία, ό κέντιμος
αυτός υπάλληλος σας βούτηξε χτες
τ' άπόγεμα άπ' τό ταμείο 3 εκα-
τομμύρια...

— Πώς τὰ κατάφερε,
ώστε νά μήν αντιληφθήτε τό έλ-
λείμμα; Άπολύστατα, αντικατέστη-
σε τὰ χρηματοδόματα με άλλα, που
περιέχουν πλαστά χαρτονομίσματα.

— Μά, κύριε υπαστυνόμε... τραύ-
λισε ό νεός.

— Σιωπή! Κύριε ταμία, ξεχω-
ρίστε, παρακαλώ, τὰ χρηματοδόμα-
τα.

— Όλοι οι υπάλληλοι, ως διά μαγείας, έγιναν με μιάς άφαντοι πίσω
από τις θυρίδες τους...

Ο καλός σύντροφος

τα, που έτοιμάσε ό φίλος.
Ο ταμίας ύπάκουσε. Ο νετέ-
κτιό θά εξέτασε και ξεχώρισε τρία
άπ' αυτά, τού 1 εκατομμύριό τό
καθένα.

— Αυτά είναι! είπε. Βλέπετε
τι κολληρίστια που είναι!... Δύσκο-
λο νά τὰ διακρίνη κανείς από τὰ
αληθινά. Πάρτε τα, κύριε ταμία,
κι' έλάτε μαζί μου στην 'Ασφα-
λεία, για νά παραλάβετε τὰ γνή-
σια λεφτά.

Ο ταμίας θέλησε νά συμβουλευ-
θί τό διευθυντή του, άλλ' αυτός εί-
χε φύγει. Πήρε, λοιπόν, τὰ χρημα-
τοδόματα, κι' ό υπαστυνόμος τόν
έβαλε σ' ένα αυτόκινητο μαζί με
τό βοηθό του, που τού είχε φορέσει
χειροπέδες.

— Στην 'Ασφάλεια... διάταξε τό
σώφρη.

...Αυτός ήταν ό πρώτος άθλος
τού Τζιμ τού Τολμηρού. Μέρα με-
σημέρι, με τή βοήθεια μόνο τού σω-
φρη, που ανέλαβε νά δέσει τόν τα-
μία, μπόρεσε ό Τζιμ νά πάρη τὰ
3 εκατομμύρια, νά βγάλη ύστερα
τή σπολή τού άστυνομικού και νά
γίνη άφαντός!

Σιγά-σιγά, με την άξία του, κα-
τάφερε νά έπιβλήθι στους άλλους
κακοποιούς και νά φτιάξη μιά δι-
κή του συμμορία, στις Βερσαλλίες.
«Ο άστυφύλακας, που θά με
πιάσει, δέν έχει γεννηθή ακόμα»,
συνήθιζε νά καυχιέται.

Ένα φθινοπωρινό απόγεμα, κα-
θώς έκανε τόν περιπάτο του στό
Τριανόν, μαγευμέντας κάποια και-
νοφύγια κλεψιά, άκουσε κάτι ξεφω-
νητά: «Πιάστε τον! Κλέφτης!»,
κι' ένα τρέξιμο.

Σκέφθηκε πώς θά έπρόκειτο για
κάποιο «συνάδελφο», που κινδύνευε,
κι' άποφάσισε, από άλληλεγγυή, νά
κίνη ό,τι μπορούσε για νά τόν
σώσει.

Ένας άντρας πρόβαλε μπροστά

«Όλοι οι υπάλληλοι, ως διά μαγείας, έγιναν με μιάς άφαντοι πίσω
από τις θυρίδες τους...

Ένας άστυφύλακας κι' ένας πο-
λίτης φτάσανε κοντά του, λαχανια-
σμένοι.

— Θέλησα νά πιάσω αυτόν που
κυνηγούσατε, τούς έξηγήσε. Μά μ'
έβρισε χάμω, με μία δυνατή γροθιά
στην κοιλιά, κι' ύστερα έφυγε προς
τά εκεί...

Ο άστυφύλακας κι' ό πολίτης
τρέσανε προς τή διευθυνσι που τούς
έδειχνε. Ο κλέφτης βγήκε τότε από
την κρυψώνα του και τόν ευχαρί-
στησε.

— Δίχως έσένα, θά με βουτά-
γανε, γιατί είχα άρχισεί νά κουρα-
σώμαι, τού είπε. "Αν ποτέ με χρει-
στή, είμαι στη διάθεσί σου! Εί-
μαστε φίλοι τώρα, στη ζωή και στο
θάνατο.

— Σύμφωνα, απάντησε συγκινη-
μένος ό Τζιμ. Δουλεύω καμιά φορά
με φίλους, θάρρος και στήν πα-
ρέα μας. Πώς λέγεσαι;

— Βοήθεια! Βοήθεια!...

**ΤΑΞΙΔΕΥΕΤΕ;
ΠΑΡΤΕ
Dramamine**

Dramamine
Τό μοναδικόν φάρμακον κατά τής ναυτίας.

— Μπιμπί, ό Παπατζής.
— Τί σου συνέβη; Γιατί τόχες
βάλε; στα πόδια;
— Μόλις είχα βγή άπ' τή φυ-
λακή κι' έκανα περίπατο στό παρ-
κο, είδα νά κοιμάται κάποιος σ'
ένα παγκάκι. Θέλησα τότε νά φά-
ω τις τσέπες του, μά αυτός σύ-
νπωσε κι' έβαλε τις φανές...

— Φέρθκες πολύ άπερίσκεπτα.
Οι κοιμισμένοι στο πάρκο είν έ-
πικίνδυνοι, γιατί κοιμούνται τις
περισσότερες φορές με τόνα μάτι!

— Τί τὰ θέλεις, πεινούσας, δέν
είχα φράγκο...

— Σε λυπάμαι, φουκαρά μου.
Έλα νά φάμε μαζί. Σου κάνω τό
τραπέζι.

Από τότε, ό Μπιμπί έγινε ά-
χώριστος με τό Τζιμ, που δέν είχε
πιά μυστικά άπ' αυτόν κι' έλεγε
στούς άλλους συμμορίτες:

— Βρήκα ένα σύντροφο - μάλα-
μα! Έξω καλά τούς ανθρώπους,
εγώ... Είν' ένα παλληκάρι με θάρ-
ρος κι' επιδεξιότητα. Θά τόν κάνω
ζεφτέρι στη δουλειά μας!

Βδομάδες τώρα, ό Τζιμ σχεδιά-
ζε νά ληστέψη μία κεντρική Τρά-
πεζα. Θά ήταν μία έπιχείρησι με-
γάλης όλης, έπισηράνισι τής έγ-
καταμικής σταδιοδρομίας του.
Αφού κατάστρωσε προσεκτικά τό
σχέδιό του, σάν καλός στρατηγός,
συγκέντρωσε τούς ανθρώπους του
και τούς έβωσε τις τελευταίες δια-
ταγές.

Οι συμμορίτες μπήκαν στην Τρά-
πεζα χωριστά, ένας-ένας, και στα-
θηκαν μπροστά σ' διάφορες θυρί-
δες, για ν' άπασχολήσουν τούς υ-
πάλληλους, ζητώντας τούς διάφο-
ρες πληροφορίες.

Και, ξαφνικά, όταν μπήκαν ό
Τζιμ κι' ό Μπιμπί, κάθε ληστής
τρέβησε τό πιστόλι του και διά-
ταξε:

— Ψηλά τὰ χέρια!

Μά έδώ τὰ πράγματα πήραν μία
παράξενη τροπή. "Όλοι οι υπά-
λληλοι, ως δια μαγείας, έγιναν με-
μιάς άφαντοι πίσω άπ' τις θυρί-
δες τους, ενώ οι συμμορίτες μέ-
νανε καταπληκτικοί και με τὰ πιστό-
λια στο χέρι, μη ξερώντας πώς νά
τά χρησιμοποιήσουν!

— Σπάστε τις πόρτες! Διάταξε
ό Τζιμ, που δέν τήκανε ποτέ.

Οι ληστές όρμησαν. Μά, την έ-
δια στιγμή, μία πόρτα άνοιξε και
πρόβαλε ή κανη ενός όπλοπαλιδό-
λου.

— Πεπάχτε τὰ όπλα! Διάταξε
μία φωνή. "Αλλοιώς σας θερίζουμε!

Τα ρεβόλβερ βρέθηκαν μεμιάς
σκορπισμένα χάμω, σάν όριμα
φρούτα. Κι' οι άστυφύλακες, που
έβδωναν στην σίθουσα, τὰ μαζέ-
ψανε και περσάνανε χειροπέδες σ' ό-
λους τούς συμμορίτες... έκτός άπ'
τό Μπιμπί, που δέχτηκε τὰ συγ-
χαρητήρια τού άστυνομού!

— Ράστε έσύ μές παύλησες, πα-
λιοστιόνει! τού φώναξε ό Τζιμ, α-
φρίζοντας. Δέν ντρέπεσαι νά με
πληρώνης έτσι, για όσα έκανα για
σένα; Είσαι άχάριστος, συχαμερό
ύποκείμενο!

Μά ό Μπιμπί, αντί νά θυμώσει,
τού απάντησε φιλικά:

— Πρόσεχε τὰ λόγια σου και μη
με προσβάλλης. Δ

ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και τό μέλλον σου

Οι προβλέψεις του Δρος ΚΑΜΑ για την περίοδο 28 Σεπτεμβρίου - 4 Οκτωβρίου 1961

ΖΩΔΙΑ...	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Απριλίου	★ Η επιτυχία θα εξαρτηθεί από παντός από τις ικανότητες ταχείας ανταπόκρισης στις μεταβολές, που θα παρουσιάσει η εργασία. - Μπορείτε να βασιστείτε στη βοήθεια, που σας υποσχεύονται. ★ Μειώστε τα έξοδά σας.	★ Παραμερίστε το πείσμα και ενεργήστε με φρόνηση, αν δε θέλετε να προκαλέσετε μία ρήξη, για την οποία σύντομα θα μετανοήσετε. ★ Αρνημαίστες άφορμες θα φέρουν διαταραχές στο οικογενειακό περιβάλλον.	★ Αποφύγετε την πολυφαγία, ιδιαίτερα τα θραύσα, αν ή πεισι είναι ανώμαλη και τα νεφρά δε λειτουργούν κατά τρόπον απόλυτα ικανοποιητικό. ★ Μικρονεογλήσεις θα προκαλέσουν άπνυα και αδικαιολόγητες ανησυχίες.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου	★ Η τύχη θα ευνοήσει κατά τις ημέρες αυτές τις συναλλαγές σας και θα επιτρέψει στους εμπόρους να κάνουν συμφέρουσες αγορές, αλλά και πωλήσεις υπό εξαιρετικά ευνοϊκούς όρους. ★ Μη βασιστείτε σε υποσχέσεις.	★ Οι αισθηματικές σχέσεις δε θα είναι καθόλου ομαλές. ★ Οι γυναίκες κινδυνεύουν να καούν παίζοντας με τη φωτιά. ★ Γράμματα ή κάποιος, που έρχεται από μακριά, σας φέρουν δυσάρεστη είδηση.	★ Προσέξτε πολύ κατά τις ημέρες αυτές το φαγητό σας. Υπάρχει κίνδυνος τροφικής δηλητηρίασης με όδυνες και πολύ δυσάρεστες συνέπειες. ★ Φροντίστε επίσης με κάθε τρόπο να αυξήσετε τις ώρες ύπνου.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	★ Η επιτυχία θα εξαρτηθεί κατά μέγα μέρος από τις κοινωνικές σας σχέσεις και από τη συμπαθία, που εμπνέετε στο περιβάλλον. ★ Τα άστρα ευνοούν ιδιαίτερα τις εργασίες, που έχουν σχέση με θεάματα.	★ Θα επιτύχετε κάτι που από καιρό επιδιώκετε. ★ Θα λάβετε ευχαρίστηση από έναν πολύ ευχάριστο ταξίδι με τη συντροφιά αγαπημένου προσώπου. ★ Με την καλώςήν θα επιτύχετε καλύτερα αποτελέσματα.	★ Τα άστρα επηρεάζουν ευνοϊκά την υγεία και σας επιτρέπουν να απαλλαγείτε από αδικαιολόγητες ανησυχίες. ★ Πρέπει να αποφύγετε κάθε τι που θα κουράζε ή θα έρεθιζε το σκυώτι και τα νεφρά σας. ★ Τυχερό το 7.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	★ Τα άστρα ευνοούν τα σχέδιά σας, φροντίστε μόνο να αποφύγετε τις προστριβές με πρόσωπο, που σας θόνησε στο παρελθόν και του οποίου θα χρειαστείτε και πάλι τη βοήθεια στο προσεχές μέλλον. ★ Μη δειλιάσετε.	★ Ευκαιρία να δώσετε μία πιο σταθερή ή πιο επίσημη μερφή στις σχέσεις σας με αγαπημένο έτερόφυλο πρόσωπο. ★ Μικρή παραχώρηση εκ μέρους σας θα κάνει το πρόσωπο αυτό πολύ πιο τρυφερό απέναντί σας.	★ Εύεξια που οφείλεται στο γεγονός ότι τα άστρα αυξάνουν την αντίδραση του οργανισμού κατά των διαφόρων κινδύνων. Πρέπει πάντως να αποφύγετε κάθε είδους καταχρήσεις για να την διατηρήσετε. ★ Τυχερό το 3.
ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αυγούστου	★ Προσέξτε γιατί κινδυνεύετε να κάνετε ένα λανθασμένο υπολογισμό, που θα οδηγήσει μοιραία στη διάψευση ελπίδων. ★ Αποφύγετε κάθε ελπίδα για και την αναδολιχτικότητα, στην οποία σας ώθούν τα άστρα.	★ Διέρχεται από μία σημαντική φάση της αισθηματικής σας ζωής. Προσέξτε τις αποφάσεις, που θα πάρετε, γιατί θα έχουν σοβαρό αντίκτυπο στο μέλλον στις σχέσεις με αγαπημένο έτερόφυλο πρόσωπο. ★ Μη φλυαρήτε.	★ Τα άστρα σας ώθούν σε μία αδικαιολόγητη σπατάλη δυνάμεων. Πρέπει όμως να την αποφύγετε. Μία παρατεινόμενη υπερνίκηση θα έχει ολέθριες συνέπειες στον οργανισμό σας και ιδιαίτερα στο νευρικό σύστημα.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αυγούστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Θα κάνετε μία νέα και πολύ ενδιαφέρουσα γνωριμία. ★ Κατά την περίοδο αυτή πάντως τα άστρα σας επιβάλλουν μερικές μικροαπογοητεύσεις, που δεν πρέπει να σας αποθαρρύνουν. ★ Ενεργήστε με διπλωματία.	★ Προσπαθώντας να φανείτε ευχάριστη σε πολλούς συγχρόνως κινδυνεύετε, τελικά να τους δυσαρεστήσετε όλους. ★ Γαϊδί ή εκδρομή θα σας δώσει την ευκαιρία να κάνετε μία νέα κατάνκτηση, που θα επιφέρει αναστάτωση.	★ Στην παραμικρή αδιαθεσία συμβουλευτείτε το γιατρό σας και μη αφήστε το κακό να χειροτερεύει. ★ Πάμε να ανακαλύψετε επάνω σας συμπτώματα διαφόρων ασθενειών. ★ Ο ύπνος είναι το καλύτερο φάρμακο.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	★ Θα χρειαστεί να πάρετε σοβαρές αποφάσεις και να αναπτύξετε μεγάλη δραστηριότητα. Οι προσπάθειές σας δε θα αποδώσουν άμεσα καρπούς, θα σας επιτρέψουν όμως να θεμελιώσετε ένα καλύτερο μέλλον.	★ Θα παρουσιαστούν μικροανωμαλίες στις σχέσεις με το άλλο φύλο. Αντιμετωπίστε τις με ψυχραιμία, γιατί από τη συμπεριφορά σας θα εξαρτηθεί η απάντησή σας σ'αυτήν αγαπημένο πρόσωπο στο προσεχές μέλλον.	★ Τα άστρα και ιδιαίτερα η Αφροδίτη επηρεάζουν δυσμενώς την υγεία. Εξασφαλίζοντας στον οργανισμό σας περισσότερο ύπνο και ανάπαυση, θα τον βοηθήσετε να περάσει τη δύσκολη καμπή. ★ Χρώμα σας το πράσινο.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Ανωμαλίες και αναποδιές ιδιαίτερα για τις εργασίες, που έχουν σχέση με το Χρηματιστήριο και με τα χερά παιχνίδια. ★ Μία αδεξιότητα στενού συνεργάτη κινδυνεύει να έχει και για σας δυσάρεστο αντίκτυπο.	★ Δυσάρεστη είδηση θα σας έρθει ταχυδρομικώς ή θα δοκιμάσετε κάποια απογοητευτική απόδειξη αγάπης. Είπα όμως πολύ πιθανόν να πρέπει να αποδοθούν στον υπέρμετρο εγωισμό σας, φροντίστε εγκαίρως να επανορθώσετε.	★ Πρέπει κατά το διάστημα αυτό να προσέξετε το κυκλοφοριακό σύστημα και ιδιαίτερα την καρδιά σας. Αποφύγετε τις ζωηρές συγκινήσεις και τα ταξίδια, με αεροπλάνο. Παρακολουθήστε την πίεση.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Αν έχετε προστριβές με τη δικαιοσύνη, φροντίστε να τις ρυθμίσετε από την 10η Οκτωβρίου. Υπάρχει μέχρι τότε μεγάλη πιθανότητα να κερδίσετε. ★ Μη υπογράψετε έγγραφα χωρίς τη συμβουλή προσώπου με πείρα.	★ Ετερόφυλο πρόσωπο θα σας δώσει μία συγκινητική απόδειξη αγάπης. ★ Αποδοχή επισκέψεων, ή συνάντησης θα σας προσένηση μεγάλη χαρά. ★ Οι γάμοι, που θα τελεστούν τώρα θα εξασφαλίσουν μακροχρόνια ευτυχία.	★ Αν η εργασία σας κρατά συνεχώς σε κλειστό χώρο ή σας καθηλώνει σε ένα κάθισμα, φροντίστε να περάσετε τουλάχιστον όλες τις ελεύθερες ώρες σας και να κάνετε συχνούς περιπάτους στην εξοχή. ★ Τυχερό το 8.
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	★ Θα σημειώσετε μία επιτυχία, την οποία θα σας αναγνωρίσουν. Η ήβη και αμοιβή θα είναι όμως πολύ πιο αξιολογή από την ολική. ★ Τα άστρα θα ευνοήσουν τις νέες προσπάθειες και επιδιιώξεις.	★ Θα συμβεί κάτι, που θα σας κάνει να παραμελήσετε αγαπημένο πρόσωπο. Πρέπει όμως να προσέξετε γιατί αν το ψυχράνετε, δύσκολα θα ξανακερδίσετε την αγάπη του. ★ Διαλύστε τις ανησυχίες προσώπου, που σας αγαπά.	★ Τα άστρα βοηθούν τον οργανισμό σας να ξεναθή την ισορροπία του και σας επιτρέπουν και πάλι να αναπτύξετε μεγάλη δραστηριότητα. Μη ξεχνάτε πως για σας η υγεία είναι στενά συνδεδεμένη με το ήθικό. ★ Τυχερό το 4.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Κάποιο σχέδιό σας κινδυνεύει να αποτύχει επειδή δεν το περιβάλλετε με την απαιτούμενη μυστικότητα. ★ Επανορθώστε κάποιο σφάλμα σας όσο είναι ακόμη καιρός και αποφύγετε την αταξία.	★ Ευκαιρία για τους άνω των σαράντα να γνωρίσουν την ευτυχία κοντά σε έτερόφυλο πρόσωπο πολύ νεότερό τους. ★ Ας μη τους κάνει διατακτικούς η αποτυχία ενός πρώτου γάμου ή μία έρωτική απογοήτευση.	★ Αποφύγετε την άρθροσασία, που απειλεί τα πόδια σας με κίρως και λαχίστον με πόνους, που θα διαταράξουν τον ύπνο σας. ★ Τρώτε καθημερινά σε ώριμους ώρες, για να αποφύγετε στομαχικές διαταραχές.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Καμμία πρόφύλαξη δε θα είναι περιττή, γιατί τα άστρα σας επιβάλλουν κατά την περίοδο αυτή πολλές απογοητεύσεις. Αποφύγετε για αυτό κάθε ριψοκίνδυνη ενέργεια και μη δίνετε πίστι σε υποσχέσεις.	★ Περίοδος πολύ πιο ευχάριστη για τους άντρες, παρά για τις γυναίκες. ★ Οι ρωμαντικοί θα δοκιμάσουν μία απογοήτευση, που πρέπει μάλλον να αποδοθεί στην υπερβολική τους ελπίστιά. ★ Ρόδινο το μέλλον.	★ Το νευρικό σύστημα ξεναθρίσκει την ισορροπία του και οι διάφορες μικροαδιαθεσίες εξαφανίζονται. Αυτό όμως δεν πρέπει να σας κάνει να μειώσετε τις ώρες ύπνου και ανάπαυσης. ★ Το μωβ σας κοιταχεί.

ΜΙΑ "ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΑ", ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΠΕΤΑΞΗ ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ

Οι γυναίκες είναι καταλλήλότερες για τις πτήσεις στο Διάστημα

«ΑΦΟΥ οι Ρώσοι ήταν οι πρώτοι που στείλανε στο Διάστημα έναν άντρα, οι Αμερικανοί πρέπει να είναι οι πρώτοι που θα στείλουν μία γυναίκα. Κι' αυτή ελπίζω να είμαι. Εγώ! Η μεγαλύτερη φιλοδοξία μου είναι να συμπεριληφθώ στο πλήρωμα του διαστημοπλοίου, που θα πετάξει προς τη Σελήνη».

Αυτά είπε ο Ένα δημοσιογράφος της Τζέρρι Κόμπ, η οποία αριθμεί 1 Γυναίκα Διάστηματος της Αμερικής.

Πρόκειται για μία κοπέλλα 29 χρονών, ψηλή και καλοφτιαγμένη, κόρη πιλότου της Αμερικανικής Αεροπορίας. Παρ' όλο το απλό ντύσιμό της, η Τζέρρι Κόμπ έχει μία έντονη γυναικεία γοητεία, που την αυξάνουν τα ξανθά μαλλιά της, χτενισμένα αλογουρά, και τα άκριδα αρώματα, που χρησιμοποιεί. Δεν της αρέσουν τα πάρτι κι' ο χορός. Αγαπάει το σπόρ, την ποίηση και τη μουσική και είναι εξαιρετική μαγειρίσα.

Το πάθος της όμως είναι η αεροπορία. Πήρε δίπλωμα πιλότου στα 17 χρόνια της. Έξη μήνες αργότερα, διορίστηκε σε μία κρατική σχολή, όπου βοηθούσε στην εκπαίδευση πιλότων για τον πόλεμο της Κορέας. Το 1957, κατέρριψε τρία παγκόσμια αεροπορικά ρεκόρ. Έκανε διάφορες επικίνδυνες πτήσεις, που δεν τις αποτολμούσαν ούτε άντρες. Τώρα κερδίζει το ψαμπί της, παραδίδοντας ιδιωτικά αεροπλάνα στους αγοραστές τους σε διάφορα μέρη του κόσμου. Μία-δυά φορές το μήνα, περνάει μανάχη τον Ατλαντικό.

Μία μέρα, διάβασε ο Ένα περιοδικό μία πρόσκληση του δόκτορος Ράντολφ Λόβελας, του ειδικού γιατρού, που εξέταζε υπεύθυνα τους μέλλοντες αστροναύτες. Ο δόκτωρ Λόβελας ζητούσε μία γυναίκα-πιλότο, για να την υποβάλει σε διάφορες δοκιμές, σχετικές με τις πτήσεις στο Διάστημα.

Η Τζέρρι πήγε άμεσα να τον βρή και να τον διαβάσει.

Είναι άπιστευτα τα δεινοπαθήματα, που τράβηξε στο εργαστήριό του, με το σκοπό να εξακριβωθούν οι αντιδράσεις του οργανισμού της στις συνθήκες της πτήσεως στο Διάστημα. Έμεινε επί ώρες πάνω ο Ένα περσινό στρογγυλό τραπέζι, πήδησε με αλεξιπτώτο, έκανε βουτιές μεγάλης διάρκειας, γύριζε επί ατελείωτες ώρες υπό πένταλ ποδηλάτου...

Οι δοκιμασίες ήταν 75 εν όλω και διαρκέσαν 3 βδομάδες. Το αποτέλεσμα ήταν να πεισθεί απόλυτα ο δόκτωρ Λόβελας πως η Τζέρρι Κόμπ είναι τελείως κατάλληλη, σωματικά και πνευματικά, για να πετάξει στο Διάστημα.

Πρέπει να σημειωθεί, ότι ξέρετε καλά τη δουλειά του, έφ' θσον αυτός εξέτασε και υπέδειξε τον Άλλαν Σέπαρντ, τον πρώτο Αμερικανικό αστροναύτη.

Μετά τη Τζέρρι, υπέβαλε ο εξέτασε άλλες 14 υποψήφιες, και συνεχίζει ακόμη την έρευνα. «Είμαι βέβαιος - λέει με πεποίθηση - ότι το γυναικείο σώμα είναι καταλλήλότερο απ' το αντρικό για τα ταξίδια στο Διάστημα».

«Αλλ' οι υπεύθυνοι της Οδώνιγκτον δε θέλουν ούτε να ακούσουν για γυναίκες-αστροναύτες».

«Ότσο, η Τζέρρι Κόμπ επιμένει να αναλάβει αυτό τον δρόμο».

«Είμαι μία μοντέρνα σουφραζέτα - είπε στο δημοσιογράφο. Άλλωστε, οι γυναίκες αγωνίζονται για το δικαίωμα της ψήφου. Σήμερα, έχω δικαίωμα να πετάξω στο Διάστημα. Οι Ρώσοι δεν κάνουν καμιά διάκριση μεταξύ των δύο φύλων. Έχουν ήδη εξασκήσει και γυναίκες-αστροναύτες».

«Η μητέρα της Τζέρρι δε φέρεται αντιρρηση στην επιθυμία της κόρης της. Ελπίζει όμως, ότι... θα παντρευτεί, πριν φύγει για τη Σελήνη!»

ΥΑΚΙΝΘΗ ΚΑΡΑΒΙΤΗ

Τα
ωραιότερα
χέρια
χρησιμοποιοῦν

ROL μέ 07

Τὰ χιονάτα ρούχα
είναι πλυμένα με ROL

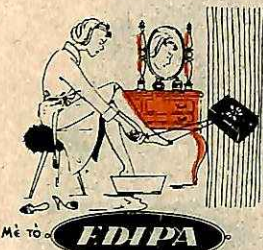
Δυό αλήθειες... μαζί με χίλιες εκπλήξεις σε κάθε κουτί του ROL... Άνθοδοχεία - Αυτοκίνητα αγώνων - Κάκτοι, Ανάγλυφα παραμύδια... Εκπλήξεις πρωτότυπες, εμπνεύσεις του ROL!...

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΟΥΤΙ ΤΟΥ ROL

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ.

η Νικώ σας παρουσιάζει:

ΤΟΝ ΜΑΥΡΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΣΠΙΤΟ

Κυρία μου, θα γνωρίζετε, ότι τα περιποιημένα πόδια αποτελούν κύριο σημείο κομψότητας. Θέλετε να απολαύσετε από τους κάλους, τις σκληρύνσεις των πελμάτων και να αποκτήσετε βελούδινη πτέρνα; Μεταχειρισθείτε ΜΟΝΟΝ το μαύρο γερμανικό σπιδόγιο «EDIPA» και θα πετύχετε απόλυτα. Πωλείται στα φαρμακεία, μωροπωλεία, κομμωτήρια και καταστήματα νεοτερισμών. Γεν. αντιπρόσωπος ΑΓΝΗ ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗ, δόξ Σατωβριάνδου αριθ. 31, 5ος όροφος, τηλέφ. 522-704.

Πλέκετε ότι επιθυμείτε

Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΕΚΤΟΥ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΣ

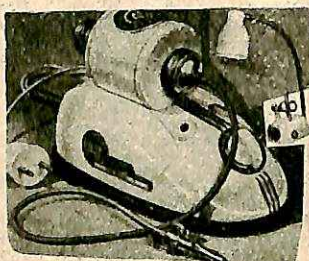
Πλέκει αυτόματα, είναι απλή, είναι τελειοποιημένη, είναι εγγυημένη. Η «ERKA» είναι πλήρης, με αυτόματων κομβίων, αλλαγής πλέξεως. Πλεκτομηχανή «ERKA», Λέκκα 12 — Αθήναι. Τηλ. 28-659.

ΣΕΙΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗΤΕ

Κυρίες μου, Και σεις μπορείτε να ξεκουραστήτε. Το RIVEX πλένει μόνο του, καταργώντας την πρωτόγονη μπουγάδα. Κάνει τα ρούχα πεντακάθαρα χωρίς τρίψιμο και δεν καταστρέφει τα χέρια. Αρκεί μόνο βραστό νερό, λίγο σαπούνι και ακόμη λιγότερο RIVEX. Το RIVEX είναι προϊόν του ελβετικού εργοστασίου «ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ», ασυσκευάζεται στην «Ελβετία» και υπερέρχει όλων. Θα το βρείτε σε όλα τα παντοπωλεία. Αποκλειστικοί εισαγωγείς ΡΙΒΕΞ Πλατ. Όμοιοις 4. Τηλ. 527-677.

ΜΗΧΑΝΗ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΛΤΣΩΝ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ

Γερμανικά «KOLIBRI», «PROTARI», «PERFETTA», «STELLA», κ.λ.π. με δελόνια αυτόματα «UNIVERSO». Χαμηλά τιμή. Ευκολία και η εκμάθησις διαρκεί. ΑΘΗΝΑΙ: ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ Ο.Ε. Θεμιστοκλέους 4. Στά. ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ — ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ Π. Μελά 12.

Πόσες φορές, μέχρι σήμερα, διωχόσατε την έλλειψη μιας ειδικής κολώνιας, για το λεπτό και απαλό δερματάκι του παιδιού σας, ιδίως μετά το χλωρό υπνίο, που πρέπει να κάνετε κάθε μέρα στο παιδάκι σας και ειδικά τώρα το καλοκαίρι μετά το θαλάσσιο λουτρό του. Αυτή την έλλειψη αναπληρώνει τώρα η παιδική κολώνια «ENFANTS», ειδικώς παρασκευασμένη ώστε να μην προκαλή έρεθισμούς και δερματίτιδες στο τρυφερό δερματάκι του παιδιού σας.

Τώρα, με το μαύρισμα της επιδερμίδας, τονίζετε περισσότερο τα χαρακτηριστικά σας. Στο φαρμακείο ΓΕΡΟΥΛΑΜΑΤΟΥ, Βουκουρεστίου 2, και στο κατάστημα της κ. ΑΝΝΗΣ ΓΕΡΟΥΛΑΜΑΤΟΥ στη σταία του Παλάς, θα σας υποδείξουν το νέο μακιγιάζ του φθινοπώρου. Θα βρείτε επίσης, τα νέα χρώματα της Revlon το Honey Bee Pink, το Orange Flip και το Indian της Ayer. Επίσης μοντέρνες κολώνιες για δώρα και αρώματα Nina Ricci, Worth, Apple Blossom, blue grass, νύχια και φυσικάτετες διαφανείς.

Η περιποίηση τονίζει την ομορφιά! Η ομορφιά δημιουργεί προσωπικότητα! Η προσωπικότητα φέρνει επιτυχία! Οι τελειότερες εγαστασίες μας και το ειδικευμένο προσωπικό, σας εγγυώνται την εξαίρετη κάθε ελαττώματος, που αδικεί την ομορφιά σας. WIENER KOSMETIKUM «A N N E T», Επιστημονικών Ινστιτούτων Αισθητικής — Φυσιοθεραπείας, Αγίου Πέτρου 8, Ίλιστα. ΤΗΛ. 74.249. Επίσημη, εκτέλεσις ρυτίδων, ποναδών, καταπολέμησης παχυνσάριος, κυτταρίτιδος, Ριζική Ανάσχυρος Αποτρίχωσης, PEELING. Συμβουλαί δωρεάν.

Ένα και δύο και τρία και τέσσερα, όχι παιδιά, αλλά καταστήματα των ΑΦΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΗ, σας περιμένουν κάθε μέρα με τους ευγενικώτατους υπαλλήλους των, για να σας βοηθήσουν να φτιάξετε το σπιτί που ονειρεύεσαστε. Γά καταστήματα πλαστικών ειδών ΑΦΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΗ «DIAMANT PLASTICS» Μητροπόλεως 48. Αγίου Κωνσταντίνου 5-Όμοιοις 4. Ερμού 87-Μοναστηράκι και Φαλκίωνος και Μητροπόλεως κωνία είναι τα μόνα που προσφέρουν την μεγαλύτερη ποικιλία πλαστικών ειδών για όλες τις χρήσεις του σπιτιού, από όλα τα πλαστικά είδη, ως την γουλάπα που βλέπετε.

Και σεις θα γίνετε ωραιότερη. Επισκεφθείτε το Ίνστιτούτο Constant. Σήμερα καμιά γυναίκα δεν είναι άσχημη, όταν ξέρει, που πρέπει να περιποιηθεί τον εαυτό της. Το τέλειο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΟΝΗΣ «CONSTANT» με τη 10ετή πείρα του, αναλαμβάνει ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Μύτης - Στήθους - Ρυτίδων. Ειδικά θεραπεύει ρυτίδων, λεκέδων, παχυσαρκίας, τριχοπώσεως, κλπ. ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ τέλει. Επιστημονικόν Ίνστιτούτον Καλλογής «CONSTANT» Περικλέους 28. Τηλ. 36.396. Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΥΣΙΣ ΔΩΡΕΑΝ

Στο γνωστό κατάστημα του κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. Γενναίου 1 και Φειδίου θα βρή κάθε γυναίκα και άνδρας, ότι χρειάζεται ένα σπιτί και γραφείο. Κουζίνας, Πλυντήρια, Ραδιόφωνα, Πικ - άπ, Θερμοσίφωνες, Ηλεκτρ. Σκεύη, Ραδιομηνανί, Μεταλλ. Επιπλά, Γραφομηνανί, Αρθρομηνανί κλπ. Στις πιο καλλίτερες τιμές και με τις πιο καλλίτερες εύκολες πληρωμές. Επισκεφθείτε την έκθεσιν μας, Γενναίου 1 και Φειδίου και θα ενθουσιασθείτε.

Ξέρετε που είδα την ωραιότερη συλλογή από μάλλινα — πλεκτά — καπουζές — φούστες και όλα με την κούρνια γραμμή; Στο LOOK AT ME — Πανεπιστημίου 17. Κομψότητα σύνολα που κάνουν υπέροχες εμφανίσεις. Ταγίερ μάλλινα — πλεκτά, και άφθονία από κολλιέ, αλθινα άριστουργήματα και με τις χαμηλότερες τιμές.

Θέλετε μία ώρα τσάντα μία μπλούζα ή ένα μάλλινο; Το κατάστημα PARISIEN, Ερμού 42 και Περικλέους 11, είναι το μοναδικό στην Αθήνα που λανσάρει όλα τα είδη αυτά σε εντελώς νέα σχέδια και χρωματισμούς, στις πιο καταπληκτικές τιμές. Τσάντες νάυλον με 35 δρχ. Τσάντες μπός με 80 δρχ. Μπλούζες με 40 δρχ. Μάλλινα με 80 δρχ. Μοναδική ευκαιρία. Σας περιμένουμε να διαλέξετε.

Με την γερμανική συσκευή MASPO σε 5 ημέρες μεγαλώνεται ο άστροφικός μαστός, θεραπεύεται η πτώσις - χαλάρωσις αυτού και εξαλείφονται τα λίπη του μαστού και οι ρυτίδες του προσώπου, η κυτταρίτις, η κλιμασάρκια, η ποδοσάρκια και οι κίρσοι. Την μεταχειρίζεσθε μόνη σας σε 2 λεπτά. Στοιχίζει λίγα χρήματα και έχουν θεραπευτεί χιλιάδες Έλληνες από το 1947. Σας συνιστάμεν να την αγοράσετε από την 'Αντιπροσωπεία — Κατάστημα ΖΩΩΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, Καραγώργη Σερβίας 7 εντός της στοάς, στο δάθος άριστερά. Σύνταγμα, Αθήναι. Τηλ. 37.466.

ΛΟΞΙΟΝ ΖΑΑΖ ΚΥΡΙΑ ΜΟΥ, το δέρμα του προσώπου σας δεν χρειάζεται το αθέριο άγγιγμα κάποιου νεράιδας για να μείνει πάντοτε απαλό και δροσερό... Αρκεί η λοσιόν... ΖΑΑΖ!!! Πωλείται εις όλα τα καλά φαρμακεία και Μυσσοπωλεία. Γεν. Αντιπρ. Χ. ΤΟΥΤΖΙΑΡΙΔΗΣ, Σωκράτους 50 τηλ. 522.439.

Το τελευταίο μοντέλο του DIOR σε ταγίερ, είναι το ταγίερ πλάσε. Το εργοστάσιον πλάσεδων Σ. ΜΑΚΡΗ και Σία, μετά την μεγάλην επιτυχίαν του σε φούστες πλάσε, σήμερα σας προσφέρει και το νέον ταγίερ μοντέλο του DIOR από ύφασμα TERYLENE-REVE. Δε χαλάει ο πλάσεος και δεν τσαλακώνει ποτέ. Σας σίμα γνησιότητος, ζητάτε πάντα την οδηγία χρήσεως, που φέρει τη σφραγίδα της φήμης μας: Σ. ΜΑΚΡΗΣ και Σία. Έκθεσις-πρότυπον εργοστασίου. Ερμού 53 και Πλατεία Καπνικαρέας 3, 2ος όροφος.

Σε μία ανυπερβλήτη ποιότητα και σε 21 διάφορους χρωματισμούς. Είναι πρακτική, χρήσιμα και απολύτως κάθε δοκίμιο ή αίσθηση. Α. Πλουσιότερη χρήσιμα και άθροισμα λειτουργίας. Επισκεφθείτε την πλήρη έκθεσιν χωρίς ρεμάματα και χωρίς να σας βλέπουν από έξω. Διατηρούν τα δαμάκια δροσερά το καλοκαίρι και ηλιόλουστο το χειμώνα. ΖΗΤΕΙΤΕ ΕΙΔΙΚΩΣ ΤΑ ΕΝΕΤΙΚΑ ΣΤΟΡ «SUNWAY» Γενικός Αντιπρόσωπος: ΔΗΜ. Β. ΜΑΥ. ΡΟΕΙΔΗΣ, δόξ Κραίνου 11. ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ. 532-224. 675.402.

ΛΟΞΙΟΝ SEBORINE ΠΥΤΙΡΙΔΑ... ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΙΣ... Μην άνησυχείτε, κύριέ μου. Για σας κατασκευάστηκε η λοσιόν... SEBORINE!!! Πωλείται εις όλα τα καλά φαρμακεία και μωροπωλεία. Γεν. Αντιπρ. Χ. ΤΟΥΤΖΙΑΡΙΔΗΣ, Σωκράτους 50. Τηλ. 522.439.

ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Έχετε πληροφορηθεί ότι λειτουργεί επί της οδού Ασκληπείου 39 FUSSPLEGE (ειδικό θεραπευτήριο ποδών); Εκεί η δεσποινίς ΤΟΥΛΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ διπλωματούχος της σχολής VON LETTOW Βερολίνου, θεραπεύει ριζικούς και αναδίνους με ειδικά μηχανήματα ΝΥΧΙΑ που εισχωρούν στη σάρκα, ΣΚΛΗΡΥΝΣΕΙΣ πελμάτων, ΠΤΕΡΝΕΣ σκαμμένες, ΚΑΛΟΥΣ σκληρούς και μαλακούς, ΜΥΚΟΣΕ (ασθένεια δλικής καταστροφής νύχτων) και όλες τις ασθένειες νύχτων. Το θεραπευτήριο Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ μεταφέρθη ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ 39 και Διδότου, τηλέφωνο 616.642. Όρες επίσκεψης από 9/2 — 1 και 4/2 — 8.

BELLA Ένα νέο επαναστατικόν προϊόν του γερμανικού εργοστασίου της πλαστικής κόλλας BELLA. Η σκόνη BELLA πλένει μόνη της, καταργώντας την πρωτόγονη μπουγάδα. Δε φθείρει τα ρούχα, καθαρίζει όλους τους λεκέδες, δε βλάπτει τα χέρια και είναι αντισηπτική. Πωλείται παντού αντί 5 δραχμών. Δοκιμάστε την και θα ενθουσιασθείτε.

MAISON DE GANTS Είναι το μοναδικό για την Αθήνα κατάστημα που λανσάρει όλες τις νέες μόδες για κάθε σεζόν σε δερματίνες γκαζέτες, ταγίερ, φορέματα, παλτά έτοιμα και επί παραγγελία. Επίσης πλουσία συλλογή ά πάντων των γαντιών. Όλα αυτά θα τα βρείτε με καλή γούστα και σε καλή ποιότητα στη MAISON DE GANTS της Κας Έλένης Λέκκα και Σία, Ερμού 44, 2ος όροφος, τηλ. 34.992. ΠΡΟΣΟΧΗ: Ανακαίνισουμε το καθάρισμα των δερματινών ζακετών και δερματινών ειδών υπερούς και με απόλυτη επιτυχία.

ΟΧΙ πιά πρωτόγονο πλέξιμο με βελόνες ή χειροπλάκτομηχανές. ΟΙ ΗΛΕΚΤ. ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΕΣ ORION Τελεία εκπαιδευσις ΔΩΡΕΑΝ. Μεγάλα εύκολα πληρωμή. Γεν. Αντιπρ. ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΠΑΦΛΗΣ, Δραγατσίου 6 (έντός της στοάς), τηλ. 30-382. Επισκεφθείτε μας στην Έκθεσι Θεσ/κης, Περίπ. 4 Ίσθγει. ον άρ. 10—11—12.

ΛΙΓΟ ΠΕΡΚΑΛ Μαζι με οποιοδήποτε σαπούνι τα ρούχα πλένονται μόνο τους χωρίς κόπο. Και έπειτα ΕΝΑ ΑΠΛΟ ΞΕΠΛΑΥΟ. Ζητήσατε από τον παντοπώλη σας δείγμα δωρεάν. Αντιπρ. σάσας: Λέκκα 14 τηλ. 31.265 Α. θήναι. Το φακέλλαι για πολλές πλύσεις, πωλείται δρχ. 5.

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΤΙΡΙΔΟΣ «SULFRIN» Χίλια δυό Σαμπουνά κυκλοφορούν, όμως άπείχιστο πλέων, ότι το μόνον αποτελεσματικό κατά της πυτιρίδος και της λιπαρότητος των μαλλιών της κεφαλής, είναι το «SULFRIN» του παγκοσμίου γνωστού Γερμανικού οίκου «DRALLE SULFRIN». Όμορφα, υγιή, πλούσια μαλλιά χωρίς πυτιρίδα και λιπαρότητα. Δοκιμάστε το. Δεν πρέπει να λείπη από κανένα σπιτί. Για τα παιδιά σας χρησιμοποίητε το Σαμπουνά IRSΑ του ίδιου οίκου που δεν τσούζει στα μάτια.

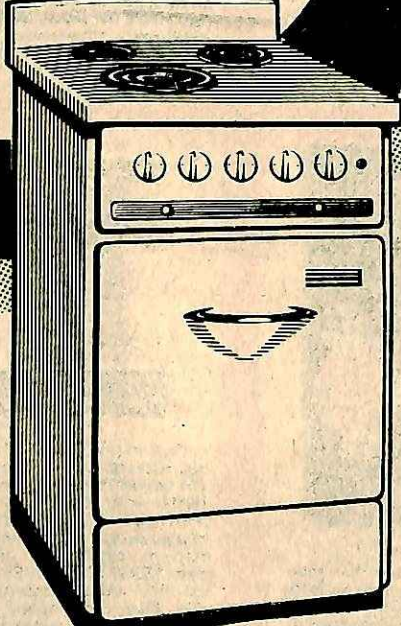

Ροζαρί Έφθασε η ώρα του σχολείου. Φροντίσατε δια την καλή εμφάνισιν των παιδιών σας, αγοράζοντας από τη ΡΟΖΑΡΙ. Καλαμίστου 15, ότι απαραίτητον για την εμφάνισιν τους. Είναι το μοναδικό έν ΈΑ. λάδι και φημίζεται για τις κομψές και καλοοργανωμένες ποδιές, φουστίτσες, μπλούζες, σόρτς, παντελονάκια, καπ. Σας περιμένουμε να διαλέξετε.

Η ΝΕΥΤΡΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

**"Όπως όλοι
έτσι κι έσείς
θα αγοράσετε κουζίνα
ΙΖΟΛΑ**

**ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΗ**

**14 τύπους ηλεκτρικές κουζίνες
κατασκευάζει
ή ΙΖΟΛΑ.**
Θα βρήτε πάντα
την κουζίνα που ταιριάζει
στο νοικοκυριό σας,
χωρίς σπατάλη
μιάς δραχμής παραπάνω.

**Οι συσκευές ΙΖΟΛΑ
συντηρούνται από το έργοστάσιο
που τις κατασκεύασε.**

ΙΖΟΛΑ Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΟΠΩΣ όλοι οι άνθρωποι, έτσι και τα παιδιά που γεννιούνται ταυτόχρονα — οι δίδυμοι — έχουν να επιλύσουν ένα σοβαρότατο πρόβλημα: Με βάσι την πείρα και τη μόρφωση, πρέπει να αποκτήσουν ο καθένας τους την προσωπικότητά τους. Πολλές φορές όμως, η λύση του προβλήματος αυτού δεν είναι μόνο δύσκολη, αλλά παρουσιάζεται και με συνθήκες δραματικές.

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ ΚΑΙ Ο ΕΡΩΤΑΣ
Κίνδυνοι και ψυχολογικά προβλήματα της ζωής τους
για πρώτη φορά, όποτε διαπιστώσαν, ότι είχαν παντρευτεί δύο κορίτσια της ίδιας ηλικίας, που έμοιαζαν καταπληκτικά μεταξύ τους, σά να ήταν αδελφές. Κι' οι δύο τους έτυχε να γίνουν ηλεκτρολόγοι. Χάρης, όμως, στο χωρισμό τους, οι δύο αδελφοί μπόρεσαν να απαλλαγούν από την έμμονη ιδέα, ότι ήταν δίδυμοι και άκουη να συνάψουν αισθηματικούς δεσμούς, απόρροια της κανονικής αντίληψης, δηλαδή προς τις γνωστές συνήθειες των δίδυμων.

Το δράμα, που συχνά παρατηρείται ανάμεσα στους δίδυμους, είναι ότι δεν μπορούν ποτέ να ενεργήσουν χωριστά, χωρίς να αναφερθούν ο ένας στον άλλο. Κι' αυτό, γιατί το περιβάλλον που τους περιτοίχει, οικογενειακό και κοινωνικό, δεν τους δείχνει κατόνους κι' έτσι τους έξεναγκάζει να αισθάνονται στενότερη ψυχική επαφή μεταξύ τους και να αντιγράφουν ο ένας το χαρακτήρα του άλλου.

Τα δίδυμα αδελφία, ακόμη και όταν χωριστούν, αισθάνονται πολύ την ανάγκη το ένα του άλλου. Γι' αυτό δεν είναι καθόλου παράξενο, ότι συχνά παρατηρούνται μεταξύ τους έντονα τηλεπαθητικά φαινόμενα. Αναφέρεται το παράδειγμα μιάς διδυμής παντρεμένης γυναίκας, που μιλούσε μόνη της μπρός στον καθρέφτη, νομίζοντας πως μιλούσε στη διδυμή αδελφή της. Έξ' αλλού, ένα δίδυμο παιδί είχε πεθάνει και οι γονείς του, που είχαν χάσει τα σημάδια του ενός πλάσι στον άλλο, κατά την παιδική ηλικία, είναι ένας σοβαρός λόγος, που προκαλεί δυσάρεστες ψυχολογικές διαταραχές, από τις οποίες ο γονέας οφείλουν να τα προφυλάξουν.

Το πρόβλημα, που συχνά παρατηρείται ανάμεσα στους δίδυμους, είναι ότι δεν μπορούν ποτέ να ενεργήσουν χωριστά, χωρίς να αναφερθούν ο ένας στον άλλο. Κι' αυτό, γιατί το περιβάλλον που τους περιτοίχει, οικογενειακό και κοινωνικό, δεν τους δείχνει κατόνους κι' έτσι τους έξεναγκάζει να αισθάνονται στενότερη ψυχική επαφή μεταξύ τους και να αντιγράφουν ο ένας το χαρακτήρα του άλλου.

Το δράμα, που συχνά παρατηρείται ανάμεσα στους δίδυμους, είναι ότι δεν μπορούν ποτέ να ενεργήσουν χωριστά, χωρίς να αναφερθούν ο ένας στον άλλο. Κι' αυτό, γιατί το περιβάλλον που τους περιτοίχει, οικογενειακό και κοινωνικό, δεν τους δείχνει κατόνους κι' έτσι τους έξεναγκάζει να αισθάνονται στενότερη ψυχική επαφή μεταξύ τους και να αντιγράφουν ο ένας το χαρακτήρα του άλλου.

Το δράμα, που συχνά παρατηρείται ανάμεσα στους δίδυμους, είναι ότι δεν μπορούν ποτέ να ενεργήσουν χωριστά, χωρίς να αναφερθούν ο ένας στον άλλο. Κι' αυτό, γιατί το περιβάλλον που τους περιτοίχει, οικογενειακό και κοινωνικό, δεν τους δείχνει κατόνους κι' έτσι τους έξεναγκάζει να αισθάνονται στενότερη ψυχική επαφή μεταξύ τους και να αντιγράφουν ο ένας το χαρακτήρα του άλλου.

Η όμορφιά δεν είναι μόνο φυσική. 'Η σύγχρονη αισθητική επιτρέπει να την αποκτήσετε, κι' όταν ακόμη δεν την έχετε. Πραγματικά, οι περισσότερες ατέλειες που παρουσιάζει το πρόσωπο μιάς γυναίκας μπορούν να θεραπευθούν ή να προληφθούν. Στην ανάγκη, μπορείτε να τις καμουφλάρετε. Να τί συμβουλεύει σχετικά η Γαλλίδα αισθητικός Ζοζέτ Λυόν.

Το «κοιμένο» πρόσωπο.

Πώς θα το διορθώσετε.—Είναι απαραίτητο ν' αλλάξετε τρόπο ζωής, να ηρεμήσετε τα νεύρα σας, να ξεκουραστήτε, να διαθέσετε περισσότερες ώρες για ύπνο. Σας χρειάζεται ακόμη καθαρός αέρας. Κάποια προσοχή στην τροφή σας και μερικές νύκτες καλού ύπνου θα ζωπρέψουν την επιδερμίδα σας και θα ξαναδώσουν στο πρόσωπό σας την κανονική του όψη.

Πώς θα το κρύψετε.—Κάνοντας έντονο το μακιγιάζ, όχι μόνο δε θα κρύψετε το «κοιμένο» πρόσωπό σας, αλλά θα το κατωπρέψετε περισσότερο.

Το άφθονο ρουζ θα κάνει το υπόλοιπο πρόσωπό σας να φαίνεται γκριζοκίτρινο και τα χαρακτηριστικά σας πιο τραδηγμένα. Το καλύτερο που έχετε να κάμψετε είναι το εξής: Θα χρησιμοποιήσετε ως «φόν ντε τέν» μια κρέμα πιο λιπαρή από ό,τι συνήθως κι' αφού μακιγιάρετε το πρόσωπό σας κανονικά, θα βάλετε μια ιδέα ρουζ στο μέτωπό σας, άλλη μια

Πρέπει να ηρεμήσετε τα νεύρα σας και να ξεκουραστήτε, όταν το πρόσωπό σας είναι κοιμένο...

Α' ατέλειες του προσώπου

Μπορείτε να τις προλάβετε ή να τις διορθώσετε

στο σαγόνι σας και δύο άλλες στο κάτω μέρος των ποιεών.

Αυτό το ρουζ θα το ανακατέψετε με το «φόν ντε τέν», σε τρόπο που να είναι πιο έντονο στο κέντρο και να σβήνη βαθμιαία προς τις άκρες. Μην ξεχνάτε επίσης να βάλετε μια ιδέα ρουζ στο λαιμό σας. Θα πουδραρισθήτε κατόπιν. Προτιμήστε μια πούδρα στο ροζ — μωβ.

Τα πεισμένα φρύδια.

Πώς θα τα αποφυγείτε.—Τα πεισμένα φρύδια είναι ένα από τα πρώτα σημάδια των ηγρεινών του προσώπου. Για να προλάβετε αυτό το πείσιμο, πρέπει να βουρτσίζετε πρωί και βράδυ τα φρύδια σας με μια μικρή βούρτσα, που θα την βρέχετε μέσα σε οινόπνευμα 90 βαθμών ή μέσα σ' ένα δυνατό οινόπνευμα-τούχο παρασκευάσμα λαδάντας. Θα αναμιχτείτε και τα δύο με λίγη βαζελίνη. Θα βουρτσίζετε τα φρύδια σας ζωπρά κάθε βράδυ 20 φορές, διευθύνοντας τη βούρτσα λοξά και προς τα πάνω.

Πώς θα τα κρύψετε.—Θα «σκάψετε» τα φρύδια από κάτω για να μεγαλώσετε το ύψος της καμάρας των. Δε θα μακιγιάρετε την άκρη του ματιού και θα πουδράρετε το επάνω μέρος του βλεφάρου με μια ανοιχτόχρωμη πούδρα. Για το βράδυ, θα βάλετε μια ιδέα ρουζ ανάμεσα στο μάτι και το φρύδι. Έτσι, το τόξο των φρυδιών θα φαίνεται πως βρίσκεται πιο ψηλά.

Τα πρησμένα μάτια.

Τρόποι θεραπείας.—Τα πρησμένα μάτια οφείλονται πολλές φορές στην αγγρίπνια. Κοιμηθείτε μερικές νύκτες από τις 10 το βράδυ ως τις 7 το πρωί. Μόλις σηκωθήτε, κάνετε έναν περίπατο στον καθαρό αέρα ή 15 λεπτά γυμναστικής μπροστά στο ανοιχτό παράθυρό σας. Τοπικά, θα σάς ωφέλησουν οι καμπρόσες με δυνατό τοσί. Είναι καλύτερο ν' αφήσετε την ίδια καμπρόσσα επί 10 λεπτά πάνω στο μάτι, βρεχόντάς την κάθε τόσο μ' ένα βαμβάκι, που θα το βουτάτε μέσα στο τοσί.

Μπορείτε ακόμη να κάνετε μια γυμναστική των βλεφάρων. Στάθετε μπροστά στον καθρέφτη σας κι' άνασχεύστε τα φρύδια. Θ' άνασχεύστε κατόπιν το κάτω βλεφάρο, σάν να θέλατε να κλείσετε τα μάτια, αλλά χωρίς να μεστωκνήσετε το επάνω βλεφάρο. 'Η μικρή ασκ

τη γυμναστική δυναμώνει το κάτω βλεφάρο κι' εξαφανίζει το πρήξιμο.

Πώς θα κρύψετε το πρήξιμο.—Θα βάλετε το ρουζ σας όσο μπορείτε πιο κοντά στα μάτια.

'Η παχειά μύτη.

Πώς θα τη λεπτύνετε.—Μια μύτη πολύ παχειά μπορεί ν' άσχημιση και το πιο όμορφο πρόσωπο. Μπορείτε, όμως, να την λεπτύνετε, αν έχετε υπομονή. Πρωί και βράδυ, θα πιάνετε τη μύτη σας ανάμεσα στους δείκτες των χεριών σας και θα κόψετε ένα ελαφρό μασσά, άρχίζοντας από τα πλάγια και τελειώνοντας στην άκρη. Μη βιάζεσθε. Το μασσάζ πρέπει να γίνεται πολύ άπαλα και να παραταθή πολύν καιρό.

Πώς θα την κρύψετε.—Το καθημερινό μακιγιάζ είναι πολύ ελαφρό και δε θα σας έξυπηρετήσει. Άλλα μπορείτε να κάμψετε ένα πολύ καλό καμουφλάρισμα με το βραδυνό μακιγιάζ. Με το γκρι-μωβ ή κεραμιδιό φτιασίδι που

χρησιμοποιείτε για τα βλέφαρά σας θα περάσετε άναλαφρα τα δυο πλάγια της μύτης. Είναι αυτόντο ότι αυτό το μακιγιάρισμα πρέπει να γίνει με εξαιρετικά μεγάλη προσοχή, γιατί, διαφορετικά, θα φανόσσετε σάν μσ σκαρμένη. Θα πουδραρισθήτε κατόπιν. Αν κάμψετε με προσοχή το άνωτέω μακιγιάζ, ή μύτη σας θα φανή πιο λεπτή.

Τα κρεμασμένα χείλη.

Τρόπος θεραπείας.—Τα κρεμασμένα χείλη δίνουν λυπημένη έκφραση στο πρόσωπο. Πρέπει, λοιπόν, να τα διορθώσετε, γιατί, κοντά στα άλλα, θα σάς κάμουν να φανόσσετε μεγαλύτερη από ό,τι είσαστε. Μια καλή, άλλ' όχι πολύ άμορφη, άσκηση γι' αυτό το σκοπό είναι ή άκόλουθη: Θα χώσετε τους δείκτες των χεριών σας μέσα στο στόμα σας και θα προσπαθήσετε να τραθήσετε τα χείλη σας προς τα πάνω. Θα σφίγγετε ταυτόχρονα τα χείλη σας και θα προσβάλλετε όσο το δυνατόν μεγαλύτερη άπλίσταση. Θα κάμψετε κατόπιν την άντιθέτη άσκηση. Θα προσπαθήσετε, δηλαδή, να κλείσετε τα χείλη σας, ενώ τα δάχτυλά σας θα άντιστέκονται. 'Η γυμναστική αυτή θα δυναμώνει τους μύς των χεριών, που δε θα κρέμονται πια προς τα κάτω.

Πώς θα κρύψετε αυτή την άπείλεια.—Δε θα βάλετε ρουζ στις άκρες των χεριών.

Λεπτή μύτη.

Θα κάμψετε με το ρουζ σας ένα πολύ λεπτό τόξο στο άπάνω χείλος. Έτσι, ή μύτη σας θα φανή πιο παχειά.

ΖΗΤΗΣΕ ΝΑ ΤΟΥ ΦΤΙΑΞΟΥΝ ΣΑΡΚΩΝ ΧΕΙΛΗ

**Γιατί οι γυναίκες δεν αισθάνονταν
τά φίλιά του**

Ένα έλαττωμα κοινό και στα δύο φύλα είναι ή ματαιοδοξία για τη σωστή διαίτα ή, άν προτιμάτε, για τη φυσική όμορφιά. Φορτώναμε συνηθώς αυτό το έλαττωμα στις γυναίκες. Άλλα κι' οι άνδρες δεν πάνε πίσω. Αυτό, τουλάχιστον, άπικάλυψε μια έρευνα που έγινε μεταξύ των αισθητικών χειρουργών του Παρισιού. Έτους δέκα πελάτες τους, οι τέσσερις είναι άνδρες.

Και, προκειμένου για σοβαρές παραμορφώσεις (σπράξ σπράξι, παραμορφωτικό τραύμα κτλ.), το πρόβλημα είναι εύεληπτο. Άλλα εκείνοι που καταφεύγουν στους αισθητικούς χειρουργούς ζητούν πολλές φορές τη διορθωση απειλών, που κάθε άλλο παρά σημαντικές είναι. Ένας Βραζιλιάνας έμπειρος από τη μακροχρόνια πατριδα του και πήγε στο Παρίσι, για να άποληθή στο περίφημο «άλφτ», που το εξαφανίσει ή, αντίθετα, από το πρόσωπο. Ένας Έλβετός κρατούσε επίσης ζήτησε από ένα μεγάλο αισθητικό χειρουργό του Παρισιού να του διορθώσει το χέλι του, που ήταν πολύ λεπτό. «Οι γυναίκες, έίπε, δεν αισθάνονται τα φίλιά μου». Όταν έσάφηνι από την κλινική, έπειτα από παραμονή έξη περίπου μηνών, είχε σαφ

κάδη χείλη, σάν τους Άνατολίτες. Για να επιτευχθή αυτό το θαύμα, χρειάστηκαν τρεις χειρουργικές επέμβασεις. Το θέμα που χρήσημο ποιήθηκε, άπάρθε από τους γλυτούς του.

Οι άνδρες, όμως, όταν αποφασίζουν να υποβληθούν σε μια αισθητική θεραπεία, παίρνουν όλες τις προφυλάξεις και γι' αυτό δεν άποπτεύεται κανείς το παραμυθό. Μπαίνουν στις αισθητικές κλινικές κρυφά και φεύγουν ακόμη πιο κρυφά. Ένώ οι γυναίκες δεν παίρνουν καμιά προφύλαξη.

Κατά τη γνώμη των αισθητικών χειρουργών, οι γυναίκες άπομένουν πιο εύκολα μια άπέλεια και με τον καιρό, μάλιστα, τη συνήθισαν και δεν την σκέφτονται πια. Σε πολλούς άνδρες, άντίθετα, μια άπέλεια, ιδίως όταν είναι πολύ έμφανής, μπορεί να δημιουργήση ένα έγκένδυνο σύμπλεγμα κατωπρόσπου. Αυτή π.χ. ήταν ή περίπτωση ενός Βέλγου διπλωμάτου που είχε πολύ μεγάλη μύτη. 'Ο δυστυχημένος είχε πάθει άλθηση (σάκκα και δαι τολμούσε να κυττάξη το συναμωμένο τσί στο πρόσωπο, γιατί νόμιζε πως δαι τόν έβλεπε νάχη στυλιωμένο το μάτι του πάνω στη μύτη του.

Μια αισθητική επέμβαση τον άπέλησε άπ' αυτό, τη την άπέλεια κι' έγινε τότε ένας άνθρωπος. Άλλωθιώς έφαιτο είχε γίνει επίσης για ένα Γάλλο βιομήχανο από τη Λίλλη το σαγόνι του που ήταν πολύ μπροστά. Και δεν έδωσαν να κλειστή κάμποσες μήνες σε μια κλινική για να το διορθώση. Συναδέριξε τότε το θέαρος και την έμπε σπουδή στον έαυτό του.

— Έσὺ 'Αζώρ, πᾶς νὰ μοῦ δημιουργήσης σκοτούρες μὲ τὴ γυναῖκα μου!...
(Τοῦ Μ. Γάλλια)